कविकुलगुरू कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय रामटेक

हस्तलिखित संग्रह

दाखल.क्र. M-2763 विषय धर्मशास्त्र

नाव श्रीमदेवीभागवत

लेखक/लिपीकार —

पृष्ठ ५० काळ .... पुर्ण ✓ / अपुर्ण

॥ अथ श्रीमद्देवीभागवतप्रारंभः ॥

व्यास
जन्मेजय राजा.
हिमाचल.
देवी.

श्रीमद्देवीभागवतस्यानुक्रमणिका.

अध्यायः		पत्रम्
	प्रथमस्कंधस्य	
१	ऋषीणांपुराणविषयःप्रश्नः	१
२	ग्रंथसंख्याविषयश्च	७
३	ससंख्यकापुराणाख्यातत्तद्युगीयव्यासानुकथनंच	९
४	देवीसर्वोत्तमेतिकथनंप्रसंगतः शुकजन्मच	१०
५	देव्यामहोत्कर्षः	१२
६	मधुकैटभयोर्युद्धोद्योगः	१६
७	ब्रह्मणामधुकैढभभीतेनपरांबिकायाः स्तुतिः	१८
८	आराध्यनिर्णयः	२०
९	देवीप्रसादान्मधुकैटभयोर्हरिणावधः	२१
१०	शिवस्यवरदानं	२३
११	बुधोत्पत्तिः	२४
१२	पुरूरवसउत्पत्तिः	२६
१३	पुरूरवसउर्वश्याश्चचरितम्	२८
१४	शुकस्योत्पत्तिः	२८
१५	शुकवैराग्यं	३०
१६	शुकायैतत्पुराणोपदेशः	३२
१७	जनकस्यपरीक्षार्थं शुकस्यमिथिलागमनं	३४
१८	शुकायजनकोपदेशः	३५
१९	शुकस्यविवाहादिकं	३७
२०	शुकनिर्गमनोत्तरं व्यासकृत्योपवर्णनम्	३९
	द्वितीयस्कंधस्य	
१	व्यासजन्म	१
२	पराशराद्दाशकन्योदरेव्यासस्यजन्म	२
३	शंतनोःसत्यवत्यागंगयाचसहविवाहः	४
४	वसूनामुत्पत्तिः	५
५	शंतनुनासत्यवत्यावरणं	७
६	व्यासात्पुत्रत्रयोत्पत्तिःपांडवोत्पत्तिश्च	८
७	पांडवानांकथानकं मृतानां दर्शनंच	१०
८	यदुकुलस्य नाशःउत्तरासूनोर्वृत्तंच	१२
९	रुरुपुरावृत्तकथनपूर्वकोगुप्तगृहेराज्ञोवासः	१३
१०	तक्षकद्विजयोः संभाषणंतक्षकेणराज्ञोदर्शनंच	१४
११	सर्पसत्रायबद्धपरिकरस्यजनमेजयस्यास्तीकेननिवारणं	१६
१२	आस्तीकस्योद्भवोभागवतमाहात्म्यंच	१८
	तृतीयस्कंधस्य	
१	भुवनेश्वरीनिर्णयः	१
२	विमानेनब्रह्मादीनांगतिः	२
३	विमानस्थैर्हरादिभिर्देवीदर्शनं	३
४	विष्णुनाकृतंदेवीस्तोत्रं	६
५	तदूर्ध्वंहरस्तुतिर्ब्रह्मस्तुतिश्च	७
६	ब्रह्मणेश्रीदेव्याउपदेशः	१०
७	तत्त्वनिरूपणं	१३
८	गुणानांरूपसस्थानादि	१५
९	पुनरपिगुणानांलक्षणमधिकृत्यनारदप्रश्नः	१७
१०	सत्यव्रतकथा	१८
११	वाग्बीजोच्चारणात्सत्यव्रतस्यसिद्धिलाभः	२०
१२	अंबायज्ञविधिः	२१
१३	अंबिकामखस्यविष्णुनानुष्ठानं	२४
१४	राजप्रश्नोत्तरंवैभववर्णनंच	२५
१५	युधाजिद्वीरसेनयोर्दौहित्रार्थंयुद्धं	२६
१६	युधाजितःसुदर्शनजिघांसयाभरद्वाजाश्रमंप्रतिगमनं	२८
१७	विश्वामित्रकथोत्तरं राजपुत्रस्यकामबीजप्राप्तिः	२९
१८	काशीराजस्यस्वसुताविवाहोद्योगः	३०
१९	सुदर्शनेनसहराज्ञां स्वयंवरागमनं	३२
२०	राजसंवादनिवृत्तिपूर्वकंकन्याबोधः	३३
२१	राज्ञांकोलाहलेकन्यासंमतस्यराज्ञःस्थानं	३५
२२	सुदर्शनविवाहःसुबाहोःकन्यायाविवाहश्च	३६
२३	महारण्येशत्रूणांदेव्याव्यापादनम्	३८
२४	देवीमहिमाकाश्यांदुर्गावासश्च	४०
२५	अंबिकातोषणंतत्पुरेदेवीस्थापनंच	४१
२६	नवरात्रविधेर्नृपायव्यासेनकथनं	४२

२७ कुमारिकाकथनं ५४
२८ रामायणकथाप्रश्नः ४५
२९ रामशोकः ४७
३० नारदेनव्रतकथनम् ४८

चतुर्थस्कंधस्य

१ कृष्णावतारप्रश्नः १
२ कर्मणोजन्मादिकारणत्वनिरूपणं २
३ अदितेःशापकथनं ४
४ अधर्मेजगतःस्थितिः ५
५ नारायणकथा ७
६ नराग्रजेनोर्वशीसृष्टिः ८
७ अहंकारावर्तनं १०
८ प्रह्लादनारायणयोःसमागमः ११
९ प्रह्लादनारयणयोर्युद्धं १२
१० हरयेभृगुणाशापदानं १३
११ शुक्रस्यमंत्रलाभार्थंगमनंशुक्रमातुर्वधश्च १५
१२ जयंत्याःशुक्रसेवार्थंप्रेषणं १६
१३ शुक्ररूपेणदेवानांगुरुणादैत्यवंचना १७
१४ दैत्यानांशुक्रसंप्राप्तिः १९
१५ देवदानवयोर्युद्धशांतिः २०
१६ हरेर्नानावताराः २२
१७ सुरांगनानांनारायणाश्रमेगमनं २३
१८ दुष्टराजभाराक्रांतायामेदिन्याब्रह्मा णंप्रतिगमनं २४
१९ देवैःशक्तिस्तवनं २५
२० वासुदेवांशावतारकथा २७
२१ देवक्याःसप्तानांपुत्राणांवधः २९
२२ देवानामंशावतरणं ३०
२३ कृष्णजन्मकथनं ३२
२४ कृष्णकथाः ३३
२५ पराशक्तेःसर्वज्ञत्वकथनं ३४

पंचमस्कंधस्य

१ विष्णोरपेक्षयारुद्रस्यश्रेष्ठत्वं १
२ देवीमाहात्म्यवर्णनंमहिषोत्पत्तिः ३
३ देवेंद्रेणसहसमरोद्योगः ४
४ देवानांसंसदिविमर्शः ६
५ देवसेनापराजयः ७
६ देवदानवयुद्धं ८
७ पराभूतानांदेवानांकैलासगमनं ९
८ जगदंबायाःपलाशसमिधांज्वालना यात्पत्तिकथनम् १०
९ देवैर्महायुधैर्देव्यर्चनं १२
१० रक्तदूतसंवादकीर्तनं १४
११ महिषासुरसंसदिविमृश्यानाम्नोदूत स्यप्रेषणं १५
१२ ताम्रस्यागमनोत्तरंबाष्कलदुर्मुखयोः प्रेषणं १७
१३ बाष्कलदुर्मुखयोर्वधः १८
१४ ताम्रचिक्षुरयोर्देव्यावधः १९
१५ महारणेऽसिलोमादीनांनिधनं २१
१६ महिषासुरस्यदेव्यासंवादः २२
१७ मंदोदर्याःकथानकं २४
१८ महिषस्यवधः २५
१९ देवैःकृतामहादेवीस्तुतिः २७
२० अंतर्धानोत्तरंवृत्तकथनं ३०
२१ शुंभासुरकथा ३१
२२ परादेव्याःसुरकार्यार्थंप्रादुर्भावः ३२
२३ कौशिकीतिप्रसिद्धायादेव्यागिरौप्रा दुर्भावः ३४
२४ दूतसंवादकीर्तनं ३६
२५ धूम्रलोचनवधः ३७
२६ चंडमुंडयोःश्रीदेव्यासहयुद्धं ३८
२७ रक्तबीजयुद्धं ४०
२८ रक्तबीजयुद्धस्यविस्तारः ४१
२९ रक्तबीजवधःशुंभस्ययुद्धोद्योगः ४३
३० निशुंभवधः ४४
३१ शुंभासुरवधाश्रिताकथा ४५
३२ राजवैश्ययोश्चरित्रत्रयसेवकयोर्वार्ता ४७
३३ भुवनसुंदर्याराज्ञेकथनं ४९
३४ राज्ञेतापसोपदेशः ५०
३५ राजवैश्ययोर्देव्याःप्रत्यक्षदर्शनं ५१

षष्ठस्कंधस्य

१ वृत्रदैत्यवधकथारंभः १
२ त्रिशिरोवधवर्णम् ३
३ पित्राज्ञयावृत्रस्यतपोर्थंवनगमनम् ४
४ वृत्रेणवरगर्वेणपराभूतानांदेवानांशं करसमीपेगमनं ५
५ देवीस्तुत्यादेवैर्वरप्रापणं ६
६ वृत्रदैत्यवधाश्रिताकथा ९
७ वासवस्यगुप्तवासोनहुषस्यचेंद्रप देभिषेकः १०
८ नहुषेणप्रार्थितायाःशच्याश्रितादे वीप्रसादतस्तस्याइंद्रदर्शनं १२
९ नहुषस्याधःपातः १३
१० त्रिविधस्यकर्मणोरूपकथनं १५
११ युगांद्भवानांधर्माणांकथनंसदसद्धर्म विनिर्णयश्च १६
१२ आडीबकमहायुद्धस्यतीर्थयात्राप्रसंग तउपवर्णनं १८
१३ शुनःशेपकथांतेयुद्धस्यस्मरणं २०
१४ वसिष्ठस्यमित्रावरुणापत्यत्वविस्तरः २१
१५ निमेर्देहांतरेगतिःहैहयानांकथा २२
१६ हैहयेनभार्गवाणांवध. २४

१७ देवीकृपयाभृगुवंशस्थितिः २५
१८ हैहयस्यकथा २७
१९ हरेरश्विन्यांजन्म २८
२० हयीजातस्यहरेःकथानकं २९
२१ एकवीराभिषेचनोर्ध्ववृत्तकथनं ३०
२२ एकावल्याःकथानकं ३२
२३ हैहयभूभृतःकालकेतुनामहायुद्धं ३३
२४ विक्षेपशक्तिकथनं ३५
२५ व्यासेनस्वमोहोपपादनं ३६
२६ नारदेनापितथाकरणं ३८
२७ नारदस्यविवाहः ३९
२८ पुनरपितस्यैवविस्तारः ४०
२९ स्त्रीभावंगतस्यनारदस्यपुनःपुरुषत्वप्राप्तिः ४१
३० हरिणामहामायाप्रभावकथनं ४३
३१ भगवतीध्यानादिकं ४४

सप्तमस्कंधस्य

१ सूर्यसोमोद्भवानांकथारंभः १
२ तदन्वयस्यविस्तारः २
३ सुकन्यकायाश्च्यवनायप्रदानं ३
४ सुकन्यादेवभिषगोःसंवादः ५
५ रविपुत्रप्रसादजाच्यवनस्ययुवावस्था ६
६ शर्यातेर्यज्ञकरणं ७
७ तत्राश्विनोःसोमपानं ८
८ तद्वंशकथनं ९
९ ककुत्स्थादीनामुत्पत्तिः ११
१० सत्यव्रतकथा १२
११ त्रिशंकोःकथानकं १३
१२ त्रिशंकोःस्वर्गवासः १५
१३ हरिश्चंद्रेनृपेसतित्रिशंकोर्विश्वामित्रेणसमागमः १६
१४ हरिश्चंद्रकथा १७
१५ राज्ञःपुत्रोत्सवः १९
१६ शुनःशेपवधाश्रयाकथा २०
१७ विश्वामित्रेणशुनःशेपस्यमोचनं २१
१८ हरिश्चंद्रेणविश्वामित्रवैरं २२
१९ हरिश्चंद्रस्यराज्यविध्वंसः २४
२० नृपस्यदक्षिणादानयत्नः २५
२१ तत्कृतःशोकः २६
२२ हरिश्चंद्रेणात्मविक्रयः २७
२३ चांडालेनहरिश्चंद्रक्रयः २८
२४ हरिश्चंद्रस्यचांडालगृहेवस्थानं २९
२५ भूभृतःपुत्रभार्याकथा ३०
२६ पत्नीमभिज्ञायहरिश्चंद्रस्यशोकः ३२
२७ हरिश्चंस्यस्वर्गवासः ३३
२८ शताक्षीमहिमा ३४
२९ राजवार्तायाःप्रश्नः ३७
३० गौरीजन्मनानापीडोद्भवश्च ३८
३१ पार्वत्याहिमालयाज्जन्म ४१
३२ आत्मतत्त्वनिरूपणं ४३
३३ विश्वरूपदर्शनं ४६
३४ ज्ञानस्यमोक्षार्थत्वं ४८
३५ मंत्रसिद्धेःसाधनं ५०
३६ ब्रह्मतत्त्वं ५२
३७ भक्तिर्महिमा ५३
३८ देव्यामहोत्सवाव्रतानिस्थानानिच ५४
३९ भगवतीपूजनं ५६
४० ब्राह्मपूजाविधानं ५७

अष्टमस्कंधस्य

१ मनवेदेव्यावरदानं १
२ वराहेणधरोद्धरणं २
३ मनुवंशवर्णनं ३
४ प्रियव्रतकथानकं ४
५ भूमंडलस्यविस्तारः ४
६ देवीवर्णनंदेव्युपास्तिश्च ६
७ मूलादूर्ध्वमहार्यवर्णनं ६
८ इलावृतवर्णनं ७
९ वर्षांतरगतसेव्यसेवकत्वकथनं ९
१० तत्रसेव्यसेवकरूपाणांवर्णनं १०
११ वर्षांतरेक्रमप्राप्तासेव्यसेवकता ११
१२ द्वीपांतरसमाचारः १२
१३ शिष्टद्वीपसमाचारः........................१३
१४ लोकालोकगिरिव्यवस्था १४
१५ रवेर्गमनमांद्यादिप्रकाराः १५
१६ सोमादीनांगत्यनुसारेणविविधंफलम् १६
१७ ध्रुवमंडलसंस्थानं १७
१८ राहुमंडलंचंद्रसूर्योपरागश्च १८
१९ तलादेर्वर्णनं १९
२० तलातलस्थितिः २०
२१ नरकस्वरूपं २०
२२ पातकोपपादनं २१
२३ शिष्टानांनरकाणांवर्णनं २२
२४ देव्याराधनं २३

नमवस्कंधस्य

१ संक्षेपेणशक्तिवर्णनं १
२ पंचप्रकृतिसंभवः ६
३ देवतादिसृष्टिः १०
४ सरस्वतीस्तोत्रपूजादि १२
५ धर्मात्मजेननारदायसरस्वतीमहास्तोत्रकथनं १४
६ लक्ष्मीगंगाभारतीनांजन्मपृथ्वीलोके १५
७ तासांशापोद्धारप्रकारः १६

८ गंगादीनांसमुत्पत्तिःकलौवर्तनंच १७
९ शक्त्युत्पत्तिप्रसंगतोभूमिशक्तेःसमुत्पत्तिः २१
१० धरादेव्याअपराधेकृतेसतिनरकादिफलप्राप्तिकथनं २२
११ गंगोत्पत्तिः २३
१२ राधाकृष्णांगसंभवायागंगायागोलोके समुत्पत्तिः २५
१३ जान्हवीनारायणप्रियाजातेतिकथनं २६
१४ गंगाविष्णवोःपरस्परसंबंधकरणं ३०
१५ तुलस्युपाख्यानप्रश्नः ३०
१६ महालक्ष्म्याराजगृहेजन्म ३१
१७ धर्मध्वजसुतायास्तुलस्याःकथा ३३
१८ शंखचूडेनतुलस्याःसंगतिःसंवादश्च ३४
१९ तयोर्विवाहानंतरंदेवानांवैकुंठगमनं ३६
२० शखंचूडस्यदेवैःसहसंग्रामः ३८
२१ शंखचूडमहेशयोर्युद्धं ३९
२२ युद्धारंभः ४१
२३ जनार्दनेनशंखचूडस्यकवचहरणं ४३
२४ तुलसीसंगवर्णनंतन्माहात्म्यंच ४३
२५ महामंत्रसहितंतुलसीपूजनं ४६
२६ सावित्र्याख्यानं ४७
२७ तस्याराजोदरेजन्म ४९
२८ अध्यात्मप्रश्नः ४९
२९ दानधर्मफलं ५१
३० नानादानफलं ५३
३१ सावित्र्यैमूलशक्तिमहामंत्रदानं ५६
३२ पातकानांफलानि ५६
३३ कुंडेषुयेपतंतितेषांलक्षणं ५७
३४ अवशिष्टानांकुंडानांकथनं ६०
३५ पुनरपिशिष्टानांकुंडानांकथनं ६२
३६ देवीभक्त्यायमपुरीत्रयनाशकथनं ६४
३७ कुंडानांलक्षणं ६४
३८ देवीमहोत्कर्षः ६७
३९ महालक्ष्म्याख्यानं ७०
४० लक्ष्मीजन्मादेर्नारदायकथनं ७१
४१ शक्रस्यब्रह्मलोकंप्रतिगमनं ७३
४२ महालक्ष्म्यर्चनक्रमादि ७४
४३ स्वाहाशक्तेरुपाख्यानं ७६
४४ स्वधायाःसमुपाख्यानं ७७
४५ दक्षिणायाउपाख्यानं ७८
४६ षष्ठीदेव्याउपाख्यानं ८०
४७ मंगलचंड्याःकथा ८१
४८ मनसायाःकथास्तोत्रादि ८३
४९ सुरभ्याख्यानं ८६
५० राधादुर्गायाश्चरित्रं ८६

दशमस्कंधस्य

१ मनोःस्वायंभुवस्याख्यानं १
२ भगवत्याविंध्याद्रिगमनं २
३ विंध्येनभानुमार्गनिरोधः २
४ वृषध्वजस्तुतिस्तस्मैवृत्तांतकथनंच ३
५ महाविष्णुस्तोत्रं ३
६ अगस्त्येनदेवप्रार्थनातोविंध्याद्रेर्वृद्धिकुंठनं ४
७ मुनिनाविंध्यवृद्धिकुंठनं ५
८ स्वारोचिषस्यमनोःकथा ५
९ चाक्षुषस्यमनोःकथा ६
१० सावर्णेर्मनोःकथा ६
११ महाकालीचरितं ७
१२ महालक्ष्मीमहासरस्वत्योश्चरितं ८
१३ अवशिष्टानांषण्णांमनूनांवृत्तं १०

एकादशस्कंधस्य

१ प्रातःकृत्यं १
२ शौचादिविधिः ३
३ स्नानादिविधिःरुद्राक्षधारणमहिमाच ५
४ रुद्राक्षाणांबहुविधत्वकथनम् ६
५ जपमालाविधानं ६
६ रुद्राक्षमहिमा ७
७ एकवक्त्रादिरुद्राक्षाणांवर्णनं ८
८ भूतशुद्धिः ९
९ शिरोव्रतविधानं १०
१० गौणभस्मादिवर्णनं ११
११ तस्यत्रिविधत्वंमाहात्म्यंच १२
१२ भस्मधारणविस्तरः १३
१३ भस्मनोमहिमा १४
१४ विभूतिधारणमाहात्म्यं १४
१५ त्रिपुंड्रोर्ध्वपुंड्रयोर्महिमा १६
१६ संध्योपासनम् १८
१७ संध्यादिकृत्यं २१
१८ पूर्णोपचारादिकथनं २३
१९ मध्यान्हसंध्याकरणं २४
२० ब्रह्मयज्ञादिकं २५
२१ गायत्रीपुरश्चरणं २६
२२ वैश्वदेवादिकं २८
२३ भोजनान्तेकरणंतप्तकृच्छ्रादिलक्षणंच २९
२४ काम्यकर्मसंग्रहणंप्रायश्चित्तविधानंच ३०

द्वादशस्कंधस्य

१ गायत्र्याऋष्यादिकथनं १
२ वर्णानांशक्त्यादि २
३ जगन्मातुःकवचं २
४ गायत्रीहृदयं ३
५ गायत्रीस्तोत्रं ३
६ गायत्रीनामसहस्रं ४
७ दीक्षाविधिः ९
८ केनोपनिषत्कथा १३
९ गौतमशापेनब्राह्मणानामन्यदेवतोपासनश्रद्धा १७
१० द्वीपवर्णनं १९
११ पद्मरागादिनिर्मितप्राकारवर्णनं २२
१२ चिंतामणिगृहवर्णनं २५
१३ जनमेजयेनदेवीमखकरणं २७
१४ उपसंहारःपुराणफलदर्शनंच २७

श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीदक्षिणामूर्तिगुरुभ्यां नमः ॥ मतौ या तिष्ठंती भवति च मतेरंतरतरा न किंचिज्जानाति स्वयमपि मतिर्यामविषयम् ॥ मतिर्यस्या देहः स्वयमपि मतिं प्रेरयति या नमो त्द्दल्लेखायै सकलनिगमोत्तंसमणये ॥ १ ॥ तरुणेंदुमौलितरुणीमरुणां करुणारसेन परिपूर्णाम् ॥ वंदे समंदहसितामंकुशपाशौ वराभये दधतीम् ॥ २ ॥ नमः श्रीशंकराचार्यपादाब्जायोपकारिणे ॥ यस्य प्रत्युपकाराय नम इत्येव केवलम् ॥ ३ ॥ श्रीमल्लक्ष्मवतीं लक्ष्मीं मातरं देशिकोत्तमाम् ॥ पितरं रंगनाथाख्यदेशिकोत्तममाश्रये ॥ ४ ॥ काशीनाथं गुरुं नत्वा श्रीधराख्यं गुरुं तथा ॥ अन्ये च संति गुरवस्तान्सर्वानभिवाद्य च ॥ ५ ॥ रत्नजी प्रेरितेनैव पुराणान्यवलोक्य च ॥ शैवोपनामकेनैव नीलकंठेन केनचित् ॥ ६ ॥ देवीभागवतस्यास्य व्याख्यानरहितस्य च ॥ व्याख्यानं क्रियते सम्यक्तिलकाख्यं महत्तरम् ॥ ७ ॥ तत्र तावत्पुराणेषु भागवतद्वयं प्रसिद्धम् ॥ एकं महापुराणांतर्गतमपरमुपपुराणतर्गतम् ॥ लोकेप्युपलंभाद्द्वयोर्देवीभागवतनाम्ना विष्णुभागवत नाम्ना चास्त्येव ॥ तत्रैकं महापुराणांतर्गतमन्यदुपपुराणांतर्गतमित्यपि निर्विवादमेव ॥ तथापि किं देवीभागवतं महापुराणमन्यदुपपुराणमथवा विष्णुभागवतं महापुराणमन्यदुपपुराणमिति संशये ॥ केचिद्विष्णुभागवतमेव महापुराणमिति वदंति ॥ केचिद्देवीभागवतमेव महापुराणमिति वदंति ॥ तत्र प्रथमपक्षैकदेशिनः केचिदुपपुराणेषु द्वितीयं भागवतं नास्त्येव महापुराणेष्वेवैकं भागवतं प्रसिद्धम् ॥ तच्च विष्णुभागवतमेव न देवीभागवतम् ॥ देवीभागवतं तु निर्मूलमेवेति वदंति ॥ द्वितीयपक्षैकदेशिनोपि विष्णुभागवतं बोपदेवकृतमिति वदंति ॥ वस्तुतस्तूभयोरपि पुराणयोः पुराणमतभेदेन महापुराणत्वमुपपुराणत्वं च ॥ ननु महापुराणेष्वेवैकं भागवतं प्रसिद्धम् ॥ न तूपपुराणेषु द्वितीयमस्तीति चेन्न ॥ कूर्मगरुडपाद्मादिषूपपुराणेषु द्वितीयस्य स्पष्टपरिगणनात् ॥ तथाहि हेमाद्रौ दानप्रस्तावे कूर्मपुराणेऽष्टादशपुराणान्युक्त्वा ॥ अन्यान्युपपुराणानि मुनिभिः कथितानि तु ॥ आद्यं सनत्कुमारोक्तं नारसिंहमतःपरमित्यादि ॥ पराशरोक्तं प्रवरं तथा भागवता- ह्वयमिति ॥ तथा गारुडे तत्त्वरहस्ये द्वितीयांशे धर्मकांडे प्रथमाध्याये प्रथमतो महापुराणानां सात्त्विकादिभेदेन विभागमुक्त्वा लघुपुराणानां सात्त्विकादिभेदेन विभागप्रदर्शनपरे ग्रंथेप्युक्तम् ॥ पुराणं भागवतं दौर्गं नंदिप्रोक्तं तथैव च ॥ पाशुपत्यं रैणुकं च भैरवं च तथैव चेति ॥ तथा तत्पूर्वमपि ॥ विष्णुधर्मोत्तरे चैव तत्र भागवतं तथेति तंत्रंभागवतंतथेति पाठेपि तंत्रं शास्त्रमित्यर्थः ॥ तद्वि शेषणेन चोत्तमत्वं सूचितम् ॥ तथा पाद्मे शकुनपरीक्षायाम् ॥ ब्राह्मं पाद्मं वैष्णवं च मार्तंडं नारदेरितमित्यादि ॥ तथैव गदितं रामपुराणं कापिलं तथा वाराहं ब्रह्मवैवर्तं शकुनेषु प्रशस्यते ॥ शैवं भागवतं दौर्गं भविष्योत्तरमेव चेति ॥ तथा पाद्मे भागवतमाहात्म्ये एकोनविंशेऽध्याये उपपुराणेषु ॥ शैवमादिपुराणं च देवीभागवतं तथेति ॥ तथा मधुसूदनसरस्वतीकृतसर्वशास्त्रार्थसंग्रहेप्युप पुराणमध्ये भागवतं परिगणितम् ॥ नागोजीभट्टादिभिश्च धर्मशास्त्रग्रंथेष्वेवमन्यैरपि निबंधकारैरिति ॥ ननु देवीभागवतस्य ॥ तत्र भागवतं पुण्यं पंचमं वेदसंमितम् ॥ इति प्रथमाध्यायस्थस्ववचनेना ऽष्टादशमहापुराणेषु पंचममिदं पुराणमिति स्वस्य महापुराणत्वं बोधयतः कथमन्यपुराणमुपपुराणत्वं बोधयेन्नह्येवं क्वचिद्दृष्टचरमिति चेन्न ॥ नारदीयशिववायव्यादित्यपुराणानां स्वमुखेनान्यमुखेनवा महापुराणत्वेन ज्ञायमानानामन्यपुराणैरुपपुराणत्वस्य व्यवस्थापनात् ॥ पुराणमतभेदेनैकस्यापि पुराणस्य महापुराणत्वोपपुराणत्वसिद्ध्या तद्विरोधाभावात् ॥ पुराणभेदेन मतभेदस्तु बहुशःप्रसिद्धः ॥ वैष्णवपुराणेषु सात्त्विकत्वं शैवपुराणेषु तामसत्वं वैष्णवपुराणमतेन शैवपुराणेषु सात्त्विकत्वं वैष्णवपुराणेषु तामसत्वम् ॥ दश शैवपुराणानि सात्त्विकानि विदुर्बुधाः ॥ तामसानि च चत्वारि वैष्णवानि प्रचक्षते ॥ इतिस्कांदे ॥ शैवपुराणमतेनेत्येवंप्रकारेणेति ॥ तथाहि ॥ नारदीयस्य पुराणस्य स्वांतर्गतमहापुराणग्रंथसूच्या स्वमुखेनैव स्वात्मनो महापुराणत्वं बोधयतः ॥ मद्वयं भत्वयं चैव ब्रत्रयं वचतुष्टयम् आलिंपाग्निपुराणानि कूस्कंगारुडमेव च ॥ इति वचनेन वक्ष्यमाणमुद्गलपुराणवचनेन च महापुराणबहिर्भूतत्वं बोध्यते ॥ आलिंपाग्नीत्यत्राशब्देनादित्यपुराण तथा शैवपुरा- णस्य स्वमुखेन स्वस्य महापुराणत्वं बोधयतो मद्वयं भद्वयमित्येव वचनं तद्बहिर्भूतत्वं बोधयति ॥ ननु वायव्यं पुराणमेव शैवं शिवप्रतिपादकत्वात्तस्य च वचतुष्टयपदेन संग्रहात्तदुदाहरणं न संभवतीति चेन्न ॥ मुद्गलपुराणे ॥ ब्राह्मं च वैष्णवं पाद्मं शैवं भागवतं तथा ॥ भविष्यं ब्रह्मवैवर्तं मार्कंडेयं च वामनम् ॥ आग्नेयं वायवं मात्स्यमिति वचनेन शैववायव्यपुराणयोः परस्परं पृ-

थत्त्केन परिगणनात् ॥ तथा वायव्यपुराणस्य स्ववचनेन स्वस्य महापुराणत्वं बोधयतो वक्ष्यमाणशैवपुराणवचनं महापुराणबहिर्भूतत्वं बोधयति ॥ तथादित्यपुराणस्याप्यालिंपाग्निपुराणानीति क्वचित्पुराणसंमतपाठेन महापुराणत्वम् ॥ अनापलिंगकूस्काख्यमिति ॥ क्वचिपुराणसंमतपाठेन महापुराणवहिर्भूतत्वं यथा चैतेषां चतुर्णां क्वचित्पुराणेषुमहापुराणत्वेन क्वचिच्चोपपुराणत्वेन ग्रहणम् ॥ तथा देवीभागवतस्यापि भविष्यतीति को विरोधः ॥ मतभेदेनोभयोरपि वचनयोः प्रमाणत्वात् ॥ ननु अन्यान्युपपुराणानि मुनिभिः कथितानित्वित्यादिवचनैरुपपुराणानि व्यासान्यमुनिकृतान्येव संति ॥ देवीभागवतं तु व्यासकृतमेवेति ॥ तस्य कथमुपपुराणेष्वंतर्भाव इति चेन्न ॥ नारदशैववायव्यादित्यपुराणेषु व्यासकृतत्वेपि कस्यचित्पुराणमते उपपुराणत्वदर्शनात्तादृशनियमस्यास्वीकारात्प्रायशस्तथा सत्त्वाभिप्रायेण तु तद्वचनम् ॥ इत्थं भागवतद्वयस्य महापुराणमध्ये उपपुराणमध्ये च सत्त्वसिद्धौ कस्य पुराणस्य मते किंभागवतं महापुराणांतर्गतमिति चेदुच्यते ॥ शैवपुराणमते मात्स्यपुराणमते च देवीभागवतमेव महापुराणमिति ॥ तथाहि शैवपुराणे उत्तरखंडे मध्यमेश्वरमहात्म्ये शिवाल्लब्धवरेण व्यासेन महापुराणानि प्रणीतानीत्युक्त्यनंतरं तेषां नामान्यष्टादशोक्त्वा तेषां योगरूढानां नाम्नां निर्वचनं तत्रैव कृतम् ॥ तद्यथा यत्र वक्ता स्वयं तंडे ब्रह्मा साक्षाच्चतुर्मुखः ॥ तस्माद्ब्राह्मं समाख्यातं पुराणं प्रथमं मुने ॥ तंडे इति मुनिसंबोधनम् ॥ पद्मकल्पस्य माहात्म्यं तत्र यस्मादुदाहृतम् ॥ तस्मात्पाद्मं समाख्यातं पुराणं च द्वितीयकम् ॥ पराशरकृतं यत्तु पुराणं विष्णुबोधकम् ॥ तदेव व्यासकथितं पुत्रपित्रोरभेदतः ॥ यत्र पूर्वोत्तरे खंडे शिवस्य चरितं बहु ॥ शैवमेतत्पुराणं हि पुराणज्ञा वदंति च ॥ भगवत्याश्च दुर्गायाश्चरितं यत्र विद्यते ॥ तत्तु भागवतं प्रोक्तं न तु देवीपुराणकम् ॥ नारदोक्तं पुराणं तु नारदीयं प्रचक्षते ॥ यत्रवक्ता भवत्तंडे मार्कंडेयो महामुनिः ॥ मार्कंडेयपुराणं हि तदाख्यातं च सप्तमम् ॥ अग्नियोगात्तदाग्नेयं भविष्योक्तेर्भविष्यकम् ॥ विवर्तनाद्ब्रह्मणस्तु ब्रह्मवैवर्तमुच्यते ॥ लिंगस्य चरितोक्तत्वात्पुराणं लिंगमुच्यते ॥ वराहस्य च वाराहं पुराणं द्वादशं मुने ॥ यत्र स्कंदः स्वयं श्रोता वक्ता साक्षान्महेश्वरः ॥ तत्तु स्कांदं समाख्यातं वामनस्य तु वामनम् ॥ कौर्मं कूर्मस्य चरितं मात्स्य मत्स्यस्य कीर्तितम् ॥ गरुडस्तु स्वयं वक्ता यत्तद्गारुडसंज्ञकम् ॥ ब्रह्मांडचरितोक्तत्वाद्ब्रह्मांडं परिकीर्तितमिति ॥ अत्र क्वचिद्वक्तृसंबंधः क्वचिच्छ्रोतृसंबंधः क्वचित्प्रतिपाद्यमुख्यदेवताचरितसंबंधः प्रवृत्तिनिमित्तमितिस्पष्टमेव दर्शितम् ॥ तत्र भागवतनाम्नो निर्वचनवाक्यमेतत् ॥ भगवत्याश्च दुर्गायाश्चरितं यत्र विद्यते ॥ तत्तु भागवतं प्रोक्तं न तु देवीपुराणकमिति ॥ अनेन च वाक्येन भगवत्या इदं भागवतमिति व्युत्पत्त्या ग्रंथप्रतिपाद्यमुख्यदेवताचरितसंबंधः प्रवृत्तिनिमित्तमिति स्पष्टमेव दर्शितम् ॥ का सा भगवतीत्यपेक्षायामाह दुर्गाया इति ॥ तत्तु भागवतं तु शब्दोनिश्चयार्थकः तदेव भागवतपदवाच्यं प्रोक्तमित्यर्थः ॥ न तु पुराणांतरमतप्राप्तं विष्णुभागवतं महापुराणांतर्गतं भागवतमित्यर्थ इति ॥ शैवपुराणेन स्वमतं प्रदर्शितम् ॥ कश्चिदेतत्पुराणांतरमतेनोपपुराणं जानीयात्तत्राह न तु देवीपुराणकमिति ॥ पुराणकमित्यत्र कप्रत्ययोल्पार्थकः ॥ अल्पे इति सूत्रात्पुराणकमल्पं पुराणमिति यावत्॥देव्याः पुराणकं देवीपुराणकम्॥ यदिदमुक्तं तद्देव्या उपपुराणं नैवास्तीत्यर्थः ॥ अनेन च वाक्येनान्यस्य महापुराणत्वनिषेधेन स्वाभिप्रेतस्य चोपपुराणत्वनिषेधेन श्रीमद्देवीभागवतस्यैव महापुराणत्वं बोधयति व्यासः ॥ मुख्यत्वेन भगवतीचरितप्रतिपादकस्य महापुराणमध्ये कस्यचित्पुराणस्यान्यस्याभावात् ॥ ननु नारदादिपुराणवचनबलाद्विष्णुभागवतस्य महापुराणांतर्गतत्वे निर्विघ्नं निश्चिते ॥ तद्बलाद्भागवतद्वयस्य मतभेदेन महापुराणत्वकल्पनापेक्षया यत्किंचिद्भगवतीचरितस्यास्मिन्वचने ग्रहणेनानेन वचनेन विष्णुभागवतनाम्न एव निरुक्तिः कृतेति कुतो न कल्प्यते ॥ वर्तते च तत्र विष्णुभागवते दशमस्कंधे किंचिद्विंध्यवासिन्याश्चरितमिति चेन्न ॥ तथासति मुनेर्विष्णुभागवतविषय एव तात्पर्यसत्त्वे भगवत इदं भागवतमित्येव व्युत्पत्तिं कुर्यान्न हि केनचिन्मुनेः शिरसि भारः स्थापितो यत्स्वाभिप्रेतां युक्तियुक्तां निरुक्तिं त्यक्त्वा निष्प्रयोजनोऽनभिप्रेतां निरुक्तिं करोति ॥ किंच सर्वत्रैतद्वचनप्रकरणे ॥ यत्र पूर्वोत्तरे खंडे शिवस्य चरितं बहु ॥ शैवमेतत्पुराणं हि पुराणज्ञा वदंति चेति वचनैर्बहुचरितमुख्यचरितसंबंधरूपप्रवृत्तिनिमित्तस्यैवाभिप्रेतत्वं मुनेरवसीयते ॥ मतभेदेन पुराणभेदकल्पना तु नात्रैव नवीनास्ति ॥ पूर्वोक्तयुक्त्या नारदशैववाय-

व्यादित्यपुराणेष्वन्यत्रापि सत्त्वात् ॥ अस्तु वा गौरवं न हि तद्भयान्मुनेस्तात्पर्यमन्यथा कर्तुं कश्चिदीष्टे ॥ तस्मात्पूर्वोक्तं तात्पर्यं विहायान्यतात्पर्येणान्यार्थकरणं महासाहसमेव ॥
नतु लक्षणवाक्यमेतत् ॥ ततश्च दुर्गाचरितं यत्र वर्तते तद्भागवतमित्यर्थः ॥ तच्च न देवीभागवतं भवितुमर्हति ॥ तस्य तल्लक्षणलक्ष्यत्वेन तु देवीपुराणकमिति निषेधविषयत्वेन निषेध-
विध्योः समानविषयत्वापत्तेः ॥ किं तु विष्णुभागवतमव ॥ ननु तथाप्येतल्लक्षणमन्यपुराणेष्वतिप्रसक्तमिति चेन्न ॥ यथा वृत्रासुरवधलक्षणमन्यपुराणेषु प्रसक्तमपि यथालक्षण-
त्वेन गृहीतम् ॥ तद्वदत्रापि सत्त्वादिति चेन्न ॥ पूर्वोक्तनिरुक्तिवचनप्रकरणस्थत्वविरोधात् ॥ किंच लक्षणवाक्यमेतदिति पक्षेप्येतस्य लक्षणस्य महापुराणोद्देशेनैव सत्त्वादुपपु-
राणेष्वस्य प्रसक्त्यभावादेवीपुराणकालिकापुराणयोरुपपुराणत्वस्य निश्चितत्वात्तत्रैतल्लक्षणस्य प्रसक्तिरेव नास्तीति न तु देवीपुराणकमिति निषेधो व्यर्थ एव स्यात् ॥ तस्मादेतद्वच-
नस्य पूर्वोक्त एवार्थः ॥ किंच लक्षणवाक्यमेतदितिपक्षे यत्किंचिच्चरितं गृह्यते उत यावच्चरितम् ॥ यत्किंचिच्चरितस्य सर्वमहापुराणेषु सत्त्वाद्देवीपुराणमात्रनिषेधेन न निर्वाहः ॥ तस्मा
देवीपुराणस्यैव निषेधस्वारस्याद्यावच्चरितं मुख्यत्वेन भगवतीचरित्रमेव ग्राह्यम् ॥ तदा तव नाभीष्टार्थसिद्धिः ॥ मुख्यत्वेन विष्णुभागवते दुर्गाचरितस्याभावान्ममैव त्वभीष्टार्थसिद्धिः ॥ निषेध-
विध्योः समानविषयकत्वरूपं दूषणं तु नैव संभवति ॥ प्रकरणबलात्तात्पर्ये निश्चिते तद्विषयं विहायैव निषेधप्रवृत्तेः ॥ वृत्रासुरवधोपेतत्वलक्षणं तु गायत्र्यारंभविशिष्टमिति न तदतिप्रसक्तं त-
स्मात्पूर्वोक्त एव तद्वचनार्थ इति तद्वचनाद्देवीभागवतं महापुराणं न तु विष्णुभागवतमिति शिवपुराणमतम् ॥ अत्र च नियमद्वयस्य पूर्वोक्तस्य सत्त्वाद्विष्णुभागवतविषये तथा नियमद्वयाभावा-
दिदं शिवपुराणमतमेव मुख्यमन्यपुराणमतं त्वेकदेशीति नियमद्वयप्रदर्शकव्यासवाक्येन स्पष्टमेव बोधितमिति सुधियो विभावयंतु ॥ किंच ॥ शैवमादिपुराणंच देवीभागवतं तथा इति पाद्मवच-
नसंवादितया ॥ नवरात्रे तु देवेशि दौर्गं भागवतं पठेत् ॥ जपेत्सप्तशतीं चंडीं नियमेन समाहितः इति दुर्गातरंगिणीधृतयामलवचनेन तथा देवीभागवतं नित्यं पठेद्भक्त्या समाहितः ॥ नवरात्रे
विशेषण श्रीदेवीप्रीतये मुदेति महेशठक्कुरकृतदुर्गाप्रदीपधृतदेवीयामलवचनेन च सप्रमाणस्य देवीभागवतस्य सर्वथोपपुराणमध्ये एव निवेशात् ॥ तत्र भागवतं पुण्यं पंचमं वेदसंमितमिति प्र-
थमस्कंधस्थस्य महापुराणेषु पंचममिदं पुराणमित्यर्थकस्य देवीभागवतोक्तवचनस्य निरालंबनत्वादप्रामाण्यापत्तेः ॥ मन्मते तु तस्य विषयलाभान्नाप्रामाण्यं तद्वचनप्रामाण्यादपि देवीभागवतमे
व महापुराणमिति ॥ किंच हेमाद्रौ कालिकापुराणे ॥ यदिदं कालिकाख्यं तन्मूलं भागवतं स्मृतमिति वचनं तदपि देवीभागवतस्यैव महापुराणत्वं बोधयति ॥ तथाहि ॥ अष्टादशभ्यस्तु पृथक् पुराणं
यत्प्रदृश्यते ॥ विजानीध्वं द्विजश्रेष्ठास्तथा तेभ्यो विनिर्गतमिति मात्स्यवचनेनोपपुराणानां महापुराणमूलकत्वनियमादिदं कालिकापुराणं किं पुराणमूलकमित्याकांक्षायां तस्यानिवर्तकमिदं वाक्यं
विषयत्वेन कालिकाख्यं पुराणं तन्मूलं तस्य मूलं भागवतं विदुरिति हि तस्यार्थो निबंधकारैर्दर्शितः ॥ यथान्यान्युपपुराणान्येकैकस्मान्महापुराणान्निर्गतानि ॥ तद्वदिदं भागवतादुत्पन्नमिति यावत् ॥
तच्च भागवतं नवैष्णवं तन्मूलं भवितुमर्हति ॥ देव्युपपुराणस्य देवीपुराणमूलकत्वे एव सामंजस्यात् ॥ शैवोपपुराणानां शैवेभ्य एव वैष्णवोपपुराणानां वैष्णवेभ्य एवोत्पत्तिदर्शनादिति देवी-
भागवतमेव तन्मूलमिति तस्य महापुराणत्वं सिद्धम् ॥ यत्र तु क्वचित्क्वचिन्महापुराणमूलकत्वमप्रसिद्धं तत्र यथायोग्यमनुमेयमिति ॥ किंचादित्यपुराणदृष्ट्याऽपि देवीभागवतमेव महापुराणम् ॥
तथाहि आदित्यपुराणे रक्तासुरवधप्रस्तावे ॥ या जघ्ने महिषं दैत्यं क्रूरं वृत्रासुरं तथा ॥ साद्यरक्तासुरं हत्वा स्वाराज्यं ते प्रदास्यतीति वचनम् ॥ अनेन वचनेन देवीभागवते स्वसंमतिर्दर्शिता ॥
न हि देवीभागवतातिरिक्तसर्वपुराणेषु देवीकृतो वृत्रासुरवधः क्वचिदप्यस्ति ॥ इंद्रकृतस्यैव तस्य सत्त्वात्केवलं देवीभागवत एव देवीकृतः सोऽस्ति ॥ तद्ग्रहणेन तु देवीभागवते स्वसंमतिर्दर्शितेे-
ति युक्तमेव ॥ अनंतरं च ॥ तत्रैव पुराणदानप्रस्तावे ॥ ददाति सूर्यभक्ताय यस्तु भागवतं द्विजाः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः सर्वव्याधिविवर्जितः ॥ जीवेद्वर्षशतं साग्रमंते वैवस्वतं पदमिति पठितम् ॥
अत्र च स्वसंमतं भागवतमेव ग्रहीतुमुचितम् ॥ किंचेदं वचनं देवीभागवतपक्षे एव स्वरसतः संगच्छते ॥ प्रथमश्लोके एकादशद्वादशस्कंधयोश्च सविस्तरं गायत्रीविधानसहस्रनामादेः कथनात्सू-

र्यस्य गायत्रीदेवतात्वात् ॥ तद्भागवतपक्षे तु वैकुंठं गच्छेदित्येव वदेदिति ॥ किंच ॥ यत्राधिकृत्य गायत्रीं वर्ण्यते धर्मविस्तरः ॥ वृत्रासुरवधोपेतं तद्भागवतमिष्यत इति मात्स्यवचनमपि देवीभागवतस्यैव महापुराणत्वं बोधयति ॥ वेदे त्रिपदा गायत्रीति गायत्रीलक्षणं श्रूयते ॥ तेन च त्रिपाच्छंदोधिकृत्य यत्र धर्मविस्तरो वर्ण्यते तद्भागवतमिति तदर्थः ॥ त्रिपाच्छंदश्च देवीभागवते प्रथमश्लोके ॥ सर्वचैतन्यरूपां तामाद्यां विद्यां च धीमहि ॥ बुद्धिं या नः प्रचोदयादिति श्रूयते ॥ न विष्णुभागवते तच्छंदोस्ति मुख्यार्थसंभवे गायत्रीपदस्य लक्षणया धीमहीत्यर्थकरणेन विष्णुभागवतपरतत्वकल्पनमस्य वचनस्य तु साहसमेव ॥ क्वचित्पुराणेषु यदि तादृश्यान्येव विष्णुभागवतपराणि वचनानि संति ॥ तत्र गत्यंतराभावादस्तु लक्षणा ॥ उदासीने मात्स्यवाक्ये तु मुख्यविषयसंभवे साऽनुचिता ॥ यद्यप्याधुनिकपुस्तकेषु क्वचिच्चतुश्चरणश्लोकोऽपि दृश्यते तथापि सप्तशत्यां गुप्तवतीटीकाकारादिभिस्त्रिपाच्छ्लोकस्यैव व्याख्यातत्वेन स एव सांप्रदायिकः पाठ इति बोध्यम् ॥ यत्तु गायत्र्यर्थश्च विष्णुध्यानं न तु शिवशक्तिसूर्यादिध्यानमित्युक्तं तत्तु नास्तिकत्वमूलकमेव ॥ मैत्रायणीयानां 'भर्गो वै रुद्र' इति श्रुतौ प्रपंचसारादिसर्वतंत्रेषु पुराणादिषु च शिवसूर्यशक्त्यादिरूपार्थस्योक्तत्वाच्च तदुदाहृतमाग्नेयवाक्यं तु विरोधेत्वनपेक्षं स्यादसति ह्यनुमानमिति न्यायात्स्तावकमेवेति ॥ किंच ॥ हयग्रीवब्रह्मविद्या यत्र वृत्रवधस्तथा ॥ गायत्र्या च समारंभस्तद्वै भागवतं विदुरिति पुराणांतरवाक्यमपि देवीभागवतस्यैव महापुराणत्वबोधकम् ॥ तथाहि ॥ हयग्रीवनामासुरो देवीभागवते प्रथमस्कंधे प्रसिद्धस्तेनोपासिता ब्रह्मप्रतिपादिका विद्या स्त्रीदैवत्यो मंत्रः ॥ सा विद्या यत्र वर्तते तद्भागवतमित्यर्थः ॥ स दैत्यस्तदुपासिता विद्या चेत्युभयमपि तत्रैव प्रथमस्कंधे दर्शितम् जपन्नेकाक्षरं मंत्रं मायाबीजात्मकं ममेत्यादिना ॥ ननु विष्णुभागवते पंचमस्कंधेऽपि हयग्रीवमंत्रस्य सत्त्वादिदं वचनमुभयभागवतसाधारणमिति चेन्न ॥ नारदीये शारदातिलकादिनिबंधेषु च मंत्राः पुंदेवताः प्रोक्ता विद्याः स्त्रीदेवताः स्मृताः ॥ इत्यादिवचनैः स्त्रीदैवत्यमंत्रेष्वेव विद्यापदप्रयोगो न पुंदैवत्यमंत्रेष्विति प्रतिपादनात् ॥ क्वचित्पुंदैवत्यमंत्रे तथा प्रयोगस्तु गौणः ॥ न च गौणार्थमादाय तद्वचनस्य विष्णुभागवतपरत्वं कल्पितुमुचितम् ॥ लक्षणारूपदोषापत्तेः ॥ तस्मान्न तद्वचनमुभयसाधारणमिति देवीभागवतस्यैव महापुराणत्वं बोधयति ॥ किंच सारस्वतस्य कल्पस्येति मात्स्यवचनादपि देवीभागवतमेव महापुराणम् ॥ अत्र ह्येवं प्रकरणशुद्धिः ॥ ऋषय ऊचुः ॥ पुराणसंख्यामाचक्ष्व सूत विस्तरतः क्रमादिति मुनिप्रश्नोत्तरं ब्रह्मणाऽभिहितं पूर्वं यत्तद्ब्राह्मं पद्मकल्पवृत्तांताश्रयं पाद्मं वराहकल्पवृत्तांताश्रयं वैष्णवं श्वेतकल्पवृत्तांताश्रयं वायवीयमित्येवंतत्तत्कल्पवृत्तांताश्रयाणिपुराणान्युक्त्वा तदुत्तरम् ॥ यत्राधिकृत्यगायत्रीं वर्ण्यते धर्मविस्तरः ॥ वृत्रासुरवधोपेतं तद्भागवतमिष्यत इति ॥ सारस्वतस्य कल्पस्य मध्ये येस्युर्नरामराः ॥ तद्वृत्तांतोद्भवं लोके तद्भागवतमिष्यते इत्युक्त्वा ततोऽन्यान्यपि महापुराणान्येव तत्तत्कल्पवृत्तांताश्रयाणि दर्शितानि ॥ पश्चादुपपुराणकथनार्थमुपभेदान्प्रवक्ष्यामीति प्रतिज्ञाय पद्मपुराणान्नारसिंहं निर्गतमेवं नंदिसांबादित्यसंज्ञकान्युक्त्वा अन्योपपुराणान्यपि महापुराणेभ्य एवनिर्गतानीति ॥ अष्टादशभ्यस्तु पृथक् पुराणं यत्प्रदृश्यते ॥ विजानीध्वं द्विजश्रेष्ठास्तदा तेभ्यो विनिर्गतमिति वचनेन सूतऋषिरुक्तवान् ॥ ततः सर्गश्च प्रतिसर्गश्च वंशो मन्वंतराणि चेत्यादिना पुराणलक्षणान्युक्त्वा सात्त्विकेषु च कल्पेषु माहात्म्यमधिकं हरेः ॥ राजसेषु च कल्पेषु माहात्म्यं ब्रह्मणो विदुः ॥ तद्वदग्नेश्च माहात्म्यं तामसेषु शिवस्य च ॥ संकीर्णेषु सरस्वत्याःपितृणां च निगद्यते ॥ इतिवचनेन पुराणप्रतिपाद्यहरिब्रह्माग्निहरसरस्वतीपितृणां माहात्म्यसंबंधात्कल्पानां सात्त्विकराजसतामसत्वसंकीर्णत्वभेदैश्चातुर्विध्यत्वमुक्तवानिति ॥ तत्र कल्पानां तत्तद्देवतासंबंधज्ञानं तु तत्तत्कल्पाश्रिततत्तत्पुराणप्रतिपाद्यमुख्यदेवताज्ञानेनैव बोध्यम् ॥ अन्यप्रकारस्य क्वचिदपि पुराणेष्वनुपलंभात्तत्रैवं सति ॥ सारस्वतस्य कल्पस्य मध्ये ये स्युर्नरामराः ॥ तद्वृत्तांतोद्भवं लोके तद्भागवतमिष्यते इति वचनं भागवतस्य लक्षणप्रतिपादकं प्रतिपादितम् ॥ तदर्थस्तु यथा गारुडकल्प इत्यत्र गरुडस्यायं गारुडः ॥ यथा वा वाराहकल्प इत्यत्र वराहस्यायं वाराह इति व्युत्पत्तिः प्रसिद्धा ॥ तद्वदेव सरस्वत्या अयं सारस्वत इति विग्रहः ॥ सरस्वत्यास्तथा कल्पो गौरीकल्पस्तथैव चेति कल्पनामसु सरस्वतीकल्पत्वेनैव कथितत्वाच्च ॥ मत्स्यपुराणे उपांत्याध्याये ॥ संकीर्णेषु सरस्वत्याः पितृणां कल्प उच्यते इति वचनेन तथैवोक्तत्वाच्च ब्रह्मवि-

ष्णुरुद्राणां कल्पवद्गौरीलक्ष्म्योः कल्पवच्च सरस्वतीकल्पस्यार्थप्राप्तत्वाच्च तादृशसारस्वतकल्पसंबंधिनो ये देवमनुष्यास्तद्वृत्तांतस्योद्भव उत्पत्तिर्यस्मात्तत्पुराणं भागवतं विदुः ॥ तद्वृत्तांतप्रदर्शकं
यत्पुराणं तद्भागवतसंज्ञकमितियावत् ॥ अत्र च तत्तद्देवतानामाविर्भावाश्रया ये ये कल्पास्ते तत्तन्नाम्नाव्यवह्रियंते ॥ एतच्च तत्तन्नामककल्पाश्रितेषु पुराणेषु तत्तद्देवताया एव मुख्यत्वेनोत्पत्ति
प्रदर्शकवाक्यैर्लक्ष्मीकल्पादिकल्पाश्रितकूर्मपुराणादिषु सर्वत्र प्रसिद्धमेव ॥ तथाच मुख्यत्वेन सरस्वत्या आविर्भावप्रतिपादकं पुराणं यत्तद्भागवतमित्यतिरहस्यार्थः ॥ तत्र सारस्वतकल्प इति पदे-
नैव कल्पस्य सरस्वतीसंबंधे बोधिते तस्य संकीर्णत्वं संकीर्णेषु सरस्वत्या इतिवचनेनेश्वरप्रेरणां विनाऽपि गृहागतमेव ॥ अस्मिंश्च वचने भागवतपदेन विष्णुभागवतस्य ग्रहणं वंध्यापुत्रोपममेव ॥
तत्र मुख्यत्वेन सरस्वत्याविर्भावस्यासत्त्वात् ॥ विष्णुभागवते द्वितीयस्कंधे पाद्मं कल्पमथो शृणु इति वचनेन स्वमुखेनैव स्वस्य पाद्मकल्पकथाश्रयत्वस्योक्तत्वात् ॥ तद्विरोधाच्च न च पाद्मकल्प
एव सारस्वतः ॥ सरस्वान्समुद्रस्तस्माज्जातं कमलं सारस्वतं तस्य कल्प इति व्युत्पत्त्येति वाच्यम् ॥ पद्मकल्पस्य वृत्तांतं तत्र यस्मादुदाहृतम् ॥ तस्मात्पाद्मं समाख्यातमिति पूर्वोदाहृतशिवपुराण
वचनेन ॥ एतदेव यदा पद्ममभूद्धैरण्मयं जगत् ॥ तद्वृत्तांताश्रयं तद्वत्पाद्ममित्युच्यते बुधैः ॥ पाद्मं तत्पंचपंचाशत्सहस्राणीह कथ्यते इति मत्स्यपुराणवचनेन ॥ सारस्वतस्य कल्पस्य मध्ये ये स्युर्न
रामराः इति वचनेन च पाद्मकल्पसारस्वतकल्पयोः पृथक्कथनात् ॥ किंच सारस्वतकल्पपाद्मकल्पयोरेकत्वे पद्मकल्पस्य प्रतिपादकं पुराणद्वयं पाद्मं भागवतं चेत्येव वदेत् किंच पद्मकल्पस्य वृत्तांत
मित्यत्राभिव्यक्तपदार्था ये स्वतंत्रा लोकविश्रुता इतिन्यायेन पूर्वंबुद्ध्यारूढं प्रसिद्धं पाद्मशब्दं विहायाप्रसिद्धं सारस्वतशब्दं पाद्मशब्दस्य वाचकं कृत्वा सारस्वतपदघटितकल्पने प्रयोजनाभावः ॥
किंच सरस्वत्यास्तथा कल्प इत्यादेः ॥ पूर्वोक्तस्य सारस्वतपदनिरुक्त्यर्थकस्य वचनसमूहस्य विरोधश्च ॥ न च पाद्मकल्पसारस्वतकल्पयोः पृथक्कृत्वे त्रिंशत्कल्पेषु मत्स्यपुराणांतिमाध्याये की-
र्तितेषु सारस्वतपदेन पाद्मस्य ग्रहणं न स्यादिति वाच्यम् ॥ प्रभासखंडे त्रिंशत्कल्पेषु विष्णुजकल्पार्चिषकल्पसुपुमान्कल्पानां ग्रहणेऽपि तेषां कल्पानां यथामात्स्यांतिमाध्याये न ग्रहणं तथा
पाद्मस्यापि न ग्रहणमित्यस्य तुल्यत्वात् ॥ यदि तेषां पर्यायत्वेन कुत्रचिदंतर्भावः क्रियते तर्ह्यस्यापि कुत्रचिदंतर्भावोऽस्तु ॥ अत एव विष्णुभागवतस्य प्रबंधटीकाकारेण पितृकल्पे एव पूर्वा-
र्धांते पद्मस्योद्भवात्पितृकल्पपदेन पाद्मसंग्रहो वेदितव्य इत्युक्तम् ॥ पुराणकल्पकथनप्रस्तावे सारस्वतकल्पपाद्मकल्पयोः पृथक्त्वकरणेन सारस्वतपदेन पाद्मस्य सर्वथा न ग्रहणम् ॥ वस्तुतस्तु ॥
त्रिंशत्कल्पा ब्रह्मणस्त्रिंशत्तिथ्यात्मकाः त्रिंशत्तिथिषु प्रतिपदादिषूत्पद्यंते ॥ भूः भुवः सुवः भुर्भूवःसुव इत्यादयस्त्रयस्त्रिंशत्कल्पाः ॥ पाद्मादयश्च वायुपुराणोक्ता दिनकल्पा ब्रह्मणः प्रतिदिवसेषूत्पद्यंते
इति दिनकल्पतिथिकल्पानां सुतरां भेदात्तिथिकल्पेषु दिनकल्पानां पाद्मादीनां न ग्रहणमिति सिद्धांतः ॥ यत्तु विष्णुभागवतस्यारंभतः पाद्मकल्पकथाश्रयत्वेऽपि कृष्णजन्मखंडस्यैव सारस्वतक-
ल्पभवत्वेन तस्य च दशमस्कंधे सत्त्वात् ॥ सारस्वतस्य कल्पस्य मध्ये ये स्युर्नरामरा इति वचनस्य विष्णुभागवतं विषयोऽस्तीत्याहुस्तदसत् ॥ कृष्णजन्मखंडस्य सारस्वतकल्पभवत्वप्रति-
पादकानां वचनानां निर्मूलत्वात्समूलत्वेऽपि यस्मिन्पुराणे यस्य कल्पस्य प्रथमतः प्रतिपादनं तत्कल्पप्रतिपादकमेव तत्पुराणमिति नियमः ॥ सर्वपुराणे तथादृष्टत्वात् ॥ तथाच कृष्णजन्म-
खंडस्य दशमस्कंधे विद्यमानत्वेऽपि प्रथमतस्तत्कथाया अभावात्पाद्मकल्पकथायाः प्रथमतो विद्यमानत्वस्य स्वेनैवोक्तत्वाच्च ॥ न सारस्वतस्य कल्पस्येति वचनस्य विष्णुभागवतं विषयः ॥
किंच कृष्णजन्मखंडस्य यथा दशमस्कंधे कथनं तथा सर्वपुराणेषु तत्कथनं वर्तत एवेति सर्वपुराणानां तद्वचनविषयत्वं स्यात्तथा च सर्वपुराणानि भागवतपदवाच्यानि स्युस्तस्मात्सारस्व-
तकल्पस्य यत्र प्रथमतः प्रतिपादनं स एव तद्वचनस्य विषयो वक्तव्यस्तादृशं च देवीभागवतमेवास्तीति देवीभागवतमेव तद्विषयो वक्तव्य इति ॥ किंच शिवपुराणे उमासंहितायाम् ॥ ब्रह्मणा
संस्तुता सेयं मधुकैटभनाशने ॥ महाविद्या जगद्धात्री सर्वविद्याधिदेवता ॥ द्वादश्यां फाल्गुनस्यैव शुक्लायां समभून्नृपेति वचनात्फाल्गुनशुक्लद्वादश्यां देव्या उद्भवस्तद्दिने एव सारस्वतकल्पोद्भ-
वस्तदुक्तं हेमाद्रौ कल्पश्राद्धप्रकरणे नागरखंडे ॥ सारस्वतस्तु द्वादश्यां शुक्लायां फाल्गुनस्य चेति ॥ तथाच सरस्वत्याः कल्प इत्यर्थकस्य सारस्वतस्य कल्पस्य मध्ये ये स्युर्नरामरा इतिव-

चनस्य सर्वथा देवीभागवतमेव विषयो न विष्णुभागवतमिति बोध्यम् ॥ किंच तस्य ग्रहणे तस्य हरिमाहात्म्यप्रतिपादकत्वात् ॥ तदाश्रितकल्पस्य सात्त्विकत्वमेवायास्यति ॥ सात्त्विकेष्वथ कल्पेषु माहात्म्यमधिकं हरेरिति वचनात् ॥ ततश्च संकीर्णेषु सरस्वत्या इति वचनेन सारस्वतकल्प इति नाम्ना च पारमहंस्यसामग्र्येव कर्तव्या स्यात् अतो विष्णुभागवतं विहाय देवीभागवतमेवास्य वचनस्य विषयोऽनिच्छतापि वक्तव्यस्तस्मात् सारस्वतस्य कल्पस्येति वचनाद्देवीभागवतमेव महापुराणम् ॥ अस्ति चात्र सरस्वत्याविर्भावप्रतिपादकं वचनम् ॥ तदुक्तं देवीभागवते प्रथमस्कंधे ॥ तस्यास्तु सात्त्विकी शक्ती राजसी तामसी तथा ॥ महालक्ष्मीः सरस्वती महाकालीति ताः स्त्रियः ॥ तासां तिसृणां शक्तीनां देहांगीकारलक्षणः ॥ सृष्ट्यर्थं च समाख्यातः सर्गः शास्त्रविशारदैरिति ॥ अंबरीषशुकप्रोक्तं नित्यं भागवतं शृण्विति वचनमपि शुकाय प्रोक्तमिति व्युत्पत्त्या देवीभागवतपरमपि संगच्छते ॥ भवति हि देवीभागवतं शुकायैव प्रोक्तं व्यासेनेति ॥ किंचाष्टादशपुराणानि कृत्वा सत्यवतीसुतः ॥ भारताख्यानमखिलं चक्रे तदुपबृंहणमिति मात्स्यवचनमपि देवीभागवतस्यैव महापुराणत्वं बोधयति ॥ अष्टादशपुराणोत्तरं भारतस्य जातत्वात् ॥ भारतोत्तरं च विष्णुभागवतस्य जातत्वात् ॥ भारतोत्तरकालं निर्विण्णो व्यासश्चकारेति विष्णुभागवते एवोक्तत्वात् ॥ ननु वेदशाखाः पुराणानि वेदांतं भारतं तथा ॥ कृत्वा संमोहसंमूढोऽभवं राजन्मनस्यपीति देवीभागवते तृतीयस्कंधे एवोक्तत्वात्तत्रापि स विरोधस्तदवस्थ एवेतिचेन्न ॥ मन्मते तदानीं ग्रंथो नैव जातः किंतु जनमेजयं प्रति एवं वक्तास्मीति ज्ञानचक्षुषा ज्ञात्वा भारतात्पूर्वमेव देवीभागवतं कृतमित्यर्थस्यकल्पनात् ॥ त्वन्मते तु तथाकल्पयितुं न शक्यते ॥ चतुःश्लोकीभागवतोपदेशस्य जायमानत्वात् ॥ उपदेशात्पूर्वं तज्ज्ञानाभावस्यावश्यं कल्पनीयत्वात् ॥ यदि तत्रापि पूर्वं व्यासस्य ज्ञानमस्तीति स्वीक्रियते तदा वक्ष्यमाणः सर्वोप्यर्थवादः स्यात् ॥ ततश्च ग्रंथसारस्य भंगप्रसंग इत्यास्तां तावत् ॥ वस्तुतस्तु वेदशाखाः पुराणानीति पाठोऽसंगत इति वक्ष्यते तृतीयस्कंधे तदा न कोऽपि विरोधः ॥यत्तु पाद्मे भागवतमाहात्म्ये श्रीमद्भागवतकथाश्रवणाय समागतानां परिगणनप्रसंगे ॥ वेदांतानि च वेदाश्च मंत्रास्तंत्राणि संहिताः ॥दशसप्त पुराणानि षट्शास्त्राणि समाययुरित्युक्तम् ॥तत्र व्यासकृतपुराणानामष्टादशत्वादष्टादशेति वक्तव्ये सप्तदशत्वोक्तिः श्रीमद्भागवतस्याष्टादशत्वं गमयति तस्याष्टादशानंतर्गतत्वे देवीभागवतस्याष्टादशांतर्गत्वे वाऽष्टादशानां श्रोतृत्वसंभवने श्रोतुमागतानां पुराणानामष्टादशत्वानुक्तेर्निर्बीजत्वप्रसंगात् ॥एवं पाद्मे ॥दशसप्त पुराणानि कृत्वा सत्यवतीसुतः ॥नाप्तवान्मनसा तोषं भारतेनापि भामिनि ॥ चकार संहितामेतां श्रीमद्भागवतीं परामिति सप्तदशत्वोक्तिः श्रीमद्भागवतस्यैवैतां संहितामिति निर्दिष्टस्याष्टादशत्वं गमयति ॥ देवीभागवतस्याष्टादशत्वेऽष्टादशपुराणानीत्यनूक्ते निर्बीजत्वप्रसंगादित्याहुस्तदसत् ॥ तेषामेव वचनैर्विष्णुभागवतस्याष्टादशपुराणांतर्गतत्वं न सिध्यति ॥ किंतु देवीभागवतस्यैवेति वार्धुषिकत्वं कुर्वाणो मूलमेव विनाशितवानिति न्याय आगतः ॥ तथाहि ॥ भारतं व्यासमुखाच्छ्रुत्वा तत्र संदिहानः क्रौष्टुकिर्मार्कंडेयं प्रत्यागत्य संदेहं पृष्टवान् तस्मै मार्कंडेयो मार्कंडेयपुराणमुक्तवान् ॥ तदुक्तं मार्कंडेयपुराणे तदिदं भारताख्यानं बह्वर्थं श्रुतिविस्तरम् ॥ तत्त्वतो ज्ञातुकामोऽहं भगवंतमुपस्थित इति ॥ तथाच भारतोत्तरं मार्कंडेयपुराणमभवत् ॥ तथैव त्वदुक्तरीत्यैव विष्णुभागवतमपि ॥ तथाच भारतात्पूर्वंषोडशपुराणान्येव सिद्धानि ॥ तथाच पूर्वोक्तवचनमध्ये षोडशेत्येव वक्तव्ये सप्तदशेत्युक्तत्वात् ॥ देवीभागवतमेव महापुराणमन्यथा सप्तदशत्वपूर्तिर्नस्यात् ॥ तस्मात्तद्वचनाप्रामाण्याद्देवीभागवतमेव महापुराणमिति सिध्यति न तु विष्णुभागवतम् ॥ भारतात्पूर्वं सप्तदशमदीयभागवतसहितानि मार्कंडेयमष्टादशमुभयमतसिद्धमेव विष्णुभागवतस्य भारतोत्तरं जायमानत्वेन तन्मध्ये तस्यावस्थानस्थलाभावादित्येवं लापनेनापि दोषाभावादिति सुधियो विभावयंतु ॥ यत्तु किंच पाद्मे ॥ वैष्णवं नारदीयं च तथा भागवतं शुभम् ॥ गारुडं च तथा पाद्मं वाराहं शुभदर्शने ॥ सात्त्विकानि पुराणानि विज्ञेयानि शुभानि वै ॥ इत्युक्त्या च भागवतस्य सात्त्विकत्वमुक्तम् ॥ सात्त्विकेषु पुराणेष्विति कौर्मोक्त्याच सात्त्विकपुराणानां विष्णुपरत्वमुक्तम् ॥ अतोविष्णुपरमेव भागवतमष्टादशपुराणांतर्गतं न तु देवीभागवतमिति ॥ अपिच स्कांदे प्रभासखंडे ॥ चतुर्भिर्भगवान्विष्णुर्द्वाभ्यां ब्रह्मा तथा रविः ॥ अष्टादशपुराणेषु शेषेषु भगवान्भव इत्युक्तम् ॥ स्कांदे सौरसंहितायां च ॥ कथ्यते दशभिर्विप्राः पुराणैः परमेश्वरः ॥ चतुर्भिर्भग-

वान्विष्णुर्द्वाभ्यां ब्रह्मा प्रकीर्तितः ॥ एकेनाग्निस्तथैकेन भगवांश्चंडभास्कर इत्युक्तमतोपि विष्णुभागवतमष्टादशांतर्गतं नत्वन्यदित्याहुस्तदसत् ॥ त्वन्मते मात्स्योक्तसात्त्विकराजसतामससंकीर्ण-
पुराणेषु मध्ये त्रयाणां व्यवस्था पूर्ववचनैस्त्वयोक्ता ॥ संकीर्णपुराणानां तु नोक्ता ॥ तेषां केषु पुराणेष्वंतर्भाव इति वद ॥ करिष्यामि कुत्रचिदिति चेन्मन्मतेऽपि श्रीभगवत्या विष्णुशक्ति-
त्वाभिमानेन मंत्राधिष्ठात्रीं देवतां वेदमानो दुर्गांदुर्बोधध्वांतभानुं गुरुं चेति श्रीक्रमदीपिकोक्तप्रकारेण विष्णुमंत्राणां दुर्गाया अधिष्ठातृत्वेन तयोरैक्याद्वा तत्प्रतिपादकभागवतस्य वैष्णवेष्वेवांतर्भा-
वात् ॥ अत एव ॥ हरिर्द्वाभ्यां रविर्द्वाभ्यां द्वाभ्यां चंडीविनायकौ ॥ द्वाभ्यां ब्रह्मा समाख्यातः शेषेषु भगवान् शिवः इति वचनं संगच्छते ॥ वस्तुतस्तु द्वयोरपि भागवतयोरस्मन्मते प्रमाण-
त्वात् ॥ विष्णुभागवतपक्षपातिनां वचनानामस्माकं विरोधाभावेन तल्लापने प्रयोजनाभाव एव ॥ तथाच नारदीयादिपुराणमतेन श्रीविष्णुभागवतं महापुराणं तद्वचनानि प्रसिद्धान्येवेति न लि-
खितानि ॥ देवीभागवतं तु तन्मते उपपुराणम् ॥ शैवमात्स्यपुराणादिमते तु देवीभागवतं महापुराणम् ॥ विष्णुभागवतमर्थादुपपुराणमिति सिद्धम् ॥ अत्र केचिद्देवीभागवतसंमतित्वेन देवीयामल-
तंत्रस्थम् ॥ श्रीमद्भागवतं नाम पुराणं वेदसंमितम् ॥ पारीक्षितायोपदिष्टं सत्यवत्यंगजन्मना ॥ यत्र देव्यवताराश्च बहवः प्रतिपादिता इति॥ तथा॥ इदं रहस्यं चरितं राधोपासनमुत्तमम् ॥ व्या-
साय मम भक्ताय प्रोक्तं पूर्वं मयाऽद्रिजे ॥ मत्तो रहस्यं ज्ञात्वैव राधामाहात्म्यमुत्तमम् ॥ एतस्य विस्तरं चक्रे श्रीमद्भागवते तथा ॥ नारदे ब्रह्मवैवर्ते लोकानां हितकाम्ययेति ॥ सौभाग्यकल्पल-
तायां संहारभैरवतंत्रस्थं वचनं लिखंति ॥ तत्र परे विवदंते ॥ तदुभयमपि गौरवभिया न लिख्यत इति॥ तत्रैतस्य सप्रमाणस्य देवीभागवतस्य क्वचित्क्वचिद्द्राविडगौडसंप्रदायपाठभेदेन द्वैविध्येऽपि गौ-
डपाठस्य समंजसत्वात्तमालंब्यैव यथामति व्याख्यायते ॥ तत्र तावद्भगवत्युपासनायां केचिद्भ्रांता वदंति ॥ मायारूपाया भगवत्या उपासना शास्त्रेषूक्ता ॥ तथाच ॥ मायाया मिथ्यात्वान्मुक्तौ त-
स्या अनन्वयाच्चाश्रद्धेयेयमुपासनेति ॥ ननु नेयं भ्रांतिः तापनीये 'माया वा एषा नारसिंही सर्वमिदं सृजति सर्वमिदं रक्षति सर्वमिदं संहरति तस्मान्मायामेतां शक्तिं विद्याद्य एतां मायां शक्तिं वेद स मृत्युं
जयति स पाप्मानं तरति सोऽमृतत्वं च गच्छति महतीं श्रियमश्नुत' इति श्रुतौ मायां शक्तिं वेदोपास्ते समृत्युं जयतीति कथनेन ॥ तथा॥ त्वं वैष्णवीशक्तिरनंतवीर्या विश्वस्य बीजं परमासि माया॥ संमो-
हितं देवि समस्तमेत दिति स्मृतिभिर्विष्णोः शक्तेर्जडायामायाया एवोपास्यत्वकीर्तनादिति चेन्न॥ देव्यथर्वशिरसि॥ सर्वे वै देवा देवीमुपतस्थुःकासि त्वं महादेवी साब्रवीदहं ब्रह्मरूपिणी । मत्तःप्रकृतिपुरुषा
त्मकं जगत्' इति॥ तथा भुवनेश्वर्युपनिषदि॥ 'अथातोंबोपनिषदं व्याख्यास्यामो ऽथह्येनां ब्रह्मरंध्रे ब्रह्मरूपिणीमाप्नोति' इति तथा 'भुवनाधीश्वरी तुर्यातीता विश्वमोहिनी' इति॥ तथा भावनोपनिषदि ॥ स्वा
त्मैव ललिता' इति श्रुतिभिस्तथा त्रिपुरातापनीयसुंदरीतापनीयादिषु 'परोरजसेसावदोम्' इतिगायत्रीचतुर्थचरणप्रतिपाद्यब्रह्मवाचकत्वेन ह्रींकारबीजस्य कथनेन ह्रींकारबीजस्य ब्रह्मदेवतात्वप्रतिपाद
कश्रुत्या च तथा कालीतारोपनिषदादिश्रुतिभिस्तथा स्मृतिभिश्च ब्रह्मरूपिण्या भगवत्या एवोपासनाकथनात्॥ तथाहि स्मृतयः॥ सूतसंहितायां पंचमाध्याये॥ अतः संसारनाशाय साक्षिणीमात्मरूपिणी-
म्॥ आराधयेत्परां शक्तिं प्रपंचोल्लासवर्जितामिति ॥ स्कांदे वेदारण्येश्वरमाहात्म्ये ॥ परा तु सच्चिदानंदरूपिणी जगदंबिका ॥ सैवाधिष्ठानरूपा स्याज्जगद्भ्रांतेश्चिदात्मनीति ॥ कूर्मपुराणे द्वादशा
ऽध्याये ॥ एतत्प्रदर्शितं विप्रा देव्या माहात्म्यमुत्तमम् ॥ सर्ववेदांतवेदेषु निश्चितं ब्रह्मवादिभिः ॥ एकं सर्वगतं सूक्ष्मं कूटस्थमचलं ध्रुवम् ॥ योगिनस्तत्प्रपश्यंति महादेव्याः परं पदमिति ॥ प-
रात्परतरं तत्त्वं शाश्वतं शिवमच्युतम् ॥ अनंतं प्रकृतौ लीनं देव्यास्तत्परमं पदमिति ॥ शुभ्रं निरंजनं शुद्धं निर्गुणं दैन्यवर्जितम् ॥ आत्मोपलब्धिविषयं देव्यास्तत्परमं पदमिति॥ हालास्येश्वर-
माहात्म्ये मायाबीजार्थप्रस्तावे ॥ सत्स्वरूपः सदाकारो हकारो धर्मतत्परः ॥ चिदाकारः शिवाकारो रेफः सर्वार्थसिद्धिदः ॥ आनंदरूपयोरैक्यादीकारः सर्वकामदः ॥ बिंदुनादौ तदंतस्थौ भवेतां
मोक्षदावुभौ ॥ सच्चिदानंदरूपं तु प्रोक्तं बीजं मनीषिभिः ॥ सच्चिदानंदरूपं यत्परं ब्रह्म तदेवहीति ॥ देवीभागवते ॥ निर्गुणा सगुणा चेति द्विधा प्रोक्ता मनीषिभिः॥ सगुणा रागिभिः सेव्या निर्गु-
णा तु विरागिभिरिति ॥ ब्रह्मांडपुराणे ललितोपाख्याने ॥ चितिस्तत्पदलक्ष्यार्था चिदेकरसरूपिणी॥ इत्यादयोऽष्टादशपुराणेषूपपुराणेषु च देव्याः परब्रह्मत्वप्रतिपादकस्मृतयो द्रष्टव्याः ॥ ननु

तर्हि षोडशीग्रहणाग्रहणयोः क्रियाविषयत्वात्तत्र शाखाभेदेन विकल्पसंभवेऽपि वस्तुस्वरूपस्यैकविधत्वात्तत्र विकल्पासंभवेन भगवतीस्वरूपस्य मायास्वरूपत्वप्रतिपादकश्रुत्या सह भगवत्या ब्रह्मरूपत्वप्रतिपादकश्रुतेर्विरोध इति चेन्न ॥ मायाया वेदांतेषु मिथ्यात्वान्मिथ्यापदार्थस्याधिष्ठाने कल्पितत्वात्तस्याधिष्ठानसत्तातिरिक्तसत्ताभावान्मायायामधिष्ठानसत्ताप्रवेशान्मायास्वरूपोपासनायामपि सत्तारूपब्रह्मण एवोपासनासंभवतीत्याशयेन मायास्वरूपत्वप्रतिपादनेऽपि विरोधाभावात् ॥ यथा ब्रह्मण उपासनायामपि न केवलं ब्रह्मणो ग्रहणं किंतु शक्तिविशिष्टस्यैव ॥ शक्तेस्तदतिरेकेणाभावात् केवलस्यौपासनाऽसंभवाच्च तथा मायोपासनाऽसंभवाच्च ॥ तथा मायोपासनायामपि न केवलमायाया अवस्थानमस्ति ॥ येन केवलाया उपासनं संभवेत् ॥ किंतु ब्रह्माधिष्ठानयुताया एवावस्थानमिति ॥ भगवत्या मायारूपत्वप्रतिपादनेऽपि फलतो ब्रह्मस्वरूपमेव भगवत्याः सिध्यतीति श्रुत्योः परस्परं विरोधाभावात् ॥ तदुक्तम् ॥ पावकस्योष्णतेवेयमुष्णांशोरिव दीधितिः ॥ चंद्रस्य चंद्रिकेवेयं शिवस्य सहजा ध्रुवेति ॥ तथा स्वपदा स्वशिरश्छायां यद्वल्लंघितुमीहते ॥ पादोद्देशे शिरो न स्यात्तथेयं बैंदवी कलेति ॥ तथाच यथाग्नौ होमेऽग्निशक्त्यां होमोऽर्थसिद्ध एवमग्निशक्त्यां होमेऽपि वह्नौ होमोऽर्थसिद्धस्तद्वन्मायाया भगवतीत्वेऽपि ब्रह्मण एव भगवतीत्वं सिद्धमिति ॥ तस्यैवोपासनायां ग्रहणं मायायामिथ्यात्वप्रतिपादकेषु वाक्येषु तु ब्रह्मणो मिथ्यात्वाभावात्केवलमायाया एव ग्रहणम् ॥ तस्या मिथ्यात्वेऽपि तदधिष्ठानस्य सत्यत्वात् ॥ उपासकस्योपास्यमायापदार्थांतर्गतस्य ब्रह्मांशस्य मोक्षदशायामनुस्यूतत्वान्न मुक्तावुपास्यस्वरूपत्यागः ॥ अत एवांतर्यामिब्राह्मणे 'पृथिव्यादिमायांतानां पदार्थानां यः पृथिव्यां तिष्ठन् यं पृथिवी न वेद यस्य पृथिवी शरीरं यः पृथिवीमंतरोयमयति' इत्यादिनांऽतर्यामिचेतनसंबंधेनैव देवतात्वमुपवर्णितम् ॥ तथाच ॥ सर्वं खल्विदं ब्रह्मेति श्रुतिरप्यनुगृहीता भवतीत्येतत्सर्वमभिप्रेत्य सूतसंहितायामुक्तम् ॥ चिन्मात्राश्रयमायायाः शक्त्याकारे द्विजोत्तमाः ॥ अनुप्रविष्टा या संविन्निर्विकल्पा स्वयंप्रभा ॥ सदाकारा सदानंदा संसारोच्छेदकारिणी ॥ सा शिवा परमा देवी शिवाभिन्ना शिवंकरीति ॥ यद्वा ॥ भगवतीस्वरूपप्रतिपादकवाक्येषु ये मायाशक्तिकलादिशब्दास्ते लक्षणया मायाविशिष्टशक्तिविशिष्टकलाविशिष्टब्रह्मबोधकास्तथा च मायाविशिष्टं शक्तिविशिष्टं कलाविशिष्टं यद्ब्रह्म तद्भगवतीपदवाच्यमिति फलितोर्थः ॥ एतेन क्षुधारूपेण संस्थिता निद्रारूपेणस्मृतिरूपेणेत्यादि केवलशक्तिवाचकपदानि व्याख्यातानि ॥ तैः पदैस्तत्तच्छक्तिविशिष्टब्रह्मण एव सर्वत्र ग्रहणात् ॥ अयमेवार्थः कालोत्तरे उक्तः ॥ तथाच कालोत्तरे शिवंप्रति देवीप्रश्नवाक्यम् ॥ भगवन्देवदेवेश मिथ्यामायेति विश्रुता ॥ तस्याः कथमुपास्यत्वं भवेन्मुक्तावनन्वयात् ॥ श्रद्धा न जायते क्वापि मिथ्यावस्तुनि कुत्रचित् ॥ देव्या उपासना चेयं श्रुता मायाश्रिता प्रभो ॥ संशयं छिंधि देवेश रहस्यं वद मे प्रभो ॥ इति श्रुत्वा वचो देव्या भगवांश्चंद्रशेखरः ॥ उवाच वचनं दिव्यं सर्वलोकहितप्रदम् ॥ नाहं सुमुखि मायाया उपास्यत्वं ब्रुवे क्वचित् ॥ मायाधिष्ठानचैतन्यमुपास्यत्वेन कीर्तितम् ॥ मायाशक्त्यादिशब्दाश्च विशिष्टस्यैव लक्षकाः ॥ तस्मान्मायादिशब्दैस्तु ब्रह्मैवोपास्यमुच्यत इति ॥ अत्र पूर्वार्धेन मायाधिष्ठानचैतन्यमित्यनेन प्रथमपक्ष उक्तो मायाशक्त्यादीत्यनेनोत्तरार्धेन द्वितीयः पक्ष उपपादितः ॥ एतदभिप्रायेणैव ब्रह्मांडपुराणे मायावाचकस्यैव ह्रींकारस्य मायाविशिष्टब्रह्मवाचकत्वमुक्तम् ॥ शक्त्यक्षराणि शेषाणि ह्रींकार उभयात्मक इति ॥ उभयात्मकः शिवशक्त्यात्मक इत्यर्थः ॥ किंच मायायाः केवलाया उपास्यत्वं वदन्वादी भ्रांतः प्रष्टव्यो जडाया उपास्यत्वे तत्तद्देवताविग्रहाणां प्राणेंद्रियमन आत्मजीवादिमत्त्वं कथं भवेत् ॥ द्विविधं हि भगवतीरूपं स्थूलं सूक्ष्मंच ॥ तत्र सूक्ष्मं मुख्यं स्थूलं तु तत्तदुपासकानां दर्शनादिव्यवहारार्थं तत्तदुपासकैरुपासितम् ॥ सूक्ष्मरूपमेव स्थूलं रूपं गृह्णाति ॥ तत्रैवं सति सूक्ष्मरूपे चैतन्याननुप्रवेशे तद्गृहीते स्थूलरूपेपि चैतन्यस्याननुप्रवेशेन तत्तद्देवतानां प्राणनसंभाषणादिव्यवहारोच्छेद एव स्यात्तस्मादनिच्छयाऽपि चैतन्यविशिष्टाया एव तत्तच्छक्तेरुपास्यत्वं वक्तव्यमिति ॥ नन्वेवं चेत्किमर्थं मायादिशब्दैर्व्यवहारो भगवत्याः शास्त्रे क्रियते लक्षणादिदोषाभावाय स्पष्टप्रतिपत्तये ब्रह्मादिशब्दैरेव कुतो न व्यवहारः क्रियत इति चेच्छृणु ॥ चतुर्व्यूहात्मकं हि ब्रह्मणो रूपम् ॥ विराड्हिरण्यगर्भाव्याकृतब्रह्मरूपम् ॥ तत्र देव्युपासना व्यूहांतर्गतस्य कस्य पदार्थस्येति शंकायाम् ॥ विराड्हिरण्यगर्भाव्याकृतानां तदधिष्ठातॄणां ब्रह्मविष्णुरुद्राणां च ॥ मैत्रायणीयश्रुतौ एकैकं गुणमयत्वेन कीर्तनाद्गुणत्रयसाम्यावस्थाया मायायाः प्रकृत्या-

दिशब्दवाच्यत्वेन तस्याश्च तुरीयब्रह्माश्रितत्वेन शास्त्रेषूक्तत्वात्॥तदेव मायाविशिष्टं तुरीयं ब्रह्मैव भगवत्युपासनायां ग्राह्यमिति बृहदर्थप्रदर्शनार्थं तथा मायादिशब्दैर्व्यवहारस्य सत्त्वात् ॥तथाच मैत्रायणीयश्रुतिः ॥'तमो वा इदमेकमग्र आसीत्तत्परेस्यात्तत्परेणेरितं विषमत्वं प्रयात्येतद्वै रजस्तद्रजः खल्वीरितं विषमत्वं प्रयात्येतद्वै सत्त्वस्य रूपं' इति॥अनेन वाक्येन मायायास्तमःशब्दितायाः परेण ब्रह्मणा नित्यसंबंधप्रदर्शनेन जगत्कारणरूपं साम्यावस्थात्मकं प्रदर्शितम्॥अग्रे'तस्यैतास्तनवोऽथ योह खलु वा वास्य तामसोंशो ऽसौ योयं रुद्रो यो ह खलु वा वास्य राजसोंशो ऽसौ ब्रह्मा योह खलु वा वास्य सात्त्विकोंशो ऽसौ विष्णुः'इति गुणत्रयोपाधित्वं ब्रह्मविष्णुरुद्राणां प्रतिपादितम् ॥ तथा पुराणादिषु च ॥ सत्त्वं रजस्तम इति प्रकृतेर्गुणास्तैर्युक्तः परः पुरुष एक इहास्य धत्ते ॥ सृष्ट्यादये हरिविरिंचिहरेति संज्ञाः श्रेयांसि तत्र खलु सत्त्वतनोर्नृणांस्युरित्यादिसर्वपुराणेषु ब्रह्मविष्णुरुद्राणामेकैकगुणवत्त्वमेव प्रतिपादितम् ॥ नहि मायाप्रकृतिशक्त्यादिशब्दवाच्यं वस्तु ब्रह्मातिरिक्ताश्रयकं भवति ॥ येन मायादिशब्दैरुपास्यं वस्तु मायाविशिष्टब्रह्मातिरिक्तं भवेत्किंतु मायाविशिष्टब्रह्मरूपमेवेति ॥ तैःशब्दैरुपास्यवस्तुनि प्रतिपादिते मायाविशिष्टब्रह्मरूपमेव भगवतीरूपमुपास्यं भवेदिति बोधनार्थमेव मायादिशब्दैर्भगवत्या उपासनकथनमिति ॥ ननु तर्हि त्वं वैष्णवी शक्तिरनंतवीर्येत्यत्रापि मायाशब्दो ब्रह्मविशिष्टमायावाचकः स्यात् ॥ न चेष्टापत्तिः ॥ तत्र केवलाया मायाया एव विवक्षितत्त्वादितिचेन्न ॥ नह्यस्माभिः सर्वत्र मायाशब्देन मायाविशिष्टं ब्रह्मैव सर्वत्र ग्राह्यमिति शपथः क्रियते येनातिप्रसंगः स्यात् ॥ किंतु क्वचित्संबंधिशब्दसमभिव्याहारे केवलमायाया ग्रहणं यथात्रैव तथा नाशप्रकरणे केवलमायाया ग्रहणम् ॥ तथा सृष्टिस्थलेऽपि ॥ मन्मायाशक्तिसंक्लृप्तं जगत्सर्वं चराचरम् ॥ सापि मत्तः पृथग्विप्रा नास्त्येव परमार्थत इत्यादौ ॥ उपासनास्थले तु तद्विशिष्टब्रह्मणो ग्रहणमिति यथायथमूहनाज्ज्ञेयमिति॥तथाच त्वं वैष्णवी शक्तिरित्यादौ त्वमधिष्ठानब्रह्मरूपिणी सती वैष्णवी या मायाशक्तिरस्ति तद्रूपिण्यसीत्यर्थः ॥ तेन च ब्रह्मरूपत्वमेव भगवत्याः प्रतिपादितम् ॥ एवमन्यत्राप्यूह्यम् ॥ यद्वा ब्रह्मणो जगत्कारणस्योभयात्मकत्वात्क्वचिन्मायोपसर्जनब्रह्मण उपासनं तत्र शक्तिः सहायभूता इदं च मतं शिवपुराणादिषु स्पष्टम् ॥ तस्मात्सहतया देवं हृदि पश्यंति ये शिवम् ॥ तेषां शाश्वतिकी शांतिर्नेतरेषां कदाचनेत्यादिवचननिचयैः ॥ क्वचिच्च ब्रह्मोपसर्जनमायाया उपासनं तत्र भगवतीविषये ब्रह्मोपसर्जनमायाया एवोपासनमिति दर्शयितुं मायाशक्त्यादिशब्दैः शास्त्रे भगवत्या व्यवहारः क्रियत इति ॥ इदं च मतं सर्वतंत्राभिमतं पुराणाभिमतं च॥ शिवेन सहितां देवीं भावयेद्भुवनेश्वरीमिति भुवनेश्वरीपारिजातादिवचननिचयात् ॥ तदुक्तं कूर्मपुराणे॥अस्यास्त्वनादिसंसिद्धमैश्वर्यमतुलं महत्॥तत्संबंधादनंतैषा रुद्रेण परमात्मनेत्यादीनि वचनानि देवीभागवतादिसर्वपुराणेषु द्रष्टव्यानि॥उभयपक्षेऽपि ब्रह्मणश्चिदंश उपासनायामागत एवेति न मुक्तावुपास्यस्वरूपानन्वयि त्वरूपं दूषणं न वाऽश्रद्धेयतेति ॥ इत्थं भगवत्युपासनायाः स्वरूपे निर्णीते ब्रह्मविष्णुरुद्रशक्त्युपासनासु कस्योपासना वरिष्ठेत्यस्य विचारः क्रियते॥तत्र सर्वं खल्विदं ब्रह्मेति सामानाधिकरण्येन सर्वपदार्थमात्रस्य ब्रह्मरूपत्वेपि भक्तानां चेतसोवलंबाय परमेश्वरेण मलिनशुद्धतरशुद्धतमा विभूतयः शुद्धितारतम्येन कल्पिताः॥ताश्च गीतादिशास्त्रेषु विभूत्यध्याये छांदोग्यादिषु च प्राणो ब्रह्म आदित्यो ब्रह्ममनो ब्रह्मेत्यादिवाक्यैः प्रदर्शिताः॥तत्रच सर्वविभूतिषु ब्रह्मणः समानत्वेनावस्थानेऽपि यथापात्रमणिकृपाणदर्पणादिषु शुद्धितारतम्येन प्रतिबिंबफलनस्यापि तारतम्यमेवं विभूतिषु च शुद्धितारतम्येनैव ब्रह्मणः प्रसादकरणतारतम्यं प्रतिबिंबफलनतारतम्यं चेति याभिर्याभिर्विभूतिभिर्यथा प्रतिबिंबफलनप्रसादकरणस्य च तारतम्यं च भवति तथातथा तस्या विभूतेरुत्कृष्टत्वमुत्कृष्टतरत्वमुत्कृष्टतमत्वमित्यादिव्यवहारः सर्वशास्त्रप्रसिद्धो निर्विवादस्तथा च सति ब्रह्मविष्णुरुद्राणामेकैकगुणोपाधित्वेनैकैकगुणापेक्षया साम्यावस्थायास्तत्तद्गुणमूलभूताया आधिक्येनैकैकगुणोपाधिब्रह्मविष्णुरुद्रापेक्षया साम्यावस्थोपाधिकाया भगवत्याएवोपासनं सर्वोत्कृष्टम्॥साम्यावस्थायाः सर्वकारणभूतायाः सर्वोत्कृष्टत्वात् ॥ किंच प्रथमतो ब्रह्मणि माया तस्या ब्रह्मणा अव्यवहितः संबंधः ॥ तदुत्तरं गुणानामुद्भवान्मायाद्वारकः संबंधो गुणानामिति साम्यावस्थायामव्यवहितः संबंधो ब्रह्मण इति ॥ सैवोपासना मुख्या सर्वोत्कृष्टा च ॥ अत एव सूतसंहितादिषु रीतिरियमुक्ता ॥ परतत्त्वप्रकाशस्तु रुद्रस्यैव महत्तरः ॥ ब्रह्मविष्ण्वादिदेवानां न तथा मुनिपुंगवा इत्यादि ॥ रुद्रः

कथंचित्कार्यार्थं मनुते रुद्ररूपताम् ॥ न तथा देवताः सर्वाः परिस्फूर्त्यल्पताबलादिति सूतगीतासु ॥ ननु ब्रह्मविष्णुरुद्राणामेकैकगुणोपाधित्वे सर्वसंमते कथं साम्यावस्थात्मकत्वेनापि तेषां पुराणादिषूपवर्णनमितिचेन्न ॥ तदंतर्गतब्रह्मण एव साम्यावस्थात्मकत्वेन तदभेदात्तेषामपि तदात्मकत्वकथनमित्याशयात् ॥ अत एव तापनीये नृसिंहस्य सत्त्वोपहितविष्णोरवतारत्वे सर्वश्रुतिपुराणनिश्चिते सत्यपि साम्यावस्थात्मकत्वेन वर्णनं संगच्छते ॥ तस्मान्मायाशक्त्याख्यब्रह्मरूपभगवत्युपासनैव मुख्या सर्वोत्कृष्टा चेति ॥ सैव सर्वकामार्थिभिर्मुमुक्षुभिश्चोत्कृष्टवस्तूपासनेच्छुभिराश्रयणीयेत्यर्थात्प्राप्तमपि पुराणांतरवचनैः स्पष्टमुपपाद्यते ॥ तदुक्तं देवीमाहात्म्ये ॥ ब्रह्मविद्या जगद्धात्री सर्वेषां जननी तथा ॥ यया सर्वमिदं व्याप्तं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ सैव सेव्या च पूज्या च नान्यद्वै देवतांतरमिति ॥ तथा तंत्रेषु ॥ एवं यः पूजयेद्भक्त्या प्रत्यहं परमेश्वरीम् ॥ भुक्त्वा भोगान्यथाकामं देवीसायुज्यमाप्नुयात् ॥ यो न पूजयते नित्यं चंडिकां भक्तवत्सलाम् ॥ भस्मीकृत्यास्य पुण्यानि निर्दहेत्परमेश्वरीति ॥ अनेन वचनेन भगवत्युपासनायाः संध्यादिकर्मवन्नित्यत्वं नित्यपदोच्चारणेन स्पष्टमेव बोधितम् ॥ तथापुराणांतरे ॥ आराध्या परमा शक्तिः सर्वैरपि सुरासुरः ॥ मातुः परतरं किंचिदधिकं भुवनत्रये इति ॥ तथा ॥ ॐकारं पितृरूपेण गायत्रीं मातरं तथा ॥ पितरौ यो न जानाति स विप्रस्त्वन्यरेतज इति ॥ तथाकालोत्तरे ॥ धिग् धिग् धिग् धिग् च तज्जन्म यो न पूजयते शिवाम् ॥ जननीं सर्वजगतः करुणारससागरामित्यादिपुराणेषु तंत्रेषु च बहूनि वचनानि द्रष्टव्यानि ॥ विस्तरस्तु मत्कृतशक्तितत्त्वविमर्शिन्यां द्रष्टव्यः ॥ अयं चोपोद्घातोक्तार्थोऽस्माभिर्देवीभागवतस्थितौ सप्तशत्यंगषट्कव्याख्याने चोक्तः ॥ तस्या भगवत्याः पुराणस्य देवीभागवतस्य समंजसगौडपाठानुरोधेन व्याख्यानं यथामति प्रारभ्यते ॥ ॥ तत्र तु

सर्वचैतन्यरूपांतामाद्यांविद्यांचधीमहि ॥ बुद्धिंयानःप्रचोदयात् ॥ १ ॥ शौनकउवाच ॥
सूतसूतमहाभागधन्योऽसिपुरुषर्षभ ॥ यदधीतास्त्वयासम्यक्पुराणसंहिताःशुभाः ॥ २ ॥

प्रथमेऽध्याये पंचविंशतिपद्यकैः ॥ पुराणविषयः प्रश्न ऋषीणां समुदीर्यते ॥ १ ॥ तत्रादौ भगवान् बादरायणो ग्रंथप्रतिपाद्यदेवतातत्त्वानुस्मरणलक्षणं मंगलमाचरति ॥ सर्वचैतन्यरूपामिति ॥ चैतन्यमित्यत्र स्वार्थेष्यञ् ॥ चैतन्यमात्मेति ॥ शिवसूत्रे तथादर्शनात् ॥ तथाच चेतनात्मरूपामित्यर्थः ॥ ननु तथापि तस्य निष्क्रियत्वात् ॥ प्रचोदयादिति प्रेरणाकर्तृत्वप्रतिपादनमनन्वितं भवतीत्याशंकायामाह ॥ आद्यां विद्यां चेति ॥ आद्यामनादिभूतां विद्यां ब्रह्मविषयकशुद्धसत्त्वांतर्मुखप्रतिबिंबविशिष्टवृत्तिरूपां यां तापनीयास्तुरीयोपाधिमाहुः ॥ एकैव शक्तिरंतर्मुखतया विलसंती विद्यातत्त्वरूपिणी तदुपाधिक आत्मा तुरीय इत्युच्यते ॥ बहिर्मुखतया विलसंत्यविद्यातत्त्वरूपिणी तदुपाधिक आत्मा प्राज्ञ इत्युच्यते इति तेषां सिद्धांतः ॥ चकारः समुच्चयार्थः ॥ आत्मरूपां तां प्रसिद्धां आद्यां विद्यां च ॥ आद्यपदस्य देहलीदीपकन्यायेनोभयत्रान्वयः ॥ तामाद्यां विद्यां च धीमहि ध्यायामः ॥ ध्यानविषयत्वमुभयोर्मिलित्वैव ॥ न तु प्रत्येकं समुच्चयार्थकचकारात् ॥ तथाच ॥ मायाविशिष्टब्रह्मण एव ध्यानविषयत्वात्तस्य च शबलत्वेन निष्क्रियत्वाभावात् ॥ नः प्रचोदयादिति प्रेरणकर्तृत्वमनन्वितमितिबोध्यम् ॥ यैतादृशी सेयं ध्याता भगवती मायाविशिष्टब्रह्मरूपिणी नोऽस्माकं बुद्धिं ध्यानं कर्तुं प्रचोदयात् प्रेरयेत् ॥ प्रार्थनायांलिङ् ॥ तेन च निरंतरमस्मच्चेतोवृत्तयस्तदासक्ता भवंत्वित्यर्थः ॥ गायत्र्या अंतर्यामिब्रह्मप्रतिपादकत्वस्य सर्ववेदसंमतत्वेन गायत्रीपदगायत्रीछंदोघटितमंगलाचरणेनैतद्भागवतप्रतिपाद्यमपि वस्तु मायाविशिष्टांतर्यामिब्रह्मरूपमिति बोधितम् ॥ यथाचायमर्थस्तथोपोद्घाते एव दर्शितमग्रे च तत्र तत्र दर्शयिष्यामः ॥ तथाच तद्भक्तस्तद्गुणशुश्रूषुरधिकारी ॥ फलं च ज्ञानप्राप्त्यामोक्ष इत्यग्रे दर्शयिष्यति ॥ १ ॥ इत्थंमंगलाचरणंनिर्विघ्नतयाग्रंथसमाप्तिफलकंकृत्वाप्रश्नमुत्थापयति शौनकइति ॥ सूतेति ॥ वीप्साऽतिशयप्रेमविषयत्वप्रदर्शनार्था ॥ धन्यत्वेहेतुमाह ॥ यदधीताइति ॥ अत्यंतंदुर्लभमेवपुराणसंहिताध्ययनंयस्मात्त्वयासंपादितंतस्मात्त्वंधन्यएवेत्यर्थः ॥ २ ॥

कास्ताः संहितास्तत्राऽऽह अष्टादशेति ॥ अष्टादशपुराणान्येवपुराणसंहिताइत्यर्थः ॥ ३ ॥ पंचलक्षणेति ॥ तानिचवक्ष्यमाणानि ॥ सरहस्यानीति ॥ नानामंत्रविधानशक्तिपातप्रकारप्रतिपाद-
नादिरहस्यार्थसहितानीत्यर्थः ॥ ननुतेनोक्तानिमयाश्रुतानिपरंतुतदर्थोममनसिनागतइतिचेत्तत्राऽऽह त्वयाज्ञातानीति ॥ यदितवयोग्यतानस्यात्तर्हिव्यासोनैववदेत् ॥ यस्मात्तेनोक्तानितस्मा-
त्त्वयाज्ञातान्येवेतिनिश्चीयतइतिभावः ॥ ४ ॥ एतादृशस्यतवास्माकंचसमागमः एतादृशपुण्यक्षेत्रेदुर्लभएव ॥ तथाऽपियदस्माभिरनेकजन्मसुपुण्यमाचरितंतद्योगादेवसमागमः सुलभोजातइत्याह
अस्माकमिति ॥ विश्वसनंतन्नामकंतद्व्युत्पत्तिश्चान्यत्रोक्ता ॥ मुनिविश्रामदेशोयस्तत्तुविश्वसनंस्मृतमिति ॥ ५ ॥ अस्त्वेतत्तथाऽपिभवतांकिमभिलषणीयमितिचेत्तत्राऽऽह समाजोयमिति ॥ ६ ॥
दीर्घायुर्भवेति ॥ अनेनगुरावतिभक्तिस्वस्मिंश्चातिशयेनशुश्रूषावर्ततइतिबोधितम् ॥ ब्रह्मसंमितं वेदसंमितं वेदार्थस्यैवप्रतिपादकमित्यर्थः ॥ नह्यन्यथावेदसंमितत्वंसंभवति ॥ ७ ॥ श्रोत्रेंद्रियेति ॥

अष्टादशपुराणानिकृष्णेनमुनिनाऽनघ ॥ कथितानिसुदिव्यानिपठितानित्वयाऽनघ ॥ ३ ॥ पंचलक्षणयुक्तानिसरहस्यानिमानद ॥ त्वयाज्ञातानिस
र्वाणिव्यासात्सत्यवतीसुतात् ॥ ४ ॥ अस्माकंपुण्ययोगेनप्राप्तस्त्वंक्षेत्रमुत्तमम् ॥ दिव्यंविश्वसनंपुण्यंकलिदोषविवर्जितम् ॥ ५ ॥ समाजोऽयंमुनीनां
हिश्रोतुकामोऽस्तिपुण्यदाम् ॥ पुराणसंहितांसूतब्रूहित्वंनःसमाहितः ॥ ६ ॥ दीर्घायुर्भवसर्वज्ञतापत्रयविवर्जितः ॥ कथयाद्यमहाभागपुराणंब्रह्मसंमि
तम् ॥७॥ श्रोत्रेंद्रिययुताःसूतनराःस्वादविचक्षणाः ॥ नशृण्वंतिपुराणानिवंचिताविधिनाहिते ॥ ८॥ यथाजिह्वेंद्रियाह्लादःषड्रसैःसंप्रपद्यते ॥ तथाश्रो
त्रेंद्रियाह्लादोवचोभिःसुधियांस्मृतः ॥ ९ ॥ अश्रोत्राःफणिनःकामंमुह्यंतिहिनभोगुणैः ॥ सकर्णायेनशृण्वंतितेप्यकर्णाःकथंनच ॥ १० ॥ अतःसर्वेद्विजाः
सौम्यश्रोतुकामाःसमाहिताः ॥ वर्ततेनैमिषारण्येक्षेत्रेकलिभयार्दिताः ॥ ११ ॥ येनकेनाप्युपायेनकालातिवाहनंस्मृतम् ॥ व्यसनैरिहमूर्खाणांबुधानां
शास्त्रचिंतनैः ॥ १२ ॥ शास्त्राण्यपिविचित्राणिजल्पवादयुतानिच “ ॥ त्रिविधानिपुराणानिशास्त्राणिविविधानिच ॥ वितंडाच्छलयुक्तानिगवामर्षकरा
णिच ॥ १ ॥ ” नानार्थवादयुक्तानिहेतुमंतिबृहंतिच ॥ १३ ॥

स्वादविचक्षणाःस्वादग्रहणपंडिताःसंतःश्रोत्रेंद्रिययुताःसंतोयदिपुराणानिनशृण्वंतितर्हितेसर्वसामग्रीसत्त्वेऽपिविधिनादैवेनैववंचिताहतभाग्याइत्यर्थः ॥ एतेनस्वस्यश्रवणेऽत्यादरवत्त्वंसूचितम् ॥८॥
तदेवदृष्टांतेनस्पष्टयति यथेति ॥ ९ ॥ अश्रोत्राइति ॥ कामंयथेच्छास्यात्तथानभोगुणैः शब्दैःशब्दस्याकाशगुणत्वात् ॥ अश्रोत्राअपिफणिनोदुष्टजातयोऽपिमुह्यंतितत्रैवंसतिसकर्णाःसंतोयेपुराणा
निनशृण्वंतितेकथमकर्णाबधिराएवनभवंति ॥ चकारएवकारार्थोऽकर्णाइत्यत्रयोज्यः ॥ बधिराएवतेइत्यर्थः ॥ १० ॥ यस्मादेवंतस्मात्किंतदाह ॥ अतइति ॥ ११ ॥ ननुसर्वेऽपिजनाःपुराणश्र
वणंविनाकालंक्षपयंत्येव ॥ तथाभवंतोऽपिकुतोनकुर्वंतितत्राऽऽह ॥ येनकेनेति ॥ मूर्खाणां केनाप्युपायेनशब्दस्पर्शादिविषयसंबंधेनयद्यपिकालातिवाहनंकालातिक्रमणंस्मृतमनुभूतम् तथामूर्खा-
णांयद्यपिव्यसनैर्दुराचारैःकालातिवाहनंस्मृतंतथापिबुधानांनतथारीतिःकिंत्वन्यैवेत्याह बुधानामिति ॥ तथाचमहतांरीतिरेवाश्रयणीयेतिभावः ॥ १२ ॥ ननु बुधान्यायशास्त्रादिचिंतनैरपिकालं
क्षपयंति तदेवभवद्भिःकुतोनाद्रियतेतत्राऽऽह शास्त्राण्यपीति ॥ नानार्थवादस्तावकानिवाक्यानिहेतूपन्यासवंति ॥ १३ ॥

तत्रनतानिसर्वाणिसमानि किंतु सात्विकादिभेदेनभिन्नानीत्याह सात्विकंतत्रेति॥हेतुनाहेतूपन्यासेनवादेनजल्पवितंडादिनाभियंत्रितयुक्तम्॥नब्रह्मादिविचारयुक्तम्॥ ततस्तामसत्वमेवतस्ययुक्तमितिभावः॥अतस्तामसशास्त्रविदोनबुधाः किंत्वबुधाएवेत्यर्थः ॥१४॥ ननुतथापियत्किंचित्पुराणंश्रूयतांतत्राह तथैवेति ॥ यथाशास्त्राणित्रिगुणानितथैवेत्यर्थः॥ त्रिगुणानिगुणत्रयात्मकब्रह्मविष्णवादिप्रतिपादकत्वात्रिगुणानि ॥ १५ ॥ ननुविष्णुप्रतिपादकंपुराणंसात्त्विकमस्तितदेवश्रूयतांतत्राऽऽह तत्रभागवतमिति ॥ गुणत्रयोपाधिहरिहराद्यपेक्षयाऽपिगुणत्रयसाम्यावस्थोपाधिसहितायाभगवत्याउत्कृष्टत्वात्तस्याएवपुराणंभागवतंवद नान्यदुत्कृष्टपक्षपातित्वात्सर्वेषामित्यर्थः ॥ पंचममिति ॥ ब्राह्मंपाद्मंवैष्णवंचशैवंभागवतंशुभमितिश्लोकेपंचममित्यर्थः ॥ अयंचश्लोकःपुराणान्तरेमहापुराणगणनायामुक्तः ॥ अतएवैतस्यभागवतस्यमहापुराणत्वमितिपूर्वमुक्तंनविस्मर्तव्यम् ॥ कथितमिति ॥ पुराणांतरश्रवणप्रसंगेइत्यर्थः ॥१६॥यदिकथितंतर्हितदेवकिमितिपुनःपृच्छ्यतेतत्राऽऽह उद्देशमात्रेणेति ॥ सामान्यतोभागवतंपुराणमस्तीत्येतादृशमेवनाममात्रेणोक्तंनतुसविस्तरमित्यर्थः ॥ १७ ॥ तदेवाऽऽह विस्तरेणेति ॥ १८ ॥ नन्वन्यंप्रतिकुतोनपृच्छ्यतेतत्राऽऽह त्वंत्विति ॥ त्वमेवजा

सात्त्विकंतत्रवेदांतंमीमांसाराजसंमतम् ॥ तामसंन्यायशास्त्रंचहेतुवादाभियंत्रितम् ॥१४॥ तथैवचपुराणानित्रिगुणानिकथानकैः ॥ कथितानित्वयासौम्य पंचलक्षणवंतिच ॥१५॥ तत्रभागवतंपुण्यंपंचमंवेदसंमितम् ॥ कथितंयत्त्वयापूर्वंसर्वलक्षणसंयुतम् ॥१६॥ उद्देशमात्रेणतदाकीर्तितंपरमाद्भुतम् ॥ मुक्तिप्रदंमुमुक्षूणांकामदंधर्मदंतथा ॥१७॥ विस्तरेणतदाख्याहिपुराणोत्तममादरात् ॥ श्रोतुकामाद्विजाःसर्वेदिव्यंभागवतंशुभम् ॥१८॥ त्वंतुजानासिधर्मज्ञपौराणींसंहितांकिल ॥ कृष्णोक्तांगुरुभक्तत्वात्सम्यक्सत्त्वगुणाश्रयः ॥१९ ॥ श्रुतान्यन्यानिसर्वज्ञत्वन्मुखान्निःसृतानिच ॥ नैवतृप्तिंव्रजामोऽद्यसुधापानेऽमरायथा ॥२०॥ धिक्सुधांपिबतांसूतमुक्तिर्नैवकदाचन ॥ पिबन्भागवतंसद्योनरोमुच्येतसंकटात् ॥२१॥ सुधापाननिमित्तंयत्कृतायज्ञाःसहस्रशः ॥ नशांतिमधिगच्छामःसूतसर्वात्मनावयम् ॥ २२ ॥ मखानांहिफलंस्वर्गःस्वर्गात्प्रच्यवनंपुनः ॥ एवंसंसारचक्रेऽस्मिन्भ्रमणंचनिरंतरम् ॥ २३ ॥

नासिनान्यइत्यर्थः ॥ तत्रहेतुर्गुरुभक्तत्वादिति ॥१९॥ नन्वन्यानिपुराणानिश्रुतान्येवसंतितैरेवतृप्तिःकर्तव्येतिचेत्तत्राऽऽहश्रुतानीति ॥ तत्रदृष्टांतः ॥ सुधापानेइति ॥२०॥ ननुभागवतश्रवणात्किंचिदपूर्वमुत्पद्यते ॥ ततश्चस्वर्गादिलोकोभवतीत्येवमभिप्रायेणपृच्छ्यतेचेत्तत्फलंयज्ञादिभिरपिसेत्स्यत्येवेतिचेत्तत्राऽऽह धिक्सुधामिति ॥ संकटात्संसाररूपात् ॥ नहिकर्मणामुक्तिर्भवति तस्याअविद्यानाशप्रयुक्तत्वात् ॥ अविद्यानाशस्यचसाक्षात्कारजन्यत्वात् ॥ नहिकर्मणाक्वचिदपिरज्जुसर्पादावविद्यानाशोदृष्टः ॥ तस्मात्कर्मणानैवसंसारनिवृत्तिर्भवति ॥ अतएवनकर्मणानप्रजयाधनेनत्यागेनैकेऽमृतत्वमानशुरितिश्रुतिःकर्मणांमोक्षफलकत्वंवारयति ॥ किंतुस्वर्गादिषुसुधापानमेवकर्मफलम् ॥ तच्चातिनिंद्यमेवमोक्षापेक्षया ॥ अथचभागवतंकर्णपुटेनपिबंस्तच्छ्रवणजन्यात्मज्ञानेनाविद्यानाशेसतितज्जन्यसंसारान्मुच्यतेमुच्यते ॥ अतोज्ञानमेवोत्कृष्टंनकर्मेत्यर्थः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ ज्ञानादेवहिकैवल्यमिति॥२१॥यदिकर्मभ्योमोक्षःस्यात्तर्हिसकिमेकेनकर्मणोतानेककर्मभिरनेककर्मभिश्चेत्तेषांसंख्यानियमाभावादव्यवस्थैव ॥ एकेनकर्मणाचेदस्माभिर्बहवोयज्ञाःकृताअद्यापिमोक्षोनैवजातस्ततस्तदपिनसंभवतीत्याह सुधापाननिमित्तमिति ॥ शांतिंमोक्षम् ॥२२॥ तर्हिकिंकर्मभिर्भवतीत्यत्राऽऽह ॥ मखानामिति ॥ २३ ॥

॥छ॥ ॥छ॥ ॥छ ॥ ॥ छ ॥

विनाज्ञानेनेति ॥ ज्ञानादेवहिकैवल्यमितिश्रुतेः ॥ कालचक्रइत्यनेनघटीयंत्रवदस्मन्निर्गमनंनैवसंभवतीतिदर्शितम् ॥२४॥ भागवतमेवसंसारनाशकंततस्तदेववदेत्याह अतइति ॥ सर्वरसोपेतंभक्तिज्ञानवै राग्यरसोपेतं मुमुक्षूणांसदाप्रियमित्यनेनमुमुक्षवोत्राधिकारिणइतिदर्शितम् ॥२५ ॥ इतिश्रीशैवोपनामकलक्ष्मीगर्भजरंगभट्टसुतनीलकंठभट्टकृतेदेवीभागवतस्याभिनवव्याख्यानेतिलकाभिधेप्रथमस्कंधे प्रथमोध्यायः ॥ १॥ अध्यायेतुद्वितीयेस्मिन्ग्रंथसंख्यायथार्थतः ॥ विषयश्चोच्यतेसम्यक्चत्वारिंशत्सुपद्यकैः ॥१ ॥ यथाभवतांधन्यतामत्समागमेनपुराणश्रवणादेवंममापिधन्यताऽस्तियुष्मत्समाग मेनमन्मुखाद्भागवतस्यनिःसरणादित्याह सूतउवाच ॥ धन्योऽस्मीति ॥ अनेनगुरुर्निरभिमानीग्रंथप्रतिपादनश्रद्धावान्दयालुश्चापेक्षितइतिबोधितम् ॥ १ ॥ २ ॥ ग्रंथंवक्तुंग्रंथप्रतिपाद्यदेवतातत्त्वानु स्मरणलक्षणंमंगलमाचरतिसूतः नत्वेति ॥ तत्पदपंकजम् ॥ तस्यावेदशास्त्रप्रसिद्धायाभगवत्याःपदपंकजंपदकमलमित्यर्थः ॥ भगवतीनाम्नेति ॥ भगवतीपदघटितभागवतनाम्नेत्यर्थः ॥ तेनचभग वत्याइदंभागवतमितिव्युत्पत्तिर्दर्शिता ॥ देवीभागवतमित्यत्रतुशिवस्यभगवतोभक्तइत्यर्थेशिवभागवतइतिप्रयोगवत्साधुत्वम् ॥ देव्याभगवत्याइदमित्यर्थेदेवीपदंतुभगवतइदंभागवतमितिव्युत्पत्तिभ्रम निरासाय ॥ ३ ॥ इत्थंसगुणमूर्तेःपदस्मरणरूपंमंगलंकृत्वामायाविशिष्टब्रह्मरूपसूक्ष्मरूपस्यश्रुतिप्रतिपाद्यस्यभागद्वयसहितस्यसत्त्वात्तत्रैकभागस्यमायारूपस्यस्मरणरूपंमंगलमाचरति याविद्येति ॥

विनाज्ञानेनसर्वज्ञनैवमुक्तिःकदाचन॥भ्रमतांकालचक्रेत्रनराणांत्रिगुणात्मके ॥२४॥अतःसर्वरसोपेतंपुण्यंभागवतंवद॥पावनंमुक्तिदंगुह्यंमुमुक्षूणांसदाप्रियम् ॥ २५॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेअष्टादशसाहस्र्यांसंहितायांप्रथमस्कंधेशौनकप्रश्नोनामप्रथमोध्यायः ॥ १ ॥ श्रीसूतउवाच॥धन्योहमतिभाग्यो हंपावितोऽहंमहात्मभिः॥यत्पृष्टंसुमहत्पुण्यंपुराणंवेदविश्रुतम् ॥१॥तदहंसंप्रवक्ष्यामिसर्वश्रुत्यर्थसंमतम् ॥रहस्यंसर्वशास्त्राणामागमानामनुत्तमम् ॥२॥ न त्वातत्पदपंकजंसुललितंमुक्तिप्रदंयोगिनांब्रह्माद्यैरपिसेवितंस्तुतिपरैर्ध्येयंमुनीद्रैःसदा॥वक्ष्याम्यद्यसविस्तरंबहुरसंश्रीमत्पुराणोत्तमंभक्त्यासर्वरसालयंभग वतीनाम्नाप्रसिद्धंद्विजाः॥३॥याविद्येत्यभिधीयतेश्रुतिपथेशक्तिःसदाऽऽद्यापरासर्वज्ञाभवबंधच्छित्तिनिपुणासर्वाशयेसंस्थिता ॥ दुर्ज्ञेयासुदुरात्मभिश्चमुनि भिर्ध्यानास्पदंप्रापिताप्रत्यक्षाभवतीहसाभगवतीबुद्धिप्रदास्यात्सदा ॥ ४ ॥ सृष्ट्वाऽखिलंजगदिदंसदसत्स्वरूपंशक्त्यास्वयात्रिगुणयापरिपातिविश्वम् ॥ संहृत्यकल्पसमयेरमतेतथैकातांसर्वविश्वजननींमनसास्मरामि ॥ ५ ॥

विद्यांतर्मुखसाम्यावस्थारूपिणीशक्तिर्नतस्यकार्यंकारणंचविद्यते ॥ नतत्समश्चाभ्यधिकश्चदृश्यते परास्यशक्तिर्विविधैवश्रूयते स्वाभाविकीज्ञानबलक्रियाचेतिश्वेताश्वतरश्रुतिप्रसिद्धा इच्छाशक्तिरुमाकु मारीतिशिवसूत्रप्रसिद्धाच ॥ दुरात्मभिर्दुष्टैर्दुर्विज्ञेयाध्यानास्पदंप्रापितार्थात्सुयोगिभिरितिशेषः ॥ याध्यानास्पदंप्रापितासतीप्रत्यक्षाभवतिनान्योपायैः ॥ सातदाममबुद्धिप्रदास्यादितिप्रार्थनायांलिङ् ॥ ध्यानयोगश्चपराशक्तिसाक्षात्कारेहेतुः श्वेताश्वतरेउक्तः ॥ तेध्यानयोगानुगताअपश्यन्देवात्मशक्तिंस्वगुणैर्निगूढामिति ॥ ४ ॥ अथद्वितीयब्रह्मरूपभागरूपिण्याभगवत्याःस्मृतिरूपंमंगलमाचरति सृष्ट्वे ति ॥ यास्वयास्वकीययात्रिगुणयागुणत्रयविशिष्टयाशक्त्याऽखिलमिदंजगत्सदसत्स्वरूपंव्यवहारदृष्ट्यासत्परमार्थदर्शनेनासत्तदात्मकंसृष्ट्वातद्विश्वंपाति ॥ पुनःकल्पसमयेकल्पांतसमयेतद्विश्वंतथापूर्व वत्सृष्टिस्थितिवत्संहृत्यएका एकमेवाद्वितीयंब्रह्मनेहनानास्तिकिंचनेतिश्रुतिप्रतिपाद्यात्मरूपिणीरमतेक्रिडते स्वस्मिन्नेवस्वरूपेतांसर्वविश्वजननींमनसास्मरामि ॥ अत्रपूर्ववाक्येनकेवलशक्तिवर्ण नेनोत्तरवाक्येनतच्छक्त्याश्रयब्रह्मात्मकभगवतीवर्णनेनदेवीभागवतप्रतिपाद्यंभगवतीरूपंमायाशबलब्रह्मात्मकमेवनकेवलमायाशक्तिरूपमितिबोधितम् ॥ अयमेवार्थःसर्वैचैतन्यरूपांतामितिप्रथमश्लो केउक्तउपोद्घातेचास्माभिरुक्तोऽग्रेचतत्रतत्रमूलकारएवदर्शयिष्यति ॥ ५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तत्रशंकते ब्रह्मेति ॥ नन्वखिलमेतद्ब्रह्मासृजतीतिप्रसिद्धंलोकेवेदविद्भिःपौराणिकैश्वतदेवकथितम् ॥ तथाच ॥ कथंभगवतीसृजतीतिपूर्वमुक्तमितिचेत्तत्रसमाधत्ते विष्णोस्त्विति ॥यैःपौराणिकैर्ब्रह्मासृजतीत्युक्तंतैरेवपौराणिकैर्विष्णोस्तुविष्णोरेवनाभिकमलेकिलनिश्चयेनतस्यजन्मउक्तम् ॥तथाचतस्यजन्मवत्त्वात्पराधीनत्वंपराधीनत्वेचसतिब्रह्मास्वतंत्रोनहिनैवसृजते किंतुपराधीनतया ॥ तथाचयद्वगवत्यधीनतयासृजतेसैवभगवतीमुख्यत्वेनजगत्स्रष्ट्रीत्यर्थः॥६॥ननुब्रह्मणोजन्मविष्णुनाभिकमलेतथाचविष्णोरेवजगत्स्रष्टृत्वमस्त्वितिचेत्तत्राह ॥ विष्णुस्त्विति ॥ ईतिकालेप्रलयकालेविष्णुस्तुशेषशयनेस्वपिति तन्नाभिकमलेखलुतस्यब्रह्मणोजन्म ॥ अत्रास्मिन्प्रलयकालेसहस्रमौलिःशेषआधारतांगतोविष्णोस्तथाचान्याधारेणस्थितस्यविष्णोःपरतंत्रत्वात्तादृशपारतंत्र्यविशिष्टोभगवान्मुरारिर्विष्णुः कथंजगत्स्रष्टृत्वेनसंबोध्यतांज्ञायमानतांगच्छेन्नकथमपीत्यर्थः ॥७॥ ननुविष्णोराधारःसमुद्रःसएवजगत्स्रष्टास्त्वितिचेत्तत्राह एकार्णवस्येति ॥ एकार्णवोहिजलात्मकस्तच्चजलंरसरूपमेवरसस्यचपात्रंविनाकचित्कदापिनहिस्थितिरस्ति ॥ एवंपात्रस्याप्यन्याधारस्तस्याप्यन्याधारइतियासर्वरूपविषयेकिलशक्तिरूपास्वतंत्रासर्वाधारशक्तिरूपासैवजगत्स्रष्ट्रीतितांसर्वभूतजननींशरणंगतोस्मि ॥ अतए

ब्रह्मासृजत्यखिलमेतदितिप्रसिद्धंपौराणिकैश्वकथितंखलुवेदविद्भिः ॥ विष्णोस्तुनाभिकमलेकिलतस्यजन्मतैरुक्तमेवसृजतेनहिसस्वतंत्रः ॥ ६ ॥ विष्णुस्तुशेषशयनेस्वपितीतिकालेतन्नाभिपद्ममुकुलेखलुतस्यजन्म ॥ आधारतांकिलगतोऽत्रसहस्रमौलिःसंबोध्यतांसभगवान्हिकथंमुरारिः ॥ ७ ॥ एकार्णवस्यसलिलंरसरूपमेवपात्रंविनानहिरसस्थितिरस्तिकच्चित् ॥ यासर्वभूतविषयेकिलशक्तिरूपातांसर्वभूतजननींशरणंगतोऽस्मि ॥ ८ ॥ योगनिद्रामीलिताक्षंविष्णुंदृष्ट्वांऽबुजेस्थितः ॥ अजस्तुष्टावयांदेवींतामहंशरणंव्रजे ॥ ९ ॥ तांध्यात्वासगुणांमायामुक्तिदांनिर्गुणांतथा ॥ वक्ष्येपुराणमखिलंशृण्वंतुमुनयस्त्विह ॥ १० ॥ पुराणमुत्तमंपुण्यंश्रीमद्भागवताभिधम् ॥ अष्टादशसहस्राणिश्लोकास्तत्रतुसंस्कृताः ॥ ११ ॥स्कंधाद्वादशएवात्रकृष्णेनविहिताःशुभाः ॥ त्रिशतंपूर्णमध्यायाअष्टादशयुताःस्मृताः ॥ १२ ॥ विंशतिःप्रथमेतत्रद्वितीयेद्वादशैवतु ॥ त्रिंशच्चैवतृतीयेतुचतुर्थेपंचविंशतिः ॥ १३ ॥

वपीठपूजादिषुआधारशक्तेरेवसर्वाधारत्वंप्रतिपादितमितिभावः ॥८॥ इदानींचरित्रत्रयेप्रथमचरित्रदेवतांमहाकालींस्मरति योगनिद्रेति ॥ योगनिद्रयामीलितेऽक्षिणीयस्यसयोगनिद्रामीलिताक्षस्तम् ॥ अक्ष्णोदर्शनादित्यच् ॥ ९ ॥ एवंसगुणांनिर्गुणांचगुणसाम्यावस्थात्मिकांमायांध्यात्वापुराणंवक्ष्येइतिप्रतिजानाति तामिति ॥ सगुणांएकैकगुणविशिष्टमहाकाल्यादिरूपाम् ॥ निर्गुणांगुणत्रयसाम्यावस्थारूपाम् ॥ साम्यावस्थाश्रयब्रह्मणोग्रहणंतुनिर्गुणापदेनजातम् ॥ शक्तिशक्तिमतोरभेदात् ॥ ततस्तस्यपुनर्नोपादानम् ॥ १० ॥ अष्टादशसहस्राणिश्लोकाइति ॥ अनुष्टुप्छंदस्कामहाछंदस्कावासर्वेमिलिताःश्लोकाः ॥ तत्रभागवते अष्टादशसहस्राणिसंतीतिग्रंथसंख्योक्ता ॥ ११ ॥ स्कंधसंख्यामाह स्कंधाइति ॥ अध्यायसंख्यामाह त्रिशतमिति ॥ त्रिशतमध्यायास्त्रिशतसंख्याकाअध्यायाअष्टादशयुताःपरिकीर्तिताइत्यर्थः ॥ अष्टादशाध्यायोत्तरत्रिशताध्यायाःसंतीत्यर्थः ॥ द्वात्रिंशत्रिशतंपूर्णमध्यायास्तुप्रकीर्तिताइतिप्रवादस्तुविष्णुभागवतविषयकइतिबोध्यम् ॥ १२ ॥ प्रतिस्कंधमध्यायसंख्यामाह विंशतिरिति ॥ प्रथमस्कंधेविंशतिरध्यायाः ॥ द्वितीयेरविसंख्याः ॥ तृतीयेतिथिसंख्याः ॥ चतुर्थेपंचाधिकविंशतिसंख्याकाः ॥ १३ ॥

पंचमेपंचाधिकतिथिसंख्याकाः ॥ षष्ठेएकाधिकतिथिसंख्याः ॥ सप्तमेचत्वारिंशत्संख्याकाः ॥ १४ ॥ अष्टमेचतुर्विंशतिसंख्याकाः ॥ नवमेपंचाशत्संख्याकाः ॥ दशमेत्रयोदशसंख्याकाः ॥ १५ ॥ एकादशस्कंधेतत्वसंख्याकाः ॥ द्वादशेचतुर्दशैवाध्यायाः ॥ १६ ॥ एवमिति ॥ इयमध्यायसंख्योक्ता ॥ याग्रंथसंख्याअष्टादशसहस्त्रीसातुपूर्वंपरिकीर्तितेत्यर्थः ॥ १७ ॥ इदानींसर्वपुराणसामान्यलक्षणमुक्त्वातल्लक्षणंदेवीभागवतेऽस्तीतिवदतिसर्गश्चेति ॥ इदंसर्वपुराणसामान्यलक्षणम् ॥१८॥ अत्रदेवीभागवतेसर्गशब्देनकस्यसर्गोऽभिधीयतेतत्राऽऽह निर्गुणेति ॥ सच्चिदानंदब्रह्मरूपिणीयाभगवतीत्यर्थः ॥१९॥ तस्यास्त्विति ॥ तस्यायासात्विकीशक्तिस्तथाराजसीतथातामसीचयाशक्तिस्तच्छक्तिविशिष्टंयत्परंब्रह्मेत्यर्थः ॥ तत्महालक्ष्म्यादयोयाःप्रसिद्धाःस्त्रियस्ताःस्त्रियोभवंति ॥साम्यावस्थात्मकब्रह्मरूपिणीमूलदेवतातत्तदेकैकगुणविशिष्टब्रह्मरूपिण्योमहालक्ष्म्यादयोदेवताइतिभावः ॥ अतएवपुराणागमादिष्वासांसच्चिदानंदत्वमुक्तंनतुकेवलजडशक्तिरूपत्वम् ॥ २० ॥ तासामिति॥ सृष्ट्यर्थंजगत्सर्जनाययस्तासांतिसृणांशक्तीनांदेहांगीकारोदेहधारणंतल्लक्षणोयःसर्गःसोऽत्रशास्त्रविशारदैःपंडितैःसर्गशब्देनसमाख्यातइत्यर्थः ॥ अस्मिन्पुराणेसर्गशब्देनायमेवगृह्यतइत्यर्थः ॥ तत्र

पंचत्रिंशत्तथाऽध्यायाःपंचमेपरिकीर्तिताः ॥ एकत्रिंशत्तथाषष्ठेचत्वारिंशच्चसप्तमे ॥ १४ ॥ अष्टमेतत्त्वसंख्याश्चपंचाशन्नवमेतथा ॥ त्रयोदशतुसंप्रोक्तादशमेमुनिनाकिल ॥ १५ ॥ तथाचैकादशस्कंधेचतुर्विंशतिरीरिताः ॥ चतुर्दशैवचाध्यायाद्वादशेमुनिसत्तमाः ॥ १६ ॥ एवंसंख्यासमाख्यातापुराणेऽस्मिन्महात्मना ॥ अष्टादशसहस्त्रीयासंख्याचपरिकीर्तिता ॥१७॥ सर्गश्चप्रतिसर्गश्चवंशोमन्वंतराणिच ॥ वंशानुचरितंचैवपुराणंपंचलक्षणम् ॥१८॥ निर्गुणायासदानित्याव्यापिकाविकृताशिवा ॥ योगगम्याऽखिलाधारातुरीयायाचसंस्थिता ॥ १९ ॥ तस्यास्तुसात्त्विकीशक्तीराजसीतामसीतथा ॥ महालक्ष्मीःसरस्वतीमहाकालीतिताःस्त्रियः ॥ २० ॥ तासांतिसृणांशक्तीनांदेहांगिकारलक्षणः ॥ सृष्ट्यर्थंचसमाख्यातःसर्गःशास्त्रविशारदैः ॥ २१ ॥ हरिद्रुहिणरुद्राणांसमुत्पत्तिस्ततःस्मृता ॥ पालनोत्पत्तिनाशार्थंप्रतिसर्गःस्मृतोहिसः ॥ २२ सोमसूर्योद्भवानांचराज्ञांवंशप्रकीर्तनम् ॥ हिरण्यकशिप्वादीनांवंशास्तेपरिकीर्तिताः ॥ २३ ॥ स्वायंभुवमुखानांचमनूनांपरिवर्णनम् ॥ कालसंख्यातथातेषांतत्तन्मन्वंतराणिच ॥ २४ ॥

महाकाल्यादीनामुत्पत्तिःप्रथमस्कंधेपंचमस्कंधेच ॥२१॥ प्रतिसर्गमाह हरीति ॥ अस्मिन्पुराणेप्रतिसर्गशब्देनायमेवगृह्यतइत्यर्थः ॥ प्रतिसर्गोनामानुसर्गोब्रह्मादीनामनंतरोत्पत्तिरूपइत्यर्थः ॥ तदुक्तंपुराणांतरे ॥ प्रतिसर्गोनुसर्गश्चप्रलयश्चप्रकीर्तितइति ॥ तत्रगुणत्रयरूपशक्तीनामुत्पत्तिस्तासांपरिणामश्चब्रह्मादिरूपेणनानाविधाहंकारादिरूपेणचतृतीयस्कंधे त्वंचवेधाःशिवस्त्वेतेदेवामद्गुणसंभवाइत्यनेनोक्तः ॥ संक्षेपेणप्रलयरूपप्रतिसर्गोपिनवमस्कंधेसर्वेषांप्रकृतौलयरूपउक्तः ॥ २२ ॥ सोमेति ॥ तेषांयद्वंशप्रकीर्तनंसवंशोऽत्रवंशशब्देनगृह्यतइतिभावः ॥ वंशास्तेइति ॥ तेऽपिवंशावंशशब्देनगृह्यंतेइत्यर्थः ॥ सोमवंशस्तुसोमात्पुरूरवःपर्यंतंप्रथमस्कंधेउक्तः ॥ सूर्यवंशस्तु वैवस्वतमनुमारभ्यहरिश्चंद्रपर्यंतंसप्तमस्कंधेसंक्षेपेणोक्तः ॥ तदुभयवंशीयान्यराज्ञांकथातुदेवीकथायांविक्षेपबाहुल्यप्रसंगभियानोक्तेतिबोध्यम् ॥ तदुक्तंसप्तमस्कंधे ॥ इत्येवंसूर्यवंशनांराज्ञांवंशाप्रकीर्तनम् ॥ सोमवंशोद्भवानांचवर्णनीयंमयाकियदिति ॥ २३ ॥ स्वायंभुवेति ॥ तत्तन्मन्वंतराणिचेति ॥ तान्यत्रमन्वंतरशब्देनोच्यंतइत्यर्थः ॥ मन्वंतरकथातुदशमस्कंधेऽभिहितातेषांवंशानुचरितमपितत्रैव ॥ २४ ॥

तेषांवंशेति तदत्रवंशानुचरितमित्यर्थः ॥ भवंतीति ॥ सर्वाणिपुराणानीत्यर्थः ॥ यद्यप्यत्रसकलजगत्सृष्टिरपितृतीयस्कंधादिष्वभिहितातथापिभगवतीवर्णनेएवास्यग्रंथस्यतात्पर्यंनसृष्ट्यादिवर्णनेइति बोधयितुंमहालक्ष्म्यादीनामवतारएवसृष्टिशब्देनोक्तइतिबोध्यम् ॥ २५ ॥ भारतमपिपंचलक्षणवदेवेत्याह सपादेति ॥ पंचमंवेदचतुष्टयापेक्षयापंचममितिहासपदवाच्यमित्यर्थः ॥ तथापंचलक्षणव देव ॥ २६ ॥ भवंतीतिबहुवचनाकांक्षितानिपुराणानिकतिसंख्यानिसंतीतिपृच्छतिशौनकः कतीति ॥ २७ ॥ युष्माकंवैराग्यंनास्तिकथंवक्तव्यंतत्राऽऽह कलिकालेति ॥ तेनवैराग्यमस्तीत्युक्तंभ वति ॥ पुण्योदेशोनास्तीतिचेत्तत्राह नैमिशेति ॥ कथंतस्यपुण्यदेशत्वंतत्राऽऽह ब्रह्मणेति ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ तस्यब्रह्मणस्तत्कथानकंकथारूपंवचनंश्रुत्वातच्चक्रंगृहीत्वेत्यन्वयः ॥ चालय

तेषांवंशानुकथनंवंशानुचरितंस्मृतम् ॥ पंचलक्षणयुक्तानिभवंतिमुनिसत्तमाः ॥२५॥ सपादलक्षंचतथाभारतंमुनिनाकृतम् ॥ इतिहासइतिप्रोक्तंपंचमंवेदसंमतम् ॥ २६ ॥ शौनकउवाच ॥ कानितानिपुराणानिब्रूहिसूतसविस्तरम् ॥ कतिसंख्यानिसर्वज्ञश्रोतुकामावयंत्विह ॥ २७ ॥ कलिकालविभीताःस्मोनैमिशारण्यवासिनः ॥ ब्रह्मणाऽत्रसमादिष्टाश्चक्रंदत्त्वामनोमयम् ॥ २८ ॥ कथितंतेननःसर्वान्गच्छंत्वेतस्यपृष्ठतः ॥ नेमिःसंशीर्यतेयत्रसदेशःपावनःस्मृतः ॥ २९ ॥ कलेस्तत्रप्रवेशोनकदाचित्संभविष्यति ॥ तावत्तिष्ठंतुतत्रैवयावत्सत्ययुगंपुनः ॥ ३० ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यगृहीत्वातत्कथानकम् ॥ चालयन्निर्गतस्तूर्णंसर्वदेशदिदृक्षया ॥ ३१ ॥ प्रेत्यात्रचालयंश्चक्रंनेमिःशीर्णोत्रपश्यतः ॥ तेनेदंनैमिशंप्रोक्तंक्षेत्रंपरमपावनम् ॥ ३२॥ कलिप्रवेशोनैवात्रतस्मात्स्थानंकृतंमया ॥ मुनिभिःसिद्धसंघैश्चकलिभीतैर्महात्मभिः॥३३॥ पशुहीनाःकृतायज्ञाःपुरोडाशादिभिःकिल॥कालातिवाहनंकार्यंयावत्सत्ययुगागमः ॥ ३४ ॥ भाग्ययोगेनसंप्राप्तःसूतत्वंचात्रसर्वथा ॥ कथयाद्यपुराणंहिपावनंब्रह्मसंमतम् ॥ ३५ ॥ सूतशुश्रूषवःसर्वेवक्तात्वंमतिमानथ ॥ निर्व्यापारावयंनूनमेकचित्तास्तथैवच ॥ ३६ ॥ त्वंसूतभवदीर्घायुस्तापत्रयविवर्जितः ॥ कथयाद्यपुराणंहिपुण्यंभागवतंशिवम् ॥ ३७॥ यत्रधर्मार्थकामानांवर्णनंविधिपूर्वकम् ॥ विद्यांप्राप्यतयामोक्षःकथितोमुनिनाकिल ॥ ३८ ॥ द्वैपायनेनमुनिनाकथितंयच्चपावनम् ॥ नतृप्यामोवयंसूतकथांश्रुत्वामनोरमाम् ॥ ३९ ॥ सकलगुणगणानामेकपात्रंपवित्रमखिलभुवनमातुर्नाट्यवद्यद्विचित्रम् ॥ निखिलमलगणानांनाशकृत्कामकंदंप्रकटयभगवत्यानामयुक्तंपुराणम् ॥ ४० ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेप्रथमस्कंधेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥

न्निति ॥ अर्थाच्चक्रम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ युष्माकंसात्विकेकर्मणिश्रद्धानास्तीतिचेत्तत्राऽऽह पशुहीनाइति ॥ यज्ञाःदर्शपूर्णमासादयोयेपुरोडाशसाध्याःपशुरहिताश्चतएवप्रायःकृतास्तेनकदाचित्पशुसहितयज्ञकरणेऽपिनसात्विकत्वहानिः ॥ अवश्यपशुसाध्येऽस्ययागस्यब्राह्मणेनावश्यकर्तव्यत्वात् ॥ युष्माकमवकाशोनास्तीतिचेत्तत्राऽऽह कालातिवाहनमिति ॥ ३४ ॥ पुराणंहीति ॥ नाममात्रेणैवतानिपुराणान्युक्त्वा ॥ मुख्यविषयंभागवतंवदेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ सकलेति ॥ अखिलभुवनमातुर्भगवत्यानाट्यमस्तियस्मिन्तन्नाट्यवद्यच्चविचित्रम् ॥ भगवत्यानामेतिभगवतीपदघटितमित्यर्थः ॥ ४० ॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतटीलकेप्रथमस्कंधेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

त्रिचत्वारिंशच्छ्लोकैस्तुपुराणाख्यासंख्यका ॥ तत्तद्युगीयव्यासाश्चकथ्यंतेऽस्मिन्स्मृतीयके ॥ १ ॥ शृण्वंत्विति ॥ १ ॥ मद्वयमिति ॥ मशब्देनमकाराद्यक्षरयुक्तंपुराणंगृह्यते ॥ तस्यद्वयंतथाचमार्कंडेयंमात्स्यमितिचसिद्धम् ॥ एवंसर्वत्रव्याख्येयम् ॥ अस्मिन्पद्यकेऽष्टादशपुराणानामाद्याक्षरग्रहणेनसंग्रहःकृतः ॥२॥ अधुनातानिपुराणानिनाम्नासंख्ययाचपृथक्पृथगाह चतुर्दशेति ॥ ग्रहसहस्रंनवसहस्रम्॥३॥४॥५॥६॥वायव्यमिति ॥ यस्यसंख्येतिशेषः ॥ यस्यसंख्याषट्शतानि ॥ अथचसंख्यातःसंख्ययाचतुर्विंशतिः ॥ चतुर्विंशतिसंख्याकानिसहस्राणियानिस्वाचसंख्येत्यर्थः॥७॥८॥९॥१० ॥ ११ ॥ पुराणेति पुराणनामानितत्संख्याचमयाप्रोक्तेतिशेषः ॥ १२ ॥ १३ ॥१४ ॥ १५ ॥ भागवतमिति ॥ लोकेदेवीभागवतविष्णुभागवतनाम्नाभागवतद्वयस्यैवप्रसिद्धत्वेनदेवीभागवतस्यपंच

॥ सूतउवाच ॥शृण्वंतुसंप्रवक्ष्यामिपुराणानिमुनीश्वराः ॥ यथाश्रुतानितत्त्वेनव्यासात्सत्यवतीसुतात् ॥१॥ मद्वयंभद्वयंचैवब्रत्रयंवचतुष्टयम् ॥अनापलिंगकूस्कानिपुराणानिपृथक्पृथक् ॥२॥ चतुर्दशसहस्रंचमात्स्यमाद्यंप्रकीर्तितम् ॥तथाग्रहसहस्रंतुमार्कंडेयंमहाद्भुतम् ॥३॥ चतुर्दशसहस्राणितथापंचशतानिच ॥ भविष्यंपरिसंख्यातंमुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥४॥ अष्टादशसहस्रंवैपुण्यंभागवतंकिल ॥ तथाचायुतसंख्याकंपुराणंब्रह्मसंज्ञकम् ॥५॥ द्वादशैवसहस्राणिब्रह्मांडंचशताधिकम् ॥ तथाष्टादशसाहस्रंब्रह्मवैवर्तमेवच ॥६॥ अयुतंवामनाख्यंचवायव्यंषट्शतानिच॥ चतुर्विंशतिसंख्यातःसहस्राणितुशौनक॥७॥ त्रयोविंशतिसाहस्रंवैष्णवंपरमाद्भुतम् ॥ चतुर्विंशतिसाहस्रंवाराहंपरमाद्भुतम् ॥ ८ ॥ षोडशैवसहस्राणिपुराणंचाग्निसंज्ञितम् ॥ पंचविंशतिसाहस्रंनारदंपरमंमतम् ॥९॥ पंचपंचाशत्सहस्रंपद्माख्यंविपुलंमतम् ॥ एकादशसहस्राणिलिंगाख्यंचातिविस्तृतम् ॥१०॥ एकोनविंशत्साहस्रंगारुडंहरिभाषितम् ॥ सप्तदशसहस्रंचपुराणंकूर्मभाषितम् ॥११॥एकाशीतिसहस्राणिस्कंदाख्यंपरमाद्भुतम्॥पुराणाख्याचसंख्याचविस्तरेणमयाऽनघाः॥१२॥तथैवोपपुराणानिशृण्वंतुऋषिसत्तमाः ॥ सनत्कुमारंप्रथमंनारसिंहंततःपरम् ॥१३ ॥ नारदीयंशिवंचैवदौर्वाससमनुत्तमम् ॥ कापिलंमानवंचैवतथाचौशनसंस्मृतम् ॥ १४ ॥ वारुणंकालिकाख्यंचसांबंनंदिकृतंशुभम् ॥ सौरंपाराशरप्रोक्तमादित्यंचातिविस्तरम् ॥१५॥ माहेश्वरंभागवतंवासिष्ठंचसविस्तरम् ॥एतान्युपपुराणानिकथितानिमहात्मभिः ॥१६ ॥ अष्टादशपुराणानिकृत्वासत्यवतीसुतः ॥ भारताख्यानमतुलंचक्रेतदुपबृंहितम् ॥ १७ ॥

मवेदसंमितमितिवचनेनस्वेनैवस्वस्यमहापुराणत्वस्यनिश्चितत्वेनार्थादुपपुराणेषुभागवतपदेनविष्णुभागवतस्यैवग्रहणम्॥१६॥भारतात्पूर्वमेवमहापुराणानिकृतानीत्याह अष्टादशेति॥ यद्यप्यत्रोपपुराणकथनोत्तरमेवेदंवचनंपठितंतथापिपुराणांतरेअष्टादशमहापुराणोत्तरमेवभारतस्योत्पत्तेरुक्तत्वादत्रापिअष्टादशपुराणपदेनमहापुराणानामेवग्रहणम् ॥ तथाचाष्टादशमहापुराणानिकृत्वाभारताख्यानंव्यासश्चक्रेइत्यर्थः ॥ तदुपबृंहितंतैःपुराणैर्भारताख्यानमुपबृंहितंवर्धितमित्यर्थः ॥ अयंभावः ॥ अष्टादशपुराणानिव्यासेनप्रथमतःकृत्वातत्रत्यंसारांशंप्रगृह्यभारतंप्रणीतम् ॥ तथाचभारतापेक्षयाभारतोक्तार्थस्याष्टादशसुविस्तृतत्वेनतदुपबृंहितत्वमव्याहतमेवेति ॥ एतद्वचनादपिदेवीभागवतमेवमहापुराणम् ॥ विष्णुभागवतस्यभारतोत्तरंजायमानत्वस्यभारतोत्तरंनिर्विण्णोव्यासश्चकारेतिविष्णुभागवतवचनेनैवबोधितत्वाद्भारतात्पूर्वंविद्यमानेषुमहापुराणेषुविष्णुभागवतस्यप्रवेशाभावात् ॥ ननुमार्कंडेयपुराणेप्रथमेऽध्यायेउक्तम् ॥ भारतंव्यासमुखाच्छ्रुत्वा तत्रसंदिहानःक्रौष्टुकिःमार्कंडेयंप्रत्या

गत्य तत्रत्यंसंदेहंपृष्टवांस्तत्संदेहनिवृत्त्यर्थंमार्कंडेयोमार्कंडेयपुराणमुक्तवानिति ॥ तथाचमार्कंडेयपुराणंभारतोत्तरंजातमितिनिश्चीयते ॥ ततश्चभारतात्पूर्वंसप्तदशपुराणान्येवसंतीतिअष्टादशपुराणानिकृत्वेतिवचनमसंगतमेवेतिचेन्न ॥ प्रथमतःकथामात्रंव्यासमुखाच्छ्रुतंनतुग्रंथरूपम् ॥ दंतकथामात्रश्रवणेनैवजातसंदेहःक्रौष्टुकिर्मार्कंडेयंप्रत्यागत्यसंदेहंपृष्टवानितिमार्कंडेयपुराणाभिप्रायः ॥ अष्टादशपुराणग्रंथंतदुत्तरंकृत्वाभारतग्रंथःकृतइति ॥ अष्टादशपुराणानिकृत्वेतिवचनाभिप्रायकल्पनेनर्विरोधाभावादिति ॥ १७ ॥ नन्वेतानिपुराणानिकस्मिन्युगेजायंतेतत्राऽऽह मन्वंतरेष्विति ॥ युगानामेकसप्तत्यामन्वंतरमिहोच्यते ॥तेचमनवश्चतुर्दशतथाचप्रतिमन्वंतरंद्वापरेद्वापरेयुगेकरुणानिधिर्व्यासःकेवलंधर्मबुद्ध्यैवपुराणविभागंप्रादुष्करोति ॥१८॥ व्यासोविष्णुरेववेदविभागंचकरोतीत्या

मन्वंतरेषुसर्वेषुद्वापरेद्वापरेयुगे ॥ प्रादुःकरोतिधर्मार्थीपुराणानियथाविधि ॥१८॥ द्वापरेद्वापरेविष्णुर्व्यासरूपेणसर्वदा ॥ वेदमेकंसबहुधाकुरुतेहितकाम्यया ॥ १९ ॥ अल्पायुषोल्पबुद्धींश्चविप्रान्ज्ञात्वाकलावथ ॥ पुराणसंहितांपुण्यांकुरुतेऽसौयुगेयुगे ॥ २० ॥ स्त्रीशूद्रद्विजबंधूनांनवेदश्रवणंमतम् ॥ तेषामेवहितार्थायपुराणानिकृतानिच ॥ २१ ॥ मन्वंतरेसप्तमेऽत्रशुभेवैवस्वताभिधे ॥ अष्टाविंशतिमेप्राप्तेद्वापरेमुनिसत्तमाः ॥ २२ ॥ व्यासःसत्यवतीसूनुर्गुरुर्मेधर्मवित्तमः ॥ एकोनत्रिंशत्संप्राप्तेद्रौणिर्व्यासोभविष्यति ॥ २३ ॥ अतीतास्तुतथाव्यासाःसप्तविंशतिरेवच ॥ पुराणसंहितास्तैस्तुकथितास्तुयुगेयुगे ॥ २४ ॥ ऋषयऊचुः ॥ ब्रूहिसूतमहाभागव्यासाःपूर्वयुगोद्भवाः ॥ वक्तारस्तुपुराणानांद्वापरेद्वापरेयुगे ॥ २५ ॥ सूतउवाच ॥ द्वापरेप्रथमेव्यस्ताः स्वयंवेदाःस्वयंभुवा ॥प्रजापतिर्द्वितीयेतुद्वापरेव्यासकार्यकृत् ॥२६॥ तृतीयेचोशनाव्यासश्चतुर्थेतुबृहस्पतिः॥ पंचमेसविताव्यासःषष्ठेमृत्युस्तदापरे॥२७॥ मघवासप्तमेप्राप्तेवसिष्ठस्त्वष्टमेस्मृतः ॥ सारस्वतस्तुनवमेत्रिधामादशमेतथा ॥२८॥ एकादशेऽथत्रिवृषोभरद्वाजस्ततःपरम् ॥ त्रयोदशेचांतरिक्षोधर्मश्चापिचतुर्दशे ॥२९॥ त्रय्यारुणिःपंचदशेषोडशेतुधनंजयः ॥ मेधातिथिःसप्तदशेव्रतीह्यष्टादशेतथा ॥ ३० ॥ अत्रिरेकोनविंशेऽथगौतमस्तुततःपरम् ॥ उत्तमश्चैकविंशेऽथहर्यात्मापरिकीर्तितः ॥ ३१ ॥ वेनोवाजश्रवाश्चैवसोमोऽमुष्यायणस्तथा ॥ तृणबिंदुस्तथाव्यासोभार्गवस्तुततःपरम् ॥ ३२ ॥

ह द्वापरेइति ॥ १९ ॥२०॥२१ ॥ अष्टाविंशतितमेयुगेसत्यवतीसूनुर्ममगुरुर्व्यासोऽभवत् ॥ अनंतरेयुगेद्रौणिरश्वत्थामाभविष्यतीत्यन्वयः ॥२२॥ २३॥ अतीताइति ॥ अष्टाविंशतितमयुगस्थात्व्यासात्पूर्वंसप्तविंशतिर्व्यासाजाताइत्यर्थः ॥ २४ ॥ व्यासनामानिपृच्छंति ऋषयइति ॥ ब्रूहिसूतेति ॥ कूर्मपुराणेतु ॥ एकादशेतुनहुषःशततेजास्ततःपरम् ॥ त्रयोदशेतथाधर्मस्तुरुक्षुस्तुचतुर्दशे ॥ त्रय्यारुणिःपंचदशेषोडशेतुधनंजयः ॥ कृतंजयःसप्तदशेह्यष्टादशऋतंजयः ॥ ततोव्यासोभरद्वाजस्तस्मादूर्ध्वंतुगौतमः ॥ वाजश्रवाश्चैकविंशेतस्माच्छुष्मायणःपरः॥ तृणबिंदुस्त्रयोविंशेवाल्मीकिस्तुततःपरम् ॥ पंचविंशेतथाशक्तिःषड्विंशेतुपराशरः ॥ सप्तविंशेतथाव्यासोजातूकर्ण्योमहामुनिः ॥ अष्टाविंशेस्मृतोव्यासःपराशरसुतःपरः ॥ इत्यन्यथाव्यासाउक्ताः ॥ कल्पभेदेनतुव्यवस्था ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ उत्तमोहर्यात्माचैकएवएकविंशेअयंजातः ॥ द्वाविंशेवेनोवाजश्रवाः ॥ त्रयोविंशेसोमोऽमुष्यायणः ॥ चतुर्विंशेतृणबिंदुः ॥ ततोभार्गवः ॥ ३२ ॥

ततःशक्तिस्ततोजातुकर्ण्यस्ततःकृष्णद्वैपायनः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ व्यासेनेति ॥ इदंपुराणंव्यासेनप्रथमतःकृत्वापश्चादिदमत्यंतंशुभमितिविज्ञायज्ञात्वायस्मैकस्मैनोक्तंकुतःसर्वोत्कृष्टत्वात्॥ किंतु अयोनिजःपुत्रः कीदृशो महात्मासर्वोत्तमगुणवान् ॥ अरणिसंभवोऽयोनिजश्चवैराग्ययुक्तश्चतस्मैपाठितम् ॥ तस्मादिदंसर्वोत्तममित्यत्रकःसंदेहः ॥ ३६ ॥ ननुतवापिव्यासेनोक्तमस्तीतिचेत्तत्राऽऽह श्रुतमिति ॥ व्यासेनैतादृशंपुराणंमांवक्तव्यमितिममभाग्यंक्वास्ति ॥ किंतु मुख्यत्वेनशुकायोक्तंमयातुतत्सहाध्यायित्वेनश्रुतमिति ॥ ननुतत्सहाध्यायित्वंतवतस्यव्यासस्येष्टमितिचेत्तत्राऽऽह प्रसादादिति ॥ एतत्सहाध्यायित्वंमयामहतायत्नेनप्रसादादेवलब्धंनतुसहजतयेतिभावः ॥ ननुतथाऽपिप्रसादयोग्यस्तुत्वमसितत्राऽऽह करुणानिधेश्चेति ॥ नाहंयोग्यः किंतु गुरुरेवकरुणानिधिरतस्तत्प्रसादप्राप्तसहाध्यायित्वेनमयेदंभागवतंव्यासमुखाच्छ्रुतमितिभावः ॥ ३७ ॥ तत्रापिप्रष्टाशुकएवाऽहंतु श्रोतैवकेवलमित्याह सुतेनेति ॥ सुतेनपुत्रेणशुकेनेत्यर्थः ॥ ३८ ॥ महावंपुराण

ततःशक्तिर्जातुकर्ण्यःकृष्णद्वैपायनस्ततः ॥ अष्टाविंशतिसंख्येयंकथितायामयाश्रुता ॥ ३३॥ कृष्णद्वैपायनात्प्रोक्तंपुराणंचमयाश्रुतम् ॥ श्रीमद्भागवतंपुण्यंसर्वदुःखौघनाशनम् ॥ ३४ ॥ कामदंमोक्षदंचैववेदार्थपरिबृंहितम् ॥ सर्वागमरसारामंमुमुक्षूणांसदाप्रियम् ॥ ३५ ॥ व्यासेनकृत्वाऽतिशुभंपुराणंशुकायपुत्रायमहात्मनेयत् ॥ वैराग्ययुक्तायचपाठितंवैविज्ञायचैवारणिसंभवाय ॥ ३६ ॥ श्रुतंमयातत्रतथागृहीतंयथार्थवद्व्यासमुखान्मुनींद्राः ॥ पुराणगुह्यंसकलंसमेतंगुरोःप्रसादात्करुणानिधेश्च ॥ ३७॥ सुतेनपृष्टःसकलंजगाद्द्वैपायनस्तत्रपुराणगुह्यम् ॥ अयोनिजेनाद्भुतबुद्धिनावैश्रुतंमयातत्रमहाप्रभावम् ॥ ३८ ॥ श्रीमद्भागवतामरांघ्रिपफलास्वादादरःसत्तमाःसंसारार्णवदुर्विगाह्यसलिलंसंततुंकामःशुकः ॥ नानाख्यानरसालयंश्रुतिपुटैःप्रेम्णाऽशृणोदद्भुतंतच्छ्रुत्वानविमुच्यतेकलिभयादेवंविधःकःक्षितौ ॥३९॥ पापीयानपिवेदधर्मरहितःस्वाचारहीनाशयोव्याजेनापिशृणोतियःपरमिदंश्रीमत्पुराणोत्तमम् ॥ भुक्त्वाभोगकलापमत्रविपुलंदेहावसानेऽचलंयोगिप्राप्यमवाप्नुयाद्भगवतीनामांकितंसुंदरम् ॥ ४० ॥ यानिर्गुणाहरिहरादिभिरप्यलभ्याविद्यासतांप्रियतमाऽथसमाधिगम्या ॥ सातस्यचित्तकुहरेप्रकरोतिभावंयःसंशृणोतिसततंतुसतीपुराणम् ॥ ४१ ॥

स्यवर्णयति श्रीमद्भागवतेति ॥ अयमपिशुकः ॥ हेसत्तमाइतिऋषिसंबोधनम् ॥ संसारार्णवस्यदुर्विगाह्यंयत्सलिलम् ॥ तत्संततुंकामःसन्अमरांघ्रिपःकल्पतरुर्वेदरूपस्तस्यफलंश्रीमद्भागवतात्मकंतदमरांघ्रिपफलंयत्तस्यस्वादेआदरोयस्यैतादृशःसन् नानाख्यानमेवरसस्तस्यालयंपुराणमिदमद्भुतंप्रेम्णाश्रुतिपुटैःकर्णपुटैरशृणोत् ॥ एतादृशंमहाभागवतंश्रुत्वाकलिभयान्नमुच्यतेएवंविधःपुरुषःक्षितौकोऽस्तिनकोपीत्यर्थः ॥ ३९ ॥ ननुशुकादयोमहांतोभागवतश्रवणेनमुक्ताभवंतुपापिनस्तुकथंमुक्ताःस्युरितिचेत्तत्राऽऽह पापीयानपीति ॥ अतिशयेनपापवानपिपुनश्चवेदोक्तधर्मरहितोऽपितथास्वाचारेणहीनआशयोंतःकरणंयस्य आचारसंस्कारहीनांतःकरणवानपीत्यर्थः ॥ एतादृशोऽपिसन्पुनर्व्याजेनापिकपटेनापियोभगवतीनामांकितंभगवतीपदघटितंसुंदरमिदंप्रकृतंश्रीमत्पुराणोत्तमंशृणोतिसोऽप्यत्रभोगकलापंविपुलंभुक्त्वादेहावसानेनिश्चलंकूटस्थंश्रेष्ठपदंयोगिभिःप्राप्यंगच्छतीत्यर्थः ॥ तदुक्तम् ॥ शिवापदाराधनतत्पराणांभोगश्चमोक्षश्चकरस्थएवेति ॥४०॥ ननुज्ञानंविनानमोक्षइतिसिद्धांतस्तथाचैतस्यज्ञानाभावेनकेवलपुराणश्रवणमात्रेणकथंमोक्षउक्तइतिचेत्तत्राऽऽह यानिर्गुणेति॥निर्गुणाब्रह्मरूपिणीहरिहरादिभिर्महद्भिरप्यलभ्याविद्याविद्याविषयःसतांज्ञानिनांप्रियतमा

अथापिसमाधिना।निर्विकल्पसमाधिनैवगम्याज्ञेया एतादृशीयासर्वोत्कृष्टाभगवतीब्रह्मरूपिणीसातस्यपुरुषस्यचित्तकुहरेभावंस्थितिंकरोति ॥ कस्यपुरुषस्य ॥यःपुरुषःसततंसतीपुराणंसतीदेवीतस्याः पुराणंतुसंशृणोतितस्यपुरुषस्येत्यर्थः ॥ एतद्भागवतश्रवणेनचिद्रूपिण्यादेव्याअनुभवस्ततश्चभोगमोक्षौजायेते ॥ ततश्चसर्वोत्तममेतद्भागवतमितिभावः ॥ ४१ ॥इदानींसूतोजनानाक्रोशति संप्राप्येति ॥ यःपुरुषोमानुषभवंमनुष्यजातौजन्मसंप्राप्यकीदृशंजन्मसकलानिसशक्तिकान्यंगानिनतुविकलानितद्युक्तम् ॥ तथावाचकंपुराणवक्तारमपिसंप्राप्ययोमूढोभवार्णवजलस्योत्तरणार्थंपोतंपोतभूतंसुखदं मोक्षसुखदंपुराणंदेवीभागवताख्यंनशृणोतिसविधिनादैवेनवंचितोहतभाग्यइत्यर्थः॥४२॥ यःपुरुषोमानुषत्वेमनुष्यजातौकर्णयुगलंप्राप्यरागीसन्परापवादान्सततंशृणोति सःसर्वार्थदंपुरुषार्थचतुष्टयप्रदंरसनिधिंरसोवैसइतिश्रुतिप्रतिपादितोरसआत्मातस्यनिधिंस्थानभूतंपुराणंदेवीभागवताख्यंनष्टोमंदबुद्धिःकुतोनशृणुतेइत्याक्रोशतिसूतः ॥ ४३ ॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवताख्यानेतिलकाभिधेप्रथ

संप्राप्यमानुषभवंसकलांगयुक्तंपोतंभवार्णवजलोत्तरणायकामम् ॥ संप्राप्यवाचकमहोनशृणोतिमूढःसोवंचितोऽत्रविधिनासुखदंपुराणम् ॥ ४२ ॥ यः प्राप्यकर्णयुगलंपटुमानुषत्वेरागीशृणोतिसततंचपरापवादान् ॥ सर्वार्थदंरसनिधिंविमलंपुराणंनष्टःकुतोनशृणुतेभुविमंदबुद्धिः ॥ ४३ ॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेप्रथमस्कंधेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ऋषयऊचुः ॥ सौम्यव्यासस्यभार्यायांकस्यांजातःसुतःशुकः ॥ कथंवाकीदृशोयेनपठितेयंसुसंहिता ॥ १ ॥ अयोनिजस्त्वयाप्रोक्तस्तथाचाऽरणिजःशुकः ॥ संदेहोस्तिमहांस्तत्रकथयाद्यमहामते ॥ २ ॥ गर्भयोगीश्रुतःपूर्वंशुकोनाममहातपाः ॥ कथंचपठितंतेनपुराणंबहुविस्तरम् ॥ ३ ॥ सूतउवाच ॥ पुरासरस्वतीतीरेव्यासःसत्यवतीसुतः ॥ आश्रमेकलविंकौतुदृष्ट्वाविस्मयमागतः ॥ ४ ॥ जातमात्रंशिशुंनीडेमुक्तमंडान्मनोहरम् ॥ ताम्रास्यंशुभसर्वांगंपिच्छांकुरविवर्जितम् ॥ ५ ॥ तौतुभक्ष्यार्थमत्यंतंरतौश्रमपरायणौ ॥ शिशोश्चंचुपुटेभक्ष्यंक्षिपंतौचपुनःपुनः ॥ ६ ॥ अंगेनांगानिबालस्यघर्षयंतौमुदान्वितौ ॥ चुंबंतौचमुखंप्रेम्णाकलविंकौशिशोःशुभम् ॥ ७ ॥ वीक्ष्यप्रेमाद्भुतंतत्रबालेचटकयोस्तदा ॥ व्यासश्चितातुरःकामंमनसासमचिंतयत् ॥ ८ ॥

मस्कंधेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ पंचषष्टिश्लोकवर्यैर्देवीसर्वोत्तमेतिच ॥ शुकजन्मप्रसंगेनभण्यतेऽस्मिंश्चतुर्थके ॥ १ ॥ तत्रपूर्वाध्यायेविज्ञायचैवारणिसंभवायचेत्युक्तंतत्प्रश्नबीजमुपलभ्यमुनयःपृच्छंति सौम्येति ॥ हेसौम्यसूत ॥ कस्यांव्यासभार्यायांशुकःसुतःपुत्रोजातइत्येकःप्रश्नः कथंकेनप्रकारेणजातइतिद्वितीयः किंचकीदृशःकीदृग्गुणवानितितृतीयः ॥ येनैतादृशीसुसंहितापठितासनसाधारणगुणइत्यर्थः ॥ १ ॥ ननुशुकोऽरणिसंभूतोऽस्तीतिमयोक्तंततश्चायंप्रश्नोघटनांप्रांचतीतिचेत्सत्यम्॥ तदेवतुसंदेहास्पदमरणौवीर्यपातासंभवादित्याह अयोनिजइति ॥ अयोनिजःकुतोयतोऽरणिसंभवस्ततः ॥ २ ॥ किंच गर्भयोगीति ॥ नहियोगिनःकृतकृत्यज्ञानार्थमस्यपुराणाद्यपेक्षाऽस्तीत्यभिप्रायेणाऽऽह कथंचेति ॥ ३ ॥ इतिऋषिप्रश्नत्रयमुपलभ्याऽऽह पुरासरस्वतीतीरइति ॥ अनेनचाऽयोनिजइत्येवपक्षंस्थापयति ॥ गर्भयोगित्वंतस्यवास्तवनंभवति किंतु स्तावकत्वेनोक्तंदेवीभागवतश्रवणोत्तरमेवतुतस्ययोगित्वंवक्ष्यतीतिभावः ॥ कलविंकौचटकौ ॥ ४ ॥ विस्मयकारणमाह जातमात्रमिति ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ मनुष्यव्यवहारतुल्यःपक्षिव्यवहारइत्याश्चर्यहेतुः ॥ काममिति ॥ कामंयथेष्टंमनसासमचिंतयत् विचारितवान् ॥ ८ ॥

विचारमेवाह तिरश्चामिति ॥ मनुष्यास्तुपुत्रोऽस्माकंसेवांकरिष्यतीतिसेवाफलेच्छयापुत्रेप्रेमकुर्वंतितत्रकिंचित्रंतदभावेपिपक्षिषुप्रेमदर्शनादितिभावः ॥ ९ ॥ पक्षिषुपुत्रकर्तृकसेवायाअसंभावनांदर्शयति किमेताविति ॥ वध्वाःस्नुषायाः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ एवंसेवाऽसंभावनायामपिपुत्रेप्रेमकुर्वंतितस्मात्पुत्रःसंसारेऽधिकइतिभावः ॥ तदेवाह संसारेइति ॥ १४ ॥ शास्त्रमप्येवमेवाहेत्याह अपुत्रस्येति ॥ पुत्रादन्यतरत्भिन्नम् ॥ १५॥ १६ ॥ दृश्यतइति ॥ इदंनाऽनुमानेनसाध्यतेपुत्रस्यावश्यकत्वं किंतु समक्षंप्रत्यक्षमेवदृश्यते ॥ यथाप्रत्यक्षंप्रमाणमत्रवर्ततेतथाऽऽप्तवाक्यमपिव

तिरश्चामपियत्प्रेमपुत्रेसमभिलक्ष्यते ॥ किंचित्रंयन्मनुष्याणांसेवाफलमभीप्सताम् ॥ ९ ॥ किमेतौचटकौचास्यविवाहंसुखसाधनम् ॥ विरच्यसुखिनौस्यातांदृष्ट्वावध्वामुखंशुभम् ॥ १० ॥ अथवावार्धकेप्राप्तेपरिचर्यांकरिष्यति ॥ पुत्रःपरमधर्मिष्ठःपुण्यार्थंकलविंकयोः ॥ ११ ॥ अर्जयित्वाऽथवाद्रव्यंपितरौतर्पयिष्यति ॥ अथवाप्रेतकार्याणिकरिष्यतियथाविधि ॥१२॥ अथवाकिंगयाश्राद्धंगत्वासंवितरिष्यति ॥ नीलोत्सर्गंचविधिवत्प्रकरिष्यतिबालकः ॥ १३ ॥ संसारेऽत्रसमाख्यातंसुखानामुत्तमंसुखम् ॥ पुत्रगात्रपरिष्वंगोलालनंवविशेषतः ॥ १४ ॥ अपुत्रस्यगतिर्नास्तिस्वर्गोनैवचनैवच ॥ पुत्रादन्यतरन्नास्तिपरलोकस्यसाधनम् ॥ १५ ॥ मन्वादिभिश्चमुनिभिर्धर्मशास्त्रेषुभाषितम् ॥ पुत्रवान्स्वर्गमाप्नोतिनापुत्रस्तुकथंचन ॥ १६ ॥ दृश्यतेऽत्रसमक्षंतन्नानुमानेनसाध्यते ॥ पुत्रवान्मुच्यतेपापादाप्तवाक्यंचशाश्वतम् ॥१७॥ आतुरोमृत्युकालेऽपिभूमिशय्यागतोनरः ॥ करोतिमनसाचिंतांदुःखितःपुत्रवर्जितः ॥ १८ ॥ धनंमेविपुलंगेहेपात्राणिविविधानिच ॥ मंदिरंसुंदरंचैतत्कोऽस्यस्वामीभविष्याते ॥ १९ ॥ मृत्युकालेमनस्तस्यदुःखेनभ्रमते यतः ॥ अतोऽस्यदुर्गतिर्नूनंभ्रांतचित्तस्यसर्वथा ॥ २० ॥ एवंबहुविधांचिंतांकृत्वासत्यवतीसुतः ॥ निःश्वस्यबहुधाचोष्णंविमनाःसंबभूवह ॥ २१ ॥ विचार्यमनसाऽत्यर्थंकृत्वामनसिनिश्चयम् ॥ जगामचतपस्तप्तुंमेरुपर्वतसंनिधौ ॥ २२ ॥ मनसाचिंतयामासकंदेवंसमुपास्महे ॥ वरप्रदाननिपुणंवांछितार्थप्रदंतथा ॥ २३ ॥ विष्णुंरुद्रंसुरेंद्रंवाब्रह्माणंवादिवाकरम् ॥ गणेशंकार्तिकेयंचपावकंवरुणंतथा ॥ २४ ॥ एवंचिंतयतस्तस्यनारदोमुनिसत्तमः ॥ यदृच्छयासमायातोवीणापाणिसमाहितः ॥ २५ ॥ तंदृष्ट्वापरमप्रीतोव्यासःसत्यवतीसुतः ॥ कृत्वाऽर्घ्यमासनंदत्त्वापप्रच्छकुशलंमुनिम् ॥ २६ ॥ श्रुत्वाऽथकुशलप्रश्नंपप्रच्छमुनिसत्तमः ॥ चिंतातुरोऽसिकस्मात्त्वंद्वैपायनवदस्वमे ॥ २७ ॥

ततएवेत्याह पुत्रवानिति ॥ पापात्सर्वक्लेशरूपात् ॥ इतिशाश्वतंचिरंतनमाप्तवाक्यंवर्ततइत्यर्थः ॥ १७ ॥ यदुक्तंप्रत्यक्षंतन्निदर्शयति आतुरइति ॥१८ ॥ १९ ॥ २० ॥ एवमिति ॥ बहुविधांचिंतांविचारंव्यासःकृत्वातस्यपुत्राभावादुष्णंसंतापयुक्तंयथास्यात्तथाबहुधाऽनेकप्रकारैर्विश्वस्यविमनाःसंबभूवह ॥ २१ ॥ ततःपुत्रोत्पत्तिरीश्वरानुग्रहंविनानभवतिपरमेश्वरानुग्रहश्चतपोविनानभवतीत्यर्थमतिशयेनमनसाविचिंत्यतपसिनिश्चयंकृत्वाजगाम ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ त्वन्नाभीति ॥ अहंसर्वजगत्कर्तात्वत्पुत्रस्ततस्त्वत्तःकोन्योस्त्यधिकस्तथापित्वंध्यायसितस्मादस्त्यन्योधिकोदेव स्तंदेवंहेमापतेलक्ष्मीपतेमांब्रूहीत्यर्थः ॥ ३८ ॥ तदेवोपपादयति जानाम्यहमिति ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ तथाप्येतेब्रह्मविष्णवादयोदृश्याःपरिच्छिन्नाःकार्यरूपाः शक्त्याकृताइत्यत्रतर्कोनुमानंवेदपारगैःपुरुषैर्वेदार्थानुसारेणक्रियते ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ तत्कर्मकरणेइति ॥ अयंभावः ब्रह्मविष्णवादयःकस्मादुत्पन्नाइतिजिज्ञासायांवेदरसिकाःपुरुषाःप्रथमतोमायांतुप्र

व्यासउवाच ॥ अपुत्रस्यगतिर्नास्तिनसुखंमानसेततः ॥ तदर्थंदुःखितश्चाहंचिंतयामिपुनःपुनः ॥ २८ ॥ तपसातोषयाम्यद्यकंदेवंवांछितार्थदम् ॥ इति चिंतातुरोस्म्यद्यत्वामहंशरणंगतः ॥२९॥ सर्वज्ञोऽसिमहर्षेत्वंकथयाऽऽशुकृपानिधे ॥ कंदेवंशरणंयामियोमेपुत्रंप्रदास्यति ॥३०॥ सूतउवाच॥इतिव्यासे नपृष्टस्तुनारदोवेदविन्मुनिः ॥ उवाचपरयाप्रीत्याकृष्णंप्रतिमहामनाः ॥३१॥ नारदउवाच ॥ पाराशर्यमहाभागयत्त्वंपृच्छसिमामिह ॥ तमेवार्थंपुरापृष्टः पित्रामेमधुसूदनः ॥३२॥ ध्यानस्थंचहरिंदृष्ट्वापितामेविस्मयंगतः ॥ पर्यपृच्छत्तदेवेशंश्रीनाथंजगतःपतिम् ॥३३॥ कौस्तुभोद्भासितंदिव्यंशंखचक्रगदाध रम् ॥ पीतांबरंचतुर्बाहुंश्रीवत्सांकितवक्षसम् ॥३४॥ कारणंसर्वलोकानांदेवदेवंजगद्गुरुम् ॥ वासुदेवंजगन्नाथंतप्यमानंमहत्तपः ॥३५॥ ब्रह्मोवाच ॥ देव देवजगन्नाथभूतभव्यभवत्प्रभो ॥ तपश्चरसिकस्मात्त्वंकिंध्यायसिजनार्दन ॥३६॥ विस्मयोयंममात्यर्थंत्वंसर्वजगतांप्रभुः ॥ ध्यानयुक्तोसिदेवेशकिंचचित्र मतःपरम् ॥३७॥ त्वन्नाभिकमलाज्जातःकर्ताऽहमखिलस्यह ॥ त्वत्तःकोप्यधिकोस्त्यत्रतंदेवंब्रूहिमापते ॥३८॥जानाम्यहंजगन्नाथत्वमादिःसर्वकारणम् ॥ कर्तापालयिताहर्तासमर्थःसर्वकार्यकृत् ॥३९॥ इच्छयातेमहाराजसृजाम्यहमिदंजगत् ॥ हरःसंहरतेकालेसोपितेवचनेसदा ॥४०॥ सूर्योभ्रमतिचाकाशे वायुर्वातिशुभाशुभः ॥ अग्निस्तपतिपर्जन्योवर्षतीशत्वदाज्ञया ॥४१॥ त्वंतुध्यायसिकंदेवंसंशयोयंमहान्मम ॥ त्वत्तःपरंनपश्यामिदेवंवैभुवनत्रये ॥४२॥ कृपांकृत्वावदस्वाद्यभक्तोस्मितवसुव्रत ॥ महतांनैवगोप्यंहिप्रायःकिंचिदितिस्मृतिः ॥४३॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यहरिराहप्रजापतिम् ॥ शृणुष्वैकमनाब्रह्मं स्त्वांब्रवीमिमनोगतम् ॥४४॥ यद्यपित्वांशिवंमांचस्थितिसृष्ट्यंतकारणम् ॥ तेजानंतिजनाःसर्वेसदेवासुरमानुषाः ॥ ४५ ॥ स्रष्टात्वंपालकश्चाहंहरःसंहा रकारकः॥कृताःशक्त्येतिसंतर्कःक्रियतेवेदपारगैः ॥ ४६ ॥ जगत्संजननेशक्तिस्त्वयितिष्ठतिराजसी ॥ सात्त्विकीमयिरुद्रेचतामसीपरिकीर्तिता ॥ ४७ ॥ तयाविरहितस्त्वंनतत्कर्मकरणेप्रभुः ॥ नाहंपालयितुंशक्तःसंहर्तुंनापिशंकरः ॥ ४८ ॥

कृतिंविद्यान्मायिनंतुमहेश्वरम् ॥ तयोर्विभूतिलेशोवैजगदेतच्चराचरम् ॥ नतस्यकार्यंकरणंचविद्यतेनतत्समश्चाभ्यधिकश्चदृश्यते ॥ परास्यशक्तिर्विविधैवश्रूयतेस्वाभाविकीज्ञानबलक्रियाचेति ॥ मा यावाएषानारसिंहीसर्वमिदंसृजति सर्वमिदंरक्षतिसर्वमिदंसंहरति ॥ तस्मान्मायामेतांशक्तिंविद्यादित्यादिश्रुतीःपर्यालोचयंति ॥ ततस्तदर्थानुसारेणैवानुमानंकल्पयंति ॥ तच्चेत्थम् ॥ योयोव्यवहारःस शक्तिपूर्वःव्यवहारत्वात् प्राकृतपुरुषव्यवहारवदित्यनुमानंकल्पयंतितत्रास्माकंजन्मादिव्यवहारस्तथाजन्मोत्तरंजगत्सर्जनादिव्यवहारश्चशक्तिपूर्वकएवेतिनिश्चिन्वंति ॥ व्यतिरेकंचपश्यंति ॥

रजोदोषरंजस्वलाजातेत्यर्थः ॥ २० ॥ सुप्रीताऽस्मि त्वंगच्छ ॥ ममत्वद्दर्शनातिरिक्तंप्रयोजनांतरंनास्तीत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ नदुर्वाच्यादुर्वाक्यविषयानास्मियतोऽहंकुलकन्याऽस्मि ॥ २४ ॥ वाच्यतांनिंद्यताम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥२८॥ एकाधात्रीवेदनान्योजनः ॥२९॥३०॥३१ ॥ कांचितामिति ॥ अहंत्वदाज्ञाधारिकास्थिताऽस्मियद्यत्त्वयाज्ञाप्यतेतत्सर्वंक्रियतेततः

दृष्ट्वादेवंसमायांतंकुंतीभानुंसुविस्मिता ॥ वेपमानारजोदोषंप्राप्तासद्यस्तुभामिनी ॥ २० ॥ कृतांजलिःस्थितासूर्यंबभाषेचारुलोचना ॥ सुप्रीतादर्शनेनाद्यगच्छत्वंनिजमंडलम् ॥ २१ ॥ ॥ सूर्यउवाच ॥ ॥ आहूतोऽस्मिकथंकुंतित्वयामंत्रबलेनवै ॥ नमांभजसिकस्मात्त्वंसमाह्वयपुरोगतम्॥ २२ ॥ कामार्तोऽस्म्यसितापांगिभजमांभावसंयुतम् ॥ मंत्रेणाधीनतांप्राप्तंक्रीडितुंनयमामिति ॥ २३ ॥ ॥ कुंत्युवाच ॥ ॥ कन्याऽस्म्यहंतुधर्मज्ञसर्वसाक्षिन्नमाम्यहम् ॥ तवाप्यहंनदुर्वाच्याकुलकन्याऽस्मिसुव्रत ॥ २४ ॥ ॥ सूर्यउवाच ॥ ॥ लज्जामेमहतीचाद्ययदिगच्छाम्यहंवृथा ॥ वाच्यतांसर्वदेवानांयास्याम्यत्रनसंशयः ॥ २५ ॥ शप्स्यामितंद्विजंचाऽद्ययेनमंत्रःसमर्पितः ॥ त्वांचापिसुभ्रुशंकुंतिनोचेन्मांत्वंभजिष्यसि ॥ २६ ॥ कन्याधर्मःस्थिरस्तेस्यान्नज्ञास्यंतिजनाःकिल ॥ मत्समस्तुतथापुत्रोभवितातेवरानने ॥ २७ ॥ इत्युक्त्वातरणिःकुंतींतन्मनस्कांसुलज्जिताम् ॥ भुक्त्वाजगामदेवेशोवरंदत्त्वाऽतिवांछितम् ॥ २८ ॥ गर्भंदधारसुश्रोणीसुगुप्तेमंदिरेस्थिता ॥ धात्रीवेदप्रियाचैकानमातानजनस्तथा ॥ २९ ॥ गुप्तःसद्मनिपुत्रस्तुजातश्चातिमनोहरः ॥ कवचेनातिरम्येणकुंडलाभ्यांसमन्वितः ॥ ३० ॥ द्वितीयइवसूर्यस्तुकुमारइवचापरः ॥ करेकृत्वाऽथधात्रेयीतामुवाचसुलज्जिताम् ॥ ॥ ३१ ॥ कांचिंतांकरभोरुत्वमाधत्सेऽद्यस्थिताऽस्म्यहम् ॥ मंजूषायांसुतंकुंतीमुंचंतीवाक्यमब्रवीत् ॥ ३२ ॥ किंकरोमिसुतार्ताऽहंत्यजेत्वांप्राणवल्लभम् ॥ मंदभाग्यात्यजामित्वांसर्वलक्षणसंयुतम् ॥ ३३ ॥ पातुत्वांसगुणागुणाभगवतीसर्वेश्वरीचांबिकास्तन्यंसैवददातुविश्वजननीकात्यायनीकामदा ॥ द्रक्ष्येऽहंमुखपंकजंसुललितंप्राणप्रियार्हंकदात्यक्त्वात्वांविजनेवनेरविसुतंदुष्टायथास्वैरिणी ॥ ३४ ॥ पूर्वस्मिन्नपिजन्मनित्रिजगतांमातानचाराधितानध्यातंपदपंकजंसुखकरंदेव्याःशिवायाश्चिरम् ॥ तेनाहंसुतदुर्भगाऽस्मिसततंत्यक्त्वापुनस्त्वांवनेतप्स्यामिप्रियपातकंस्मृतवतीबुद्ध्याकृतंयत्स्वयम् ॥३५॥ सूतउवाच ॥ इत्युक्त्वातंसुतंकुंतीमंजूषायांधृतंकिल ॥ धात्रीहस्तेददौभीताजनदर्शनतस्तथा ॥ ३६ ॥ स्नात्वात्रस्तातदाकुंतीपितृवेश्मन्युवाससा ॥ मंजूषावहमानाचप्राप्ताह्यधिरथेनवै ॥ ३७ ॥ राधासूतस्यभार्यावैतयाऽसौप्रार्थितःसुतः ॥ कर्णोऽभूद्बलवान्वीरःपालितःसूतसद्मनि ॥ ३८ ॥

कांचिंतामाधत्सेधारयसिनैतादृशीचिंताऽस्तीत्यर्थः॥ततोमंजूषायांस्थापितंपुत्रंनद्यांत्यक्तुमिच्छंतींकुंतीमाहेत्यर्थः ॥३२॥३३॥ सर्वेश्वरींभगवतींस्मृत्वाऽऽशिषोददाति पातुत्वामिति॥अधुनात्वांत्यक्त्वातवमुखपंकजंकदाद्रक्ष्येइत्यन्वयः॥३४॥सुतप्रियेतिसंबोधनद्वयम्॥३५॥धात्रीहस्तेइति॥गंगायांत्यक्तुंददौ॥३६॥३७॥अधिरथस्यसूतस्यभार्याराधातयासुतःप्रार्थितःपुत्रत्वेनस्वीकृतइत्यर्थः॥३८

प्रथमाऽध्यायमारभ्यैतावत्पर्यंतमृषिभिर्येयेप्रश्नाः कृतास्तेषामुत्तरमेतत्पर्यंतंसूतेनक्रमेणदत्तमितः परमपृष्टमप्यृषिभिः पांडवाख्यानंजनमेजयपर्यंतंसूतेनकथ्यते ॥ तत्प्रयोजनंत्वग्रेजनमेजयायस्वपू
र्वजदुर्गतिंगतपांडवोद्धारार्थंव्यासोदेवीभागवतंकथयामासेतिवक्तव्यमस्ति ॥ तत्रकेपांडवाः किंचतैर्दुरितमाचरितंकोजनमेजयइत्याकांक्षास्यात्तन्निवृत्त्यर्थंप्रकृतमपृष्टमप्याख्यानंपांडवानांवक्तुमा
रभते राज्येसंस्थापितइति ॥ ननु शुकायभागवतोपदेशसमयेजनमेजयोत्पत्त्यभावेनजनमेजयायोपदिष्टंभागवतमितिकथाशुकोपदिष्टभागवतेऽसंगतेतिचेन्न ॥ व्यासस्यसर्वज्ञत्वेनजनमेजयंप्रत्येवं

राज्येसंस्थापितःपांडुःकनीयानपिमंत्रिभिः ॥ अंधत्वाद्धृतराष्ट्रोऽसौनाधिकारेनियोजितः ॥ ५ ॥ भीष्मस्यानुमतेराज्यंप्राप्तःपांडुर्महाबलः ॥ विदुरो
प्यथमेधावीमंत्रकार्येनियोजितः ॥ ६ ॥ धृतराष्ट्रस्यद्वेभार्येगांधारीसौबलीस्मृता ॥ द्वितीयाचतथावैश्यागार्हस्थ्येषुप्रतिष्ठिता ॥ ७ ॥ पांडोरपितथा
पत्न्यौद्वेप्रोक्तेवेदवादिभिः ॥ शौरसेनीतथाकुंतीमाद्रीचमद्रदेशजा ॥ ८ ॥ गांधारीसुषुवेपुत्रशतंपरमशोभनम् ॥ वैश्याप्येकंसुतंकांतंयुयुत्सुंसुषुवेप्रि
यम् ॥ ९ ॥ कुंतीतुप्रथमंकन्यासूर्यात्कर्णमनोहरम् ॥ सुषुवेपितृगेहस्थापश्चात्पांडुपरिग्रहः ॥ १० ॥ ॥ ऋषयऊचुः ॥ ॥ किमेतत्सूतचित्रंत्वं
भाषसेमुनिसत्तम ॥ जनितश्चसुतः पूर्वंपांडुनासाविवाहिता ॥ ११ ॥ सूर्यात्कर्णःकथंजातःकन्यायांवदविस्तरात् ॥ कन्याकथंपुनर्जातापांडुनासाविवा
हिता ॥ १२ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ शूरसेनसुताकुंतीबालभावेयदाद्विजाः ॥ कुंतिभोजेनराज्ञातुप्रार्थिताकन्यकाशुभा ॥ १३ ॥ कुंतिभोजेनसाबाला
पुत्रीतुपरिकल्पिता ॥ सेवनार्थंतुदीप्तस्यविहिताचारुहासिनी ॥ १४ ॥ दुर्वासास्तुमुनिःप्राप्तश्चातुर्मास्येस्थितोद्विजः ॥ परिचर्याकृताकुंत्यामुनिस्तोषं
जगामह ॥ १५ ॥ ददौमंत्रंशुभंतस्यैयेनाहूतःसुरःस्वयम् ॥ समायातितथाकामंपूरयिष्यतिवांछितम् ॥ १६ ॥ गतेमुनौततःकुंतीनिश्चयार्थंगृहेस्थिता
॥ चिंतयामासमनसाकंसुरंसमचिंतये ॥ १७ ॥ उदितश्चतदाभानुस्तयादृष्टोदिवाकरः ॥ मंत्रोच्चारंतथाकृत्वाचाहूतस्तिग्मगुस्तदा ॥ १८ ॥ मंडला
न्मानुषंरूपंकृत्वासर्वातिपेशलम् ॥ अवातरत्तदाकाशात्समीपेतत्रमंदिरे ॥ १९ ॥

वक्ताऽस्मीत्यभिप्रायेणपूर्वमेवग्रंथंभविष्याख्यानघटितंकृत्वाशुकायोपदिदेशेतिकल्पनात् ॥ ५ ॥ ६ ॥ सौबलीसुबलस्यापत्यंकन्या ॥ ७ ॥ शूरसेनस्यापत्यंकन्याशौरसेनी ॥ मद्रदेशजा
मद्रदेशराजजेत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ जनितउत्पादितः ॥ विवाहितायाःपुनर्विवाहोऽसंगतइत्यर्थः ॥ ११ ॥ पित्रायदिसानविवाहितातर्हिसूर्यात्कर्णःकथमुत्पन्नः कन्यावस्थायांव्यभि
चारेणोत्पत्तौतुपुनःकन्याकथंजाता कन्यात्वाभावेपांडुनाकथंसाविवाहितेत्याह सूर्यात्कर्णइति ॥१२॥ यदेति ॥ बाल्यभावेयदास्थिताकुंतीतदाकुंतिभोजेनराज्ञाममकन्यानास्तिभवत्कन्याममास्त्वि
तिप्रार्थितःशूरसेनस्तस्मैकन्यांदत्तवानित्यर्थः ॥ १३ ॥ दीप्तस्याग्निहोत्रस्थितस्याग्नेः ॥ १४ ॥ १५ ॥ येनमंत्रेणसुरोवायोवाकोवासमायातिसमायास्यति ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥
पेशलंसुंदरम् ॥ १९ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

नहिशक्तिरहितःस्पंदितुमपिसमर्थःकश्चिदिति तस्माच्छुत्यनुमानाभ्यामस्माकंशक्तिपूर्वकत्वंनिश्चितम् ॥ तस्मात्पराशक्तिजन्यएववयमिति ॥४८॥ यतएवंतस्माद्वयंसर्वेवतदधीनाइत्याह तदधीनाइति ॥ प्रत्यक्षेचपरोक्षेचेति ॥ अस्माकंप्रत्यक्षेव्यवहारेपरोक्षेचव्यवहारेपराधीनत्वंस्पष्टमेव ॥ तत्रदृष्टांतमुदाहरणंशृणु ॥ ४९ ॥ स्वपिमीति ॥ प्रलयकालीनव्यवहारस्यब्रह्मणोदृश्यमानत्वाभावेनपरोक्षत्वंप्रलयकालेचतदधीनःशक्त्यधीनएवस्वपिमि॥तथैवकालेसृष्टिकालेसदोत्तिष्ठेउत्तिष्ठामि तदधीनःसन्नित्यर्थः॥स्वापजागरयोःक्षणमेकमपिन्यूनाधिकंकर्तुंमयानशक्यतेतस्मात्परतंत्रएवाहमस्मीतिभावः॥५०॥ ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ तदेति ॥ प्रथमतोमधुकैटभयुद्धसमयेमद्बलंनष्टंअनंतरंतौदेव्याविमोहितौमयिचबलंतद्धननयोग्यंदेव्यास्थापितम् ॥ तदासर्वप्रपंचस्यमद्बलस्यचकारणंभगवतीरूपंनकिंत्वयाज्ञातमस्ति ॥ ततःपुनःकिंपृच्छसीत्यर्थः ॥ ५५ ॥ यदिच्छेति ॥ यस्याभगवत्याइच्छायाप्रथमतःस्त्रीरूपेणस्थितोमणिद्विपेऽनंतरमहंपुरुषोभूत्वामहार्णवेचरामिदसामितरमात्तदधीनएवाहम

तदधीनावयंसर्वेवर्तामःसततंविभो॥प्रत्यक्षेचपरोक्षेचदृष्टांतंशृणुसुव्रत ॥४९॥ शेषेस्वपिमिपर्यंकेपरतंत्रोनसंशयः ॥ तदधीनःसदोत्तिष्ठेकालेकालवशंगतः ॥५०॥तपश्चरामिसततंतदधीनोस्म्यहंसदा॥कदाचित्सहलक्ष्म्याचविहरामियथासुखम्॥५१॥कदाचिद्दानवैःसार्धंसंग्रामंप्रकरोम्यहम् ॥दारुणंदेहदमनंसर्वलोकभयंकरम्॥५२॥प्रत्यक्षंतवधर्मज्ञतस्मिन्नेकार्णवेपुरा॥पंचवर्षसहस्राणिबाहुयुद्धंमयाकृतम् ॥५३॥ तौकर्णमलजौदुष्टौदानवौमदगर्वितौ॥देवदेव्याःप्रसादेननिहतौमधुकैटभौ॥५४॥तदात्वयानकिंज्ञातंकारणंतुपरात्परम् ॥ शक्तिरूपंमहाभागकिंपृच्छसिपुनःपुनः ॥५५॥ यदिच्छापुरुषोभूत्वाविचरामिमहार्णवे॥कच्छपःकोलसिंहश्चवामनश्चयुगेयुगे॥५६॥नकस्यापिप्रियोलोकेतिर्यग्योनिषुसंभवः॥नाऽभवंस्वेच्छयावामवराहादिषुयोनिषु॥५७॥विहायलक्ष्म्यासहसंविहारंकोयातिमत्स्यादिषुहीनयोनिषु॥शय्यांचमुक्तागरुडासनस्थःकरोतियुद्धंविपुलंस्वतंत्रः ॥५८॥ पुरापुरस्तेऽजशिरोमदीयंगतंधनुर्ज्यास्खलनात्क्वचापि ॥ त्वयातदावाजिशिरोगृहीत्वासंयोजितंशिल्पिवरेणभूयः ॥ ५९ ॥ हयाननोऽहंपरिकीर्तितश्चप्रत्यक्षमेतत्तवलोककर्तः ॥ विडंबनेयंकिललोकमध्येकथंभवेदात्मपरोयदिस्याम् ॥ ६० ॥ तस्मान्नाहंस्वतंत्रोऽस्मिशक्त्यधीनोस्मिसर्वथा ॥ तामेवशक्तिंसततंध्यायामिचनिरंतरम् ॥ ६१ ॥

स्मीतिभावः॥ इयंकथावक्ष्यमाणा॥ कोलेतिप्रथमांतंलुप्तविभक्तिकम्॥ जातइतिशेषः ॥५६॥ नाभवमिति॥ तस्मात्स्वेच्छयावामाःकुटिलायावराहादियोनयस्तासुनाभवंनासं किंतु पराधीनएवसन्नभवमित्यर्थः॥५७॥किंचयदिममस्वातंत्र्यंस्यात्तदानीचयोनिषुममजन्मनैवस्यान्नहिलोकेकश्चनस्वतंत्रोहीनयोनिषुजन्मवाञ्छतीत्याह विहायेति॥५८॥अन्यच्चममपराधीनतायाःप्रत्यक्षमुदाहरणमुच्यते पुरेति ॥ हेअज तेतवपुरोग्रदेशेमदीयंशिरोधनुषोज्यामौर्व्याःस्खलनात्त्रोटनात्क्वचापिकस्मिन्नपिदेशेगतंपुरापूर्वंतदावाजिशिरोऽश्वशिरोगृहीत्वाशिल्पिवरेणत्वष्ट्रात्वयासंयोजितं त्वदाज्ञयात्वष्ट्रासंयोजितमित्यर्थः ॥ तथाचाहंकथंसर्वेश्वरःस्वतंत्रोभवामिनहीश्वरस्येदृशीदशाजायतेतस्मात्परतंत्रएवाहमस्मीतिभावः ॥ ५९ ॥ हयाननोहमिति ॥ तदाहंहयाननोहयग्रीवनाम्नाइतिपरिकीर्तितः ॥ इदंहेलोककर्तःलोकोत्पादकब्रह्मंस्तवप्रत्यक्षमेवास्तियद्विपुनरात्मपरःस्वतंत्रोहंस्यांभवेयंतदेयंविडंबनालोकमध्येकथंभवेन्नकथमपीत्यर्थः ॥ तस्मादपिपराधीनएवाहमस्मीतिजानीहीतिभावः ॥ ६०॥ तदेवाहतस्मादिति ॥ शेषंस्पष्टम् ॥ यत्पृष्टंकंध्यायसीतितस्योत्तरमाह तामेवशक्तिमिति ॥ शक्तिमितिसाम्यावस्थमायाशबलब्रह्मरूपिणींदेवीमित्यर्थः ॥ ६१ ॥

॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ अत्रक्वचित्पुस्तकेषुशेषेस्वपिमिपर्यंकेइत्यतःपूर्वं ममभार्यावरारोहामहालक्ष्मीरितिश्रुतेत्यादिपंचश्लोकाःसंति ॥ अग्रेच हयाननोहंपरिकीर्तितश्चेतिश्लोकोत्तरं तस्मान्नाहंस्वतंत्रो स्मीत्यादिपंचश्लोकानसंति तत्पक्षेतेषांतदुक्तार्थस्याध्याहारःकर्तव्यःस्यादिति ॥ ६५ ॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतव्याख्यायांतिलकाभिधायांप्रथमस्कंधेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ द्वादशाधिकप द्यैस्तुशतसंख्यैर्हयास्ययोः ॥ कथयातुमहादेव्यामहोत्कर्षोनिगद्यते ॥ १ ॥ हयग्रीवरूपंप्रश्नबीजमुपलभ्यकथाप्रसंगमध्येएवऋषयःपृच्छंति सूतेति ॥ १ ॥ सर्वकर्तेति ॥ यंवेदोपिस्तौतियश्चसर्वक

नातःपरतरंकिंचिज्ज्ञानामिकमलोद्भव ॥ नारदउवाच ॥ इत्युक्तंविष्णुनातेनपद्मयोनेस्तुसन्निधौ ॥ ६२ ॥ तेनचाप्यहमुक्तोऽस्मितथैवमुनिपुंगव ॥ तस्मात्त्वमपिकल्याणपुरुषार्थाप्तिहेतवे ॥ ६३ ॥ असंशयंत्वदंभोजेभजदेवीपदांबुजम् ॥ सर्वदास्यतिसादेवीयद्यदिष्टंभवेत्तव ॥ ६४ ॥ सूतउवाच ॥ नारदेनैवमुक्तस्तुव्यासःसत्यवतीसुतः ॥ देवीपादाब्जनिष्णातस्तपसेप्रययौगिरौ ॥ ६५ ॥ इतिश्रीदेवीभा०म०प्रथमस्कंधेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ऋषयऊचुः ॥ सूताऽस्माकंमनःकाममग्नंसंशयसागरे ॥ यथोक्तंमहदाश्चर्यंजगद्विस्मयकारकम् ॥१॥ यन्मूर्धामाधवस्यापिगतोदेहात्पुनःपरम् ॥ हयग्रीव स्ततोजातःसर्वकर्ताजनार्दनः ॥ २ ॥ वेदोऽपिस्तौतियंदेवंदेवाःसर्वेयदाश्रयाः ॥ आदिदेवोजगन्नाथःसर्वकारणकारणः ॥ ३ ॥ तस्यापिवदनंछिन्नंदैवयो गात्कथंतदा ॥ तत्सर्वंकथयाऽऽशुत्वंविस्तरेणमहामते ॥ ४ ॥ सूतउवाच ॥ शृण्वंतुमुनयःसर्वेसावधानाःसमंततः ॥ चरितंदेवदेवस्यविष्णोःपरमतेज सः ॥ ५ ॥ कदाचिद्दारुणंयुद्धंकृत्वादेवःसनातनः ॥ दशवर्षसहस्राणिपरिश्रांतोजनार्दनः ॥ ६ ॥ समेदेशेशुभेस्थानेकृत्वापद्मासनंविभुः ॥ अवलंब्य धनुःसज्यंकंठदेशेधरास्थितम् ॥ ७ ॥ दत्त्वाभारंधनुष्कोट्यांनिद्रामापरमापतिः ॥ श्रांतत्वाद्दैवयोगाच्चजातस्तत्रातिनिद्रितः ॥ ८ ॥ तदाकालेनकियता देवाःसर्वेसवासवाः ॥ ब्रह्मेशसहिताःसर्वेयज्ञंकर्तुंसमुद्यताः ॥९॥ गताःसर्वेऽथवैकुंठंद्रष्टुंदेवंजनार्दनम् ॥ देवकार्यार्थसिद्ध्यर्थंमखानामधिपंप्रभुम् ॥१०॥ अदृष्ट्वातंतदातत्रज्ञानदृष्ट्याविलोक्यते ॥ यत्राऽऽस्तेभगवान्विष्णुर्जग्मुस्तत्रतदासुराः ॥११॥ ददृशुस्तेतदेशानंयोगनिद्रावशंगतम् ॥ विचेतनंविभुंवि ष्णुंतत्राऽऽसांचक्रिरेसुराः ॥ १२ ॥ स्थितेषुसर्वदेवेषुनिद्रासुप्तेजगत्पतौ ॥ चिंतामापुःसुराःसर्वेब्रह्मरुद्रपुरोगमाः ॥१३॥ तानुवाचततःशक्रःकिंकर्तव्यं सुरोत्तमाः ॥ निद्राभंगःकथंकार्यश्चिंतयंतुसुरोत्तमाः ॥ १४ ॥ तमुवाचतदाशंभुर्निद्राभंगेऽस्तिदूषणम् ॥ कार्यंचैवप्रकर्तव्यंयज्ञस्यसुरसत्तमाः ॥ १५ ॥

र्तातस्यापिहयग्रीवत्वंप्राप्तमित्याश्चर्यंकथंनभवेदितिभावः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ युद्धमिति ॥ दैत्यैःसमंदारुणंक्रूरम् ॥ ६ ॥ शुभेस्थानेइति ॥ वैकुंठेदेवाःप्रत्यहमागत्यनिद्राभंगंकरिष्यंतीतिदेवभी त्यावैकुंठंत्यक्त्वाक्वचिदेकांतस्थानइत्यर्थः ॥ धनुःसज्यमिति ॥ वक्रीभूतंधरास्थितंतद्धनुःकंठदेशेअवलंब्ययोगिजनवत्कंठदेशंतद्धनुषोद्वितीयकोट्यांस्थापयित्वेत्यर्थः ॥७॥ दत्त्वेति ॥ सर्वशरीरस्य भारंतस्यांधनुष्कोट्यांस्थापयित्वेत्यर्थः ॥ दैवयोगाच्चेति ॥ ईश्वरस्यश्रांतत्वंनिद्रावशगत्वमनुचितमपिदैवयोगात्प्रारब्धयोगादागतमित्यर्थः ॥ तथाचतादृशानामपिप्रारब्धाधीनत्वम् ॥ ततश्च पराधीनत्वमस्तीतिध्वनितम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

वम्रीकीटविशेषः यस्यभाषायांवाल्वीतिनाम ॥ इयंचाख्यायिकाशतपथब्राह्मणेचतुर्दशेकांडेप्रवर्ग्यारंभेऽभिहिता॥सयःसविष्णुर्यज्ञः ससयःसयज्ञोसौसआदित्यस्तद्धेदंयशोविष्णुर्नशशाकसंयंतुंतदिद मप्येतर्हिनैवसर्वइवयशःशक्नोतिसंयंतुंसतिसृधन्वमादायापचक्रामसधनुरात्न्यांशिरउपस्तंभ्यतस्थौतंदेवाअनभिधृष्णुवंतःसमंतंपरिण्यविशंततहवम्र्यऊचुः॥इमावैवम्र्योयदुपदीकाःयोस्यज्यामप्यद्या त्किमस्मैप्रयच्छेतेत्यन्नाद्यमस्मैप्रयच्छेमेत्यादिना ॥ वम्रीतयोपदीकाचेतिहेमचंद्रकोशश्च ॥ ननुनिद्राभंगजदोषाभावार्थंयदिकीटविशेषउत्पादितस्तर्हितद्द्वारानिद्राभंगेकृतेपिनिद्राभंगजदोषोदेवानां तदवस्थएवेतिचेन्न कार्यंवैवप्रकर्तव्यंयज्ञस्यसुरसत्तमाइतिपूर्ववचनेनयज्ञार्थंदोषकरणेपिप्रत्यवायाभावात् ॥ तर्हिकिमर्थंकीटउत्पादितःस्वेनैवकुतोननिद्राभंगःकृतइतिचेदुच्यते ॥ साक्षान्निद्राभंगेवि

उत्पादितातदावम्रीब्रह्मणापरमेष्ठिना ॥ तयाभक्षयितुंतत्रधनुषोग्रंधरास्थितम् ॥ १६ ॥ भक्षितेऽग्रेतदाऽनिम्नंगमिष्यतिशरासनम् ॥ तदानिद्राविमुक्तो ऽसौदेवदेवोभविष्यति ॥ १७ ॥ देवकार्यंतदासर्वंभविष्यतिनसंशयः ॥ सवम्रींसंदिदेशाऽथदेवदेवःसनातनः ॥ १८ ॥ तमुवाचतदावम्रीदेवदेवस्यमाप तेः ॥ निद्राभंगःकथंकार्योदेवस्यजगतांगुरोः ॥ १९ ॥ निद्राभंगःकथाच्छेदोदंपत्योःप्रीतिभेदनम् ॥ शिशुमातृविभेदश्चब्रह्महत्यासमंस्मृतम् ॥ २० ॥ तत्कथंदेवदेवस्यकरोमिसुखनाशनम् ॥ किंफलंभक्षणाद्देवयेनपापंकरोम्यहम् ॥ २१ ॥ सर्वःस्वार्थवशोलोकःकुरुतेपातकंकिल ॥ तस्मादहंकरिष्यामि स्वार्थमेवप्रभक्षणम् ॥ २२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तवभागंकरिष्यामोमखमध्येयथाशृणु ॥ तेनत्वंकुरुकार्यंनोविष्णुंबोधयमाचिरम् ॥ २३॥ होमकर्मणिपार्श्वे चहविर्दानात्पतिष्यति ॥ तंतेभागंविजानीहिकुरुकार्यंत्वरान्विता ॥२४॥ सूतउवाच ॥ इत्युक्ताब्रह्मणावम्रीधनुषोऽग्रंत्वरान्विता ॥चखादसंस्थितंभूमौवि मुक्ताज्यातदाभवत् ॥२५॥ प्रत्यंचायांविमुक्तायांमुक्ताकोटिस्तथोत्तरा॥शब्दःसमभवद्घोरस्तेनत्रस्ताःसुरास्तदा ॥२६॥ ब्रह्मांडंक्षुभितंसर्वंवसुधाकंपिता तदा ॥ समुद्राश्चसमुद्विग्नास्त्रेसुश्चजलजंतवः ॥ २७ ॥ ववुर्वातास्तथाचोग्राःपर्वताश्चचकंपिरे ॥ उल्कापातामहोत्पाताःबभूवुर्दुःखशंसिनः ॥ २८ ॥ दिशोघोरतराश्चाऽऽसन्सूर्योप्यस्तंगतोऽभवत् ॥ चिंतामापुःसुराःसर्वेकिंभविष्यतिदुर्दिने ॥ २९ ॥ एवंचिंतयतांतेषांमूर्धाविष्णोःसकुंडलः ॥ गतःसमुकुटःक्वापिदेवदेवस्यतापसाः ॥ ३० ॥

ष्णुकोपस्यसंभावनास्तिकीटद्वाराभंगेतुतथानास्तीत्याशयात् ॥ १६ ॥ ननुकीटद्वाराकथंनिद्राभंगोभविष्यतितत्रयुक्तिमाह भक्षितेऽग्रेइति ॥ अनिम्नमितिच्छेदः ॥ अधःकोट्यांभक्षितायांप्रत्यंचा यांमुक्तायांद्वितीयाकोटिरूर्ध्वंगमिष्यतितदाधिकस्पर्शेननिद्राभंगोभविष्यतीतिभावः ॥ १७ ॥ १८ ॥ निद्राभंगइति ॥ यद्यपिभवतांयज्ञार्थंनिद्राभंगकरणेपिदोषोनतथाऽपिममयज्ञाधिकारित्वाभा वात्सममात्स्येवेतिभावः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ पार्श्वेकुंडाद्बहिःपार्श्वेदेशेइत्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ अस्तंगतोऽभवदितिनिष्प्रभोजातइत्यर्थः ॥ २९ ॥ एवंचिंतयतांतेषामिति ॥ अत्रपुरोदेशेइतिशेषः ॥ ३० ॥

ननुयस्मिन्क्षणेप्रत्यंचामुक्तातस्मिन्नेवक्षणेमूर्धाछिन्नइतियुक्तिमत् ॥ अत्रतुप्रथमतःकियत्कालपर्यंतमुत्पाताजातास्ततोमूर्धाछिन्नइत्युक्तमितियुक्तिविरोधइतिचेन्न ॥ मूर्धच्छेदोत्तरमेवोत्पातायद्यपिजाता स्तथाप्युत्पातकोलाहलव्याकुलतयादेवैर्मूर्धच्छेदोनज्ञातइतितदभिप्रायेणतथोक्तेः ॥ तदेवस्पष्टयति अंधकारइति ॥ शांतेतूत्पातेपूर्वंछिन्नमपिशिरोऽनंतरंददृशातेइत्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ वैशसंदुःखम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ देवैरिति ॥ अस्माभिःस्वहस्तेनैवायंविघ्नःकृतइतिभावः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ नचैषेति ॥ मायामायेशंनकदापिमोहयति किंत्वन्यमेवेतिभावः ॥ इयमुक्तिस्त्वद्यापिस

अंधकारेतदाघोरेशांतेब्रह्महरौतदा ॥ शिरोहीनंशरीरंतुददृशातेविलक्षणम् ॥ ३१ ॥ दृष्ट्वाकबंधंविष्णोस्तेविस्मितासुरसत्तमाः ॥ चिंतासागरमग्नाश्च रुरुदुःशोककर्शिताः ॥ ३२ ॥ हानाथकिंप्रभोजातमत्यद्भुतममानुषम् ॥ वैशसंसर्वदेवानांदेवदेवसनातन ॥ ३३ ॥ माययंकस्यदेवस्यययातेऽद्यशिरोहृतम् ॥ अच्छेद्यस्त्वमभेद्योऽसिअप्रदाह्योऽसिसर्वदा ॥ ३४ ॥ एवंगतेत्वयिविभोमरिष्यंतिचदेवताः ॥ कीदृशस्त्वयिनःस्नेहःस्वार्थेनैवरुदामहे ॥ ३५ ॥ नायंविघ्नःकृतोदैत्यैर्नयक्षैर्नचराक्षसैः ॥ देवैरेवकृतःकस्यदूषणंचरमापते ॥ ३६ ॥ पराधीनाःसुराःसर्वेकिंकुर्मःक्वव्रजामच ॥ शरणंनैवदेवेशमुराणांमूढचेतसाम् ॥ ३७ ॥ नचैषासात्त्विकीमायाराजसीनचतामसी ॥ ययाछिन्नंशिरस्तेऽद्यमायेशस्यजगद्गुरोः ॥ ३८ ॥ क्रंदमानांस्तदादृष्ट्वादेवान्शिवपुरोगमान् ॥ बृहस्पतिस्तदोवाचशमयन्वेदवित्तमः ॥ ३९ ॥ रुदितेनमहाभागाःक्रंदितेनतथापिकिम् ॥ उपायश्चात्रकर्तव्यःसर्वथाबुद्धिगोचरः ॥४०॥ दैवंपुरुषकारश्चदेवेशसदृशावुभौ ॥ उपायश्चविधातव्योदैवात्फलतिसर्वथा ॥ ४१ ॥ इंद्रउवाच ॥ दैवमेवपरंमन्येधिक्पौरुषमनर्थकम् ॥ विष्णोरपिशिरश्छिन्नंसुराणांचैवपश्यताम् ॥ ४२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अवश्यमेवभोक्तव्यंकालेनापादितंचयत् ॥ शुभंवाप्यशुभंवापिदैवंकोऽतिक्रमेत्पुनः ॥ ४३ ॥ देहवान्सुखदुःखानांभोक्तानैवाऽत्रसंशयः ॥ यथाकालवशात्कृत्तंशिरोमेशंभुनापुरा ॥४४॥ तथैवलिंगपातश्चमहादेवस्यशापतः ॥ तथैवाद्यहरेर्मूर्धपतितोलवणांभसि ॥४५॥ सहस्रभगसंप्राप्तिर्दुःखंचैवशचीपतेः ॥स्वर्गाद्भ्रंशस्तथावासःकमलेमानसेसरे॥४६॥ एतेदुःखस्यभोक्तारःकेनदुःखंनभुज्यते॥संसारेऽस्मिन्महाभागास्तस्माच्छोकंत्यजंतुवै॥४७॥ चिंतयंतुमहामायांविद्यांदेवींसनातनीम्॥साविधास्यतिनःकार्यंनिर्गुणाप्रकृतिःपरा ॥४८॥ ब्रह्मविद्यांजगद्धात्रींसर्वेषांजननींतथा ॥ ययासर्वमिदंव्याप्तंत्रैलोक्यंसचराचरम् ॥४९॥ सूतउवाच॥इत्युक्तावैसुरान्वेधानिगमानादिदेशह ॥देहयुक्तान्स्थितानग्रेसुरकार्यार्थसिद्धये॥५०॥

वैश्वर्यंभगवत्यामहिमानमज्ञात्वाविष्णोर्मायेशत्वंज्ञात्वास्थितानामितिबोध्यम् ॥ अस्मिन्सिद्धांतेतुविष्णोर्मायेशत्वाभावाद्देव्याएवमायेशत्वात् ॥३८॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ दंद्रस्तुसंतापेनबृहस्पतिमतंखंडयति दैवमेवेति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ कृत्तंछिन्नंनखेनेतिशेषः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ वासःकमलेइति ॥ इंद्रस्यैवेत्यर्थः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ अनेकोदाहरणैर्ब्रह्मविष्णुरुद्रादिसर्वदेवानामनीश्वरत्वमल्पज्ञत्वंपराधीनत्वंमायामोहितत्वंचोपपाद्यअनंतरंविघ्ननिवारणार्थंसर्वस्वकार्यसिद्ध्यर्थंसर्वैश्वर्याःसर्वज्ञायाःस्वतंत्रायामायेशायाभगवत्याआराधनाकर्तव्येत्याह चिंतयंत्विति ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

ब्रह्मविद्यामिति ॥ अत्रसर्वत्रमयोक्तोपोद्घातरीत्याब्रह्मविद्यामायादिशब्दामायाविशिष्टब्रह्मवाचकाइतिनविस्मर्तव्यम् ॥ यथागजशरीरेप्रविष्टस्यचैतन्यस्यगजेतिसंज्ञातथाप्रथमंमायाशरीरेप्रविष्टचैतन्यस्यमायाशक्तिरितिसंज्ञाप्रथमा ततोविद्यादिशरीरेप्रविष्टस्यविद्यादिसंज्ञा ॥५१ ॥ ५२॥ ५३ ॥ निर्गुणेइत्यनेनब्रह्मरूपिणीमहामायेइत्यनेनब्रह्मैकदेशशक्तिरूपिणीफलतोमायाविशिष्टब्रह्मरूपिणीतिफलितम् ॥ अत्रसर्वत्रदेवीस्तोत्रेषुपुराणतंत्रोक्तेषुदेव्यामायाविशिष्टब्रह्मरूपत्वाद्धेतोःक्वचिद्ब्रह्मत्वेनवर्णनंक्वचिन्मायात्वेनवर्णनमुभयमपिसंगच्छतेइतिबोध्यम् ॥ ५४ ॥ उद्गीथइति ॥ उद्गीथेप्रणवेअर्धमात्राबिंद्वर्धचंद्ररूपिणीयासात्वमसि ॥ वाच्यवाचकयोरभेदादर्धमात्रात्मकत्वमुक्तमितिबोध्यम् ॥ तत्रार्धमात्रापरंपदमितिवचनादर्धमात्रावाच्यत्वेनब्रह्मप्रतिपादितम् ॥ तादृशार्धमात्रात्मकत्वोक्त्याचब्रह्मरूपत्वंभगवत्याः स्पष्टमेवोक्तम् ॥ तदुक्तंमार्कंडेयपुराणे ॥ अर्धमात्रास्थितानित्यायानुच्चार्याविशेषतइति ॥ ५५ ॥ त्वांसंस्तुमइति ॥ हेअंबत्वांसंस्तुमः कीदृशींभुवनत्रयस्यसंविधानमुत्पादनंतत्रदक्षांकुशलां वरेण्यांश्रेष्ठांवाग्बीजंवाग्भवोमंत्रस्तत्रयोवासस्तस्मिन्निपुणांपंडितांनिरंतरंवाग्भवबीजोपासकैस्तत्रबीजेप्रतिबिंबतत्त्वेनदृश्यत्वात्तद्बीजोपासकानांझटित्यनुभवाच्च तत्रावश्यंवासोवि

ब्रह्मोवाच ॥ स्तुवंतुपरमांदेवींब्रह्मविद्यांसनातनीम् ॥ गूढांगींचमहामायांसर्वकार्यार्थसाधनीम् ॥ ५१ ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यवेदाःसर्वांगसुंदराः ॥ तुष्टुवुर्ज्ञानगम्यांतांमहामायांजगत्स्थिताम् ॥ ५२ ॥ वेदाऊचुः ॥ नमोदेविमहामायेविश्वोत्पत्तिकरेशिवे ॥ निर्गुणेसर्वभूतेशिमातःशंकरकामदे ॥ ५३ ॥ त्वंभूमिःसर्वभूतानांप्राणःप्राणवतांतथा ॥ धीःश्रीःकांतिःक्षमाशांतिःश्रद्धामेधाधृतिःस्मृतिः ॥ ५४ ॥ त्वमुद्गीथेऽर्धमात्राऽसिगायत्रीव्याहृतिस्तथा ॥ जयाचविजयाधात्रीलज्जाकीर्तिःस्पृहादया ॥ ५५ ॥ त्वांसंस्तुमोंऽबभुवनत्रयसंविधानदक्षांदयारसयुतांजननींजनानाम् ॥ विद्यांशिवांसकललोकहितांवरेण्यांवाग्बीजवासनिपुणांभवनाशकर्त्रीम् ॥ ५६ ॥ ब्रह्माहरःशौरिसहस्रनेत्रवाग्वह्निसूर्याभुवनाधिनाथाः ॥ तेत्वत्कृताःसंतिततोनमुख्यामातायतस्त्वंस्थिरजंगमानाम् ॥ ५७ ॥ सकलभुवनमेतत्कर्तुकामायदात्वंसृजसिजननिदेवान्विष्णुरुद्राजमुख्यान् ॥ स्थितिलयजननंतैःकारयस्येकरूपानखलुतवकथंचिद्देविसंसारलेशः ॥ ५८ ॥

च्चतइतिजायतइतिभावः ॥ भवनाशकर्त्रींज्ञानप्रदानेनेतिभावः ॥ ५६ ॥ ननुब्रह्मादयःसंतितेकिमितिस्वकार्यार्थंनस्तूयंतेतत्राऽऽह ब्रह्मेति ॥ ब्रह्मातथाहरःतथाशौरिश्चसहस्रनेत्रश्चवाक्चसरस्वतीचवह्निश्चसूर्यश्चेतियेभुवनाधिनाथाःसंतितेत्वत्कृतास्त्वयोत्पादिताः ॥ कस्मादितिचेद्यतस्त्वंस्थिरजंगमानांमाता तस्मात्त्वयैवोत्पादितास्ततस्तस्माद्धेतोस्तेनमुख्याअतोनास्माभिस्तेस्तूयंतइत्यर्थः ॥ नहिमुख्यपक्षपातंविहायाऽमुख्यपक्षपातंकश्चित्करोतीतिभावः ॥ ५७ ॥ नन्वहमेवजगत्स्रष्ट्रीतिचेत्तस्मिञ्जगतिनीचोच्चप्राणिकल्पनयावैषम्यनैर्घृण्येममस्यातामितिचेत्तत्राऽऽह सकलभुवनमिति ॥ हेजननिसकलभुवनमेतद्यदाकर्तुकामात्वमसितदाविष्णुरुद्राजमुख्यान्विष्णवादिप्रभृतीन्सुरान्सृजसिसृष्टैश्चतैःस्थितिलयजननं ॥ समाहारद्वंद्वः ॥ सृष्टिस्थितिसंहारान्कारयसि कथमेकरूपाईषदपिविकाराभावात् ॥ अविकृतरूपेत्यर्थः ॥ अतोनवैषम्यनैर्घृण्यदोषप्रसक्तिस्तवेतिभावः ॥ यथाराजास्वसेवकैःस्वस्वकर्मानुरूपेक्रियमाणेकर्मणिनवैषम्यनैर्घृण्येप्राप्नोतितद्वत् ॥ ननुकथंममाविकृतरूपत्वमितिचेत्तत्राह नखल्विति ॥ हेदेवि तवकथंचित्केनापिप्रकारेणसंसारलेशःसंसारगंधोनखल्वस्तिनैवास्तीत्यतोऽविकृतरूपत्वंतवनिर्विघ्नमस्त्येवेतिभावः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ असंगोह्ययंपुरुषोसंगोनहिसज्जतइति ॥ ५८ ॥

किंचहेमातःत्वांसंस्तुमइतिप्रतिज्ञामात्रमस्माभिःकृतंस्तुतिंकर्तुमवलोक्यतेचेत्कथमपिकर्तुंनशक्यतइत्याह नतेरूपमिति ॥ हेमातस्तेरूपंसगुणंवानिर्गुणंवावेत्तुंज्ञातुसकलभुवनेद्वैतप्रपंचेकोपिपुरुषोनिपुणःसमर्थोनास्ति ॥ तथाचश्रुतिः ॥ यस्याःस्वरूपंब्रह्मादयोनविजानंतितस्मादुच्यतेअज्ञेयेति ॥ कोअद्धावेदकइहप्रवोचत्कुतआजाताकुतइयंविसृष्टिः ॥ अर्वाग्देवाअस्यविसर्जनेनाथाकोवेदयतआबभूवेति ॥ यतोवाचोनिवर्तंते ॥ अप्राप्यमनसासहेतिच॥अस्त्वेतत्तवरूपंदुर्ज्ञेयंदूरंतवनाम्नांसंख्यामपिकथितुंकथयितुमिहयोग्यःपुरुषोनास्तियथायंदृष्टांतः ॥ कोसौयथाअल्पंस्वल्पंकीलालंवापीसरोवरस्थंजलंतत्कलयितुमुल्लंघयितुमशक्तोयोनरःकृतमतिःसत्यमतिःप्रामाणिकइत्यर्थः ॥ सकथंपारावारःसरित्पतिस्तस्याकलनमुल्लंघनंतत्रचतुरःस्यात्समर्थःस्यान्नकथमपीत्यर्थः ॥ तद्वदेवपरिच्छिन्नानांनाम्नामंतंनयोवेदसत्रिपादस्यामृतंदिवीतिश्रुतिप्रतिपाद्यमनंतंरूपंकथंजानीयान्नकथमपीत्यर्थः ॥ तथाचनामरूपज्ञानाभावात्कथंस्तवःसंभवेदितिभावः ॥५९॥ माभून्ममरूपज्ञानंमाभूच्चममनामसंख्याज्ञानंतथापिसृष्ट्यादिकर्तृत्वादिगुणजालमेवगृहीत्वाकुतःस्तवोनसंभवेदितिचेत्तत्राऽऽह नदेवानामिति ॥ हेभगवति देवानांमध्येतवानंतविभवमनंतवैभवमेकोपिदेवोनजानाति ॥ तवजगत्सर्जनादिवैभवंकोपिनजानातीत्यर्थः ॥ कुतइतिचेत्तत्राऽऽहत्वह भुवनैकासीति ॥ त्वमिहसंसारेभुवनातन्नाम्नीभुवनेश्वरीनाम्नीजननीजगज्जनयित्रीएकाऽसहायाअसि ॥ एकैवसर्वत्रवर्तसेतस्मादेकेति ॥ एकमेवाद्वितीयंब्रह्म ॥ नेहनानास्तिकिंचनेतिश्रुतिभ्यां इत्थमेकासत्यपिसकलंविश्वंमिथ्याकथंरचयसिनतद्बुद्धिगम्यमस्ति ॥ तथाचजगत्सर्जनसामग्रीज्ञानाभावेनैवंजगत्सृजसीतिस्तोतुंनशक्यतइतिभावः ॥

नतेरूपंवेत्तुंसकलभुवनेकोऽपिनिपुणोननाम्नांसंख्यातेकथितुमिहयोग्योऽस्तिपुरुषः ॥ यदल्पंकीलालंकलयितुमशक्तःसतुनरःकथंपारावाराकलनचतुरःस्याद्धृतमतिः ॥ ५९ ॥ नदेवानांमध्येभगवतितवानंतविभवंविजानात्येकोऽपित्वमिहभुवनैकासिजननी ॥ कथंमिथ्याविश्वंसकलमपिचैकारचयसिप्रमाणंत्वेतस्मिन्निगमवचनंदेविविहितम् ॥ ६० ॥ निरीहैवासित्वंनिखिलजगतांकारणमहोचरित्रंतेचित्रंभगवतिमनोनोव्यथयति ॥ कथंकारंवाच्यःसकलनिगमागोचरगुणप्रभावःस्वंयस्मात्स्वयमपिनजानासिपरमम्॥६१॥

ननुमिथ्याजगदहंसृजामीत्यत्रकिंप्रमाणंतत्राऽऽह प्रमाणंत्विति ॥ तथाचश्रुतिः ॥ त्रयमेतत्स्वप्नंसुषुप्तंमायामात्रमिति ॥ तुच्छेनाभ्वपिहितंयदासीदिति ॥ ६० ॥ नन्वहमेकैवजगद्रचयामीतिचेत्संकल्पविकल्पविशिष्टत्वेनममविकारित्वंस्यात्तथाऽहमेवविविधरूपेतिममपरिणामित्वंचस्यात्तथाजगद्रचनक्रियायाइच्छापूर्वकत्वान्ममापीच्छावत्त्वेनित्यतृप्तत्वनित्यानंदतयोर्मयिभंगश्चस्यात्तत्राऽऽह निरीहैवासित्वमिति ॥ हेभगवतित्वंनिरीहैवनिरिच्छैवाविकृतरूपैवासि ॥ श्रुतिप्रतिपाद्याविकृतरूपस्यकेनाप्यपलपितुमशक्यत्वात् ॥ अस्तुतर्हिममाविकृतरूपत्वंजगत्कारणत्वमसंभवान्मास्तु ॥ नह्यविकृतोविकाराभाववान्कश्चित्किंचिदपिकर्तुंशक्नोति ॥ पाषाणादिष्वदर्शनादितिचेत्तत्राऽऽह निखिलजगतामिति ॥ हेभगवति यद्यपित्वंनिरीहाऽसितथापिनिखिलजगतांकारणमपित्वमेवासि ॥ अविकृतरूपस्यैवब्रह्मणोनासदासीन्नोसदासीत्तदानींनासीद्रजोनोव्योमापरोयत् ॥ तुच्छेनाभ्वपिहितंयदासीत्तपसस्तन्महिनाजायतैकम् ॥ कामस्तदग्रेसमवर्तताधीत्यादिश्रुतिभिर्जगत्कारणत्वस्याप्युक्तत्वेनतस्यापिजगत्कारणत्वस्यत्वय्यपलपितुमशक्यत्वात् ॥ ननुतर्हिमय्यरूपेद्वितीयेसक्रियत्वमक्रियत्वंचतमःप्रकाशवद्विरुद्धंधर्मद्वयंकथंसंभवेदितिचेत्तत्राऽऽह चरित्रंतेचित्रमिति ॥ हेमातर्यद्यपिविरुद्धधर्मद्वयवत्त्वमेकस्यनसंभवतितथापिश्रुत्याविरुद्धधर्मद्वयस्यापिप्रतिपादनात्तस्याप्यपलापानर्हत्वात्तदपित्वय्यद्वितीयेब्रह्मणिसंभवत्येव ॥ कथमेकत्राद्वितीयेविरुद्धधर्मद्वयवत्त्वंसंभवेदितिचेत्तेइदंचित्रंविचित्रंचरित्रमेवनोमनोव्यथयतिमोहयति ॥ नैतदस्मद्बुद्धिगम्यमित्यर्थः ॥

इदमनिर्वचनीयमेवास्तीतिभावः ॥ यतइदमनिर्वचनीयंततःसकलनिगमानामगोचरागुणायस्यप्रभावस्यसतेप्रभावःपामरैरस्माभिःकथंकारंवाच्योनकथमपीत्यर्थः ॥ हेमातर्वयंनजानीमइति
तावद्दूरंतिष्ठतु यस्मात्स्वयमपित्वंस्वंस्वकीयमनिर्वचनीयप्रभावंपरममुत्कृष्टंनजानासि ॥ तदान्यःकथंजानीयात् नकथमपत्यिर्थः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ योअस्याध्यक्षःपरमेव्योमन् ॥ सोअंगवे
दयदिवानवेदेति ॥ अयंभावः ॥ विरुद्धयोरेकत्रसहावस्थानासंभवरूपंयद्दूषणमुद्भावितंतत्रकिंसत्ययोरेकत्रावस्थानासंभवः आहोस्वित्सत्यमिथ्यापदार्थयोरेकत्रावस्थानासंभवः ॥ आद्यपक्षेतुना
स्मत्सिद्धांतोदूषणविषयः ॥ नह्यस्माभिर्विरुद्धयोःसत्ययोरेकत्रावस्थानंमन्यते ब्रह्मणःसत्यत्वाज्जगतश्चमिथ्यात्वात् ॥ द्वितीयपक्षेतुसत्यमिथ्यापदार्थयोरज्जुसर्पादौसहावस्थानस्यदृष्टत्वान्नविरोधः ॥
तथाचब्रह्मणःपरमार्थनिष्क्रियत्वेऽपरिणामित्वेसत्यपिअनिर्वचनीयमिथ्याशक्तियोगादसत्पदार्थाध्यासोजगत्सर्जनादिकंचसर्वंभविष्यतीतिसर्वमनवद्यमिति ॥ ६१ ॥ नन्वस्त्वेतद्यद्भवद्भिः प्राथ्यर्तेतत्प्रा
र्थ्यतामितिचेत्तत्राह नकिंजानासित्वमिति ॥ हेजननियदर्थमस्माभिर्भवती प्राथ्यर्तेतन्मधुजितोविष्णोर्मौलिपतनंसर्वज्ञात्वंनजानासिकिंकिमस्माभिस्तद्वक्तव्यंसर्वज्ञायास्तवाग्रे ॥ सत्यंजानामिततःकिमु
च्यतइति चेज्ज्ञात्वापिमौलिपतनंयद्युपेक्षसेतत्रकिंकारणमेतस्यस्वशक्त्याभिमानोजातः ॥ ततस्तस्यमधुजितःशक्तिंमौलिपतनंज्ञात्वापिविविदिषसिकिंज्ञातुमिच्छसिकिम् ॥ इदमप्यनुचितंत्वत्प्रसादादे
वानेनमधुदैत्योजितस्ततस्तस्याल्पशक्तिपरीक्षाभवादृशाद्रष्टुमनुचितैवेतिमधुजित्पदेनबोधितम् ॥ ननुनैतत्कारणमन्यदेवकिंचित्कारणमस्तीतिचेत्तत्किंहरेर्दुरिततततिःपातकसंततिर्बलवतीप्राप्तातद्रू

नकिंजानासित्वंजननिमधुजिन्मौलिपतनंशिवेकिंवाज्ञात्वाविविदिषसिशक्तिंमधुजितः ॥ हरेःकिंवामातर्दुरिततितिरेषाबलवतीभवत्याःपादाब्जेभजननिपु
णेकास्तिदुरितम् ॥ ६२ ॥ उपेक्षाकिंचेयंतवसुरसमूहेतिविषमाहरेर्मूर्ध्नोनाशोमतमिहमहाश्चर्यजनकम् ॥ महदुःखंमातस्त्वमसिजननच्छेदकुशलानजा
नीमोमौलेर्विघटनविलंबःकथमभूत् ॥ ६३ ॥ ज्ञात्वादोषंसकलसुरतापादितंदेविचित्तेकिंवाविष्णावमरजनितंदुष्कृतंपातितंते ॥ विष्णोर्वाकिंसमरजनि
तःकोपिगर्वोतिवेगाच्छेत्तुंमातस्तवविलसितंनैवविद्मोऽत्रभावम् ॥ ६४ ॥

पमस्त्युतान्यत् ॥ यदिप्रथमपक्षस्तर्हिसोपिनसंभवति ॥ यतोभवत्याःपादाब्जेयद्भजनंतस्मिन्निपुणेप्रवीणेविष्णौदुरितंकास्तिदेवीभक्तेपातकसंभावनास्वप्नेपिनास्ति ॥ तदुक्तं ॥ छित्त्वाभित्त्वाचभूता
निहत्वासर्वमिदंजगत् ॥ देवींनमतिभक्त्यायोनसपापैःप्रलिप्यतइति ॥ ६२ ॥ अन्यत्कारणंचेत्तत्किंदेवेषूपेक्षावाहरेर्मस्तकपतनेविलक्षणस्वरूपदर्शनचमत्कारोवेत्याह उपेक्षेति ॥ इयंसुरसमूहयात
वोपेक्षाऽतिविषमाकर्तुमयोग्यासाकिंकारणम् ॥ यद्वा हरेर्मूर्ध्नोमस्तकस्यनाशःसएवेदमाश्चर्यजनकंकारणंवामतम् ॥ विच्छिन्नशिरस्कपुरुषदर्शनेचमत्कारात् ॥ इतिकारणद्वयंसंभाव्यखंडयति ॥ महदुः
खमिति ॥ यदीदंकारणद्वयंतदामहद्देवदुःखंअस्माकंनिरालंबनत्वापातात् ॥ अस्माकंसर्वोप्याश्रयस्तवैवत्वंयदीत्थंकरोषितर्हिवयंमृताएवेतिभावः ॥ तस्मादिदमपिकारणद्वयंसंभाव्यैव ॥ किंचहेमात
स्त्वंजननरूपंयन्महद्दुःखंतच्छेदेकुशलासीतिवेदसिद्धांतस्तदाविष्णोर्मौलेर्विघटनंसंयोजनंतस्मिन्विलंबः कथमभूदितिनजानीमस्तदपेक्षयाकिमत्रभारोधिकोऽस्ति ॥ त्वयैतादृशसमयेक्षणमात्रमपिविलं
बोनकर्तुंयोग्यइतिभावः ॥ ६३ ॥ अथानेकानिकारणानिसंभावयंति ज्ञात्वेति ॥ हेदेविसकलसुराणांसमूहःसकलसुरता तयासंपादितंनानाप्रकारकं दोषंज्ञात्वातस्यादुःखजननायइदंशिरश्छेदनं
कृतंत्वया ॥ राजनाशेप्रजानांदुःखसंभवात् ॥ किंवाप्रजाकृतंपापंराजनीतिन्यायेनामरजनितंदुष्कृतंविष्णौदेवराजेविद्यमानंतेत्वयापातितं ॥ किंवाविष्णोःसमरजनितोयःकोप्यनिर्वचनीयोऽतिगर्वो
ऽस्तितंवाछेत्तुंतवैतद्विलसितमिति ॥ अत्रैतद्विषयेतेभावंनैवविद्मो मूढत्वात् ॥ ६४ ॥

किंवादैत्यैःसमरेयुद्धेदेवैर्विजितैस्तीर्थदेशेसुरम्येघोरंतपस्तप्त्वाभवत्याःसकाशाद्वरंलब्धवद्भिरिदंविष्णुशीर्षमंतर्धानंतिरोधानंगमितंप्रापितम् ॥ यद्वाहेभवानि विगतशिरसंवासुदेवंद्रष्टुंतवार्यंविनोदोवा ॥ ६५ ॥ सिंधोःपुत्र्यांलक्ष्म्यांहेआद्येत्वंरोषितासिरुष्टासिकिम् ॥ कस्मादपराधादेनांनाथहीनांगतधवांप्रेक्षसे ॥ नैतत्तवोचितम् ॥ लक्ष्मीस्तुनान्याकाचिदस्ति किंतुतवस्वांशजैव ॥ तस्मात्तेत्वया स्वांशजातायालक्ष्म्याअपराधःक्षंतव्यः ॥ अथचैनंविष्णुमुत्थाप्यमांलक्ष्मींमोदितांहर्षितांकुरुष्व ॥ ६६ ॥ किंचयद्यद्दोषकारणंमनसित्वयाज्ञातमस्तितत्रसर्वत्रक्षमांविधायवयमनुग्रहणीयाइत्याह एते इति ॥ हेभगवति तवजगत्कार्येषुसृष्ट्यादिषुमुख्याअधिकारिणस्त्वांसततंनमंति त्वदनुग्रहादेवप्रथितप्रभावाःसंति ॥ अतस्तदभिमानमंगीकृत्यसकलाधिनाथंदेवमुत्थाप्य हेदेवि शोकार्णवात्तारय

किंवादैत्यैःसमरविजितैस्तीर्थदेशेसुरम्येघोरंतप्त्वाभगवतिवरंलब्धवद्भिर्भवत्याः ॥ अंतर्धानंगमितमधुनाविष्णुशीर्षंभवानिद्रष्टुंकिंवाविगतशिरसंवासुदेवंविनोदः ॥ ६५ ॥ सिंधोःपुत्र्यांरोषिताकिंत्वमाद्येकस्मादेनांप्रेक्षसेनाथहीनाम् ॥ क्षंतव्यस्तेस्वांशजातापराधोव्युत्थाप्यैनंमोदितांमांकुरुष्व ॥ ६६ ॥ एते सुरास्त्वांसततंनमंतिकार्येषुमुख्याःप्रथितप्रभावाः ॥ शोकार्णवात्तारयदेविदेवानुत्थाप्यदेवंसकलाधिनाथम् ॥ ६७ ॥ मूर्धागतःक्वांबहरेर्नविघ्नोनान्योस्त्युपायःखलुजीवनेऽद्य ॥ यथासुधाजीवनकर्मदक्षातथाजगज्जीवितदाऽसिदेवि ॥ ६८ ॥ सूतउवाच ॥ एवंस्तुतातदादेवीगुणातीतामहेश्वरी ॥ प्रसन्नापरमामायावेदैःसांगैश्वसामगैः ॥ ६९ ॥ तानुवाचतदावाणीचाकाशस्थाशरीरिणी ॥ देवान्प्रतिसुखैःशब्दैर्जनानंदकरीशुभा ॥ ७० ॥ माकुरुध्वंसुराश्चिंतांस्वस्थास्तिष्ठंतुचाऽमराः ॥ स्तुताऽहंनिगमैःकामंसंतुष्टाऽस्मिनसंशयः ॥ ७१ ॥ यःपुमान्मानुषेलोकेस्तौत्येतांमामकींस्तुतिम् ॥ पठिष्यतिसदाभक्त्यासर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ ७२ ॥ शृणोतिवास्तोत्रमिदंमदीयंभक्त्यात्रिकालंसततंनरोयः ॥ विमुक्तदुःखःसभवेत्सुखीचवेदोक्तमेतन्ननुवेदतुल्यम् ॥ ७३ ॥ शृण्वंतुकारणंचाद्ययद्वृत्तंवदनंहरेः ॥ अकारणंकथंकार्यंसंसारेऽत्रभविष्यति ॥ ७४ ॥ उदधेस्तनयांविष्णुःसंस्थितामंतिकेप्रियाम् ॥ जहासवदनंवीक्ष्यतस्यास्तत्रमनोरमम् ॥ ७५ ॥ तयाज्ञातंहरिर्नूनंकथंमांहसतिप्रभुः ॥ विरूपंहरिणादृष्टंमुखंमेकेनहेतुना ॥ ७६ ॥ विनापिकारणेनाऽद्यकथंहास्यस्यसंभवः ॥ सपत्नीवाकृतातेनमन्येऽन्यावरवर्णिनी ॥ ७७ ॥

देवान् ॥ ६७ ॥ हेंऽब हरेर्मूर्धांकगतइत्येवंप्रथमंवयंनविघ्नः ॥ दूरतस्तुतंमूर्धानमानीयदेहेसंयोजनमिति ॥ विष्णोस्त्वांविनान्योप्युपायोजीवनायनास्ति अस्मिन्संकटेयथादेवानांसुधाऽमृतंजीवनरूपेकर्मणिदक्षा ॥ तथाहेदेवि जगतोद्वैतप्रपंचस्यजीवितदाजीवनदात्वमेवासि अतोयथेच्छसितथाकुर्विंतिभावः ॥ ६८ ॥ सामगैःसामगायकैः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ मनोरममिति ॥ धन्यमस्यामुखमित्यभिप्रायेणनिर्व्याजंजहासेत्यर्थः ॥ ७५ ॥ हसतीति ॥ कपटेनहसतीतितयाज्ञातमित्यर्थः ॥ विरूपमिति ॥ अद्यावध्यनेनमन्मुखेनकदापिविरूपतादृष्टानचहास्यंकृतम् ॥ अद्यकेनकारणेनविरूपतादृष्टाहास्यंचानेनकृतमित्यर्थः ॥ ७६ ॥ ननुविरूपतानैवदृष्टाकेवलंहास्यमेवकृतमितिचेत्तत्राऽऽह विनापीति ॥ निष्कारणंहास्यंनैवभवतीत्यर्थः ॥ विरूपताकारणंहास्येऽस्तीतियथातर्कितंतथाकारणांतरमपितर्कयति सपत्नीवेति ॥ ७७ ॥

॥ छ ॥ ॥ छ ॥

ततःकोपयुतेति ॥ तमोगुणेति ॥ ननुमहालक्ष्म्याःसात्त्विकत्वात्तमोगुणत्वमप्रसिद्धंतत्राऽऽह तामसीति ॥ तस्मिन्नेवकालेतामसीशक्तिर्देहेसमाविशत् नतुपूर्वमित्यर्थः ॥ ७८ ॥ किंकारणमितिचे
त्तत्राऽऽह केनचित्कालेति ॥ विपरीतकालयोगेनेत्यर्थः ॥ परिणामस्तुतस्यशुभएवास्तीत्याह देवकार्यार्थेति ॥ देवकार्यसिद्ध्यर्थंचेत्यर्थः ॥ ७९ ॥ ८० ॥ शापदानेकारणांतरमाह स्त्रीस्वभावादि
ति ॥ अविवेकतएवप्रायःस्त्रीणांप्रवृत्तेः ॥ भावित्वादवश्यंभावित्वात् ॥ कालयोगात्सांप्रतंविपरीतकालागमनात् ॥ ८१ ॥ स्वहस्तेनकथंवैधव्यंसंपादितमितिचेद्वैधव्यापेक्षयासपत्नीसंभवदुःखस्यासो
ढत्वादित्याह सपत्नीति ॥ ८२ ॥ स्त्रीणांदोषाःस्वभावजाइति ॥ तामसस्त्रीणांतमोगुणादेतेदोषाःस्वभावजाइत्यर्थः ॥ तेनसात्त्विकस्त्रीणामुत्तमागुणाभवंतीतिबोध्यम् ॥ यद्यपिलक्ष्म्याःसात्त्वि

ततःकोपयुताजातामहालक्ष्मीस्तमोगुणा ॥ तामसीतुतदाशक्तिस्तस्यादेहेसमाविशत् ॥ ७८ ॥ केनचित्कालयोगेनदेवकार्यार्थसिद्धये ॥ प्रविष्टातामसी
शक्तिस्तस्यादेहेऽतिदारुणा ॥ ७९ ॥ तामस्याविष्टदेहासाचुकोपातिशयंतदा ॥ शनकैःसमुवाचेदमिदंपततुतेशिरः ॥ ८० ॥ स्त्रीस्वभावाच्चभावित्वात्का
लयोगाद्विनिर्गतः ॥ अविचार्यतदादत्तःशापःस्वसुखनाशनः ॥ ८१ ॥ सपत्नीसंभवंदुःखंवैधव्यादधिकंत्विति ॥ विचिंत्यमनसेत्युक्तंतामसीशक्तियोगतः
॥ ८२ ॥ अनृतंसाहसंमायामूर्खत्वमतिलोभता ॥ अशौचंनिर्दयत्वंचस्त्रीणांदोषाःस्वभावजाः ॥ ८३ ॥ सशीर्षवासुदेवंतंकरोम्यद्ययथापुरा ॥ शिरोऽस्य
शापयोगेननिमग्नंलवणांबुधौ ॥ ८४ ॥ अन्यच्चकारणंकिंचिद्वर्ततेसुरसत्तमाः ॥ भवतांचमहत्कार्यंभविष्यतिनसंशयः ॥ ८५ ॥ पुरादैत्योमहाबाहुर्हयग्री
वोऽतिविश्रुतः ॥ तपश्चक्रेसरस्वत्यास्तीरेपरमदारुणम् ॥ ८६ ॥ जपन्नेकाक्षरंमंत्रंमायाबीजात्मकंमम ॥ निराहारोजितात्माचसर्वभोगविवर्जितः ॥ ८७ ॥
ध्यायन्मांतामसींशक्तिंसर्वभूषणभूषिताम् ॥ एवंवर्षसहस्रंचतपश्चक्रेऽतिदारुणम् ॥ ८८ ॥ तदाहंतामसंरूपंकृत्वातत्रसमागता ॥ दर्शनेपुरतस्तस्यध्यातं
तत्तेनयादृशम् ॥ ८९ ॥ सिंहोपरिस्थितातत्रतमवोचंदयान्विता ॥ वरंब्रूहिमहाभागददामितवसुव्रत ॥ ९० ॥ इतिश्रुत्वावचोदेव्यादानवःप्रेमपूरितः ॥
प्रदक्षिणांप्रणामंचचकारत्वरितस्तदा ॥ ९१ ॥ दृष्ट्वारूपंमदीयंसप्रेमोत्फुल्लविलोचनः ॥ हर्षाश्रुपूर्णनयनस्तुष्टावसचमांतदा ॥ ९२ ॥ हयग्रीवउवाच ॥ न
मोदेव्यैमहामायेसृष्टिस्थित्यंतकारिणि ॥ भक्तानुग्रहचतुरेकामदेमोक्षदेशिवे ॥ ९३ ॥ धरांबुतेजःपवनखपंचानांचकारणम् ॥ त्वंगंधरसरूपाणांकारणं
स्पर्शशब्दयोः ॥ ९४ ॥

त्त्वमस्तितथाप्यागंतुकतामसीशक्तियोगादित्थंजातमितिभावः ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ देवकार्यार्थसिद्धयेइतियदुक्तंतदेवाऽऽह अन्यच्चेति ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ जपन्नेकाक्षरमिति ॥ अनेनचमायाबीजंभगवत्या
मायाशबलब्रह्मरूपिण्यामुख्यमस्तीतरमंत्रापेक्षयेतिबोधितम् ॥ यथाचतारादिमंत्राः सामान्यब्रह्मवाचकाः ॥ इदंतंत्रविदांस्पष्टम् ॥ तस्मान्मायाबीजमेवमुख्यंशाक्तंरूपम् ॥ एतदेवबोधयितुमत्रममेत्युक्त
म् ॥ ८७ ॥ ध्यायन्मांतामसींशक्तिमिति ॥ यद्यपिमायाबीजस्यमायाशबलब्रह्मैवार्थोनतामसीशक्तिः तथाप्येतस्यमंत्रस्यसर्वात्मकत्वाद्दैत्यस्यचतामसत्वात्तामसींशक्तिमेवध्यात्वामायाबीजमे
वजजापेत्यर्थः ॥ ८८ ॥ तामसंरूपमिति ॥ यद्यप्यहंसाम्यावस्थमायाशबलब्रह्मरूपिणीमायाबीजवाच्यातथापितस्यध्यानानुरोधेनैवमयापितामसंरूपंधृतमित्यर्थः ॥ तदेवस्पष्टयति ध्यातंतत्तेनयादृ
शमिति ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ धरांबुतेजइति ॥ धरापृथ्वीअंबुजलंतेजोऽग्निःपवनोवायुःखमाकाशएतेपंचपदार्थास्तेषांकारणम् ॥ ९४ ॥

॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ हयग्रीवाच्चेति ॥ हयग्रीवोजगतीतलेनैवास्तितथाचतस्मान्मृत्युर्याचितोपिनैवभविष्यतीतिगूढोऽभिसंधिर्दैत्यस्य ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ सपीडयतीति ॥ सदुष्टात्मापीडयिष्यतीत्यर्थः ॥ नतुयथाश्रुतोवर्तमानार्थःकर्तव्यःतथासतितस्मिन्दुष्टेदैत्येसतिदेवानांयज्ञादिकंताद्दशदुष्टदैत्यपीडापरिज्ञानाभावश्चासंगतएवस्यात्भविष्यदैत्यकथाकथनेतुनकोपिदो

घ्राणंचरसनाचक्षुस्त्वक्श्रोत्रमिंद्रियाणिच ॥ कर्मेंद्रियाणिचान्यानित्वत्तःसर्वमहेश्वरि ॥ ९५ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ किंतेऽभीष्टंवरंब्रूहिवांछितंयद्ददामितव ॥ परितुष्टाऽस्मिभक्त्यातेतपसाचाऽद्भुतेनच ॥९६॥ हयग्रीवउवाच ॥ यथामेमरणंमातर्नभवेत्तत्तथाकुरु ॥ भवेयममरोयोगीतथाऽजेयःसुरासुरैः ॥९७॥ देव्युवाच ॥ जातस्यहिध्रुवंमृत्युर्ध्रुवंजन्ममृतस्यच ॥ मर्यादाचेद्दशीलोकेभवेत्त्वकथमन्यथा ॥ ९८ ॥ एवंत्वंनिश्चयंकृत्वामरणेराक्षसोत्तम ॥ वरंवरय चेष्टंतेविचार्यमनसाकिल ॥ ९९ ॥ हयग्रीवउवाच ॥ हयग्रीवाच्चमेमृत्युर्नान्यस्माज्जगदंबिके ॥ इतिमेवांछितंकामंपूरयस्वमनोगतम् ॥ १०० ॥ देव्युवाच ॥ गृहंगच्छमहाभागकुरुराज्यंयथासुखम् ॥ हयग्रीवाद्दतेमृत्युर्नतेनूनंभविष्यति ॥ १ ॥ इतिदत्त्वावरंतस्माअंतर्धानंगतातदा ॥ मुदंपरमिकां प्राप्यसोपिस्वभवनंगतः ॥ २ ॥ सपीडयतिदुष्टात्मामुनीन्वेदांश्चसर्वशः ॥ नकोपिविद्यतेतस्यहंताऽद्यभुवनत्रये ॥ ३ ॥ तस्माच्छीर्षंहयस्यास्यसमुत्कृत्यमनोहरम् ॥ देहेऽत्रविशिरोविष्णोस्त्वष्टासंयोजयिष्यति ॥ ४ ॥ हयग्रीवोऽथभगवान्हनिष्यतितमासुरम् ॥ पापिष्ठंदानवंक्रूरंदेवानांहितकाम्यया ॥ ॥ ५ ॥ सूतउवाच ॥ एवंसुरांस्तदाभाष्यशर्वाणीविररामह ॥ देवास्तदातिसंतुष्टास्तमूचुर्देवशिल्पिनम् ॥ ६ ॥ देवाऊचुः ॥ कुरुकार्यंसुराणांवैविष्णोःशीर्षाभियोजनम् ॥ दानवप्रवरंदैत्यंहयग्रीवोहनिष्यति ॥ ७ ॥ सूतउवाच ॥ इतिश्रुत्वावचस्तेषांत्वष्टाचातित्वरान्वितः ॥ वाजिशीर्षंचकर्ताशुखड्गेन सुरसन्निधौ ॥ ८ ॥ विष्णोःशरीरेतेनाऽऽशुयोजितंवाजिमस्तकम् ॥ हयग्रीवोहरिर्जातोमहामायाप्रसादतः ॥९॥ कियतातेनकालेनदानवोमददर्पितः॥ निहतस्तरसासंख्येदेवानांरिपुरोजसा ॥ १० ॥ यइदंशुभमाख्यानंशृण्वंतिभुविमानवाः ॥ सर्वदुःखविनिर्मुक्तास्तेभवंतिनसंशयः ॥११॥ महामायाचरित्रंचपवित्रंपापनाशनम् ॥ पठतांशृण्वतांचैवसर्वसंपत्तिकारकम् ॥ ११२ ॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेप्रथमस्कंधेहयग्रीवावतारकथनंनामपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ऋषयऊचुः ॥ सौम्ययच्चत्वयाप्रोक्तंशौरेर्युद्धंमहार्णवे ॥ मधुकैटभयोःसार्धंपंचवर्षसहस्रकम् ॥ १ ॥

षः ॥३॥ विशिरोविष्णोःविगतशिरस्कविष्णोर्देहेइत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ कियतेति ॥ एतत्कालादूर्ध्वंबहुकालेनदैत्यो (मददर्पितो) जातस्तेनदेवाउपद्रुताः ॥ ततोहयग्रीवेणनाशितइतिबोध्यम् ॥ १० ॥ ११ ॥ ११२ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेप्रथमस्कंधेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ चतुर्भिरधिकैश्चत्वारिंशच्छ्लोकैरतःपरम् ॥ मधुकैटभयोर्युद्धोद्योगःसम्यगुदीर्यते ॥ १ ॥ तत्रचतुर्थेऽध्यायेमधुकैटभाभ्यांसहपंचवर्षसहस्राणिबाहुयुद्धंमयाकृतमितिभगवतोपवर्णितंतत्प्रश्नबीजमुपलभ्यऋषयःपृच्छंति सौम्ययच्चेति ॥ १ ॥

कस्मादिति ॥ कस्मादुत्पन्नावित्यर्थः ॥ २ ॥ कथंतावसुराविति ॥ दानवापेक्षयासुरावतिक्रूरौ ॥ इमौत्वसुरावेवनदानवौ ॥ दनोरनुत्पन्नत्वात्तथापिदानवसदृशत्वाद्दानवावित्युक्तम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ६ ॥ इतःपरंपुराणवक्तुरुत्साहायश्रोतारःस्वोत्साहंप्रकटयंति नतेषामिति ॥ ७ ॥ मृगाद्याइति ॥ मृगाद्याअपिपशवइत्यर्थः ॥ तद्वत्फणिनोपीत्यर्थः ॥ ८ ॥ श्रवणदर्शनेइति ॥ पंचेंद्रियाणां मध्येश्रवणेंद्रियंदर्शनेंद्रियंचशुभंकल्याणकरमित्यर्थः ॥ तदेवाह श्रवणादिति ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ सात्त्विकश्रवणस्यापित्रिविधंभेदमाह सात्त्विकमिति ॥ १२ ॥ १३ ॥ राजसंश्रवणमपित्रिवि

कस्मात्तौदानवौजातौतस्मिन्नेकार्णवेजले ॥ महावीर्यौदुराधर्षौदेवैरपिसुदुर्जयौ ॥ २ ॥ कथंतावसुरौजातौकथंचहरिणाहतौ ॥ तदाचक्ष्वमहाप्राज्ञचरितं परमाद्भुतम् ॥ ३ ॥ श्रोतुकामावयंसर्वेत्वंवक्ताचबहुश्रुतः ॥ दैवाच्चात्रैवसंजातःसंयोगश्चतथावयोः ॥ ४ ॥ मूर्खेणसहसंयोगोविषादपिसुदुर्जरः ॥ विज्ञेनसहसंयोगःसुधारससमःस्मृतः ॥ ५ ॥ जीवंतिपशवःसर्वेखादंतिमेहयंतिच ॥ जानंतिविषयाकारंव्यवायसुखमद्भुतम् ॥ ६ ॥ नतेषांसदसज्ज्ञानंविवेकोनचमोक्षदः ॥ पशुभिस्तेसमाज्ञेयायेषांनश्रवणादरः ॥ ७ ॥ मृगाद्याःपशवःकेचिज्जानंतिश्रावणंसुखम् ॥ अश्रोत्राःफणिनश्चैवमुमुहुर्नादपानतः ॥ ८ ॥ पंचानामिंद्रियाणांवैशुभेश्रवणदर्शने ॥ श्रवणाद्वस्तुविज्ञानंदर्शनाच्चित्तरंजनम् ॥ ९ ॥ श्रवणंत्रिविधंप्रोक्तंसात्त्विकंराजसंतथा ॥ तामसंच महाभागाःसुज्ञोक्तंनिश्चयान्वितम् ॥ १० ॥ सात्त्विकंवेदशास्त्रादिसाहित्यंचैवराजसम् ॥ तामसंयुद्धवार्ताचपरदोषप्रकाशनम् ॥ ११ ॥ सात्त्विकंत्रिविधं प्रोक्तंप्रज्ञावद्भिश्चपंडितैः ॥ उत्तमंमध्यमंचैवतथैवाधममित्युत ॥१२॥ उत्तमंमोक्षफलदंस्वर्गदंमध्यमंतथा ॥ अधमंभोगदंप्रोक्तंनिर्णीयविदितंबुधैः ॥१३॥ साहित्यंचैवत्रिविधंस्वीयायांचोत्तमंस्मृतम् ॥ मध्यमंवारयोषायांपरोढायांतथाऽधमम् ॥ १४ ॥ तामसंत्रिविधंज्ञेयंविद्वद्भिःशास्त्रदर्शिभिः ॥ आततायिनि युद्धंयत्तदुत्तममुदाहृतम् ॥ १५ ॥ मध्यमंचापिविद्वेषात्पांडवानांयथारिभिः ॥ अधमंनिर्निमित्तंतुविवादेकलहेतथा ॥ १६ ॥ तदत्रश्रवणंमुख्यंपुराणस्यमहामते ॥ बुद्धिप्रवर्धनंपुण्यंततःपापप्रणाशनम् ॥ १७ ॥ तदाख्याहिमहाबुद्धेकथांपौराणिकींशुभाम् ॥ श्रुतांद्वैपायनात्पूर्वंसर्वार्थस्यप्रसाधिनीम् ॥ १८ ॥ सूतउवाच ॥ यूयंधन्यामहाभागाधन्योऽहंपृथिवीतले ॥ येषांश्रवणबुद्धिश्चममापिकथनेकिल ॥१९॥ पुराचैकार्णवेजातेविलीनेभुवनत्रये ॥ शेषपर्यंकसुप्तेचदेवदेवेजनार्दने ॥ २० ॥ विष्णुकर्णमलोद्भूतौदानवौमधुकैटभौ ॥ महाबलौचतौदैत्यौविवृद्धौसागरेजले ॥ २१ ॥

धमाह साहित्यमिति ॥ नवरसात्मकःशृंगारइत्यर्थः ॥ उत्तममिति ॥ परस्त्रीगमनजन्यदोषाभावात् ॥ मध्यममिति ॥ तत्रस्वल्पदोषात् ॥ अधममिति ॥ दोषबहुत्वात् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ तदत्रश्रवणंमुख्यमिति ॥ सात्त्विकश्रवणभेदत्रयमध्येऽपिमुख्यंप्रथमंमोक्षप्रदम् ॥ यदुक्तंसात्त्विकंश्रवणंतदात्मकंपुराणश्रवणमस्तीत्यर्थः ॥ बुद्धिप्रवर्धनमिति ॥ सूक्ष्मात्मरूपवस्तुविषयकबुद्धेःप्रवर्धनं कारणमित्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ पुरेति ॥ आवांतरप्रलयेइत्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ ॥छ॥ ॥छ॥ ॥छ॥ ॥छ॥ ॥छ॥

॥२२॥ भ्रातराविवेति ॥ एकोदरजन्यत्वाभावान्नमुख्यौभ्रातरौकिंतुपरस्परप्रेम्णाभ्रातृतुल्यावित्यर्थः ॥ तौचिंतामवापतुर्विचारंचक्रतुरित्यर्थः ॥तमेवविचारमाह नाकारणमिति ॥ कारणंविनाकार्यंनैव भवतीत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ केनसृष्टमिति ॥ निमित्तकारणप्रश्नः कथंजातमित्युपादानकारणप्रश्नः ॥ जलेस्थिताविति ॥ अत्रकथमितिशेषः ॥ २५ ॥ आवांवेति ॥ अत्राप्युभयकारणप्रश्नः ॥२६॥ ॥२७॥ शक्तिर्महाबलेति सर्वेपिजलेनिमज्जंतिवयंतुननिमग्नास्तत्रकारणंकश्चिच्छक्तिविशेषःकल्प्यः ॥ तथाचएकत्रव्याप्याबाधकाभावेनान्यत्रापितादृशशक्तेरेवकारणत्वकल्पनेननिर्वाहेकारणांतरग

क्रीडमानौस्थितौतत्रविचरंतावितस्ततः ॥ तावेकदामहाकायौक्रीडासक्तौमहार्णवे ॥२२॥ चिंतामवापतुश्चित्तेभ्रातराविवसंस्थितौ ॥ नाकारणंभवेत्कार्यंसर्वत्रैषापरंपरा ॥ २३ ॥ आधेयंतुविनाधारंनतिष्ठतिकथंचन ॥ आधाराधेयभावस्तुभातिनोचित्तगोचरः ॥ २४ ॥ क्वतिष्ठतिजलंचेदंसुखरूपंसुविस्तरम् ॥ केनसृष्टंकथंजातंमग्नावावांजलेस्थितौ ॥ २५ ॥ आवांवाकथमुत्पन्नौकेनवोत्पादितावुभौ ॥ पितरौक्वेतिविज्ञानंनास्तिकामंतथावयोः ॥ २६ ॥ ॥सूतउवाच ॥ एवंकामयमानौतौजग्मतुर्नविनिश्चयम् ॥ उवाचकैटभस्तत्रमधुंपार्श्वेस्थितंजले ॥ २७॥ कैटभउवाच ॥ मधोवामत्रसलिलेस्थातुंशक्तिर्महाबला ॥ वर्ततेभ्रातरचलाकारणंसाहिमेमता ॥ २८ ॥ तयाततमिदंतोयंतदाधारंचतिष्ठति ॥ साएवपरमादेवीकारणंचतथावयोः ॥ २९ ॥ एवंविबुध्यमानौतौचिंताविष्टौयदाऽसुरौ ॥ तदाकाशेश्रुतंताभ्यांवाग्बीजंसुमनोहरम् ॥ ३० ॥ गृहीतंचततस्ताभ्यांतस्याभ्यासोदृढःकृतः ॥ तदासौदामनीदृष्टाताभ्यांखेचोत्थिताशुभा ॥ ३१ ॥ ताभ्यांविचारितंतत्रमंत्रोयंनात्रसंशयः ॥ तथाध्यानमिदंदृष्टंगगनेसगुणंकिल ॥ ३२ ॥ निराहारौजितात्मानौतन्मनस्कौसमाहितौ ॥ बभूवतुर्विचिंत्यैवंजपध्यानपरायणौ ॥ ३३ ॥ एवंवर्षसहस्रंतुताभ्यांतप्तंमहत्तपः ॥ प्रसन्नापरमाशक्तिर्जातासापरमातयोः ॥ ॥ ३४ ॥ खिन्नौतौदानवौदृष्ट्वातपसेकृतनिश्चयौ ॥ तयोरनुग्रहार्थायवागुवाचाशरीरिणी ॥ ३५ ॥ वरंवांवांछितंदैत्यौब्रूतांपरमसंमतम् ॥ ददामिपरितुष्टास्मियुवयोस्तपसाकिल ॥ ३६ ॥ सूतउवाच ॥ इतिश्रुत्वातुतांवाणींदानवावूचतुस्तदा ॥ स्वेच्छयामरणंदेविवरंनौदेहिसुव्रते ॥३७॥ वागुवाच ॥ वांछितंमरणंदैत्यौभवेतांमत्प्रसादतः ॥ अजेयौदेवदैत्यैश्चभ्रातरौनात्रसंशयः ॥ ३८॥ सूतउवाच ॥ इतिदत्तवरौदेव्यादानवौमददर्पितौ ॥ चक्रतुःसागरेक्रीडांयादोगणसमन्वितौ ॥ ३९ ॥ कालेनकियताविप्रादानवाभ्यांयदृच्छया ॥ दृष्टःप्रजापतिर्ब्रह्मापद्मासनगतःप्रभुः ॥ ४० ॥

वेषणोपयोगाभावात्सैवशक्तिरस्माकमपिकारणमितिभावः ॥ २८ ॥ तदेवस्पष्टयति तयाततमिति ॥२९ ॥ ३० ॥ गृहीतमिति ॥ उपदेशतयास्वीकृतमित्यर्थः ॥ अभ्यासोजपरूपः सौदामनीति॥ जप्तोमंत्रएवतेजोरूपेणदृष्टिगोचरोऽभूदित्यर्थः ॥ ३१ ॥ ध्यानमिति ॥ पाशांकुशपुस्तकाक्षमालाधरंसरस्वतीध्यानमित्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ वांछितमिति ॥ स्वेच्छयेत्यर्थः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ॥छ॥ ॥छ॥ ॥छ॥

॥ ४१ ॥ यदिनिर्बलस्तर्हिंशुभमासनमिदंक्कातिदूरमित्यर्थः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेप्रथमस्कंधेषष्ठोऽध्यायः॥६॥ ॥ पंचाशद्भिरतःश्लोकैःपद्मजस्तुपरांबिकाम् ॥ मधुकैटभयोर्भीत्यातुष्टावेतिनिगद्यते ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ नूनंशक्तिसमाक्रांतइति ॥ यद्ययंस्वतंत्रःस्यात्तर्हिजागृयादेव नचजागर्ति तस्मा

दृष्ट्वातुमुदितावास्तांयुद्धकामौमहाबलौ ॥ तमूचतुस्तदातत्रयुद्धंनौदेहिसुव्रत ॥ ४१ ॥ नोचेत्पद्मंपरित्यज्ययथेष्टंगच्छमाचिरम् ॥ यदित्वंनिर्बलश्चासिक्कयोग्यंशुभमासनम् ॥ ४२ ॥ वीरभोग्यमिदंस्थानंकातरोसित्यजाऽऽशुवै ॥ तयोरितिवचःश्रुत्वाचिंतामापप्रजापतिः ॥ ४३ ॥ दृष्ट्वाचबलिनौवीरौकिंकरोमीतितापसः ॥ चिंताविष्टस्तदातस्थौचिंतयन्मनसातदा ॥ ४४ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेप्रथमस्कंधेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥छ॥ सूतउवाच ॥ तौवीक्ष्यबलिनौब्रह्मातदोपायानचिंतयत् ॥ सामदानभिदादींश्वयुद्धांतान्सर्वतंत्रवित् ॥ १ ॥ नजानेऽहंबलंनूनमेतयोर्वायथातथम् ॥ अज्ञातेतुबलेकामंनैवयुद्धंप्रशस्यते ॥ २ ॥ स्तुतिंकरोमिचेदद्यदुष्टयोर्मदमत्तयोः ॥ प्रकाशितंभवेन्नूनंनिर्बलत्वंमयास्वयम् ॥ ३ ॥ वधिष्यतितदैकोपिनिर्बलत्वेप्रकाशिते ॥ दानंनैवाद्ययोग्यंवाभेदःकार्योमयाकथम् ॥ ४ ॥ विष्णुंप्रबोधयाम्यद्यशेषेसुप्तंजनार्दनम् ॥ चतुर्भुजंमहावीर्यंदुःखहासभविष्यति ॥ ५ ॥ इतिसंचिंत्यमनसापद्मनालगतोऽब्जजः ॥ जगामशरणंविष्णुंमनसादुःखनाशकम् ॥ ६ ॥ तुष्टावबोधनार्थंतंशुभैःसंबोधनैर्हरिम् ॥ नारायणंजगन्नाथंनिस्पंदंयोगनिद्रया ॥ ७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ दीननाथहरेविष्णोवामनोत्तिष्ठमाधव ॥ भक्तार्तिहृद्धृषीकेशसर्वावासजगत्पते ॥ ८ ॥ अंतर्यामिन्नमेयात्मन्वासुदेवजगत्पते ॥ दुष्टारिनाशनैकाग्रचित्तचक्रगदाधर ॥ ९ ॥ सर्वज्ञसर्वलोकेशसर्वशक्तिसमन्वित ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठदेवेशदुःखनाशनपाहिमाम् ॥ १० ॥ विश्वंभरविशालाक्षपुण्यश्रवणकीर्तन ॥ जगद्योनेनिराकारसर्गस्थित्यंतकारक ॥ ११ ॥ इमौदैत्यौमहाराजहंतुकामौमदोद्धतौ ॥ नजानास्यखिलाधारकथंमांसंकटेगतम् ॥ १२ ॥ उपेक्षसेऽतिदुःखार्तंयदिमांशरणंगतम् ॥ पालकत्वंमहाविष्णोनिराधारंभवेत्ततः ॥ १३ ॥ एवंस्तुतोपिभगवान्नबुबोधयदाहरिः ॥ योगनिद्रासमाक्रांतस्तदाब्रह्माह्यचिंतयत् ॥ १४ ॥ नूनंशक्तिसमाक्रांतोविष्णुर्निद्रावशंगतः ॥ जजागारनधर्मात्माकिंकरोम्यद्यदुःखितः ॥ १५ ॥ हंतुकामावुभौप्राप्तौदानवौमदगर्वितौ ॥ किंकरोमिक्कगच्छामिनास्तिमेशरणंक्कचित् ॥ १६ ॥ इतिसंचिंत्यमनसानिश्चयंप्रतिपद्यच ॥ तुष्टावयोगनिद्रांतामेकाग्रत्हृदयस्थितः ॥ १७ ॥

त्परवशएवायमन्नमुख्यईश्वरःपरश्चात्रविलक्षणशक्तिरूपःकल्प्यः॥सर्वत्रकारणापरिज्ञानेशक्तेरेवकारणत्वस्यकल्पनादितिनिश्चयेनायंशक्तिसमाक्रांतइत्यर्थः ॥१५॥१६॥ निश्चयंप्रतिपद्यचेति॥परशक्त्यैवायंवशीकृतइतिनिश्चयंकृत्वातामेवपरांशक्तिंयोगनिद्रारूपांयोगनिद्राविशिष्टचैतन्यरूपांतुष्टावेत्यर्थः॥नह्यन्यथाचैतन्यसत्तांविहाययोगनिद्रायाःस्वतःसत्तासंभवति तस्याःसदसद्विलक्षणत्वात्॥१७॥

तदेवाह विचार्येति ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ सिंधुजायाइति ॥ सिंधुजालक्ष्मीस्तस्याअपियदायंवशेवर्तते ॥ तदायोगनिद्रावशेवर्ततेइत्यत्रकिमाश्चर्यमितिभावः ॥ २२ ॥ वशेप्यस्याइति ॥ केषाम प्यस्माकंनस्वातंत्र्यम् ॥ अभीष्टोद्योगेनानभीष्टस्यजायमानत्वात् ॥ २३ ॥ २४ ॥ घटयिष्यतीति ॥ युद्धेउद्योगंकरिष्यतीत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ सकलवेदवचोभिरिति ॥ अजामेकांलोहितशुक्लकृष्णां बह्वींप्रजांजनयंतींसरूपामिति ॥ मायावाएषानारासिंहीसर्वमिदंसृजति सर्वमिदंरक्षति सर्वमिदंसंहरति तस्मान्मायामेतांशक्तिंविद्यादिति ॥ सेवैदेवादेवीमुपतस्थुः ॥ कासित्वंमहादेवि ॥ साब्रवीदहंब्रह्म रूपिणीमत्तःप्रकृतिपुरुषात्मकंजगदित्यादिवेदवाक्यैरित्यर्थः ॥ प्रत्यक्षमप्यत्रप्रमाणमित्याह यद्विष्णोरपीति ॥ सकलदेववरोविवेकवानपिविष्णुर्यद्यस्मान्निद्रावशंगमितःप्रापितस्त्वया ॥ तस्मात्तवका

विचार्यमनसाप्येवंशक्तिर्मेरक्षणेक्षमा ॥ ययाह्यचेतनोविष्णुःकृतोस्तिस्पंदवर्जितः ॥ १८ ॥ व्यसुर्यथानजानातिगुणान्शब्दादिकानिह ॥ तथाहरिर्नजा नातिनिद्रामीलितलोचनः ॥ १९ ॥ नजहातियतोनिद्रांबहुधासंस्तुतोप्यसौ ॥ मन्येनास्यवशेनिद्रानिद्रयायंवशीकृतः ॥ २० ॥ योयस्यवशमापन्नःसत स्यकिंकरःकिल ॥ तस्माद्वयोगनिद्रेयंस्वामिनीमापतेर्हरेः ॥ २१ ॥ सिंधुजायाअपिवशेययास्वामीवशीकृतः ॥ नूनंजगदिदंसर्वंभगवत्यावशीकृतम् ॥ ॥ २२ ॥ अहंविष्णुस्तथाशंभुःसावित्रीचरमाप्युमा ॥ सर्वेवयंवशेप्यस्यानात्रकिंचिद्विचारणा ॥ २३ ॥ हरिरप्यवशःशेतेयथाऽन्यःप्राकृतोजनः ॥ यया भिभूतःकावार्ताकिलान्येषांमहात्मनाम् ॥ २४ ॥ स्तौम्यद्ययोगनिद्रांवैययामुक्तोजनार्दनः ॥ घटयिष्यतियुद्धेचवासुदेवःसनातनः ॥ २५ ॥ इतिकृ त्वामतिंब्रह्मापद्मनालास्थितस्तदा ॥ तुष्टावयोगनिद्रांतांविष्णोरंगेषुसंस्थिताम् ॥ २६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ देवित्वमस्यजगतःकिलकारणंहिज्ञातंमयासकल वेदवचोभिरंब ॥ यद्विष्णुरप्यखिललोकविवेककर्तानिद्रावशंचगमितःपुरुषोत्तमोऽद्य ॥ २७ ॥ कोवेदतेजननिमोहविलासलीलांमूढोस्म्यहंहरिरयंविवश श्चशेते ॥ ईदृक्तयासकलभूतमनोनिवासेविद्वत्तमोविबुधकोटिषुनिर्गुणायाः ॥ २८ ॥ सांख्यांवदंतिपुरुषंप्रकृतिंचयांतांचैतन्यभावरहितांजगतश्चकर्त्री म् ॥ किंतादृशाऽसिकथमत्रजगन्निवासश्चैतन्यताविरहितोविहितस्त्वयाऽद्य ॥ २९ ॥

रणतायांकःसंदेहइत्यर्थः ॥ २७ ॥ कोवेदेति ॥ हेजननिसकलभूतमनोनिवासेंऽतर्यामिरूपिणियस्मात्कारणादहंविष्णुःशिवश्चैतेवयंसर्वदेववरिष्ठाःस्मोऽथापिअहंमूढोऽधुनैवास्मिविष्णुश्चत्वदधीनःशेते॥ वयमेतादृशाअपितवमोहस्यविलासरूपांलीलांनजानीमो मोहितत्वात् ॥ तस्मादस्मदपेक्षयाविबुधकोटिषुमध्येविद्वत्तमःपंडितोनिर्गुणायास्तवमोहविलासलीलामीदृक्तयाकोवेदनकोपीत्यर्थः ॥ २८॥ न नुसांख्यामांजडेतिवदंतितदाजडायाममप्रार्थनेकिंफलमितिचेत्तत्राह सांख्याइति ॥ चैतन्यभावश्चैतन्यसत्तातद्रहितामित्यर्थः ॥ त्रिगुणंप्रधानंस्वतंत्रंजडमितितेषांसिद्धांतः ॥ यद्यपितेवदंतितथापित्वं किंतादृशासिनैवतादृश्यसीत्यर्थः ॥ कुतइतिचेत्यदित्वंजडापरतंत्रातदासर्वेश्वरोविष्णुस्त्वयाचैतन्यताविरहितः कथंविहितः ॥ नहींद्रजालमिंद्रजालकर्तुर्व्यामोहकंनवांधकारःप्रकाशनाशकरः ॥ तस्मात्त्वंनजडापरतंत्रावाकिंतुब्रह्मविष्ण्वाद्युत्पादकमायाविशिष्टस्वतंत्रचैतन्यरूपेत्यर्थः ॥ २९ ॥

ननुतर्हितेसांख्याःकिमितितथावर्णयंतीतिचेत्तवस्वरूपापरिज्ञानादित्याह नाव्यमिति ॥ यांमुनिगणाःसंध्येतिनामपरिकल्प्यगुणांस्तादृशानेवोत्तमान्परिकल्प्यनियतंत्रिकालंध्यायंतिसाहेभवानित्वंस गुणागुणत्रयविशिष्टाविविधप्रकारमनेकप्रकारंनाव्यंतनोषि यथाजडाद्रोमयादेरपिवृश्चिकादीनामुत्पत्तिः ॥ तथाचेतनात्पुरुषादेरपिजडानांकेशनखादीनामुत्पत्तिस्तदनुभूयकोपिपुरुषोजडाद्वाचेतना द्वाजगद्भवतीतिनिश्चयमप्राप्यतवयत्कृत्यंजगत्सर्जनादिकंतस्यविधानंकारणंतस्मिन्योगसंबंधस्तवचैतन्यरूपस्यास्तितंयोगंनवेत्तिनजानाति मोहितत्वात् अतोऽन्यथावर्णनंकुर्वंतीतिभावः ॥ ३० ॥ किंचसर्वत्रबुद्ध्यादिरूपात्वमेवासितस्माद्यस्मिन्पुरुषेयथाबुद्ध्यादिरूपेणतिष्ठसितथासव्यवहारंकरोतिनतस्यापराधःकश्चिदस्तीत्याह बुद्धिर्हीति ॥ बोधकरणाज्ञानकरणा ॥ ३१ ॥ ननुयथातेषांमता न्ययथार्थानितथातवापिमतंकिंनस्यादितिचेत्तत्राऽऽह नातःपरमिति ॥ यद्यस्मादिहदुःखगतिंगतेनदुःखमार्गंप्राप्तेनमयानिद्रालुतांवितरतास्वीकुर्वताहरिणाहेतुनात्वंमायाशबलब्रह्मरूपासर्वजगतांज ननीतिसत्यंदृष्टंप्रत्यक्षंदृष्टम् ॥ अतःपरमस्मादधिकंवितर्कशतैरनेकवितर्कैर्निष्पन्नंप्रमाणमनुमानादिकंनप्राप्तं तस्मात्प्रत्यक्षस्यप्रबलत्वान्मन्मतमेवमुख्यंनह्यन्यथासर्वेश्वरोजडयास्वतंत्रयाबद्धःस्यादिति

नाव्यंतनोषिसगुणाविविधप्रकारंनोवेत्तिकोपितवकृत्यविधानयोगम् ॥ ध्यायंतियांमुनिगणानियतंत्रिकालंसंध्येतिनामपरिकल्प्यगुणान्भवानि ॥ ३० ॥ बुद्धिर्हिबोधकरणाजगतांसदात्वंश्रीश्चासिदेविसततंसुखदासुराणाम् ॥ कीर्तिस्तथामतिधृतीकिलकांतिरेवश्रद्धारतिश्चसकलेषुजनेषुमातः ॥ ३१ ॥ नातः परंकिलवितर्कशतैःप्रमाणंप्राप्तंमयायदिहदुःखगतिंगतेन ॥ त्वंचात्रसर्वजगतांजननीतिसत्यंनिद्रालुतांवितरताहरिणाऽत्रदृष्टम् ॥ ३२ ॥ त्वंदेविवेदविदुषा मपिदुर्विभाव्यावेदोपिनूनमखिलार्थतयानवेद ॥ यस्मात्त्वदुद्भवमसौश्रुतिराप्नुवानाप्रत्यक्षमेवसकलंतवकार्यमेतत् ॥ ३३ ॥ कस्तेचरित्रमखिलंभुविवेद धीमान्नाहंहरिर्नचभवोनसुरास्तथान्ये ॥ ज्ञातुंक्षमाश्चमुनयोनममात्मजाश्चदुर्वाच्यएवमहिमातवसर्वलोके ॥ ३४ ॥ यज्ञेषुदेवियदिनामनतेवदंतिस्वाहेति वेदविदुषोहवनेकृतेपि ॥ नप्राप्नुवंतिसततंमखभागधेयंदेवास्त्वमेवविबुधेष्वपिवृत्तिदासि ॥ ३५ ॥ त्रातावयंभगवतिप्रथमंत्वयावैदेवारिसंभवभयादधुना तथैव ॥ भीतोस्मिदेविवरदेशरणंगतोस्मिघोरंनिरीक्ष्यमधुनासहकैटभंच ॥ ३६ ॥

॥ ३२ ॥ अहमेवजानामिनान्योजानातीतिमयाभक्तिवशेनोच्यते वस्तुतस्तुतवरूपंवेदाअपिनजानंति तत्रममकाकथेत्याह त्वंदेवीति ॥ यतोवेदोपिनूनमखिलार्थतयाऽखिलरूपेणसर्वस्वरूपेणनवेदे त्यर्थः ॥ कुतोनवेदेतिचेत्तत्राह यस्मात्कारणाच्छ्रुतिस्त्वदुद्भवंत्वत्तउद्भवंजन्मआप्नुवानाप्राप्नवतीत्यनंतरंजायमानाकथंत्वद्रूपंजानीयान्नकथमपीत्यर्थः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ अर्वाग्देवाअस्यविसर्जनेनाथा कोवेदयतआबभूवेति ॥ यतोवाचोनिवर्तंतेअप्राप्यमनसासहेति ॥ ननुश्रुतिर्देवीतउद्भूतेत्यत्रकिंप्रमाणंतत्राऽऽह प्रत्यक्षमेवेति ॥ सर्वंद्वैतजातंत्वत्तएवोद्भूतंततस्तदंतःपातिनोवेदाःकिंत्वत्तोनोद्भूताअपि तूद्भूताइत्यर्थः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ वेदोहमवेदोहमितिदेव्यथर्वशिरसि ॥ अस्यमहतोभूतस्यनिःश्वसितमेतदृग्वेदोयजुर्वेदःसामवेदोऽथर्ववेदइत्यादि ॥ ३३ ॥ वेदाअपिनजानंतितदान्यःकोवेदेत्याह कस्तेचरित्रमिति ॥ ३४ ॥ अधुनादेवानांजीवनंतवैकदेशस्वाहाशक्त्यधीनमित्याह, यज्ञेष्विति ॥ ३५ ॥ त्रातावयमिति ॥ पूर्वकल्पेरक्षिताइत्यर्थः ॥ मधुकैटभयुद्धस्यब्रह्मोत्पत्तिसमयेजायमान त्वादेतयोःपूर्वमन्यदैत्यस्याश्रुतत्वाच्च ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ॥ यदिमदिच्छयैवसर्वंजायतेतर्हिसर्वेजनामांकुतोनभजंतितत्राह जानंतियेनतवेति ॥ हेदेवि तवप्रभावंयेनजानंतितेऽन्यान्भजंति ॥ तेमूढचित्ताएवततस्तैरनादृतेपिवस्तुनिनहिबुद्धिमतामनाद
रोभवति ॥ अहंतुप्रमाणतस्त्वामेवसर्वोत्कृष्टांजानामि ॥ किंतत्रप्रमाणंतदाह यद्विष्णुरपीति ॥ बुद्धिमंतस्त्वांभजंत्येवेतिभावः ॥ ३८ ॥ सिंधूद्भवालक्ष्मीरपित्वयावशीकृतंनबोधयितुंशक्ता ॥ किंचसा
पित्वयावशीकृतैवयतःसाविष्णोःशक्तिरस्तिततएवसानबुबुधेबोधंप्राप्तवती ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ सृष्टेति ॥ नाशितुमिच्छानास्तिचेन्मौनंपरिहृत्यदयांकुर्वित्यन्वयः ॥ इमौदैत्यौक

नोवेत्तिविष्णुरधुनाममदुःखमेतज्जानेत्वयात्मविवशीकृतदेहयष्टिः ॥ मुंचादिदेवमथवाजहिदानवेंद्रौयद्रोचतेतवकुरुष्वमहानुभावे ॥ ३७ ॥ जानंतियेनत
वदेविपरंप्रभावंध्यायंतितेहरिहरावपिमंदचित्ताः ॥ ज्ञातंमयाद्यजननिप्रकटंप्रमाणंयद्विष्णुरप्यतितरांविवशोऽथशेते ॥ ३८ ॥ सिंधूद्भवापिनहरिंप्रतिबो
धितुंवैशक्तापतिंतववशानुगमद्यशक्त्या ॥ मन्येत्वयाभगवतिप्रसभंरमापिप्रस्वापितानबुबुधेविवशीकृतेव ॥ ३९ ॥ धन्यास्तएवभुविभक्तिपरास्तवांघ्रौ
त्यक्त्वान्यदेवभजनंत्वयिलीनभावाः ॥ कुर्वंतिदेविभजनंसकलंनिकामंज्ञात्वासमस्तजननींकिलकामधेनुम् ॥ ४० ॥ धीकांतिकीर्तिशुभवृत्तिगुणादयस्ते
विष्णोर्गणास्तुपरिहृत्यगताःक्वचाऽद्य ॥ बंदीकृतोहरिरसौननुनिद्रयाऽत्रशक्त्यातवैवभगवत्यतिमानवत्याः ॥ ४१ ॥ त्वंशक्तिरेवजगतामखिलप्रभावात्व
न्निर्मितंचसकलंखलुभावमात्रम् ॥ त्वंक्रीडसेनिजविनिर्मितमोहजालेनाट्येयथाविहरतेस्वकृतेनटोवै ॥ ४२ ॥ विष्णुस्त्वयाप्रकटितःप्रथमंयुगादौदत्ताचश
क्तिरमलाखलुपालनाय ॥ त्रातंचसर्वमखिलंविवशीकृतोद्ययद्रोचतेतवतथांऽबकरोषिनूनम् ॥ ४३ ॥ सृष्ट्वात्रमांभगवतिप्रविनाशितुंचेन्नेच्छास्तितेकुरुद
यांपरिहृत्यमौनम् ॥ कस्मादिमौप्रकटितौकिलकालरूपौयद्वाभवानिहसितुंनुकिमिच्छसेमाम् ॥ ४४ ॥ ज्ञातंमयातवविचेष्टितमद्भुतंवैकृत्वाखिलंजगदि
दंरमसेस्वतंत्रा ॥ लीनंकरोषिसकलंकिलमांतथैवहंतुंत्वमिच्छसिभवानिकिमत्रचित्रम् ॥ ४५ ॥ कामंकुरुष्ववधमद्यममैवमातर्दुःखंनमेमरणजंजगदंबिके
त्र ॥ कर्तात्वयैवविहितःप्रथमंसचायंदैत्याहतोथमृतइत्ययशोगरिष्ठम् ॥ ४६ ॥ उत्तिष्ठदेविकुरुरूपमिहाद्भुतंत्वंमांवात्विमौजहियथेच्छसिबाललीले ॥
नोचेत्प्रबोधयहरिंनिहनेदिमौयस्त्वत्साध्यमेतदखिलंकिलकार्यजातम् ॥ ४७ ॥

स्मात्कारणात्प्रकटितौइतिनजानेइतिशेषः ॥ स्वयमेवोत्प्रेक्षते यद्वेति ॥ मांहसितुंकिमिच्छसेततएतावुत्पादितौवा ॥ ४४ ॥ यदिमांहंतुमेतावुत्पादितौतर्हिमहान्प्रतापस्तवमशकवधेगजस्येवेत्याह ज्ञा
तमिति ॥ ४५ ॥ किंचकाममिति ॥ यदिममवधार्थमेवोत्पादितावेतौतर्हिमातरद्यैवकामंयथेष्टंममवधंकुरुष्वमेमरणजंदुःखंनैवास्ति किंतुत्वयैवयःप्रथमंजगतःकर्ताविहितोथसएवायंदैत्याहतोमृतइदं
गरिष्ठमयशस्तवभवति इदमेवमहद्दुःखकरमितिभावः ॥ ४६ ॥ उत्तिष्ठेति ॥ हेदेविबाललीलेकोमललीलेउत्तिष्ठ इहाद्भुतंरूपंभयंकरंरूपंकुरु ॥ कृत्वाचमद्वधेच्छायद्यस्तितर्हिस्वहस्तेनैवमद्वधंकुरुनदैत्यह
स्तेनाथवाइमौदैत्यौवाजहि ॥ उभयमपिनकरोषिचेद्धरिंप्रबोधयसइमौनिहनेदिदंसर्वंकार्यजातंतवसाध्यंभवति ॥ ४७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तामसींनिद्राभिमानिनीत्यर्थः ॥ तदुक्तंशिवपुराणेउमासंहितायाम् ॥ ब्रह्मणासंस्तुतासेयंमधुकैटभनाशने ॥ महाविद्याजगन्मातासर्वविद्याधिदेवता ॥ द्वादश्यांफाल्गुनस्यैवशुक्लायांसमभून्नृपेति ॥ अस्यामेवतिथौ सारस्वतस्तुद्वादश्यांशुक्लायांफाल्गुनस्यच कल्पःसमभवदितिहेमाद्रिधृतनागरखंडवचनात्सारस्वतस्यकल्पस्योत्पत्तिःसएवसरस्वत्याअयमितिव्युत्पत्त्यासारस्वतकल्पप्रादुर्भावोव्यासेनात्रस्पष्टीकृतोवेदितव्यइति ॥४८॥४९॥ विस्पंदितशरीरःकंपितशरीरः ॥५०॥ इतिश्रीदेवीभागवत० प्रथमस्कंधेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ पंचाशत्पद्यकैरेकोत्तरैःसंरंभतोधुना ॥ अध्यायेत्वष्टमेप्रोक्तःसम्यगाराध्यनिर्णयः ॥ १ ॥ पूर्वाध्यायेपरशक्त्याविष्णुःसर्वेश्वरोपिविवशीकृतइतिश्रुत्वाऋषयःपृच्छंति संदेहोत्रेति ॥ अत्रसंदेहशब्दोलक्षणयाऽऽश्चर्यपरः ॥ तदेवाह वेदेति ॥२॥२॥ त्रयएतेत्रेति ॥सर्वदेवमध्ये

॥ सूतउवाच ॥ एवंस्तुतातदादेवीतामसीतत्रवेधसा ॥ निःसृत्यहरिदेहात्तुसंस्थितापार्श्वतस्तदा ॥ ४८ ॥ त्यक्त्वांऽगानिचसर्वाणिविष्णोरतुलतेजसः ॥ निर्गतायोगनिद्रासानाशायचतयोस्तदा ॥ ४९ ॥ विस्पंदितशरीरोसौयदाजातोजनार्दनः ॥ धातापरमिकांप्राप्तोमुदंदृष्ट्वाहरिंततः ॥ ५० ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेप्रथमस्कंधेविष्णुप्रबोधोनामसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ छ ॥ ऋषयऊचुः ॥ संदेहोत्रमहाभागकथायांतुमहाद्भुतः ॥ वेदशास्त्रपुराणैश्चनिश्चितंतुसदाबुधैः ॥ १ ॥ ब्रह्माविष्णुश्चरुद्रश्चत्रयोदेवाःसनातनाः ॥ नातःपरतरंकिंचिद्ब्रह्मांडेऽस्मिन्महामते ॥ २ ॥ ब्रह्मासृजतिलोकान्वैविष्णुःपात्यखिलंजगत् ॥ रुद्रःसंहरतेकालेत्रयएतेऽत्रकारणम् ॥ ३ ॥ एकामूर्तिस्त्रयोदेवाब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ रजःसत्त्वतमोभिश्चसंयुताःकार्यकारकाः ॥ ४ ॥ तेषांमध्येहरिःश्रेष्ठोमाधवःपुरुषोत्तमः ॥ आदिदेवोजगन्नाथःसमर्थःसर्वकर्मसु ॥ ५ ॥ नान्यःकोपिसमर्थोस्तिविष्णोरतुलतेजसः ॥ सकथंस्वापितःस्वामीविवशोयोगमायया ॥ ६ ॥ क्वगतंतस्यविज्ञानंजीवतश्चेष्टितंकुतः ॥ संदेहोऽयंमहाभागकथयस्वयथाशुभम् ॥ ७ ॥ कासाशक्तिःपुराप्रोक्ताययाविष्णुर्जितःप्रभुः ॥ कुतोजाताकथंशक्ताकाशक्तिर्वदसुव्रत ॥ ८ ॥ यस्तुसर्वेश्वरोविष्णुर्वासुदेवोजगद्गुरुः ॥ परमात्मापरानंदःसच्चिदानंदविग्रहः ॥ ९ ॥ सर्वकृत्सर्वभृत्स्रष्टाविरजःसर्वगःशुचिः ॥ सकथंनिद्रयानीतःपरतंत्रःपरात्परः ॥ १० ॥ एतदाश्चर्यभूतोहिसंदेहोनःपरंतप ॥ छिंधिज्ञानासिनासूतव्यासशिष्यमहामते ॥ ११ ॥ सूतउवाच ॥ कःसंदेहंछिनत्त्येनंत्रैलोक्येसचराचरे ॥ मुह्यंतिमुनयःकामंब्रह्मपुत्राःसनातनाः ॥ १२ ॥

एतद्देवत्रयमेवमुख्यंकारणंचसर्वस्येदमेवेत्यर्थः ॥ ३ ॥ तेषामभेदमाह एकामूर्तिरिति ॥ तेषांगुणभेदमाह रजइति ॥ ४ ॥ त्रयाणांमध्येविष्णुरेवमुख्यइत्याह तेषामिति ॥ ५ ॥ इत्थंसर्ववरिष्ठोपियोगमाययाकथंस्वापितःकथंवासविवशःपराधीनोजातः ॥ ६ ॥ जीवतस्तस्यविज्ञानंचेष्टितंचकुतोहेतोःक्वगतमित्यन्वयः ॥ संदेहोयमाश्चर्यमिदमित्यर्थः ॥ एतादृशस्येयंदशाश्चर्यजनिकैव अतोयथाशुभंस्यात्तथाकथयेत्यर्थः ॥ ७ ॥ कासेति ॥ साशक्तिःकीदृशीत्यर्थः ॥ कुतोजातेति ॥ कस्मात्कारणाज्जातेत्यर्थः ॥ कथंविष्णुंजेतुंशक्तासमर्थेत्यर्थः ॥ काशक्तिरिति ॥ तस्याःशक्तेःकाशक्तिरस्तिययाशक्त्यायुतास्वयंशक्तिर्विष्णुंवशीकरोति ॥ ८ ॥ पुनराश्चर्यमुपपादयति यस्त्विति ॥ ९ ॥ नीतइति ॥ स्वाधीनतामितिशेषः ॥ १० ॥ आश्चर्यभूतइति ॥ आश्चर्यात्मकःसंदेहइत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ ॥छ॥

नारदइतिपूर्वान्वयि ॥ १३ ॥ १४ ॥ तेसर्वेइति ॥ देवाद्याइत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ इतरेनैयायिकैकदेशिनइत्यर्थः ॥ २४ ॥ सप्तेति ॥ पूर्वोक्तानिपंचसाक्षिरूपंषष्ठमैतिह्यंसप्तममितिसप्तप्रमाणानि ॥ एतैरिति ॥ एतैरनेकधाभेदभिन्नैःप्रमाणैर्दुर्ज्ञेयंयत्परंब्रह्मतदेवपरमंमुख्यंजगत्कारणमस्तीतिवेदांताआहुरितिशेषः ॥ २५ ॥ एवमेतानिस्वेमतानिवेदेएवसंतितत्रकिंमतंमुख्यमितिविमर्शोदुर्घटएवतथापियत्रश्रुतिवाक्यानांपरस्परंविरोधस्तत्रोपक्रमोपसंहारादिलिंगैःश्रुतितात्पर्यंनिर्णीयतात्पर्यवतीश्रुतिःप्रबलेतिसिद्धांतउत्तरमीमांसायामु

नारदःकपिलश्चैवप्रश्नेऽस्मिन्मुनिसत्तमाः ॥ किंब्रवीमिमहाभागादुर्घटेऽस्मिन्विमर्शने ॥ १३ ॥ देवेषुविष्णुःकथितःसर्वगःसर्वपालकः ॥ यतोविराडिदंसर्वमुत्पन्नंसचराचरम् ॥ १४ ॥ तेसर्वेसमुपासंतेनत्वादेवंपरात्परम् ॥ नारायणंहृषीकेशंवासुदेवंजनार्दनम् ॥ १५ ॥ तथाकेचिन्महादेवंशंकरंशशिशेखरम् ॥ त्रिनेत्रंपंचवक्त्रंचशूलपाणिंवृषध्वजम् ॥ १६ ॥ तथावेदेषुसर्वेषुगीतंनाम्नात्रियंबकम् ॥ कपर्दिनंपंचवक्त्रंगौरीदेहार्धधारिणम् ॥ १७ ॥ कैलासवासनिरतंसर्वशक्तिसमन्वितम् ॥ भूतवृंदयुतंदेवंदक्षयज्ञविघातकम् ॥ १८ ॥ तथासूर्यंवेदविदःसायंप्रातर्दिनेदिने ॥ मध्याह्नेतुमहाभागास्तुवंतिविविधैःस्तवैः ॥ १९ ॥ तथावेदेषुसर्वेषुसूर्योपासनमुत्तमम् ॥ परमात्मेतिविख्यातंनामतस्यमहात्मनः ॥ २० ॥ अग्निःसर्वत्रवेदेषुसंस्तुतोवेदवित्तमैः ॥ इंद्रश्चापित्रिलोकेशोवरुणश्चतथापरः ॥ २१ ॥ यथागंगाप्रवाहैश्चबहुभिःपरिवर्तते ॥ तथैवसर्वदेवेषुविष्णुःप्रोक्तोमहर्षिभिः ॥ २२ ॥ त्रीण्येवहिप्रमाणानिपठितानिसुपंडितैः ॥ प्रत्यक्षंचानुमानंचशब्दंचैवतृतीयकम् ॥ २३ ॥ चत्वार्येवेतरेप्राहुरुपमानयुतानिच ॥ अर्थापत्तियुतान्यन्येपंचप्राहुर्महाधियः ॥ २४ ॥ सप्तपौराणिकाश्चैवप्रवदंतिमनीषिणः ॥ एतैःप्रमाणैर्दुर्ज्ञेयंयद्ब्रह्मपरमंचतत् ॥ २५ ॥ वितर्कश्चात्रकर्तव्योबुद्ध्याचैवागमेनच ॥ निश्चयात्मिकयायुक्त्याविचार्यंचपुनःपुनः ॥ २६ ॥ प्रत्यक्षतस्तुविज्ञानंचिंत्यंमतिमतासदा ॥ दृष्टांतेनापिसततंशिष्टमार्गानुसारिणा ॥ २७ ॥ विद्वांसोपिवदंत्येवंपुराणैःपरिगीयते ॥ द्रुहिणेसृष्टिशक्तिश्चहरौपालनशक्तिता ॥ २८ ॥ हरेसंहारशक्तिश्चसूर्येशक्तिःप्रकाशिका ॥ धराधरणशक्तिश्चशेषेकूर्मेतथैवच ॥ २९ ॥ साऽऽद्याशक्तिःपरिणतासर्वस्मिन्याप्रतिष्ठिता ॥ दाहशक्तिस्तथावह्नौसमीरेप्रेरणात्मिका ॥ ३० ॥ शिवोपिशवतांयातिकुंडलिन्याविवर्जितः ॥ शक्तिहीनस्तुयःकश्चिदसमर्थःस्मृतोबुधैः ॥ ३१ ॥ एवंसर्वत्रभूतेषुस्थावरेषुचरेषुच ॥ ब्रह्मादिस्तंबपर्यंतंब्रह्मांडेऽस्मिन्महातपाः ॥ ३२ ॥

क्तः ॥ ननुतेनसिद्धांतेनब्रह्मैवजगत्कारणमितिसिद्ध्यतीतिचेत्तत्रानुमानेनागमेनश्रुतिवाक्येनचतद्ब्रह्मकिंसशक्तिकंजगत्कारणमुतशक्तिरहितमितिविचारःकर्तव्यइत्याह वितर्कइति ॥ अनुमानमित्यर्थः बुद्ध्येत्यस्यार्थोनिश्चयात्मिकयायुक्त्येति ॥ २६ ॥ प्रत्यक्षतइति ॥ किंचमतिमताप्रत्यक्षतोयद्विज्ञानंतदपिचिंत्यंग्राह्यंप्रमाणत्वेनेत्यर्थः ॥ शिष्टमार्गःशिष्टाचारस्तदनुसारिणादृष्टांतेनव्याप्तिग्राहकेणापिसततमनुमेयमितिशेषः ॥ २७ ॥ तमेवदृष्टांतमाह विद्वांसोपीति ॥ किंतद्गीयतेतदाह द्रुहिणेइति ॥ इत्थमनेकदृष्टांतैर्वस्तुमात्रेशक्तिमत्त्वव्याप्तिर्ग्राह्येतिभावः ॥ २८ ॥ २९ ॥ साद्येति ॥ यासर्वस्मिन्नाद्याशक्तिरस्तिसाशक्तिःपरिणतातत्तच्छक्तिरूपेणेत्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

तथेति ॥ विद्वांसोवदंतीत्यन्वयः ॥ ३३ ॥ एवमिति ॥ यथाअत्रसर्वपदार्थत्वावच्छेदेनशक्तिमत्त्वव्याप्तिर्गृहीतातथाब्रह्मणोपिपदार्थत्वावच्छिन्नत्वेनशक्तिरस्ति ॥ साचशक्तिःसामर्थ्यरूपानस्वाश्रयाद्भिन्नाभासते अग्निशक्त्यादावदृष्टत्वात् ॥ किंत्वभिन्नैव तदेवदर्शयितुमेवंसर्वगताशक्तिःसाब्रह्मेतिविविच्यते इत्यनेनस्वाश्रयाभेदएवोक्तः ॥ तथाचश्रुतिप्रतिपाद्यंब्रह्म मायावाएषानारसिंहीति नतस्य कार्यंकरणंचविद्यतेपरास्यशक्तिर्विविधैवश्रूयते इत्यादिश्रुतिभिरनुमानादिभिश्चसशक्तिकमेवजगत्कारणमितितदेवोपास्यमितिभावः ॥एतेनकासाशक्तिरित्यस्योत्तरंब्रह्मसामर्थ्यरूपाशक्तिरस्तीतिबोधितं सोपास्येति ॥ यतोब्रह्मभिन्नानशक्तिस्ततस्तस्याभजनेग्निशक्त्यांहोमेग्नौहोमस्यार्थसिद्धत्ववद्ब्रह्मणउपासनंजातमेवेतिसर्वेषांकारणभूतासैवशक्तिःसाम्यावस्थात्मिकोपास्येत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ब्रह्मवि

शक्तिहीनंतुनिंद्यंस्याद्वस्तुमात्रंचराचरम् ॥ अशक्तःशत्रुविजयेगमनेभोजनेतथा ॥ ३३ ॥ एवंसर्वगताशक्तिःसाब्रह्मेतिविविच्यते ॥ सोपास्याविविधैः सम्यग्विचार्यासुधियासदा ॥ ३४ ॥ विष्णौचसात्त्विकीशक्तिस्तयाहीनोप्यकर्मकृत् ॥ द्रुहिणेराजसीशक्तिर्यर्याहीनोह्यसृष्टिकृत् ॥ ३५ ॥ शिवेचतामसीशक्तिस्तयासंहारकारकः ॥ इत्यूह्यंमनसासर्वंविचार्यचपुनःपुनः ॥ ३६ ॥ शक्तिःकरोतिब्रह्मांडंसावैपालयतेऽखिलम् ॥ इच्छयासंहरत्येषाजगदेतच्चराचरम् ॥ ३७ ॥ नविष्णुर्नहरःशक्रोनब्रह्मानचपावकः ॥ नसूर्योवरुणःशक्तःस्वेस्वेकार्येकथंचन ॥ ३८ ॥ तयायुक्ताहिकुर्वंतिस्वानिकार्याणितेसुराः ॥ सैवकारणकार्येषुप्रत्यक्षेणावगम्यते ॥ ३९ ॥ सगुणानिर्गुणासातुद्विधाप्रोक्तामनीषिभिः ॥ सगुणारागिभिःसेव्यानिर्गुणातुविरागिभिः ॥ ४० ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणांस्वामिनीसानिराकुला ॥ ददातिवांछितान्कामान्पूजिताविधिपूर्वकम् ॥ ४१ ॥ नजानंतिजनामूढास्तांसदामाययावृताः ॥ जानंतोपिनराःकेचिन्मोहयंतिपरानपि ॥ ४२ ॥ पंडिताःस्वोदरार्थंवैपाखंडानिपृथक्पृथक् ॥ प्रवर्तयंतिकलिनाप्रेरितामंदचेतसः ॥ ४३ ॥ कलावस्मिन्महाभागानानाभेदसमुत्थिताः ॥ नान्येयुगेतथाधर्मावेदबाह्याःकथंचन ॥ ४४ ॥ विष्णुश्चरत्यसावुग्रंतपोवर्षाण्यनेकशः ॥ ब्रह्माहरस्त्रयोदेवाध्यायंतःकमपिध्रुवम् ॥ ४५ ॥ कामयानाःसदाकामंतेत्रयःसर्वदैवहि ॥ यजंतियज्ञान्विविधान्ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ ४६ ॥ तेवैशक्तिंपरांदेवींब्रह्माख्यांपरमात्मिकाम् ॥ ध्यायंतिमनसानित्यंनित्यांमत्वासनातनीम् ॥ ४७ ॥ तस्माच्छक्तिःसदासेव्याविद्वद्भिःकृतनिश्चयैः ॥ निश्चयःसर्वशास्त्राणांज्ञातव्योमुनिसत्तमाः ॥ ४८ ॥ कृष्णाच्छ्रुतंमयाचैतत्तेनज्ञातंतुनारदात् ॥ पितुःसकाशात्तेनापिब्रह्मणाविष्णुवाक्यतः ॥ ४९ ॥

ष्णुरुद्रादिषुप्रसिद्धेष्वन्वयव्यतिरेकंदर्शयंस्तेषामेकैकगुणवत्तयान्यूनत्वेननोपासनार्हत्वं श्रीभगवत्यपेक्षयेतिदर्शयति विष्णौचेति ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ कुतोजातेत्यस्योत्तरमाह शक्तिःकरोतीति ॥ यासर्वस्यकर्त्रीसाकस्मादुत्पद्येतानवस्थाप्रसंगादितिभावः ॥ अतएवशक्तेःशक्त्यंतरकल्पनमप्यनुचितमित्यर्थाद्बोध्यम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ सगुणेति ॥ एकैकगुणविशिष्टेत्यर्थः ॥ निर्गुणासाम्यावस्थोपाधिकब्रह्मरूपेत्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ यदिब्रह्मादयोमुख्यास्ताहिंतेऽन्यंकिमितिभजेयुर्भजंतिचतस्मान्नतेमुख्याःकिंतुपराशक्तिरेवेतिभावः ॥ ४६ ॥ परंब्रह्मैवतस्यरूपंनान्यदस्तीत्यभिप्रायेणब्रह्माह्मिकामित्युक्तम् ॥ स्पष्टीकृतंचैतदस्माभिरुपोद्घाते ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

यथागजशरीरेप्रविष्टस्यचैतन्यस्यगजइतिव्यवहारस्तथाप्रथमतोमायाशरीरेप्रविष्टस्यचैतन्यस्यमायाशक्तिरितिव्यवहारस्तदनंतरंगुणोत्पादादेककगुणविशिष्टमायाशबलब्रह्मणएवब्रह्मविष्णुरुद्रइत्या
दिव्यवहारस्तथाचसर्वकारणंब्रह्ममायाशक्तिसहितमेवभवतीतिमायाशक्तिर्देवीभगवतीत्यादिमुख्यशब्दैरेवोपास्येत्याह शक्तिरेवेति ॥ ५० ॥ ५१ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेप्रथमस्कंधेऽष्टमोऽ

नश्रोतव्यंनमंतव्यमन्येषांवचनंबुधैः ॥ शक्तिरेवसदासेव्याविद्वद्भिःकृतनिश्चयैः ॥ ५० ॥ प्रत्यक्षमपिद्रष्टव्यमशक्तस्यविचेष्टितम् ॥ अतःसर्वेषुभूतेषुज्ञात
व्याशक्तिरेवहि ॥ ५१ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेप्रथमस्कंधेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ यदाविनिर्गतानिद्रादेहात्तस्यजगद्गुरोः ॥
नेत्रास्यनासिकाबाहुहृदयेभ्यस्तथोरसः ॥ १ ॥ निःसृत्यगगनेतस्थौतामसीशक्तिरुत्तमा ॥ उदतिष्ठज्जगन्नाथोजृंभमाणःपुनःपुनः ॥ २ ॥ तदाऽपश्य
त्स्थितंतत्रभयत्रस्तंप्रजापतिम् ॥ उवाचचमहातेजामेघगंभीरयागिरा ॥ ३ ॥ विष्णुरुवाच ॥ किमागतोसिभगवंस्तपस्त्यक्त्वाऽत्रपद्मज ॥ कस्माच्चिंतातु
रोसित्वंभयाकुलितमानसः ॥ ४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ त्वत्कर्णमलजौदेवदैत्यौचमधुकैटभौ ॥ हंतुंमांसमुपायातौघोररूपौमहाबलौ ॥५॥ भयात्तयोःसमाया
तस्त्वत्समीपंजगत्पते ॥ त्राहिमांवासुदेवाद्यभयत्रस्तंविचेतसम् ॥ ६ ॥ विष्णुरुवाच ॥ तिष्ठाद्यनिर्भयोजातस्तौहनिष्याम्यहंकिल ॥ युद्धायाजग्मतुर्मूढौ
मत्समीपंगतायुषौ ॥ ७ ॥ सूतउवाच ॥ एवंवदतिदेवेशेदानवौतौमहाबलौ ॥ विचिन्वानावजंचोभौसंप्राप्तौमदगर्वितौ ॥ ८ ॥ निराधारौजलेतत्रसंस्थि
तौविगतज्वरौ ॥ तावूचतुर्मदोन्मत्तौब्रह्माणंमुनिसत्तमाः ॥ ९ ॥ पलायित्वासमायातःसन्निधावस्यकिंततः ॥ युद्धंकुरुहनिष्यावःपश्यतोस्यैवसन्नि
धौ ॥ १० ॥ पश्चादेनंहनिष्यावःसर्पभोगोपरिस्थितम् ॥ त्वमद्यकुरुसंग्रामंदासोस्मीतिचवावद ॥ ११ ॥ सूतउवाच ॥ तच्छ्रुत्वावचनंविष्णुस्तावुवा
चजनार्दनः ॥ कुरुतांसमरंकामंमयादानवपुंगवौ ॥ १२ ॥ हरिष्यामिमदंचाहंयुवयोर्मत्तयोःकिल ॥ आगच्छेतांमहाभागौश्रद्धाचेद्वांमहाबलौ॥१३॥
॥ सूतउवाच ॥ श्रुत्वातद्वचनंचोभौक्रोधव्याकुललोचनौ ॥ निराधारौजलस्थौचयुद्धोद्युक्तौबभूवतुः ॥१४॥ मधुश्चकुपितस्तत्रहरिणासहसंयुगम् ॥ क
र्तुंप्रचलितस्तूर्णंकैटभस्तुतथास्थितः ॥ १५॥ बाहुयुद्धंतयोरासीन्मल्लयोरिवमत्तयोः॥श्रांतेमधौकैटभस्तुसंग्राममकरोत्तदा॥१६॥पुनर्मधुःकैटभश्चयुयुधा
तेपुनःपुनः ॥ बाहुयुद्धेनरागांधौविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥१७॥ प्रेक्षकस्तुतदाब्रह्मादेवीचैवांतरिक्षगा॥नमम्लतुस्तदातौतुविष्णुस्तुम्लानिमाप्तवान्॥१८॥

ध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ सप्ताशीतिमहाश्लोकैर्मधुकैटभयोर्वधः ॥ देवीप्रसादाद्धरिणाकृतइत्येतदुच्यते ॥ १ ॥ मधुकैटभवधकथायांप्रसंगागतंविचारंसमाप्यपुनस्तामेवकथामुत्थापयतिसूतः यदावि
निर्गतेति ॥ यदादेहात्सानिद्रानिद्राभिमानिनीदेवतानिर्गतातदासानिद्राभिमानिनीमहाकालीतामसीशक्तिर्गगनेमूर्तिमतीतस्थौतयोर्दैत्ययोर्मोहार्थम् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥
॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ नमम्लतुर्नम्लानौबभूवतुः ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ विश्रमणंविश्रामः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ वरदांभुवने

पंचवर्षसहस्राणियदाजातानियुध्यता ॥ हरिणाचिंतितंतत्र कारणंमरणेतयोः ॥ १९ ॥ पंचवर्षसहस्राणिमयायुद्धंकृतंकिल ॥ नश्रांतौदानवौघोरौश्रां
तोऽहंचैतदद्भुतम् ॥ २० ॥ क्वगतंमेबलंशौर्यंकस्माच्चेमावनामयौ ॥ किमत्रकारणंचिंत्यंविचार्यमनसात्विह ॥ २१ ॥ इतिचिंतापरंदृष्ट्वाहरिंहर्षपरावु
भौ ॥ ऊचतुस्तौमदोन्मत्तौमेघगंभीरनिःस्वनौ ॥ २२ ॥ तवनोचेद्बलंविष्णोयदिश्रांतोसियुद्धतः ॥ ब्रूहिदासोस्मिवांनूनंकृत्वाशिरसिचांजलिम् ॥ २३ ॥
नचेद्युद्धंकुरुष्वाद्यसमर्थोसिमहामते ॥ हत्वात्वांनिहनिष्यावःपुरुषंचचतुर्मुखम् ॥ २४ ॥ सूतउवाच ॥ श्रुत्वातद्भाषितंविष्णुस्तयोस्तस्मिन्महोद
धौ ॥ उवाचवचनंश्लक्ष्णंसामपूर्वंमहामनाः ॥ २५ ॥ हरिरुवाच ॥ श्रांतेभीतेत्यक्तशस्त्रेपतितेबालकेतथा ॥ प्रहरंतिनवीरास्तेधर्मएषसनातनः ॥ २६ ॥
पंचवर्षसहस्राणिकृतंयुद्धंमयात्विह ॥ एकोहंभ्रातरौवांचबलिनौसदृशौतथा ॥ २७ ॥ कृतंविश्रमणंमध्येयुवाभ्यांचपुनःपुनः ॥ तथाविश्रमणंकृत्वायुध्येहंनात्र
संशयः ॥ २८ ॥ तिष्ठतांहियुवांतावद्बलवंतौमदोत्कटौ ॥ विश्रम्याहंकरिष्यामियुद्धंवान्यायमार्गतः ॥ २९ ॥ सूतउवाच ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्यवि
श्रब्धौदानवोत्तमौ ॥ संस्थितौदूरतस्तत्रसंग्रामेकृतनिश्चयौ ॥ ३० ॥ अतिदूरेचतौदृष्ट्वावासुदेवश्चतुर्भुजः ॥ दध्यौचमनसातत्रकारणंमरणेतयोः ॥ ३१ ॥
चिंतनाज्ज्ञानमुत्पन्नंदेवीदत्तवरावुभौ ॥ कामंवांछितमरणौनमम्लतुरतस्त्विमौ ॥ ३२ ॥ वृथामयाकृतंयुद्धंश्रमोयंमेवृथागतः ॥ करोमिचकथंयुद्धमेवंज्ञात्वा
विनिश्चयम् ॥ ३३ ॥ अकृतेचतथायुद्धेकथमेतौगमिष्यतः ॥ विनाशंदुःखदौनित्यंदानवौवरदर्पितौ ॥ ३४ ॥ भगवत्यावरोदत्तस्तयासोपिचदुर्घटः ॥ मरणं
चेच्छयाकामंदुःखितोपिनवांछति ॥ ३५ ॥ रोगग्रस्तोपिदीनोपिनमुमूर्षतिकश्चन ॥ कथंचेमौमदोन्मत्तौमर्तुकामौभविष्यतः ॥ ३६ ॥ नन्वद्यशरणंयामिवि
द्यांशक्तिंसुकामदाम् ॥ विनातयानसिध्यंतिकामाःसम्यक्प्रसन्नया ॥ ३७ ॥ एवंसंचिंत्यमानस्तुगगनेसंस्थितांशिवाम् ॥ अपश्यद्भगवान्विष्णुर्योगनिद्रांमनोह
राम् ॥ ३८ ॥ कृतांजलिरमेयात्मातांचतुष्टावयोगवित् ॥ विनाशार्थंतयोस्तत्रवरदांभुवनेश्वरीम् ॥ ३९ ॥ विष्णुरुवाच ॥ नमोदेविमहामायेसृष्टिसंहारकारिणि ॥
अनादिनिधनेचंडिभुक्तिमुक्तिप्रदेशिवे ॥ ४० ॥ नतेरूपंविजानामिसगुणंनिर्गुणंतथा ॥ चरित्राणिकुतोदेविसंख्यातीतानियानिते ॥ ४१ ॥ अनुभूतोमयातेऽद्यप्र
भावश्चातिदुर्घटः ॥ यदहंनिद्रयालीनःसंजातोस्मिविचेतनः ॥ ४२ ॥ ब्रह्मणाचातियत्नेनबोधितोपिपुनःपुनः ॥ नप्रबुद्धःसर्वथाहंसंकोचितषडिंद्रियः ॥ ४३ ॥

श्वरीमिति ॥ यद्यपिसाम्यावस्थमायोपाधिकब्रह्मरूपिणीभुवनेश्वरीनतामसीशक्तिस्तथापिसाम्यावस्थात्मकभुवनेश्वर्यैवतमोगुणयुक्तासतीमहाकालीपदवाच्येतितामस्यामहाकाल्याश्रीभुवनेश्वर्याअभेद
स्यसत्त्वात्तामस्याःशक्तेर्भुवनेश्वरीतिनाम्नाव्यवहारःकृतः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ वक्रयादृशेतिकटाक्षेणेत्यर्थः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ पुरावैइति ॥ दानववैरिणामयापुराबहवोदैत्याजिताइतिहर्षोनकर्त

अचेतनत्वंसंप्राप्तःप्रभावात्तवचांबिके ॥ त्वयामुक्तःप्रबुद्धोहंयुद्धंचबहुधाकृतम् ॥ ४४ ॥ श्रांतोहंनचतौश्रांतौत्वयादत्तवरौवरौ ॥ ब्रह्माणंहंतुमायातौदान वौमदगर्वितौ ॥ ४५ ॥ आहूतौचमयाकामंद्वंद्वयुद्धायमानदे ॥ कृतंयुद्धंमहाघोरंमयाताभ्यांमहार्णवे ॥ ४६ ॥ मरणेवरदानंतेततोज्ञातंमहाद्भुतम् ॥ ज्ञा त्वाहंशरणंप्राप्तस्त्वामद्यशरणप्रदाम् ॥ ४७ ॥ साहाय्यंकुरुमेमातःखिन्नोहंयुद्धकर्मणा ॥ दृप्तौतौवरदानेनतवदेवार्तिनाशने ॥ ४८ ॥ हंतुंमामुद्यतौपा पौकिंकरोमिक्कयामिच ॥ इत्युक्तासातदादेवीस्मितपूर्वमुवाचह ॥ ४९ ॥ प्रणमंतंजगन्नाथंवासुदेवंसनातनम् ॥ देवदेवहरेविष्णोकुरुयुद्धंपुनःस्वयम् ॥ ॥ ५० ॥ वंचयित्वात्विमौशूरौहंतव्यौचविमोहितौ ॥ मोहयिष्याम्यहंनूनंदानवौवक्रयादृशा ॥ ५१ ॥ जहिनारायणाशुत्वंममभायाविमोहितौ ॥ सू तउवाच ॥ तच्छ्रुत्वावचनंविष्णुस्तस्याःप्रीतिरसान्वितम् ॥ ५२ ॥ संग्रामस्थलमासाद्यतस्थौतत्रमहार्णवे ॥ तदायातौचतौधीरौयुद्धकामौमहाबलौ ॥ ॥ ५३ ॥ वीक्ष्यविष्णुंस्थितंतत्रहर्षयुक्तौबभूवतुः ॥ तिष्ठतिष्ठमहाकामकुरुयुद्धंचतुर्भुज ॥ ५४ ॥ दैवाधीनौविदित्वाद्यनूनंजयपराजयौ ॥ सबलोजय माप्नोतिदैवाज्जयतिदुर्बलः ॥ ५५ ॥ सर्वथैवनकर्तव्यौहर्षशोकौमहात्मना ॥ पुरावैबहवोदैत्याजितादानववैरिणा ॥ ५६ ॥ अधुनाचानयोःसार्धंयुध्य मानःपराजितः ॥ सूतउवाच ॥ इत्युक्तातौमहाबाहूयुद्धायसमुपस्थितौ ॥ ५७ ॥ वीक्ष्यविष्णुर्जघानाशुमुष्टिनाऽद्भुतकर्मणा ॥ तावप्यतिबलोन्मत्तौ जघ्नतुर्मुष्टिनाहरिम् ॥ ५८ ॥ एवंपरस्परंजातंयुद्धंपरमदारुणम् ॥ युध्यमानौमहावीर्यौदृष्ट्वानारायणस्तदा ॥ ५९ ॥ अपश्यत्तसमुखंदेव्याःकृत्वादी नांदृशंहरिः ॥ सूतउवाच ॥ तंवीक्ष्यतादृशंविष्णुंकरुणारससंयुतम् ॥ ६० ॥ जहासातीवताम्राक्षीवीक्षमाणातदासुरौ ॥ तौजघानकटाक्षैश्चकामबाणै रिवापरैः ॥ ६१ ॥ मंदस्मितयुतैःकामप्रेमभावयुतैरनु ॥ दृष्ट्वामुमुहतुःपापौदेव्यावक्रविलोकनम् ॥ ६२ ॥ विशेषमितिमन्वानौकामबाणाति पीडितौ ॥ वीक्ष्यमाणौस्थितौतत्रतांदेवींविशदप्रभाम् ॥ ६३ ॥ हरिणापिचतद्दृष्टंदेव्यास्तत्रचिकीर्षितम् ॥ मोहितौतौपरिज्ञायभगवान्कार्यवित्तमः ॥ ॥ ६४ ॥ उवाचतौहसन्श्लक्ष्णंमेघगंभीरयागिरा ॥ वरंवरयतांवीरौयुवयोर्योभिवांछितः ॥ ६५ ॥ ददामिपरमप्रीतोयुद्धेनयुवयोःकिल ॥ दानवाबह वोदृष्टायुध्यमानामयापुरा ॥ ६६ ॥ युवयोःसदृशःकोपिनदृष्टोनचवैश्रुतः ॥ तस्मात्तुष्टोस्मिकामंवैनिस्तुलेनबलेनच ॥ ६७ ॥ भ्रात्रोश्चवांछितंकामं प्रयच्छामिमहाबलौ ॥ सूतउवाच ॥ तच्छ्रुत्वावचनंविष्णोःसाभिमानौस्मरातुरौ ॥ ६८ ॥

व्यः ॥ अधुनाचानयोर्मधुकैटभयोःसार्धंयुध्यमानःपराजितइतिशोकोपिनकर्तव्यः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ॥ ॥

॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ निर्जलंजलरहितंस्थलमित्यर्थः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ मेदिनीति ॥ मधुकैटभवधेजातेपश्चाद्वराहे
णयदापृथिव्युद्धृतातदासामेदोयुक्ताजातेति ॥ मेदोस्तियस्यामितिव्युत्पत्तेर्मेदिनीतिनामजातमित्यर्थः ॥ ८४ ॥ महाविद्येति ॥ यस्मात्कारणात्सर्वश्रुतिप्रतिपाद्यसाम्यावस्थमायाशबलब्रह्मरूपाभ

वीक्षमाणौमहामायांजगदानंदकारिणीम् ॥ तमूचतुश्चकामार्तौविष्णुंकमललोचनौ ॥६९॥ हरेनयाचकावावांत्वंकिंदातुमिहेच्छसि ॥ ददावतुभ्यंदेवेश
दातारौनौनयाचकौ ॥७०॥ प्रार्थयत्वंहृषीकेशमनोभिलषितंवरम् ॥ तुष्टौस्वस्तवयुद्धेनवासुदेवाद्भुतेनच ॥७१॥ तयोस्तद्वचनंश्रुत्वाप्रत्युवाचजनार्दनः॥
भवेतामद्यमेतुष्टौममवध्यावुभावपि ॥७२॥ सूतउवाच ॥ तच्छ्रुत्वावचनंविष्णोर्दानवौचातिविस्मितौ ॥ वंचितावितिमन्वानौतस्थतुःशोकसंयुतौ॥७३॥
विचार्यमनसातौतुदानवौविष्णुमूचतुः ॥ प्रेक्ष्यसर्वंजलमयंभूमिंस्थलविवर्जिताम् ॥७४॥ हरेयोग्यंवरोदत्तस्त्वयापूर्वंजनार्दन ॥ सत्यवागसिदेवेशदेहितंवां
छितंवरम् ॥७५॥ निर्जलेविपुलेदेशेहनस्वमधुसूदन ॥ वध्यावावांतुभवतःसत्यवाग्भवमाधव ॥७६॥ स्मृत्वाचक्रंतदाविष्णुस्तावुवाचहसन्हरिः ॥ हन्म्य
द्यवांमहाभागौनिर्जलेविपुलेस्थले ॥ ७७ ॥ इत्युक्त्वादेवदेवेशऊरूकृत्वाऽतिविस्तरौ ॥ दर्शयामासतौतत्रनिर्जलंचजलोपरि ॥ ७८ ॥ नास्त्यत्रदानवौवा
रिशिरसीमुंचतामिह ॥ सत्यवागहमद्यैवभविष्यामिचवांतथा ॥७९॥ तदाकर्ण्यवचस्तथ्यंविचिंत्यमनसाचतौ ॥ वर्धयामासतुर्देहंयोजनानांसहस्रकम् ॥
॥ ८० ॥ भगवान्द्विगुणंचक्रेजघनंविस्मितौतदा ॥ शीर्षेसंदधतांतत्रजघनेपरमाद्भुते ॥८१॥ रथांगेनतदाछिन्नेविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ जघनोपरिवेगेनप्र
कृष्टेशिरसीतयोः ॥ ८२ ॥ गतप्राणौतदाजातौदानवौमधुकैटभौ ॥ सागरःसकलोव्याप्तस्तदावैमेदसातयोः ॥ ८३ ॥ मेदिनीतिततोजातंनामपृथ्व्याःसमं
ततः ॥ अभक्ष्यामृत्तिकातेनकारणेनमुनीश्वराः ॥ ८४ ॥ इतिवःकथितंसर्वंयत्पृष्टोऽस्मिसुनिश्चितम् ॥ महाविद्यामहामायासेवनीयासदाबुधैः ॥ ८५ ॥
आराध्यापरमाशक्तिःसर्वैरपिसुरासुरैः ॥ नातःपरतरंकिंचिदधिकंभुवनत्रये ॥ ८६ ॥ सत्यंसत्यंपुनःसत्यंवेदशास्त्रार्थनिर्णयः ॥ पूजनीयापराशक्तिर्निर्गुणा
सगुणाऽथवा ॥ ८७ ॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेप्रथमस्कंधेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ऋषयऊचुः ॥ सूतपूर्वंत्वयाप्रोक्तंव्यासेनामिततेजसा॥
कृत्वापुराणमखिलंशुकायाध्यापितंशुभम् ॥ १ ॥ व्यासेनतुतपस्तप्त्वाकथमुत्पादितःशुकः ॥ विस्तरंब्रूहिसकलंयच्छ्रुतंकृष्णतस्त्वया ॥ २ ॥

गवतीसर्वकारणकारणाएकैकगुणोपाधिब्रह्माद्यपेक्षयासर्वोत्कृष्टा ततःसैवोपास्याध्येयाज्ञेयाचेतिभावः॥८५॥८६॥८७॥इतिश्रीदेवीभागवततिलकेप्रथमस्कंधेनवमोऽध्यायः॥९॥ षट्त्रिंशत्पद्यकैःसार्धैर्व
रदानंशिवस्यच॥व्यासायपुत्रविषयंजातमित्येतदीर्यते॥१॥ पूर्वंव्यासेपुत्रलाभार्थमनुष्ठानविकीर्षयापर्वतंगतेसतिकस्यदेवस्याऽऽराधनाकर्तव्येतिजिज्ञासायांसत्यां नारदसमागमेजातेनारदेनब्रह्मविष्णु
संवादमुखेनभगवत्येवसर्वोत्कृष्टाआराध्येतिस्थापितंमध्येप्रसंगागताःकथाःसमापिताः॥भगवत्याआराधनेनकथंपुत्रोत्पत्तिर्जातेतित्वद्याप्यवशिष्टंतदृषयःपृच्छंति सूतेति॥१॥कृष्णतोवेदव्यासात् ॥२॥

॥ ३ ॥ तपश्चचारेति ॥ शक्तिरेवाऽऽराध्येतिनारदाच्छ्रुत्वातस्यावाग्भवंबीजंनारदेनोपदिष्टंगृहीत्वातज्जपंस्तपश्चचारेत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ जपकालेएतादृशींभावनांकृतवानित्याह अग्नेर्भूमेरिति ॥ वीर्येणशक्त्येत्यर्थः ॥ संमितस्तुल्यः ॥ ६ ॥ अतिष्ठदिति ॥ तपइतिशेषः ॥ यद्यपिव्यासेननारदमुखाद्भगवतींसर्वोत्कृष्टांश्रुत्वापराशक्तेरेवध्यानंकृतंतथापिशक्तेर्ध्यानेकृतेशिवस्यध्यानंजातमेवेत्यभि

सूतउवाच ॥ प्रवक्ष्यामिशुकोत्पत्तिंव्यासात्सत्यवतीसुतात् ॥ यथोत्पन्नःशुकःसाक्षाद्योगिनांप्रवरोमुनिः ॥ ३ ॥ मेरुशृंगेमहारम्येव्यासःसत्यवतीसुतः ॥ तपश्चचारसोत्युग्रंपुत्रार्थंकृतनिश्चयः ॥ ४ ॥ जपन्नेकाक्षरंमंत्रंवाग्बीजंनारदाच्छ्रुतम् ॥ ध्यायन्परांमहामायांपुत्रकामस्तपोनिधिः ॥ ५ ॥ अग्नेर्भूमेस्तथा वायोरंतरिक्षस्यचाप्ययम् ॥ वीर्येणसंमितःपुत्रोममभूयादितिस्मह ॥ ६ ॥ अतिष्ठत्सगताहारःशतसंवत्सरंप्रभुः ॥ आराधयन्महादेवंतथैवचसदाशिवाम् ॥ ७ ॥ शक्तिःसर्वत्रपूज्येतिविचार्यचपुनःपुनः ॥ अशक्तोनिंद्यतेलोकेशक्तस्तुपरिपूज्यते ॥ ८ ॥ यत्रपर्वतशृंगेवैकर्णिकारवनाद्भुते ॥ क्रीडंतिदेवताःसर्वेमुनयश्चतपोधिकाः ॥९॥ आदित्यावसवोरुद्रामरुतश्चाश्विनौतथा ॥ वसंतिमुनयोयत्रयेचान्येब्रह्मवित्तमाः ॥ १० ॥ तत्रहेमगिरेःशृंगेसंगीतध्वनिनादिते ॥ तपश्चचारधर्मात्माव्यासःसत्यवतीसुतः ॥११॥ ततोऽस्यतेजसाव्याप्तंविश्वंसर्वंचराचरम् ॥ अग्निवर्णाजटाजाताःपाराशर्यस्यधीमतः ॥ १२ ॥ ततोस्यतेजआलक्ष्यभयमापशचीपतिः ॥ तुरासाहंतदादृष्ट्वाभयत्रस्तंश्रमातुरम् ॥ १३ ॥ उवाचभगवान्रुद्रोमघवंतंतथास्थितम् ॥ शंकरउवाच ॥ कथमिंद्राद्यभीतोऽसिकिंदुःखंतेसुरेश्वर ॥ १४ ॥ अमर्षोनैवकर्तव्यस्तापसेषुकदाचन ॥ तपश्चरंतिमुनयोज्ञात्वामांशक्तिसंयुतम् ॥१५॥ नत्वेतेऽहितमिच्छंतितापसाः सर्वथैवहि ॥ इत्युक्तवचनःशक्रस्तमुवाचवृषध्वजम् ॥ १६ ॥ कस्मात्तपस्यतिव्यासःकोऽर्थस्तस्यमनोगतः ॥ शिवउवाच ॥ पाराशर्यस्तुपुत्रार्थीतपश्चरतिदुश्चरम् ॥१७॥ पूर्णंवर्षशतंजातंददाम्यद्यसुतंशुभम् ॥ सूतउवाच॥इत्युक्त्वावासवंरुद्रोदययामुदिताननः ॥१८॥ गत्वाऋषिसमीपंतुतमुवाचजगद्गुरुः॥ उत्तिष्ठवासवीपुत्रपुत्रस्तेभविताशुभः ॥ १९ ॥ सर्वतेजोमयोज्ञानीकीर्तिकर्तातवाऽनघ ॥ अखिलस्यजनस्याऽत्रवल्लभस्तेसुतःसदा ॥२०॥भविष्यतिगुणैःपूर्णःसात्त्विकैःसत्यविक्रमः ॥ सूतउवाच ॥ तदाऽऽकर्ण्यवचःश्लक्ष्णंकृष्णद्वैपायनस्तदा ॥ २१ ॥ शूलपाणिंनमस्कृत्यजगामाश्रममात्मनः ॥ सगत्वाऽऽश्रममेवाऽऽशुबहुवर्षश्रमातुरः ॥२२॥ अरणीसहितंगुह्यंममंथाग्निंचिकीर्षया ॥ मंथनंकुर्वतस्तस्यचित्तेचिंताभरस्तदा ॥२३॥प्रादुर्बभूवसहसासुतोत्पत्तौमहात्मनः॥मंथानोरणिसंयोगान्मंथनाच्चसमुद्भवः ॥ २४ ॥ पावकस्ययथातद्वत्कथंमेस्यात्सुतोद्भवः॥ पुत्रारणिस्तुयाख्यातासाममाद्यनविद्यते ॥ २५ ॥

प्रायेणआराधयन्महादेवमित्युक्तम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ अहितमितिच्छेदः ॥ अहितंनेच्छंतीत्यर्थः ॥ इत्युक्तंवचनंयस्मैसइत्युक्तवचनःशक्रः ॥१६॥१७॥ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ गुह्यंगुप्तमग्निंममंथेत्यन्वयः ॥ २३ ॥ मंथानोमंथनदंडः ॥ २४ ॥ पुत्रारणिःपुत्रजननीकामिनीममनास्ति ॥ २५ ॥

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ धृतव्रतइति ॥ धृतव्रतोपिपंचबाणेनपरीतांगोविद्धांगआसीदित्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ हासमेवाह तपस्तप्त्वेति ॥ ३३ ॥ यदिस्यादतुलमिति ॥ इयमप्सराभो गंदत्त्वागमिष्यतिनत्वनयागृहस्थाश्रमजन्यंसुखंस्यादितिभावः ॥ ३४ ॥ गृहस्थाश्रमसंभूतंपुण्यमितिशेषः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेप्रथमस्कंधेदशमोध्यायः ॥ १० ॥ ॥ षडशी

तरुणीरूपसंपन्नाकुलोत्पन्नापतिव्रता ॥ कथंकरोमिकांतांचपादयोःशृंखलासमाम् ॥ २६ ॥ पुत्रोत्पादनदक्षांचपातिव्रत्येसदास्थिताम् ॥ पतिव्रतापिदक्षापिरूपवत्यपिकामिनी ॥ २७ ॥ सदाबंधनरूपाचस्वेच्छासुखविधायिनी ॥ शिवोपिवर्ततेनित्यंकामिनीपाशसंयुतः ॥ २८ ॥ कथंकरोम्यहंचात्रदुर्घटंचगृहाश्रमम् ॥ एवंचिंतयतस्तस्यघृताचीदिव्यरूपिणी ॥ २९ ॥ प्राप्तादृष्टिपथंतत्रसमीपेगगनेस्थिता ॥ तांदृष्ट्वाचपलापांगींसमीपस्थांवराप्सराम् ॥ ॥ ३० ॥ पंचबाणपरीतांगस्तूर्णमासीद्धृतव्रतः ॥ चिंतयामासचतदाकिंकरोम्यद्यसंकटे ॥ ३१ ॥ धर्मस्यपुरतःप्राप्तेकामभावेदुरासदे ॥ अंगीकरोमियद्येनांवंचनार्थमिहागताम् ॥ ३२ ॥ हसिष्यंतिमहात्मानस्तापसामांतुविह्वलम् ॥ तपस्तप्त्वामहाघोरंपूर्णंवर्षशतंत्विह ॥ ३३ ॥ दृष्ट्वाप्सरांचविवशःकथंजातोमहातपाः ॥ कामंनिंदापिभवतुयदिस्यादतुलंसुखम् ॥ ३४ ॥ गृहस्थाश्रमसंभूतंसुखदंपुत्रकामदम् ॥ स्वर्गदंचतथाप्रोक्तंज्ञानिनांमोक्षदंतथा ॥ ॥ ३५ ॥ नभविष्यतितन्नूनमनयादेवकन्यया ॥ नारदाच्चमयापूर्वंश्रुतमस्तिकथानकम् ॥ ३६ ॥ यथोर्वशीवशोराजापराभूतःपुरूरवाः ॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेप्रथमस्कंधेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ छ ॥ ऋषयऊचुः ॥ कोसौपुरूरवाराजाकोर्वशीदेवकन्यका ॥ कथंकष्टंचसंप्राप्तंतेनराज्ञामहात्मना ॥ १ ॥ सर्वंकथानकंब्रूहिलोमहर्षणजाऽधुना ॥ श्रोतुकामावयंसर्वेत्वन्मुखाज्जच्युतंरसम् ॥ २ ॥ अमृतादपिमिष्टातेवाणीसूतरसात्मिका ॥ नतृप्यामोवयंसर्वेसुधयाचयथाऽमराः ॥ ३ ॥ सूतउवाच ॥ शृणुध्वंमुनयःसर्वेकथांदिव्यांमनोरमाम् ॥ वक्ष्याम्यहंयथाबुद्ध्याश्रुतांव्यासवरोत्तमात् ॥ ४ ॥ गुरोस्तुदयिताभार्यातारानामेतिविश्रुता ॥ रूपयौवनयुक्तासाचार्वंगीमदविह्वला ॥ ५ ॥ गतैकदाविधोर्धामयजमानस्यभामिनी ॥ दृष्टाचशशिनाऽत्यर्थंरूपयौवनशालिनी ॥ ६ ॥ कामातुरस्तदाजातःशशीशशिमुखींप्रति ॥ सापिवीक्ष्यविधुंकामंजातामदनपीडिता ॥ ७ ॥ तावन्योन्यंप्रेमयुक्तौस्मरार्तौबभूवतुः ॥ ताराशशीमदोन्मत्तौकामबाणप्रपीडितौ ॥ ८ ॥ रेमातेमदमत्तौतौपरस्परस्पृहान्वितौ ॥ दिनानिकतिचित्तत्रजातानिरममाणयोः ॥ ९ ॥ बृहस्पतिस्तुदुःखार्तोतारामानयितुंगृहम् ॥ प्रेषयामासशिष्यंतुनायातासावशीकृता ॥ १० ॥

तिमहाश्लोकैर्बुधोत्पत्तिस्तुकथ्यते ॥ कामबाणैस्तुविद्धत्वंमहतांयत्रभण्यते ॥ १ ॥ पूर्वाध्यायेयथोर्वशीवशोराजापराभूतःपुरूरवाइत्युक्तंतत्रकोसौपुरूरवाःकथमुत्पन्नइतिऋषयःपृच्छंति कोसाविति ॥ कष्टंक्लेशः ॥ १ ॥ २ ॥ नतृप्यामइति ॥ तयेतिशेषः ॥ ३ ॥ यथाश्रुतांतथेतिशेषः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

॥११॥१२॥ १३ ॥ तवदेवगुरुश्चाहमिति ॥ हेदेव तवाहंगुरुरस्मीत्यन्वयः ॥ किंरक्षितेति ॥ किमर्थंरक्षितेत्यर्थः ॥ १४ ॥१५॥१६॥ नोचेद्रक्ष्यामीति ॥ शापमितिशेषः ॥१७॥ १८ ॥ क्रोधात्तेत्विति ॥ ब्राह्मणाःक्रोधादेवदुराराध्याअपूज्याभवंतीत्यर्थः ॥ अथक्रोधवर्जिताधर्मशास्त्रज्ञाःपूजार्हाभवंति ॥ एतेयेपूजार्हाउक्तास्ततस्तेभ्योन्यथान्यप्रकारायेक्रोधयुक्तास्तेपूजायांवर्जनीयाइतिशास्त्रमर्या

पुनःपुनर्यदाशिष्यंपरावर्ततचंद्रमाः ॥ बृहस्पतिस्तदाक्रुद्धोजगामस्वयमेवहि ॥ ११ ॥ गत्वासोमगृहंतत्रवाचस्पतिरुदारधीः ॥ उवाचशशिनंक्रुद्धःस्मयमानंमदान्वितम् ॥ १२ ॥ किंकृतंकिलशीतांशोकर्मधर्मविगर्हितम् ॥ रक्षितामम भार्येयंसुंदरीकेनहेतुना ॥१३॥ तवदेवगुरुश्चाहंयजमानोसिसर्वथा ॥ गुरुभार्याकथंमूढभुक्ताकिंरक्षिताऽथवा ॥ १४ ॥ ब्रह्महाहेमहारीचसुरापोगुरुतल्पगः ॥ महापातकिनोह्येतेतत्संसर्गीचपंचमः ॥ १५ ॥ महापातकयुक्तस्त्वंदुराचारोतिगर्हितः ॥ नदेवसदनार्होसियदिभुक्तेयमंगना ॥१६॥ मुंचेमामसितापांगींनयामिसदनंमम ॥ नोचेद्रक्ष्यामिदुष्टात्मन्गुरुदारापहारिणम् ॥ ॥ १७ ॥ इत्येवंभाषमाणंतमुवाचरोहिणीपतिः ॥ गुरुंक्रोधसमायुक्तंकांताविरहदुःखितम् ॥ १८ ॥ इंदुरुवाच ॥ क्रोधात्तेतुदुराराध्याब्राह्मणाःक्रोधवर्जिताः ॥ पूजार्हाधर्मशास्त्रज्ञावर्जनीयास्ततोऽन्यथा ॥ १९ ॥ आगमिष्यतिसाकामंगृहंतेवरवर्णिनी ॥ अत्रैवसंस्थिताबालाकातेहानिरिहानघ ॥ ॥ २० ॥ इच्छयासंस्थिताचात्रसुखकामार्थिनीहिसा ॥ दिनानिकतिचित्स्थित्वास्वेच्छयाचागमिष्यति ॥२१॥ त्वयैवोदाहृतंपूर्वंधर्मशास्त्रमतंतथा ॥ नस्त्रीदुष्यतिचारेणनविप्रोवेदकर्मणा ॥ २२ ॥ इत्युक्तःशशिनातत्रगुरुरत्यंतदुःखितः ॥ जगामस्वगृहंतूर्णंचिंताविष्टःस्मरातुरः ॥२३॥ दिनानिकतिचित्तत्रस्थित्वाचिंतातुरोगुरुः ॥ ययावथगृहंतस्यत्वरितश्चौषधीपतेः ॥ २४ ॥ स्थितःक्षत्रानिषिद्धोसौद्वारदेशेरुषान्वितः ॥ नाजगामशशीतत्रचुकोपातिबृहस्पतिः ॥ २५ ॥ अयंमेशिष्यतांयातोगुरुपत्नींतुमातरम् ॥ जग्राहबलतोऽधर्मीशिक्षणीयोमयाऽधुना ॥ २६ ॥ उवाचवाचंकोपात्तुद्वारदेशेस्थितोबहिः ॥ किंशेषेभुवनेमंदपापाचारसुराधम ॥ २७ ॥ देहिमेकामिनींशीघ्रंनोचेच्छापंददाम्यहम् ॥ करोमिभस्मसान्नूनंनददासिप्रियांमम ॥ २८ ॥ सूतउवाच ॥ क्रूराणिचैवमादीनिभाषणानिबृहस्पतेः ॥ श्रुत्वाद्विजपतिःशीघ्रंनिर्गतःसदनाद्बहिः ॥ २९ ॥ तमुवाचहसन्सोमःकिमिदंबहुभाषसे ॥ नतेयोग्यासितापांगीसर्वलक्षणसंयुता ॥ ३० ॥ कुरूपांचस्वसदृशींगृहाणान्यांस्त्रियंद्विज ॥ भिक्षुकस्यगृहेयोग्यानेदृशीवरवर्णिनी ॥ ३१ ॥

दा ॥ अतस्त्वंगुरोक्रोधंविहायपूज्योभवनतुतमालंब्यापूज्योभवेतिभावः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ पातकेकृतेपिचारेणरजःसंचारेणरजोदर्शनेनस्त्रीनदुष्यतीतित्वयाबार्हस्पत्यमतेउक्तमितिभावः ॥ तदुक्तम् ॥ प्रायश्चित्तंभवेत्स्त्रीणांयन्मासेरजसच्युतिरिति ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ शीघ्रंनिर्गतइति ॥ तस्यनिराशाकरणंविनाशांतिर्नभविष्यतीतिमत्वानिराशकरणार्थंशीघ्रंनिर्गतइत्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ कामार्तस्येति ॥ यद्यपिकामार्तानामिंद्रप्रभृतीनांगौतमादिशापबाधाजातैवतथापिकामार्तस्येतीयमुक्तिः यथा मदकरमदिराक्षीनीविमोक्षोहिमोक्षइतितद्वद्बोध्या ॥ ३४॥ शशिनाचे

रतिःस्वसदृशेकांतेनार्याःकिल्बिनिगद्यते ॥ त्वंनजानासिमंदात्मन्कामशास्त्रविनिर्णयम् ॥ ३२ ॥ यथेष्टंगच्छदुर्बुद्धेनाहंदास्यामिकामिनीम् ॥ यच्छक्यं कुरुतत्कामंनदेयावरवर्णिनी ॥ ३३ ॥ कामार्तस्यचतेशापोनमांबाधितुमर्हति ॥ नाहंददेगुरोकांतांयथेच्छसितथाकुरु ॥ ३४ ॥ सूतउवाच ॥ इत्युक्तःशशिनाचेज्यश्चिंतामापरुषान्वितः ॥ जगामतरसासद्मक्रोधयुक्तःशचीपतेः ॥ ३५॥ दृष्ट्वाशतक्रतुस्तत्रगुरुंदुःखातुरंस्थितम्॥ पाद्यार्घ्याचमनीयाद्यैः पूजयित्वासुसंस्थितः ॥ ३६ ॥ पप्रच्छपरमोदारस्तंतथावस्थितंगुरुम् ॥ काचिंतातेमहाभागशोकार्तोसिमहामुने ॥ ३७॥ केनापमानितोसित्वंममराज्येगुरुश्रमे ॥ त्वदधीनमिदंसर्वंसैन्यंलोकाधिपैःसह ॥ ३८ ॥ ब्रह्माविष्णुस्तथाशंभुर्येचान्येदेवसत्तमाः ॥ करिष्यंतिचसाहाय्यंकाचिंतावदसांप्रतम्॥ ॥ ३९ ॥ गुरुरुवाच ॥ शशिनाऽपहृताभार्यातारामसुलोचना ॥ नददातिसदुष्टात्माप्रार्थितोपिपुनःपुनः ॥ ४० ॥ किंकरोमिसुरेशानत्वमेवशरणं मम ॥ साहाय्यंकुरुदेवेशदुःखितोस्मिशतक्रतो ॥ ४१ ॥ इंद्रउवाच ॥ माशोकंकुरुधर्मज्ञदासोस्मितवसुव्रत ॥ आनयिष्याम्यहंनूनंभार्यांतवमहामते ॥ ४२ ॥ प्रेषितेचेन्मयादूतेनदास्यतिमदाकुलः ॥ ततोयुद्धंकरिष्यामिदेवसैन्यैःसमावृतः ॥४३ ॥ इत्याश्वास्यगुरुंशक्रोदूतंवक्तुंविचक्षणम् ॥ प्रेषयामाससोमायवार्ताशंसिनमद्भुतम् ॥४४॥ सगत्वाशशिलोकंतुत्वरितःसुविचक्षणः ॥ उवाचवचनेनैववचनंरोहिणीपतिम् ॥ ४५ ॥ प्रेषितोहंमहाभागशक्रेणत्वांविवक्षया ॥ कथितंप्रभुणायच्चतद्ब्रवीमिमहामते ॥४६॥ धर्मज्ञोसिमहाभागनीतिंजानासिसुव्रत ॥ अत्रिःपितातेधर्मात्मानिंद्यंकर्तुमर्हसि॥ ॥४७॥ भार्यारक्ष्यासर्वभूतैर्यथाशक्तिह्यतंद्रितैः ॥ तदर्थेकलहःकामंभवितानात्रसंशयः ॥४८॥ यथातवतथातस्ययत्नःस्याद्दाररक्षणे ॥ आत्मवत्सर्वभूतानिचिंतयत्वंसुधानिधे॥४९॥अष्टाविंशतिसंख्यास्तेकामिन्योदक्षजाःशुभाः॥गुरुपत्नींकथंभोक्तुंत्वमिच्छसिसुधानिधे॥५०॥स्वर्गेसदावसंत्येतामेनकाद्यामनोरमाः ॥ भुंक्ष्वताःस्वेच्छयाकामंमुंचपत्नींगुरोरपि ॥ ५१ ॥ ईश्वरायदिकुर्वंतिजुगुप्सितमहंतया ॥ अज्ञास्तदनुवर्ततेतदाधर्मक्षयोभवेत् ॥ ५२ ॥ तस्मान्मुंचमहाभागगुरोःपत्नींमनोरमाम् ॥ कलहस्त्वन्निमित्तोद्यसुराणांनभवेद्यथा ॥ ५३ ॥ सूतउवाच ॥ सोमःशक्रवचःश्रुत्वाकिंचित्क्रोधसमाकुलः ॥ भंग्याप्रतिवचःप्राहशक्रदूतंतदाशशी ॥ ५४ ॥ इंदुरुवाच ॥ धर्मज्ञोसिमहाबाहोदेवानामधिपःस्वयम् ॥ पुरोधापिचतेतादृक्युवयोःसदृशीमतिः ॥५५॥

ज्यइति ॥ ईज्योगुरुः ॥ शचीपतेःसद्मगृहम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ रोहिणीपतिंचंद्रम् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ कलहोवाक्चर्चा ॥ ४८ यथातवेति॥यथातवदाररक्षणेस्त्रीरक्षणेयत्नस्तथैवतस्यगुरोःस्यादित्यर्थः ॥ ४९॥५०॥५१॥ जुगुप्सितमहंतयेति ॥ अहंकारेणेत्यर्थः॥५२॥५३॥भंग्यास्तुतिनिंदाफलकाधिकार्थवादरूपया॥५४॥५५॥

परोपदेशेकुशलाइति ॥ स्वस्मिन्नहल्याजारत्वंकथंनजानासीत्यर्थः ॥ ५६ ॥ बार्हस्पत्यप्रणीतमिति ॥ तस्मिञ्छास्त्रेस्त्रियंकामयानांभजन्नदुष्यतीत्युक्तंततामेमकोविरोधः ॥ ५७ ॥ स्वकीयमिति ॥ बलिनांप्रबलानांसर्वंकृताकृतरूपंस्वकीयमेवस्वेनकृतमुत्तममेवभवति ॥ दुर्बलानांतुकृतमपिनोत्तमंभवतीतिलोकरीतिरियंदर्शिता ॥ किंचममभार्यादेहीतिवदन्बृहस्पतिःकथंनलज्जति तस्याःमय्य नुरक्तत्वेनमदीयत्वादित्याह स्वीयाचेति ॥ यद्वा प्रबलानांसर्ववस्तुस्वकीयमेवभवतिपरस्यवस्तुनोहरणेसामर्थ्यात् ॥ दुर्बलानांतुनकिंचनस्वकीयमपिपरकीयंभवतीत्यर्थः ॥ तथाचममप्रबलत्वान्ममै

परोपदेशेकुशलाभवंतिबहवोजनाः ॥ दुर्लभस्तुस्वयंकर्ताप्राप्तेकर्मणिसर्वदा ॥ ५६ ॥ बार्हस्पत्यप्रणीतंचशास्त्रंगृह्णंतिमानवाः ॥ कोविरोधोत्रदेवेशकाम यानांभजन्स्त्रियम् ॥ ५७ ॥ स्वकीयंबलिनांसर्वंदुर्बलानांनकिंचन ॥ स्वीयाचपरकीयाचभ्रमोयंमंदचेतसाम् ॥ ५८ ॥ तारामय्यनुरक्ताचयथानतुतथा गुरौ ॥ अनुरक्ताकथंत्याज्याधर्मतोन्यायतस्तथा ॥ ५९ ॥ गृहारंभस्तुरक्तायांविरक्तायांकथंभवेत् ॥ विरक्तेयंतदाजाताचकमेऽनुजकामिनीम् ॥ ६० ॥ नदास्येहंवरारोहांगच्छदूतवदस्वयम् ॥ ईश्वरोसिसहस्राक्षयदिच्छसिकुरुष्वतत् ॥ ६१ ॥ सूतउवाच ॥ इत्युक्तःशशिनादूतःप्रययौशक्रसन्निधिम् ॥ इंद्रा याऽऽचष्टतत्सर्वंयदुक्तंशीतरश्मिना ॥ ६२ ॥ तुराषाडपितच्छ्रुत्वाक्रोधयुक्तोबभूवह ॥ सेनोद्योगंतथाचक्रेसाहाय्यार्थंगुरोर्विभुः ॥ ६३ ॥ शुक्रस्तुविग्रहं श्रुत्वागुरुद्वेषात्ततोययौ ॥ माददस्वेतितंवाक्यमुवाचशशिनंप्रति ॥ ६४ ॥ साहाय्यंतेकरिष्यामिमंत्रशक्त्यामहामते ॥ भवितायदिसंग्रामस्तवचेंद्रेणमा रिष ॥ ६५ ॥ शंकरस्तुतदाकर्ण्यगुरुदाराभिमर्शनम् ॥ गुरुशत्रुंभृगुंमत्वासाहाय्यमकरोत्तदा ॥ ६६ ॥ संग्रामस्तुतदावृत्तोदेवदानवयोर्द्रुतम् ॥ बहूनि तत्रवर्षाणितारकासुरवत्किल ॥ ६७ ॥ देवासुरकृतंयुद्धंदृष्ट्वातत्रपितामहः ॥ हंसारूढोजगामाशुतंदेशंक्लेशशांतये ॥ ६८ ॥ राकापतिंतदाप्राहमुंचभा र्यांगुरोरिति ॥ नोचेद्विष्णुंसमाहूयकरिष्यामितुसंक्षयम् ॥ ६९ ॥ भृगुंनिवारयामासब्रह्मालोकपितामहः ॥ किमन्यायमतिर्जातासंगदोषान्महामते ॥ ॥ ७० ॥ निषेधयामासततोभृगुस्तंचौषधीपतिम् ॥ मुंचभार्यांगुरोस्त्वपित्राऽहंप्रेषितस्तव ॥ ७१ ॥ सूतउवाच ॥ द्विजराजस्तुतच्छ्रुत्वाभृगोर्वचनमद्भुतम् ॥ ददावतत्प्रियांभार्यांगुरोर्गर्भवतींशुभाम् ॥ ७२ ॥ प्राप्यकांतांगुरुर्हृष्टःस्वगृहंमुदितोययौ ॥ ततोदेवास्ततोदैत्याययुःस्वान्स्वान्गृहान्प्रति ॥ ७३ ॥

वसावर्ततइतिभावः ॥ ज्ञानदृष्टिमवलंब्यवदतिस्वीयाचेति ॥ ज्ञानिनस्तुममसर्वंस्वकीयमेवभवतीतिभावः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ चकमेऽनुजकामिनीमिति ॥ यदानुजकामिनींकनिष्ठबंधुकामिनींसंवर्तभार्यां बृहस्पतिश्चकमेतदाप्रभृतीयंविरक्ताजातेतिकथापाद्मेप्रसिद्धा ॥ यद्वाऽनुजेतिप्रथमांतंलुप्तविभक्तिकम् ॥ तथाचाऽनुजःसन्कनिष्ठबंधुःसन्नपिबृहस्पतिःकामिनींज्येष्ठबंधोरुतथ्यस्यकामिनींममताभिधां चकमेभुक्तवानित्यर्थः ॥ तदाप्रभृतिविरक्ताजातेतिकथामहाभारतेप्रसिद्धा ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ साहाय्यंमंत्रादिभिर्बृहस्पतेःशंकरोऽकरोदित्यर्थः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ किमन्यायमतिर्जातेति ॥ तवेतिशेषः ॥ ७० ॥ औषधीपतिंचंद्रम् ॥ पित्राहंप्रेषितस्तवेति ॥ तवपित्राऽत्रिणेत्यर्थः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥

॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेप्रथमस्कंधेएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ त्रिपंचाशत्पद्यवर्यै
रुत्पन्नस्तुपुरूरवाः ॥ देवीप्रसादान्मुक्ताभूदिलेत्येवंहिकथ्यते ॥ १ ॥ ऋषिभिःपुरूरवसोवृत्तांतप्रश्नेकृतेकोसौपुरूरवाइत्याकांक्षानिवृत्त्यर्थंसोमवंशोद्भवराज्ञांकथास्मिन्पुराणेक्वचिदपिअवश्यंवक्तव्ये

ब्रह्मास्वसदनंप्राप्तःकैलासंचापिशंकरः॥बृहस्पतिस्तुसंतुष्टःप्राप्यभार्यामनोरमाम् ॥७४॥ ततःकालेनकियताताराऽसूतसुतंशुभम् ॥ सुदिनेशुभनक्षत्रेता
रापतिसमंगुणैः ॥७५॥ दृष्ट्वापुत्रंगुरुर्जातंचकारविधिपूर्वकम् ॥ जातकर्मादिकंसर्वंप्रहृष्टेनांतरात्मना ॥७६॥श्रुतंचंद्रमसाजन्मपुत्रस्यमुनिसत्तमाः ॥ दूतंच
प्रेषयामासगुरुंप्रतिमहामतिः ॥७७॥ नचायंतवपुत्रोऽस्तिममवीर्यसमुद्भवः ॥ कथंत्वंकृतवान्कामंजातकर्मादिकंविधिम् ॥७८॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यदूतस्य
चबृहस्पतिः ॥ उवाचममपुत्रोमेसदृशोनात्रसंशयः ॥७९॥ पुनर्विवादःसंजातोमिलितादेवदानवाः ॥ युद्धार्थमागतास्तेषांसमाजःसमजायत ॥ ८०॥ त
त्राऽऽगतःस्वयंब्रह्माशांतिकामःप्रजापतिः ॥ निवारयामाससुखेसंस्थितान्युद्धदुर्मदान् ॥ ८१ ॥ तारांपप्रच्छधर्मात्माकस्यायंतनयःशुभे ॥ सत्यंवदवरा
रोहेयथाक्लेशःप्रशाम्यति ॥८२॥ तमुवाचाऽसितापांगीलज्जमानाप्यधोमुखी ॥ चंद्रस्येतिशनैरंतर्जगामवरवर्णिनी ॥८३॥ जग्राहतंसुतंसोमःप्रहृष्टेनांत
रात्मना ॥ नामचक्रेबुधइतिजगामस्वगृहंपुनः ॥ ८४ ॥ ययौब्रह्मास्वकंधामसर्वेदेवाःसवासवाः ॥ यथागतंगतंसर्वैःसर्वशःप्रेक्षकैर्जनैः ॥ ८५ ॥ कथितेयं
बुधोत्पत्तिर्गुरुक्षेत्रेचसोमतः ॥ यथाश्रुतामयापूर्वंव्यासात्सत्यवतीसुतात् ॥८६॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेप्रथमस्कंधेबुधोत्पत्तिर्नामएकादशो
ऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ततःपुरूरवाजज्ञेइलायांकथयामिवः ॥ बुधपुत्रोऽतिधर्मात्मायज्ञकृद्दानतत्परः ॥१॥ सुद्युम्नोनामभूपालःसत्यवादीजि
तेंद्रियः ॥ सैंधवंहयमारुह्यचचारमृगयांवने ॥ २ ॥ युतःकतिपयामात्यैर्दंशितश्चारुकुंडलः ॥ धनुराजगवंबद्ध्वाबाणसंघंतथाऽद्भुतम् ॥ ३ ॥ सभ्रमंस्त
द्वनोद्देशेहन्यमानोरुरून्मृगान् ॥ शशांश्चसूकरांश्चैवखड्गांश्चगवयांस्तथा ॥ ४ ॥ शरभान्महिषांश्चैवसामरान्वनकुक्कुटान् ॥ निघ्नन्मेध्यान्पशून्राजा
कुमारवनमाविशत्॥५॥मेरोरधस्तलेदिव्यंमंदारद्रुमराजितम् ॥ अशोकलतिकाकीर्णंबकुलैरधिवासितम् ॥६॥सालैस्तालैस्तमालैश्चचंपकैःपनसैस्तथा ॥
आम्रैर्नीपैर्मधूकैश्चमाधवीमंडपावृतम् ॥ ७ ॥ दाडिमैर्नारिकेलैश्चकदलीखंडमंडितम् ॥ यूथिकामालतीकुंदपुष्पवल्लीसमावृतम् ॥ ८ ॥

तिपुरूरवसःप्रसंगेनवक्तव्यापिसोमाद्बुधोत्पत्तिरुक्ता ततःपुरूरवसउत्पत्तिमाह ततःपुरूरवाइति ॥ ततोबुधोत्पत्त्यनंतरंपुरूरवाइलायांकामिन्यांजज्ञेप्रादुर्भूतःबुधपुत्रोबुधादिलायामुत्पन्नइत्यर्थः ॥
॥ १ ॥ कासाविलेत्याकांक्षायांतदुत्पत्तिंकथयति सुद्युम्नोनामेति ॥ अयंसुद्युम्नोवैवस्वतमनोःपुत्रइतिविष्णुभागवते ॥ सैंधवंसिंधुदेशोद्भवम् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ मेध्यान्यज्ञियान् ॥ ५ ॥
॥ ६ ॥ माधवीवासंती ॥ वासंतीमाधवीलतेतिवचनात् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥

कीचकध्वनिनादितमिति ॥ वेणवःकीचकास्तेस्युर्येस्वनंत्यनिलोद्धताइतिकोशात्कीचकावेणवः ॥९॥१०॥११॥१२॥ यामियास्यामीत्यर्थः ॥१३॥१४॥ किंकृतंकोवाऽपराधःकृतइत्यर्थः ॥१५॥१६ ॥ ॥१७॥ भर्तूरममाणाइतिरोरीतिलोपेढ्रलोपेपेतिदीर्घः ॥१८॥ पर्यधात्परिधानंकृतवती ॥१९॥प्रसंगंप्रवृत्तिंक्रीडायाम् ॥२०॥ ह्रीयुतांलज्जायुक्ताम् ॥ सुखंतेइति ॥ तेयथासुखंस्यात्तथाप्रकरोमीत्यर्थः ॥

हंसकारंडवाकीर्णेकीचकध्वनिनादितम् ॥ भ्रमरालिरुतारामंवनंसर्वसुखावहम् ॥ ९ ॥ दृष्ट्वाप्रमुदितोराजासुद्युम्नःसेवकैर्वृतः ॥ वृक्षान्सुपुष्पितान्वीक्ष्यकोकिलारावमंडितान् ॥ १० ॥ प्रविष्टस्तत्रराजर्षिःस्त्रीत्वमापक्षणात्ततः ॥ अश्वोपिवडवाजातश्चिंताविष्टःसभूपतिः ॥ ११ ॥ किमेतदितिचिंतार्तश्चिंत्यमानःपुनःपुनः ॥ दुःखंबहुतरंप्राप्तःसुद्युम्नोलज्जयान्वितः ॥ १२ ॥ किंकरोमिकथंयामिगृहंस्त्रीभावसंयुतः ॥ कथंराज्यंकरिष्यामिकेनवावंचितोह्यहम् ॥ ॥ १३ ॥ ऋषयऊचुः ॥ सूताश्चर्यमिदंप्रोक्तंत्वयायल्लोमहर्षण ॥ सुद्युम्नःस्त्रीत्वमापन्नोभूपतिर्देवसन्निभः ॥ १४ ॥ किंतत्कारणमाचक्ष्ववनेतत्रमनोहरे ॥ किंकृतंतेनराज्ञाचविस्तरंवदसुव्रत ॥ १५ ॥ सूतउवाच ॥ एकदागिरिशंद्रष्टुमृषयःसनकादयः ॥ दिशोवितिमिराभासाकुर्वंतःसमुपागमन् ॥ १६ ॥ तस्मिंश्चसमयेतत्रशंकरःप्रमदायुतः ॥ क्रीडासक्तोमहादेवोविवस्त्राकामिनीशिवा ॥ १७ ॥ उत्संगेसंस्थिताभर्तूरममाणामनोरमा ॥ तान्विलोक्यांबिकादेवीविवस्त्राव्रीडिताभृशम् ॥ १८ ॥ भर्तुरंकात्समुत्थायवस्त्रमादायपर्यधात् ॥ लज्जाविष्टास्थितातत्रवेपमानातिमानिनी ॥१९॥ ऋषयोपितयोर्वीक्ष्यप्रसंगंरममाणयोः ॥ परिवृत्त्यययुस्तूर्णंनरनारायणाश्रमम् ॥ २० ॥ ह्रीयुतांकामिनींवीक्ष्यप्रोवाचभगवान्हरः ॥ कथंलज्जातुरासित्वंसुखंतेप्रकारोम्यहम् ॥ २१ ॥ अद्यप्रभृतियोमोहात्पुमान्कोपिवरानने ॥ वनंचप्रविशेदेतत्सवैयोषिद्भविष्यति ॥ २२ ॥ इतिशप्तंवनंतेनयेजानंतिजनाःक्वचित् ॥ वर्जयंतीहतेकामंवनंदोषसमृद्धिमत् ॥ २३ ॥ सुद्युम्नस्तुतदज्ञानात्प्रविष्टःसचिवैःसह ॥ तथैवस्त्रीत्वमापन्नस्तैःसहेतिनसंशयः ॥ २४ ॥ चिंताविष्टःसराजर्षिर्नजगामगृहंह्रिया ॥ विचचारबहिस्तस्माद्वनदेशादितस्ततः ॥ २५ ॥ इलेतिनामसंप्राप्तंस्त्रीत्वेतेनमहात्मना ॥ विचरंस्तत्रसंप्राप्तोबुधःसोमसुतोयुवा ॥ २६ ॥ स्त्रीभिःपरिवृतांतांतुदृष्ट्वाकांतांमनोरमाम् ॥ हावभावकलायुक्तांचकमेभगवान्बुधः ॥ २७ ॥ सापितंचकमेकांतंबुधंसोमसुतंपतिम् ॥ संयोगस्तत्रसंजातस्तयोःप्रेम्णापरस्परम् ॥ २८ ॥ सतस्यांजनयामासपुरूरवसमात्मजम् ॥ २९ ॥ साप्रासूतसुतंबालाचिंताविष्टावनेस्थिता ॥ सस्मारस्वकुलाचार्यंवसिष्ठंमुनिसत्तमम् ॥ ३० ॥ सतदाऽस्यदशांदृष्ट्वासुद्युम्नस्यकृपान्वितः ॥ अतोषयन्महादेवंशंकरंलोकशंकरम् ॥ ३१ ॥

॥ २१ ॥ मोहान्मोहादपीत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ तैःसहेति ॥ यैःसचिवैःसहतद्वनंगतस्तैःसहैवस्त्रीत्वंप्राप्तइत्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ स्त्रीत्वेइति ॥ स्त्रीत्वेप्राप्तेसतिइलेतिनामप्राप्तंइत्यन्वयः ॥ निकटस्थमंत्रिभिरिलेतिनामस्थापितमित्यर्थः ॥ ईडस्तुतावित्यस्यरूपम् ॥ इलास्तुत्याडलयोरभेदः ॥ ह्रस्वपाठस्तुसंज्ञाशब्दत्वाज्जातः॥२६॥२७॥२८॥२९॥३०॥सतदाऽस्येति॥सुद्युम्नस्येत्यर्थः ॥ ३१ ॥

॥ ३२ ॥ ऋतांकुर्वन्निति ॥ अयंस्त्रीत्वंप्राप्स्यतीतिवाक्यंममिथ्यानैवभवेदथापितवप्रार्थनानुरोधेनमासंपुमान्भविष्यतिपुनर्मासंस्त्रीभविष्यतिपुनर्मासंपुरुषइत्युवाचेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ हर्म्येषु गृहाभ्यंतरेचेत्यर्थः ॥ नाभ्यनंदन्आसांप्रजानांस्त्रीरूपोराजेतिलोकनिंदयेतिभावः ॥ ३५ ॥ नृपतिःसुद्युम्नोराज्यंप्रतिष्ठांतन्नामकंपुरंचदत्वेत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ कोवेत्तीति ॥ एतदखिलंतवैश्वर्यंमादृशेकृपणेदयांचेयत्तयाकोवेत्तिनकोपीत्यर्थः ॥ विस्मयोमेइति ॥ अहोभगवत्यांकियदैश्वर्यंतिष्ठतिकियतीचपामरेदयास्तीति ॥ ४२ ॥ कुतआश्चर्यमितिचेत्तत्राह शंभुरिति ॥ एतेमहाप्रभाववंतोऽपितवप्रभावंनजानंतितदाऽगुणोगुणशून्योमनुष्यःकथंबुद्ध्येत्जानीयान्नकथमपीत्यर्थः ॥ यतोनजानातितितएवाश्चर्यमितिभावः ॥ ४३ ॥ विष्णुर्जानातीतिचेत्तत्राह

तस्मैसभगवांस्तुष्टःप्रददौवांछितंवरम् ॥ वसिष्ठःप्रार्थयामासपुंस्त्वंराज्ञःप्रियस्यच ॥ ३२ ॥ शंकरस्तुनिजांवाचमृतांकुर्वन्नुवाचह ॥ मासंपुमांस्तुभविता मासंस्त्रीभूपतिःकिल ॥३३॥ इत्थंप्राप्यवरंराजाजगामस्वगृहंपुनः ॥ चक्रेराज्यंसधर्मात्मावसिष्ठस्याप्यनुग्रहात् ॥ ३४ ॥ स्त्रीत्वेतिष्ठतिहर्म्येषुपुंस्त्वे राज्यंप्रशास्तिच ॥ प्रजास्तस्मिन्समुद्विग्रानाभ्यनंदन्महीपतिम् ॥ ३५ ॥ कालेतुयौवनंप्राप्तःपुत्रःपुरूरवास्तदा ॥ प्रतिष्ठांनृपतिस्तस्मैदत्त्वाराज्यंवनं ययौ ॥ ३६ ॥ गत्वातस्मिन्वनेरम्येनानाद्रुमसमाकुले ॥ नारदान्मंत्रमासाद्यनवाक्षरमनुत्तमम् ॥ ३७ ॥ जजापमंत्रमत्यर्थंप्रेमपूरितमानसः ॥ रिपु तुष्टातदादेवीसगुणातारिणीशिवा ॥ ३८ ॥ सिंहारूढास्थिताचाग्रेदिव्यरूपामनोरमा ॥ वारुणीपानसंमत्तामदाघूर्णितलोचना ॥ ३९ ॥ दृष्ट्वातांदिव्य रूपांचप्रेमाकुलितलोचनः ॥ प्रणम्यशिरसाप्रीत्यातुष्टावजगदंबिकाम् ॥ ॥४०॥ ॥ इलोवाच ॥ दिव्यंचतेभगवतिप्रथितंस्वरूपंदृष्टंमयासकललोक हितानुरूपम् ॥ वंदेत्वदंघ्रिकमलंसुरसंघसेव्यंकामप्रदंजननिचापिविमुक्तिदंच ॥ ४१ ॥ कोवेत्तितेऽबभुविमर्त्यतनुर्निकामंमुह्यंतियत्रमुनयश्चसुराश्चसर्वे ॥ ऐश्वर्यमेतदखिलंकृपणेदयांचदृष्ट्वैवदेविसकलंकिलविस्मयोमे ॥ ४२ ॥ शंभुर्हरिःकमलजोमघवारविश्ववित्तेशवह्निवरुणाःपवनश्चसोमः ॥ जानंतिनैवव सर्वोपिहितेप्रभावंबुध्येत्कथंतवगुणानगुणोमनुष्यः ॥ ४३ ॥ जानातिविष्णुरमितद्युतिरंबसाक्षात्त्वांसात्त्विकीमुदधिजांसकलार्थदांच ॥ कोराजसींहर उमांकिलतामसींत्वांवेदांबिकेनतुपुनःखलुनिर्गुणांत्वाम् ॥ ४४ ॥ क्वाहंसुमंदमतिरप्रथितप्रभावःक्वायंतवातिनिपुणोमयिसुप्रसादः॥जानेभवानिचरितंक रुणासमेतंयत्सेवकांश्चदयसेत्वयिभावयुक्तान् ॥ ४५ ॥

जानातीति ॥ सत्यंविष्णुर्जानाति किंतु सात्त्विकींशक्तिंलक्ष्मीरूपामेवकेवलंजानाति ॥ नसाम्यावस्थात्मिकांतुरीयांनिर्गुणाम् ॥ तथाकोब्रह्माराजसींशक्तिमेवकेवलंजानाति ॥ तथाहरउमांतामसी मेवकेवलंजानाति नतुपुनर्निर्गुणाम् ॥ एकैकशक्तिज्ञातारएवैतेनतुरीयरूपनिर्गुणज्ञातारत्यर्थः ॥ ४४ ॥ एतादृशीत्वंसर्वोत्कृष्टापिस्वभक्तस्यातिसुलभासीत्याह क्वाहमिति ॥ हेमातरहंसुमंदमतिःक्व तथातवायंमयिसुप्रसादःक्व अतिदूरमित्यर्थः ॥ तथापिमादृशानपिसेवकांस्त्वयिभावयुक्तान्यद्यस्मात्कारणाद्दयसेदयांकरोषि तस्मात्स्वभक्तविषयेतवचरितंकरुणासमेतमस्तीतिजानेनिश्चिनोमि ॥ ततःस्वभक्तस्यातिसुलभासीतिसत्यमेवेतिभावः ॥ ४५ ॥

तवैकैकशक्तेरपिप्रभावज्ञाब्रह्मादयोनसंतिकिंपुनस्तवमूलशक्तेरित्याह वृत्तइति ॥ वनजं जीवनंभुवनंवनमितिकोशाद्वनंजलंतस्माज्जातंवनजंकमलंवनजस्येशास्वामिनीकमलवासिनीत्यर्थः ॥ तयापर
शक्त्यंशभूतयात्वंवृत्तोऽपिधातूनामनेकार्थत्वात् विवाहितोपिमधुसूदनश्चमधुदैत्यनाशकोपिमहापराक्रमवान् विष्णुर्मुदंहर्षंकृत्वानैवाचरतिव्यवहरति ॥ अहमेतस्यानयोग्योस्मीत्यभिप्रायेणलक्ष्मींप्राप्या
पिनहर्षेणव्यवहरतीत्यर्थः ॥ अतएतसर्वदाध्यानस्थएवभवतीतिभावः ॥ नन्वेवंचेत्किमितिपरयालक्ष्म्यास्वपादसंवाहनंकारयतीतिचेत्तत्राह पादौतवादिपुरुषइति ॥ नस्वपादसंवाहनमादिपुरुषःका
रयति ॥ किंतुलोकोद्धारार्थंतवपावकेनशुद्धिकारकेणकरेणहस्तेननिजौपादौशुभौपवित्रौकरोतिच ॥ तथाच विष्णुरेकशक्तिप्रभावज्ञोऽपिनभवतिकुतःपुनर्मूलशक्तेःप्रभावज्ञइत्यर्थः ॥ ४६ ॥ तवोत्कृ
ष्टत्वादेववक्ष्यमाणंसंभवतीत्युत्प्रेक्षते वांछत्यहोइति ॥ अशोकवृक्षस्यहिस्वभावःपादताडनेनआत्मानंवर्धयतीतितथाचस्ववर्धनार्थंपादताडनंसइच्छतीत्युच्यते तथाचताहशाशोकइवातिकामंयथेष्टंय
थास्यात्तथाप्रमुदितोहर्षितोविष्णुःपुरुषस्तवपादाहतिंत्वत्कृतपादताडनंवांछतितदिदमहोआश्चर्यमित्यर्थः ॥ तांचपादाहतिंसकलदेवनुतंस्मरार्तंपतिंपादेप्रणतंचदृष्ट्वारुषिताकुपितात्वंकरोषितदेतत्त

वृत्तस्त्वयाहरिरसौवनजेशयापिनैवाचरत्यपिमुदंमधुसूदनश्च ॥ पादौतवादिपुरुषःकिलपावकेनकृत्वाकरोतिचकरेणशुभौपवित्रौ ॥ ४६ ॥ वांछत्यहोहरि
रशोकइवातिकामंपादाहतिंप्रमुदितःपुरुषःपुराणः ॥ तांत्वंकरोषिरुषिताप्रणतंचपादेदृष्ट्वापतिंसकलदेवनुतंस्मरार्तम् ॥ ४७ ॥ वक्षःस्थलेवससिदेविसदैव
तस्यपर्यंकवत्सुचरितेविपुलेऽतिशांते ॥ सौदामनीवसुघनेसुविभूषितेचकिंतेनवाहनमसौजगदीश्वरोपि ॥ ४८ ॥ त्वंचेज्जहासिमधुसूदनमंबकोपान्नैवार्चि
तोपिसभवेत्किलशक्तिहीनः ॥ प्रत्यक्षमेवपुरुषंस्वजनास्त्यजंतिशांतंश्रियोज्झितमतीवगुणैर्वियुक्तम् ॥ ४९ ॥ ब्रह्मादयःसुरगणानतुकिंयुवत्योयेत्वत्पदां
बुजमहर्निशमाश्रयंति ॥ मन्येत्वयैवविहिताःखलुतेपुमांसःकिंवर्णयामितवशक्तिमनंतवीर्ये ॥ ५० ॥ त्वंनाऽपुमान्नचपुमानितिमेविकल्पोयाकाऽसिदेवि
सगुणानुनिर्गुणावा ॥ तांत्वांनमामिसततंकिलभावयुक्तोवांछामिभक्तिमचलांत्वयिमातरंते ॥ ५१ ॥

वोत्कृष्टत्वाभावेनसंगच्छतइतिभावः ॥ ४७॥ किंचवक्षःस्थलइति ॥ हेदेवितस्यविष्णोर्वक्षःस्थलेपर्यंकवत्सदैववससि कीदृशी घनेमेघेकृष्णवर्णेसौदामनीविद्युल्लतेव ॥ तेनांकितहृदयेवासेनासौजगदी
श्वरोपितेतववाहनंनजातःकिंतुजातएवेतितवैकदेशशक्तेरेवंमहिमाकिंपुनस्तवमूलप्रकृतेरितिभावः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ननुत्वंयुवतीभावंगतोसिततस्त्वंममानुग्रहयोग्योनासीतिचेत्तत्राह ब्रह्मादयइति॥
येत्वत्पादांबुजमहर्निशमाश्रयंतितेब्रह्मादयःकिंयुवत्योनजाताःकिंतुकदाचिन्मणिद्वीपेगताःसंतोजाताएव ॥ तथाचतेयथात्वदनुग्रहयोग्याएवमहमप्यस्मीतिभावः ॥ मन्येत्वयैवेति ॥ सांप्रतंपुमांसोपि
तेत्वयैवकृताःएवंयदिमांकरोषिपुमांसंतर्हिकिमहंनस्यांकिंतुभविष्याम्येव ॥ ननुकिंमयियुवत्याःपुरुषत्वप्रदायिकाशक्तिरस्तितत्राह किंवर्णयामीति ॥ हेअनंतवीर्येतवशक्तिमहंपामरःकिंवर्णयामियावे
दानामप्यविषयाइत्यर्थः ॥ ५० ॥ त्वंनापुमानिति ॥ अपुमानितिच्छेदः ॥ नचपुमान्साम्यावस्थमायोपाधिकब्रह्मणिलिंगत्रयाभावात् ॥ इतिमेविकल्पोवितर्कोमनसिवर्ततएव ॥ तर्हिकथंभजनंक्रि
यतेगुणज्ञानाभावादितिचेत्तत्राऽऽह याकाऽसीति ॥ गुणज्ञानाभावेप्येवंरीत्याऽपिकिंभजनंनसंभवतीत्यर्थः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ अस्तीत्येवोपलब्धव्यइत्यतोहेदेवित्वांताहशींतांनमामिभावोभक्तिस्त
द्युक्तः ॥ किंचांतेऽचलांभक्तिंवांछामिनान्यत्किंचिदिति ॥ ५१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सायुज्यमात्मनीति ॥ देवीतुष्टासतीज्ञानप्रदानेनाऽऽत्मनिब्रह्मरूपेसायुज्यमैक्यंददौ देवीप्रसादादात्मानुभवेनब्रह्मरूपोऽभवदित्यर्थः ॥५२ ॥ ५३ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेप्रथमस्कंधेद्वादशोध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ छ ॥ ॥ चतुस्त्रिंशच्छ्लोकवर्यैःपुरूरवसउत्तमम् ॥ उर्वश्याश्चरितंचैववैराग्यार्थमिहोच्यते ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ मंत्रःसुगुप्तइति ॥ तस्यराज्ञोमंत्रोगुप्तोऽन्यैरविदितआसीत् ॥ परत्रपरमंत्रेतुतस्यराज्ञोऽभिज्ञताऽसीदेतादृशश्चतुरइत्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ समयंसंकेतमेवाह एतावुरणकाविति ॥ उरणकौमेषौमयात्वन्निकटेन्यस्तौएतौरक्षस्व ॥ ८ ॥ घृतमिति ॥ किं

॥ सूतउवाच ॥ इतिस्तुत्वामहीपालोजगामशरणंतदा ॥ परितुष्टाददौदेवीतत्रसायुज्यमात्मनि ॥ ५२ ॥ सुद्युम्नस्तुततःप्रापपदंपरमकंस्थिरम् ॥ तस्यादेव्याःप्रसादेनमुनीनामपिदुर्लभम् ॥ ५३ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेप्रथमस्कंधेसुद्युम्नस्तुतिर्नामद्वादशोध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ सुद्युम्नेतुदिवंयातेराज्यंचक्रेपुरूरवाः ॥ सगुणश्चसुरूपश्चप्रजारंजनतत्परः ॥ १ ॥ प्रतिष्ठानेपुरेरम्येराज्यंसर्वनमस्कृतम् ॥ चकारसर्वधर्मज्ञःप्रजारक्षणतत्परः ॥ २ ॥ मंत्रःसुगुप्तस्तस्याऽऽसीत्परत्राभिज्ञतातथा ॥ सदैवोत्साहशक्तिश्चप्रभुशक्तिस्तथोत्तमा ॥ ३ ॥ सामदानादयःसर्वेवशगास्तस्यभूपतेः ॥ वर्णाश्रमान्स्वधर्मस्थान्कुर्वन्राज्यंशशासह ॥ ४ ॥ यज्ञांश्चविविधांश्चक्रेसराजाबहुदक्षिणान् ॥ दानानिचविचित्राणिददावथनराधिपः ॥ ५ ॥ तस्यरूपगुणौदार्यशीलद्रविणविक्रमान् ॥ श्रुत्वोर्वशीवशीभूताचकमेतंनराधिपम् ॥ ६ ॥ ब्रह्मशापाभितप्तासामानुषंलोकमास्थिता ॥ गुणिनंतंनृपंमत्वावरयामासमानिनी ॥ ७ ॥ समयंचेदृशंकृत्वास्थितातत्रवरांगना ॥ एतावुरणकौराजन्न्यस्तौरक्षस्वमानद ॥ ८ ॥ घृतंमेभक्षणंनित्यंनान्यत्किंचिन्नृपाशनम् ॥ नेक्षेत्वांचमहाराजनग्नमन्यत्रमैथुनात् ॥ ९ ॥ भाषाबंधस्त्वयंराजन्यदिभग्नोभविष्यति ॥ तदात्यक्त्वागमिष्यामिसत्यमेतद्ब्रवीम्यहम् ॥ १० ॥ अंगीकृतंचतद्राज्ञाकामिन्याभाषितंतुयत् ॥ स्थिताभाषेणबंधेनशापानुग्रहकाम्यया ॥ ११ ॥ रेमेतदासभूपालोलीनोवर्षगणान्बहून् ॥ धर्मकर्मादिकंत्यक्त्वाचोर्वश्यामदमोहितः ॥ १२ ॥ एकचित्तस्तुसंजातस्तन्मनस्कोमहीपतिः ॥ नशशाकतयाहीनःक्षणमप्यतिमोहितः ॥ १३ ॥ एवंवर्षगणांतेतुस्वर्गस्थःपाकशासनः ॥ उर्वशींनागतांदृष्ट्वागंधर्वानाहदेवराट् ॥ १४ ॥ उर्वशीमानयध्वंभोगंधर्वाःसर्वएवहि ॥ हृत्वोरणौगृहात्तस्यभूपतेःसमयेकिल ॥ १५ ॥ उर्वशीरहितंस्थानंमदीयंनातिशोभते ॥ येनकेनाप्युपायेनतामानयतकामिनीम् ॥ १६ ॥

चहेनृपमेममभक्षणंघृतमेवनान्यत्किंचित्किंचान्यत्रमैथुनात्त्वांनग्नंनेक्षेनपश्येहमिति ॥ यदिमत्प्रतिज्ञात्रयंत्वयानिर्वाह्यतेतर्हित्वन्निकटेअहंस्थास्यामिनोचेद्गमिष्यामीति ॥ घृतंमेभक्षणमिति ॥ अमृतंवाआज्यमितिश्रुतेःदेवानांचामृताशित्वात् ॥ ९ ॥ १० ॥ शापानुग्रहकाम्ययेति ॥ शापमोक्षकामनयेत्यर्थः ॥ ११ ॥ लीनोऽतर्गृहेस्थितइत्यर्थः ॥१२॥ नशशाकेति॥ तयाहीनोऽवस्थातुंनसमर्थोबभूव ॥ १३ ॥ १४ ॥ समयेतेनाज्ञातकालेइत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

॥ १७ ॥ चक्रंदतुराह्वानंरोदनंवाचक्रतुः ॥ १८ ॥ समयोयमिति ॥ मयायःसमयःकृतःसनष्टइतिशेषः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥२६॥२७॥ अनागसमनपराधिनंनत्य क्तुमर्हसीत्यन्वयः ॥ २८ ॥ कुतइतिचेत्तत्राह सदेहइति ॥ यद्यस्माद्धेतोःसदेहोयःपूर्वंत्वयाऽतिप्रेम्णाभुक्तः सोयंदेहोत्रपतति ॥ त्वयादूरदेशंहृतस्त्वदुद्देशेनदूरदेशंप्राप्नोतिकोमलइतिकृत्वा ॥ किंचहे वरोरुएनंदेहंकाकावृकाःखादंति ॥ वर्तमानसामीप्येलट् ॥ त्वयात्यक्तंमृतमधुनैवभक्षयिष्यंतीत्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥३३ ॥ वेदेविस्तरितमितिबव्हृचिमामृयाइतिसूक्तेनेत्यर्थः ॥ स्त्री

इत्युक्तास्तेऽथगंधर्वाविश्वावसुपुरोगमाः ॥ ततोगत्वामहागाढतमसिप्रत्युपस्थिते ॥ १७ ॥ जन्हुस्तावुरणौदेवारममाणंविलोक्यतम् ॥ चक्रंदतुस्त दातौतुन्हियमाणौविहायसा ॥ १८ ॥ उर्वशीतदुपाकर्ण्यक्रंदितंसुतयोरिव ॥ कुपितोवाचराजानंसमयोऽयंकृतोमया ॥ १९ ॥ नष्टाऽहंतवविश्वासाद्धृ तौचोरैर्ममोरणौ ॥ राजन्पुत्रसमावेतौत्वंकिंशेषेस्त्रियासमः ॥ २० ॥ हतास्म्यहंकुनाथेननपुंसावीरमानिना ॥ उरणौमेगतौचाद्यसदाप्राणप्रियौमम ॥ ॥ २१ ॥ एवंविलप्यमानांतांदृष्ट्वाराजाविमोहितः ॥ नग्नएवययौतूर्णंपृष्ठतःपृथिवीपतिः ॥ २२ ॥ विद्युत्प्रकाशितातत्रगंधर्वैर्नृपवेश्मनि ॥ नग्नभूतस्त याद्दष्टोभूपतिर्गंतुकामया ॥ २३ ॥ त्यक्तोरणौगताःसर्वेगंधर्वाःपथिपार्थिवः ॥ नग्नोजग्राहतौश्रांतोजगामस्वगृहंप्रति ॥ २४ ॥ तदोर्वशींगतांदृष्ट्वावि ललापातिदुःखितः ॥ नग्नंवीक्ष्यपतिंनारीगतासावरवर्णिनी ॥ २५ ॥ क्रंदन्सदेशदेशेषुबभ्रामनृपतिःस्वयम् ॥ तच्चित्तोविह्वलःशोचन्विवशःकाममोहि तः ॥ २६ ॥ भ्रमन्वैसकलांपृथ्वींकुरुक्षेत्रेददर्शताम् ॥ दृष्ट्वासंहृष्टवदनःप्राहसूक्तंनृपोत्तमः ॥ २७ ॥ अयेजायेतिष्ठतिष्ठघोरेनत्यक्तुमर्हसि ॥ मांत्वंत्व न्मानसंकांतंवशगंचाप्यनागसम् ॥ २८ ॥ सदेहोयंपतत्यत्रदेविदूरंहृतस्त्वया ॥ खादंत्येनंवृकाःकाकास्त्वयात्यक्तंवरोरुयत् ॥ २९ ॥ एवंविलपमानंतं राजानंप्राहचोर्वशी ॥ दुःखितंकृपणंश्रांतंकामार्तंविवशंभृशम् ॥ ३० ॥ उर्वश्युवाच ॥ मूर्खोसिनृपशार्दूलज्ञानंकुत्रगतंतव ॥ क्वापिसख्यंनचस्त्रीणां वृकाणामिवपार्थिव ॥ ३१ ॥ नविश्वासोहिकर्तव्यस्त्रीषुचौरेषुपार्थिवैः ॥ गृहंगच्छसुखंभुंक्ष्वमाविषादंमनःकृथाः ॥ ३२ ॥ इत्येवंबोधितोराजानविवे दातिमोहितः ॥ दुःखंचपरमंप्राप्तःस्वैरिणीस्नेहयंत्रितः ॥ ३३ ॥ सूतउवाच ॥ इतिसर्वंसमाख्यातमुर्वशीचरितंमहत् ॥ वेदेविस्तरितंचैतत्संक्षेपात्कथि तंमया ॥ ३४ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेप्रथमस्कंधेत्रयोदशोऽध्यायः ॥१३ ॥ ॥ श्रीसूतउवाच ॥ दृष्ट्वातामसितापांगींव्यासश्चिंतापरोऽभवत् ॥ किंकरोमिनमेयोग्यादेवकन्येयमप्सरा ॥ १ ॥ एवंचिंतयमानंतुदृष्ट्वाव्यासंतदाप्सरा ॥ भयभीताहिसंजाताशापंमांविसृजेदयम् ॥ २ ॥

संगिनामित्थंगतिर्भवतितस्मात्स्त्रीसंगःसर्वथाश्रीभगवत्युपासकैस्त्याज्यइत्यवांतरतात्पर्यम् ॥ ३४ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेप्रथमस्कंधेत्रयोदशोध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ सप्ततिश्लोकवर्यैस्तुशुकस्योत्प त्तिरीर्यते ॥ यत्रधर्मोगृहस्थानांकर्तव्यत्वेनचोच्यते ॥१॥ दृष्टांतत्वेनोपात्तांपुरूरवःकथांसमाप्यप्रकृतांशुकोत्पत्तिंकथयति ॥ दृष्ट्वेति ॥ नमेयोग्येति ॥ गृहस्थाश्रमयोग्यानेत्यर्थः ॥ यतोप्सराइयंभ वति ॥ १ ॥ मांप्रतिशापमयंविसृजेदितिहेतोःसाप्सराभयभीताअभवदित्याह ॥ भयभीतेति ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

शुकीति ॥ कीरांगनारूपमित्यर्थः ॥ विस्मयमिति अहोअधुनैवेयंविलक्षणाकामिनीकथंशुकीजातेतिविस्मयइत्यर्थः ॥ ३ ॥ दर्शनादेवेति ॥ अप्सरोरूपदर्शनादेवेत्यर्थः ॥ विस्मितंप्रफुल्लंजातं ॥ विस्मितःप्रफुल्लः ॥ ४ ॥ निगृह्णन्मानसमिति ॥ निरुद्धंकुर्वन्नपिनियंतुंनशशाकेत्यर्थः ॥ प्रसृतमिति ॥ विषयेषुव्यापृतमित्यर्थः ॥ ५ ॥ नैवविधृतमिति ॥ नविधृतंनिरुद्धमभवदितिशेषः ॥ ६ ॥ ७ ॥ सोविचिंत्येति ॥ अविचिंत्येतिच्छेदः ॥ नगणयित्वेत्यर्थः ॥ ननुवीर्यपातानंतरंप्रायश्चित्तंकृत्वैवमंथनंकर्तव्यंतत्कथमविचिंत्येत्युक्तमितिचेन्न ॥ यतोयज्ञेकर्मणियज्ञांगवैकल्येएवप्रायश्चित्तंनान्यथेतिमन्यतेमुनिः ॥ यद्वाऽरण्यांपतितंवीर्यमविचिंत्याऽज्ञायेत्यर्थः ॥ वीर्यपातानंतरंप्रायश्चित्तंकृत्वैवमंथनंकृतंपरंत्वरण्यांपतितमित्येवनज्ञातमित्यर्थकल्पनात् ॥ व्यासाकृतिश्चासौमनोहरश्चेतिसमस्त

साकृत्वाऽऽथशुकीरूपंनिर्गताभयविह्वला ॥ कृष्णस्तुविस्मयंप्राप्तोविहंगींतांविलोकयन् ॥ ३ ॥ कामस्तुदेहेव्यासस्यदर्शनादेवसंगतः ॥ मनोऽतिविस्मितंजातंसर्वगात्रेषुविस्मितः ॥ ४ ॥ सतुधैर्येणमहतानिगृह्णन्मानसंमुनिः ॥ नशशाकनियंतुंचसव्यासःप्रसृतंमनः ॥ ५ ॥ बहुशोगृह्यमाणंचघृताच्यामोहितंमनः ॥ भावित्वान्नैवविधृतंव्यासस्यामिततेजसः ॥ ६ ॥ मंथनंकुर्वतस्तस्यमुनेरग्निचिकीर्षया ॥ अरण्यामेवसहसातस्यशुक्रमथापतत् ॥ ७ ॥ सोऽविचिंत्यतथापातंममंथारणिमेवच ॥ तस्माच्छुकःसमुद्भूतोव्यासाकृतिमनोहरः ॥ ८ ॥ विस्मयंजनयन्बालःसंजातस्तदरण्यजः ॥ यथाऽध्वरेसमिद्धोग्निर्भातिहव्येनदीप्तिमान् ॥ ९ ॥ व्यासस्तुसुतमालोक्यविस्मयंपरमंगतः ॥ किमेतदितिसंचिंत्यवरदानाच्छिवस्यवै ॥ १० ॥ तेजोरूपीशुकोजातोप्यरणीगर्भसंभवः ॥ द्वितीयोग्निरिवात्यर्थंदीप्यमानःस्वतेजसा ॥ ११ ॥ विलोकयामासतदाव्यासस्तुमुदितंसुतम् ॥ दिव्येनतेजसायुक्तंगार्हपत्यमिवापरम् ॥ १२ ॥ गंगांतःस्नापयामाससमागत्यगिरेस्तदा ॥ पुष्पवृष्टिस्तुखाज्जाताशिशोरुपरितापसाः ॥ १३ ॥ जातकर्मादिकंचक्रेव्यासस्तस्यमहात्मनः ॥ देवदुंदुभयोनेदुर्ननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ १४ ॥ जगुर्गंधर्वपतयोमुदितास्तेदिदृक्षवः ॥ विश्वावसुर्नारदश्चतुंबुरुरःशुकसंभवे ॥ १५ ॥ तुष्टुवुर्मुदिताःसर्वेदेवाविद्याधरास्तथा ॥ दृष्ट्वाव्याससुतंदिव्यमरणीगर्भसंभवम् ॥ १६ ॥ अंतरिक्षात्पपातोर्व्यांदंडःकृष्णाजिनंशुभम् ॥ कमंडलुस्तथादिव्यःशुकस्यार्थेद्विजोत्तमाः ॥ १७ ॥ सद्यःसववृधेबालोजातमात्रोतिदीप्तिमान् ॥ तस्योपनयनंचक्रेव्यासोविद्याविधानवित् ॥ १८ ॥ उत्पन्नमात्रंतंवेदाःसरहस्याःससंग्रहाः ॥ उपतस्थुर्महात्मानंयथास्यपितरंतथा ॥ १९ ॥ यतोदृष्टंशुकीरूपंघृताच्याःसंभवेतदा ॥ शुकेतिनामपुत्रस्यचकारमुनिसत्तमाः ॥ २० ॥

म् ॥ ८ ॥ अरण्यजः ॥ अरण्यकाष्ठजइत्यर्थः ॥ शम्याअरण्यकाष्ठत्वात् ॥ यथाध्वरेइति ॥ तथायंदीप्तिमानितिशेषः ॥९॥ किमेतदिति ॥ कामिन्यभावेकथंपुत्रोत्पत्तिरितिविचिंत्यचिंतांकृत्वाशिवस्यवरदानादेतदभवदितितर्कयामासेतिशेषः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ खादाकाशात् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ उपतस्थुर्मनसिस्फुरणंप्राप्नुवन्नित्यर्थः ॥ १९ ॥ घृताच्याः संभवेतदेति ॥ घृताच्याःशुकीरूपंसंभवेशुकोत्पत्तिसमयेदृष्टं यतोयस्मात्कारणात् ॥ तस्मादेवतदातस्मिन्काले ॥ शुकेतिसंधिरार्षः ॥ शुकइतिनामचकारेत्यर्थः ॥ यदुद्देशेनवीर्यंपतितंसातस्यमातेतिशुकीमातास्येतिशुकनामकरणतात्पर्यम् ॥ २० ॥ ॥

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ घ्राणंमूर्ध्नीति ॥ मस्तकावघ्राणंकृतवानित्यर्थः॥ २४ ॥ आश्वास्येति ॥ पुत्राध्ययनंश्रुत्वासम्यक्त्वयाऽध्ययनंकृतमित्याश्वास्येत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥
॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ अभ्यासेसमीपे ॥ ३२ ॥ तत्त्वेनपरमार्थदृष्ट्येत्यर्थः ॥ पूर्वोक्तंतुत्वयालौकिकदृष्ट्योक्तमितिभावः ॥ ३३ ॥ परमार्थदृष्ट्यैवेदमुक्तमित्यभिप्रायेणव्यासआह ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

बृहस्पतिमुपाध्यायंकृत्वाव्याससुतस्तदा ॥ व्रतानिब्रह्मचर्यस्यचकारविधिपूर्वकम् ॥ २१ ॥ सोऽधीत्यनिखिलान्वेदान्सरहस्यान्ससंग्रहान् ॥ धर्मशास्त्राणिसर्वाणिकृत्वागुरुकुलेशुकः ॥ २२ ॥ गुरवेदक्षिणांदत्त्वासमावृत्तोमुनिस्तदा ॥ आजगामपितुःपार्श्वेकृष्णद्वैपायनस्यच ॥ २३ ॥ दृष्ट्वाव्यासःशुकंप्राप्तंप्रेम्णोत्थायससंभ्रमः ॥ आलिलिंगमुहुर्घ्राणंमूर्ध्नितस्यचकारह ॥ २४ ॥ पप्रच्छकुशलंव्यासस्तथाचाध्ययनंशुचिः ॥ आश्वास्यस्थापयामासशुकंतत्राऽऽश्रमेशुभे ॥ २५ ॥ दारकर्मततोव्यासःशुकस्यपर्यचिंतयत् ॥ कन्यांमुनिसुतांकांतामपृच्छदतिवेगवान् ॥ २६ ॥ शुकंप्राहसुतंव्यासोवेदोऽधीतस्त्वयाऽनघ ॥ धर्मशास्त्राणिसर्वाणिकुरुभार्यांमहामते ॥ २७॥ गार्हस्थ्यंचसमासाद्ययजदेवान्पितॄनथ ॥ ऋणान्मोचयमांपुत्रप्राप्यदारान्मनोरमान् ॥ २८ ॥ अपुत्रस्यगतिर्नास्तिस्वर्गोनैवचनैवच ॥ तस्मात्पुत्रमहाभागकुरुष्वाद्यगृहाश्रमम् ॥ २९ ॥ कृत्वागृहाश्रमंपुत्रसुखिनंकुरुमांशुक ॥ आशामेमहतीपुत्रपूरयस्वमहामते ॥ ३० ॥ तपस्तप्त्वामहाघोरंप्राप्तोऽसित्वमयोनिजः ॥ देवरूपीमहाप्राज्ञपाहिमांपितरंशुक ॥ ३१ ॥ सूतउवाच ॥ इतिवादिनमभ्यासेप्राप्तःप्राहशुकस्तदा ॥ विरक्तःसोऽतिरक्तंतंसाक्षात्पितरमात्मनः ॥ ३२ ॥ शुकउवाच ॥ किंत्वंवदसिधर्मज्ञवदव्यासमहामते ॥ तत्त्वेनशाधिशिष्यंमांत्वदाज्ञांकरवाण्यलम् ॥ ३३ ॥ व्यासउवाच ॥ त्वदर्थेयत्तपस्तप्तंमयापुत्रशतंसमाः ॥ प्राप्तस्त्वंचातिदुःखेनशिवस्याऽऽराधनेनच॥ ॥ ३४ ॥ ददामितववित्तंतुप्रार्थयित्वाऽथभूपतिं ॥ सुखंभुंक्ष्वमहाप्राज्ञप्राप्ययौवनमुत्तमम् ॥ ३५ ॥ शुकउवाच ॥ किंसुखंमानुषेलोकेब्रूहितातनिरामयम् ॥ दुःखविद्धंसुखंप्राज्ञानवदंतिसुखंकिल ॥ ३६ ॥ स्त्रियंकृत्वामहाभागभवामितद्वशानुगः ॥ सुखंकिंपरतंत्रस्यस्त्रीजितस्यविशेषतः ॥ ३७ ॥ कदाचिदपिमुच्येतलोहकाष्ठादियंत्रितः ॥ पुत्रदारैर्निबद्धस्तुनविमुच्येतकर्हिचित् ॥ ३८ ॥ विण्मूत्रसंभवोदेहोनारीणांतन्मयस्तथा ॥ कःप्रीतिंतत्रविप्रेंद्रविबुधःकर्तुमिच्छति ॥ ३९ ॥ अयोनिजोऽहंविप्रर्षेयोनौमेकीदृशीमतिः ॥ नवांछाम्यहमग्रेपियोनावेवसमुद्भवम् ॥ ४० ॥ विट्सुखंकिमुवांछामित्यक्त्वाऽऽत्मसुखमद्भुतम् ॥ आत्मारामश्चभूयोऽपिनभवत्यतिलोलुपः॥४१॥ प्रथमंपठितावेदामयाविस्तारिताश्चते॥ हिंसामयास्तेपठिताःकर्ममार्गप्रवर्तकाः ॥४२॥

निरामयम् ॥ दुःखेनासंभिन्नमित्यर्थः ॥ दुःखविद्धंतुसुखंनैवसुखंभवतीतिपंडितावदंतीत्याह दुःखविद्धमिति ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ विस्तारिताविचारिताइत्यर्थः ॥ तत्रापिनशांतिर्लब्धातेषांहिंसामयत्वादित्याह हिंसेति ॥ ४२ ॥

॥४३॥४४॥ कृत्वेति ॥ एतत्रासादेवबृहस्पतिंप्रणम्य ज्ञानप्राप्त्यर्थंत्वत्समीपमागतोस्मीत्यर्थः ॥४५॥ नभचक्रवत्नक्षत्रचक्रवदित्यर्थः ॥४६॥ निजतत्त्वविचारणादितिल्यब्लोपेपंचमी ॥ तंविहाये
त्यर्थः ॥ मूढानांसुखबुद्धिःसंसारेत्वकिंचित्करेत्याह मूढानामिति ॥ ४७ ॥ सधर्माइति ॥ श्वाश्वसूकरैःसधर्माःसमानधर्मवंतइत्यर्थः ॥ समासांतविधेरनित्यत्वात्धर्मादनिच्केवलादित्यनिजभावः ॥
॥ ४८ ॥ मानुष्यमिति ॥ एतादृशोयदिबध्येततर्हिमोक्षोच्छेदएवस्यादितिभावः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ तर्हिकःपंडितस्तत्राह नबाध्यतइति ॥ कूटस्थवस्त्वनुभवेनगुणत्रयासंबद्धइत्यर्थः ॥ ५१ ॥ भव

बृहस्पतिर्गुरुःप्राप्तःसोऽपिमग्नोगृहार्णवे ॥ अविद्याग्रस्तत्दृदयःकथंतारयितुंक्षमः ॥ ४३ ॥ रोगग्रस्तोयथावैद्यःपररोगचिकित्सकः ॥ तथागुरुर्मुमुक्षोर्मे
गृहस्थोऽयंविडंबना ॥ ४४ ॥ कृत्वाप्रणामंगुरवेत्वत्समीपमुपागतः ॥ त्राहिमांतत्त्वबोधेनभीतंसंसारसर्पतः ॥४५ ॥ संसारेऽस्मिन्महाघोरेभ्रमणंनभचक्र
वत् ॥ नचविश्रमणंक्वापिसूर्यस्येवदिवानिशि ॥ ४६ ॥ किंसुखंतातसंसारेनिजतत्त्वविचारणात् ॥ मूढानांसुखबुद्धिस्तुविट्सुकीटसुखंयथा ॥ ४७ ॥ अ
धीत्यवेदशास्त्राणिसंसारेरागिणश्चये ॥ तेभ्यःपरोनमूर्खोऽस्तिसधर्माःश्वाश्वसूकरैः ॥ ४८ ॥ मानुष्यंदुर्लभंप्राप्यवेदशास्त्राण्यधीत्यच ॥ बध्यतेयदिसंसारे
कोविमुच्येतमानवः ॥ ४९ ॥ नातःपरतरंलोकेक्वचिदाश्चर्यमद्भुतम् ॥ पुत्रदारगृहासक्तःपंडितःपरिगीयते ॥ ५० ॥ नबाध्यतेयःसंसारेनरोमायागुणैस्त्रि
भिः ॥ सविद्वान्सचमेधावीशास्त्रपारंगतोहिसः ॥ ५१ ॥ किंवृथाऽध्ययनेनात्रदृढबंधकरेणच ॥ पठितव्यंतदेवाशुमोचयेद्भवबंधनात् ॥ ५२ ॥ गृह्णाति
पुरुषंयस्माद्गृहंतेनप्रकीर्तितम् ॥ क्वसुखंबंधनागारेतेनभीतोऽस्म्यहंपितः ॥ ५३ ॥ येऽबुधामंदमतयोविधिनामुषिताश्चये ॥ तेप्राप्यमानुषंजन्मपुनर्बं
धंविशंत्युत ॥ ५४ ॥ व्यासउवाच ॥ नगृहंबंधनागारंबंधनेनचकारणम् ॥ मनसायोविनिर्मुक्तोगृहस्थोपिविमुच्यते ॥ ५५ ॥ न्यायागतधनःकुर्वन्वेदो
क्तंविधिवत्क्रमात् ॥ गृहस्थोपिविमुच्येतश्राद्धकृत्सत्यवाक्शुचिः ॥ ५६ ॥ ब्रह्मचारीयतिश्चैववानप्रस्थोव्रतस्थितः ॥ गृहस्थंसमुपासंतेमध्याह्नातिक्रमे
सदा ॥ ५७ ॥ श्रद्धयाचान्नदानेनवाचासूनृतयातया ॥ उपकुर्वंतिधर्मस्थागृहाश्रमनिवासिनः ॥५८॥ गृहाश्रमात्परोधर्मोनदृष्टोनचवैश्रुतः ॥ वसिष्ठादिभि
राचार्यैर्ज्ञानिभिःसमुपाश्रितः ॥ ५९ ॥ किमसाध्यंमहाभागवेदोक्तानिचकुर्वतः ॥ स्वर्गंमोक्षंचसज्जन्मयद्यद्वांछतितद्भवेत् ॥ ६०॥ आश्रमादाश्रमंगच्छे
दितिधर्मविदोविदुः ॥तस्मादग्निंसमाधायकुरुकर्माण्यतंद्रितः॥६१॥देवान् पितॄन्मनुष्यांश्चसंतर्प्यविधिवत्सुत॥पुत्रमुत्पाद्यधर्मज्ञसंयोज्यचगृहाश्रमे ॥ ६२॥

बंधनादत्रयदितिशेषः ॥ ५२ ॥ गृह्णातीति ॥ बध्नातीत्यर्थः ॥ ५३॥५४॥ व्यासस्तुकुटुंबेशुचौदेशेस्वाध्यायमधीयानोधार्मिकान्विदधदित्यादिछांदोग्यश्रुतिमनुसृत्यगृहस्थाश्रमंश्रेष्ठत्वेनकथयति॥
नगृहंबंधनागारमिति ॥ नहिजडंगृहंपुरुषंबध्नातिनचान्यद्बंधनेकारणमस्तिकिंतुमनसआसक्तिमात्रंकारणंतांविहायसंसारंकुर्वाणोमुच्यतएवेत्यर्थः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ब्रह्मचारीति ॥ गृहस्थाश्रमेवसंस्ते
भ्योभैक्ष्यंदत्त्वातत्पुण्यभागीभवतीत्यर्थः ॥ ५७ ॥ उपकुर्वंतीति ॥ पुण्यादिदानेनेत्यर्थः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥

॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ एतत्ग्रंथस्यावांतरतात्पर्यंतुज्ञानाधिकारप्राप्तिपर्यंतंकर्ममार्गोनिष्कामतयाऽऽश्रयितव्यइति ॥ ॥ इतिश्रीदेवाभागवततिलकेप्रथमस्कंधेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ सप्तषष्टिश्लोकवर्यैःशुकवैराग्यमुच्यते ॥ श्रीदेव्याचोपदेशश्चहरयेकृतउच्यते ॥ १ ॥ पितुर्वाक्यंश्रुत्वाशुकउवाच नाहमिति ॥ गृहंजायासंबंधंगृहस्थाश्रमंवावागुरामृगबंधिनी

त्यक्त्वागृहंवनंगत्वाकर्ताऽसिव्रतमुत्तमम् ॥ वानप्रस्थाश्रमंकृत्वासंन्यासंचततःपरम् ॥६३॥इंद्रियाणिमहाभागमादकानिसुनिश्चितम् ॥अदारस्यदुरंतानि पंचैवमनसासह ॥६४॥ तस्माद्दारान्प्रकुर्वीततज्जयायमहामते ॥ वार्धकेतपआतिष्ठेदितिशास्त्रोदितंवचः ॥६५॥ विश्वामित्रोमहाभागतपःकृत्वाऽतिदुश्चरम् ॥ त्रीणिवर्षसहस्राणिनिराहारोजितेंद्रियः ॥६६॥ मोहितश्चमहातेजावनेमेनकयास्थितः ॥ शकुंतलासमुत्पन्नापुत्रीतद्वीर्यजाशुभा ॥६७॥ दृष्ट्वादाशसुतांकालींपितामममपराशरः ॥ कामबाणार्दितःकन्यांतांजग्राहोडुपेस्थितः ॥६८॥ ब्रह्मापिस्वसुतांदृष्ट्वापंचबाणप्रपीडितः ॥ धावमानश्चरुद्रेणमूर्छितश्चनिवारितः ॥६९॥ तस्मात्त्वमपिकल्याणकुरुमेवचनंहितम् ॥ कुलजांकन्यकांवृत्वावेदमार्गंसमाश्रय ॥ ७० ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेम०प्रथमस्कंधेचतुर्दशोध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ नाहंगृहंकरिष्यामिदुःखदंसर्वदापितः ॥ वागुरासदृशंनित्यंबंधनंसर्वदेहिनाम् ॥१॥ धनचिंतातुराणांहिक्कसुखंतातदृश्यते ॥ स्वजनैःखलुपीड्यंतेनिर्धनालोलुपाजनाः ॥ २ ॥ इंद्रोऽपिनसुखीतादृग्यादृशोभिक्षुनिस्पृहः ॥ कोऽन्यःस्यादिहसंसारेत्रिलोकीविभवेसति ॥ ३ ॥ तपंतंतापसंदृष्ट्वामघवादुःखितोभवन् ॥ विघ्नान्बहुविधानस्यकरोतिचदिवस्पतिः ॥ ४ ॥ ब्रह्माऽपिनसुखीविष्णुर्लक्ष्मींप्राप्यमनोरमाम् ॥ खेदंप्राप्नोतिसततंसंग्रामैरसुरैःसह ॥ ५ ॥ करोतिविपुलान्यत्नांस्तपश्चरतिदुश्चरम् ॥ रमापतिरपिश्रीमान्कस्यास्तिविपुलंसुखम् ॥६॥ शंकरोऽपिसदादुःखीभवत्येवचवेद्म्यहम् ॥ तपश्चर्यांप्रकुर्वाणोदैत्ययुद्धकरःसदा ॥ ७ ॥ कदाचिन्नसुखीशेतेधनवानपिलोलुपः ॥ निर्धनस्तुकथंतातसुखंप्राप्नोतिमानवः ॥ ८ ॥ जानन्नपिमहाभागपुत्रंवावीर्यसंभवम् ॥ नियोक्ष्यसिमहाघोरेसंसारेदुःखदेसदा ॥ ९ ॥ जन्मदुःखंजरादुःखंदुःखंचमरणेतथा ॥ गर्भवासेपुनर्दुःखंविष्ठामूत्रमयेपितः ॥ १० ॥ तस्मादतिशयंदुःखंतृष्णालोभसमुद्भवम् ॥ याञ्चायांपरमंदुःखंमरणादपिमानद ॥ ११ ॥ प्रतिग्रहधनाविप्रानबुद्धिबलजीवनाः ॥ पराशापरमंदुःखंमरणंचदिनेदिने ॥ १२ ॥ पठित्वासकलान्वेदान्शास्त्राणिचसमंततः ॥ गत्वाचधनिनांकार्यास्तुतिःसर्वात्मनाबुधैः ॥ १३ ॥ एकोदरस्यकाचिंतापत्रमूलफलादिभिः ॥ येनकेनाप्युपायेनसंतुष्टयाचप्रपूर्यते ॥ १४ ॥ भार्यापुत्रास्तथापौत्राःकुटुंबेविपुलेसति ॥ पूरणार्थंमहद्दुःखंक्कसुखंपितरद्भुतम् ॥ १५ ॥

रज्जुस्तत्सदृशंबंधकम् ॥ १ ॥ २ ॥ त्रिलोकीविभवेसतिइंद्रोऽपिनसुखीत्यन्वयः ॥ ३ ॥ इंद्रदुःखंकथयति तपंतमिति ॥ भवन्निितिशत्रंतंव्यासर्संबोधनम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ जानन्नपीति ॥ इत्थंजानन्नपिमामौरसंपुत्रंकथमेवंनियोजयसीत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ मरणंचेति ॥ अपमानएवमरणंप्रतिदिनम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ विरक्तस्यनैवदुःखमित्याह एकोदरस्येति ॥ १४ ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ प्रारब्धंसंचितंवर्तमानंचत्रिविधंकर्ममूलजमविद्याजन्यंयथानश्येदित्यन्वयः ॥ १७ ॥ १८ ॥ भोगैर्वार्येंहरति ॥ पूर्णंधनंमनश्चकुटिलभाषणैः ॥ स्तेनश्चोरः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ अश्रूणिनेत्रजलानि ॥ वेपथुःकंपः ॥ २२ ॥ २३ ॥ वेदसंमितंवेदवत्प्रमाणवाक्यम् ॥ २४ ॥ कावसेति ॥ काप्यनिर्वचनीयेत्यर्थः ॥ किंस्विदितिवितर्के ॥ दुष्करादुष्करयत्नसाध्येत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६

योगशास्त्रंवदममज्ञानशास्त्रंसुखाकरम् ॥ कर्मकांडेऽखिलेतातनरमेऽहंकदाचन ॥ १६ ॥ वद्कर्मक्षयोपायंप्रारब्धंसंचितंतथा ॥ वर्तमानंयथानश्येत्त्रिविधंकर्ममूलजम् ॥ १७ ॥ जलूकेवसदानारीरुधिरंपिबतीतिवै ॥ मूर्खस्तुनविजानातिमोहितोभावचेष्टितैः ॥ १८ ॥ भोगैर्वीर्यंधनंपूर्णंमनःकुटिलभाषणैः ॥ कांताहरतिसर्वस्वंकःस्तेनस्तादृशोऽपरः ॥ १९ ॥ निद्रासुखविनाशार्थंमूर्खस्तुदारसंग्रहम् ॥ करोतिवंचितोधात्रादुःखायनसुखायच ॥ २० ॥ सूतउवाच ॥ एवंविधानिवाक्यानिश्रुत्वाव्यासःशुकस्यच ॥ संप्रापमहतींचिंतांकिंकरोमीत्यसंशयम् ॥ २१ ॥ तस्यसुस्रुवुरश्रूणिलोचनाद्दुःखजानिच ॥ वेपथुश्चशरीरेऽभूद्ग्लानिंप्रापमनस्तथा ॥ २२ ॥ शोचंतंपितरंदृष्ट्वादीनंशोकपरिप्लुतम् ॥ उवाचपितरंव्यासंविस्मयोत्फुल्ललोचनः ॥ २३ ॥ अहोमायाबलंचोग्रंयन्मोहयतिपंडितम् ॥ वेदांतस्यचकर्तारंसर्वज्ञंवेदसंमितम् ॥ २४ ॥ नजानेकाचसामायाकिंस्वित्साऽतीवदुष्करा ॥ यामोहयतिविद्वांसंव्यासंसत्यवतीसुतम् ॥ २५ ॥ पुराणानांचवक्ताचनिर्माताभारतस्यच ॥ विभागकर्तावेदानांसोऽपिमोहमुपागतः ॥ २६ ॥ तांयामिशरणंदेवींयामोहयतिवैजगत् ॥ ब्रह्मविष्णुहरादींश्चकथाऽन्येषांचकीदृशी ॥ २७ ॥ कोप्यस्तित्रिपुलोकेषुयोनमुह्यतिमायया ॥ यन्मोहंगमिताःपूर्वंब्रह्मविष्णुहरादयः ॥ २८ ॥ अहोबलमहोवीर्यंदेव्याखलुविनिर्मितम् ॥ माययैववशंनीतःसर्वज्ञईश्वरःप्रभुः ॥ २९ ॥ विष्ण्वंशसंभवोव्यासइतिपौराणिकाजगुः ॥ सोऽपिमोहार्णवेमग्नोभग्नपोतोवणिग्यथा ॥ ३० ॥ अश्रुपातंकरोत्यद्यविवशःप्राकृतोयथा ॥ अहोमायाबलंचैतद्दुस्त्यजंपंडितैरपि ॥ ३१ ॥ कोऽयंकोऽहंकथंचेहकीदृशोऽयंभ्रमःकिल ॥ पंचभूतात्मकेदेहेपितापुत्रेतिवासना ॥ ३२ ॥ बलिष्ठाखलुमायेयंमायिनामपिमोहिनी ॥ ययाऽभिभूतःकृष्णोऽपिकरोतिरोदनंद्विजः ॥ ३३ ॥ सूतउवाच ॥ तांनत्वामनसादेवींसर्वकारणकारणम् ॥ जननींसर्वदेवानांब्रह्मादीनांतथेश्वरीम् ॥ ३४ ॥ पितरंप्राहदीनंतंशोकार्णवपरिप्लुतम् ॥ अरणीसंभवोव्यासंहेतुमद्वचनंशुभम् ॥ ३५ ॥ पाराशर्यमहाभागसर्वेषांबोधदःस्वयम् ॥ किंशोकंकुरुषेस्वामिन्यथाऽज्ञःप्राकृतोनरः ॥ ३६ ॥

व्यासशांत्यर्थंदेवींप्रार्थयति तांयामीति ॥ अंतर्यामिरूपिणीमित्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ ईश्वरोविष्णुः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ कोऽयमिति ॥ अयंव्यासोममकःनकोपितथाऽहंशुकएतस्यकः नकोप्यथापिकीदृशोऽयंभ्रमएतस्यममगृहस्थाश्रमेणकल्याणंभविष्यति ॥ कथंचेहपंचभूतात्मकेमेदेहेपितापुत्रइत्येवंरूपावासनाआश्चर्यमेतदित्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

विभ्रमोऽयंमहात्मनीति ॥ कथमितिशेषः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ पुत्रोऽहंकिंकरोमीति ॥ ममोपयोगःकइत्यर्थः ॥ ननुपितुःपरलोकक्रियार्थंपुत्रोऽपेक्षितइतिचेन्न ॥ तद्वचनस्यकर्मठश्रद्धाजाड्याभि
प्रायकत्वात् ॥ अतएवब्रह्मचर्यादेवप्रव्रजेदितिसंन्यासोब्रह्मचारिणामुक्तइतिभावः ॥ ४० ॥ अजीगर्तेनब्राह्मणेनातएवस्वपुत्रोद्रव्यंगृहीत्वाहरिश्चंद्रायपश्वर्थंसमर्पितइत्याह अजीगर्तेनेति ॥ तस्माद्द्रव्य
मेवसुखदंनपुत्रादिकमित्यर्थः ॥ इयंकथासप्तमस्कंधेवक्ष्यमाणाऽस्ति ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ दैवज्ञइति ॥ दैवस्यसूक्ष्मत्वात्सूक्ष्मज्ञइत्यर्थः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ वृद्धगामिनीवृद्धाश्रयिण्यपीयंमतिरित्यर्थः ॥ ४५ ॥
॥ ४६ ॥ चतुर्थाश्रमयोग्यस्यशुकपुत्रस्यैतद्भागवतोपदेशादन्योऽपियोविरक्तःपुत्रसदृशःप्रियश्चतस्माएवैतद्भागवतंवक्तव्यंनान्यस्माइतिसूचितम् ॥ ब्रह्मसंमितंवेदसंमितम् ॥ ४७ ॥ भूषणंमुख्यंसाम्या

अथाहंतवपुत्रोऽस्मिनजानेपूर्वजन्मनि ॥ कोऽहंकस्त्वंमहाभागविभ्रमोऽयंमहात्मनि ॥ ३७ ॥ कुरुधैर्यंप्रबुध्यस्वमाविषादेमनःकृथाः ॥ मोहजाल
मिमंमत्वामुंचशोकंमहामते ॥ ३८ ॥ क्षुधानिवृत्तिर्भक्ष्येणनपुत्रदर्शनेनच ॥ पिपासाजलपानेनयातिनैवात्मजेक्षणात् ॥ ३९ ॥ घ्राणंसुखंसुगंधेनक
र्णजंश्रवणेनच ॥ स्त्रीसुखंतुस्त्रियानूनंपुत्रोऽहंकिंकरोमिते ॥ ४० ॥ अजीगर्तेनपुत्रोऽपिहरिश्चंद्रायभूभुजे ॥ पशुकामाययज्ञार्थंदत्तोमौल्येनसर्वथा ॥
॥ ४१ ॥ सुखानांसाधनंद्रव्यंधनात्सुखसमुच्चयः ॥ धनमर्जयलोभश्चेत्पुत्रोऽहंकिंकरोम्यहम् ॥ ४२ ॥ मांप्रबोधयबुद्ध्यात्वंदैवज्ञोसिमहामते ॥ यथा
मुच्येयमयंतंगर्भवासभयान्मुने ॥ ४३ ॥ दुर्लभंमानुषंजन्मकर्मभूमाविहानघ ॥ तत्रापिब्राह्मणत्वंवैदुर्लभंचोत्तमेकुले ॥ ४४ ॥ बद्धोऽहमितिमेबुद्धि
र्नापसर्पतिचित्ततः ॥ संसारवासनाजालेनिविष्टावृद्धगामिनी ॥ ४५ ॥ सूतउवाच ॥ इत्युक्तस्तुतदाव्यासःपुत्रेणामितबुद्धिना ॥ प्रत्युवाचशुकंशां
तंचतुर्थाश्रममानसम् ॥ ४६ ॥ व्यासउवाच ॥ पठपुत्रमहाभागमयाभागवतंकृतम् ॥ शुभंचातिविस्तीर्णंपुराणंब्रह्मसंमितम् ॥ ४७ ॥ स्कंधाद्वा
दशतत्रैवपंचलक्षणसंयुतम् ॥ सर्वेषांचपुराणानांभूषणंममसंमतम् ॥ ४८ ॥ सदसज्ज्ञानविज्ञानंश्रुतमात्रेणजायते ॥ येनभागवतेनेहतत्पठत्वंमहाम
ते ॥ ४९ ॥ वटपत्रशयानायविष्णवेबालरूपिणे ॥ केनास्मिबालभावेननिर्मितोऽहंचिदात्मना ॥ ५० ॥ किमर्थंकेनद्रव्येणकथंजानामिचाखिलम् ॥
इत्येवंचिंत्यमानायमुकुंदायमहात्मने ॥ ५१ ॥

वस्थमायोपाधिकब्रह्मप्रतिपादकत्वादेतस्यसर्वपुराणश्रेष्ठत्वंयुक्तमेव ॥ अन्यपुराणानांतुसाम्यावस्थमायाजन्यैकैकसत्त्वादिगुणोपाधिहरिहरब्रह्मादिकप्रतिपादकत्वान्नमुख्यत्वमितिभावः ॥ ४८ ॥ सदस
ज्ज्ञानविज्ञानमिति ॥ येनश्रुतमात्रेणसत्ब्रह्मजगदसदेतयोःसदसतोर्ब्रह्मजगतोःसत्त्वेनासत्त्वेनचज्ञानंपरोक्षज्ञानंविज्ञानमपरोक्षज्ञानंचजायतइत्यर्थ ॥ ४९ ॥ इदंभागवतंकेनकस्माउपदिष्टमितिचेत्तत्राऽह
वटपत्रइति ॥ कथंभूताय केनकारणेनाहंबालभावेनस्थितोस्मिकेंचकेनचिदात्मनाकेनचेतनेनपुरुषेणाहंनिर्मितोस्मि ॥ ५० ॥ किमर्थंकस्मैप्रयोजनायचनिर्मितोस्मिकेनद्रव्येणपृथिव्यादिद्रव्यमध्येके
नद्रव्येणाहंनिर्मितोस्मि ॥ किंवेदमखिलंसर्वमहंकथंजानामिज्ञास्यामीत्येवंप्रकारेणचिंतयतइत्यर्थः ॥ ५१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

एतत्सर्वशंकानिवृत्त्यर्थंसर्वार्थदंवाक्यंभगवत्याश्लोकार्धेनप्रोक्तम् ॥ किंतत् ॥ सर्वंखल्विदंजगदहमेवसनातनमस्मि ॥ बाधायांसामानाधिकरण्येनसर्वंदृश्यमात्रंमिथ्यारूपंनास्ति ॥ किंतुअहंसनातनब्रह्म रूपाकालत्रयाबाध्यासच्चिदानंदरूपिण्यहमेवास्मिअनेनवाक्येनसर्वंखल्विदंब्रह्मेतिवाक्यस्यार्थउक्तः ॥ ननुमिथ्याजगतोभावेऽपिचेतनांतरसंभावनास्यात्तदर्थंनेहनानास्तिकिंचनेत्यस्यार्थमुपदिशति नान्यदस्तिसनातनमिति ॥ मत्तोऽन्यद्भिन्नंसनातनंद्वितीयंचेतनमपिनास्तितथाचसर्वदृश्यनिषेधनचेतनांतरनिषेधनचैकमेवाद्वितीयंब्रह्मेतिमहावाक्यार्थउपदिष्टोभवति ॥ तेनचत्वयायद्याचिंत्यतेत

श्लोकार्धेनतयाप्रोक्तंभगवत्याऽखिलार्थदम् ॥ सर्वंखल्विदमेवाहंनान्यदस्तिसनातनम् ॥ ५२ ॥ तद्वचोविष्णुनापूर्वंसंविज्ञातंमनस्यपि ॥ केनोक्तावागि यंसत्याचिंतयामासचेतसा ॥ ५३ ॥ कथंवेद्मिप्रवक्तारंस्त्रीपुंसौवानपुंसकम् ॥ इतिचिंताप्रपन्नेनधृतंभागवतंहृदि ॥ ५४ ॥ पुनःपुनःकृतोच्चारस्तस्मिन्ने वास्तचेतमा ॥ वटपत्रेशयानःसन्नभूच्चिंतासमन्वितः ॥ ५५ ॥ तदाशांताभगवतीप्रादुरासचतुर्भुजा ॥ शंखचक्रगदापद्मवरायुधधराशिवा ॥ ५६ ॥ दि व्यांबरधरादेवीदिव्यभूषणभूषिता ॥ संयुतासदृशीभिश्चसखीभिःस्वविभूतिभिः ॥ ५७ ॥ प्रादुर्बभूवतस्याग्रेविष्णोरमिततेजसः ॥ मंदहास्यंप्रयुंजाना महालक्ष्मीःशुभानना ॥ ५८ ॥ सूतउवाच ॥ तांतथासंस्थितांदृष्ट्वाहृदयेकमलेक्षणः ॥ विस्मितःसलिलेतस्मिन्निराधारांमनोरमाम् ॥ ५९ ॥ रतिर्भूति स्तथाबुद्धिर्मतिःकीर्तिःस्मृतिर्धृतिः ॥ श्रद्धामेधास्वधास्वाहाक्षुधानिद्रादयागतिः ॥ ६० ॥ तुष्टिःपुष्टिःक्षमालज्जाजृंभातंद्राचशक्तयः ॥ संस्थिताःसर्वतः पार्श्वेमहादेव्याःपृथक्पृथक् ॥ ६१ ॥ वरायुधधराःसर्वानानाभूषणभूषिताः ॥ मंदारमालाकुलितामुक्ताहारविराजिताः ॥ ६२ ॥ तांदृष्ट्वाताश्चसंवीक्ष्य तस्मिन्नेकार्णवेजले ॥ विस्मयाविष्टहृदयःसंबभूवजनार्दनः ॥ ६३ ॥ चिंतयामाससर्वात्मादृष्टमायोतिविस्मितः ॥ कुतोभूताःस्त्रियःसर्वाःकुतोऽहंवटत ल्पगः ॥ ६४ ॥ अस्मिन्नेकार्णवेघोरेन्यग्रोधःकथमुत्थितः ॥ केनाहंस्थापितोऽस्म्यत्रशिशुंकृत्वाशुभाकृतिः ॥ ६५ ॥ ममेयंजननानोवामाया वाकापिदुर्घटा ॥ दर्शनंकेनचित्त्वद्यदत्तंवाकेनहेतुना ॥ ६६ ॥ किंमयाचात्रवक्तव्यंगंतव्यंवानवाक्वचित् ॥ मौनमास्थायतिष्ठेयंबालभावादतंद्रितः ॥ ॥ ६७ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेप्रथमस्कंधेपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥

स्यसर्वस्यकारणंसच्चिदानंदरूपिण्यद्वितीयानिर्वचनीयशक्तिमत्यहमेवभगवत्यस्तीत्युपदिष्टंभवति ॥ ५२ ॥ तद्वचइति ॥ संविज्ञातंविधृतमित्यर्थः ॥ ५३ ॥ भागवतमर्धश्लोकरूपंतद्धृतंहृदितस्यजपं चकारेत्यर्थः ॥ ५४ ॥ अस्तचेतसास्थापितचेतसा ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ तांलक्ष्मींताश्चपरिवारशक्तीश्च ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ देवींदृश्यमानामुत्प्रेक्षते ममेयंजननीति॥दर्शनंकेनचिदिति॥केनचिदनिर्वचनीयेनदेवताविशेषेणवाकेनापिहेतुनाकारणेनदर्शनमद्यदत्तंवा ॥६६॥अत्रनिश्चयाभावेकिंवामयावक्तव्यम् ॥ क्वचिद्वादेशेमयागंतव्यंनवागंतव्यमिति किंमन्यहंनजानेकेरउंवाउभाग्यादतंद्रितोमौनमास्थायाश्रित्यतिष्ठेयमित्येवंमयास्मिन्समयेकर्तव्यंनान्यदितिभावः ॥ ६७ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेप्रथमस्कंधेपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ७३ ॥

एकषष्टिश्लोकवर्येदेवीभाषणपूर्वकम् ॥ उपदिष्टंशुकायैतत्पुराणमितिचोच्यते ॥ किंविस्मितोह्यसीति ॥ यद्यहंनवीनात्वदपरिचितादेवीवामायावास्याम् ॥ तदात्वविस्मयोयुक्तोनचतथास्ति किंतु त्वेवशक्तिरस्मीतिभावः ॥ १ ॥ ननुतर्हिमयाकुतोनस्मर्यतइतिचेत्तत्राह महाशक्त्याइति ॥ महाशक्तिर्मायाशबलब्रह्मरूपिणीतस्याःप्रभावेणावरणरूपेणत्वंमांविस्मृतवान्अतोमांनस्मरसि ॥ ननुममाधुनैवजन्मतथाचतवममचसंबंधोनैवकदापिजातस्ततःकथमुच्यतेविस्मृतवानसीतिचेत्तत्राह पुरेति ॥ पुरापूर्वैप्रभवेसृष्टौतथापूर्वैप्रलयेजातेत्वंपुनःपुनर्भूत्वाभूत्वाउत्पद्योत्पद्यतिष्ठसीतिशेषः ॥ तथाचतास्मिंस्तस्मिञ्जन्मन्यहंत्वच्छक्तिरभवंतांमांनजानासीत्यतोविस्मृतवानित्युक्तंसत्यमेवेतिभावः ॥ २ ॥ ननुकासामहाशक्तिस्तत्राह निर्गुणेति ॥ साम्यावस्थोपाधिकेत्यर्थः ॥ तर्ह्यहंकस्तत्राह सगुणस्त्वमिति ॥ तर्हित्वंकासितत्राह तथाप्यहमिति॥यथात्वंसगुणस्तथैवाहंसगुणास्मीत्यर्थः ॥ तवकोसौगुणस्तत्राह सात्त्विकीति॥ सात्त्विकीपराशक्तिस्तांमामिकांमत्संबंधिनींविद्धिसत्त्वगुणात्मिकाहमित्य

॥ व्यासउवाच॥दृष्ट्वातंविस्मितंदेवंशयानंवटपत्रके ॥ उवाचसस्मितंवाक्यंविष्णोकिंविस्मितोह्यसि॥१॥महाशक्त्याःप्रभावेणत्वंमांविस्मृतवान्पुरा ॥प्रभवे प्रलयेजातेभूत्वाभूत्वापुनःपुनः॥२॥ निर्गुणासापराशक्तिःसगुणस्त्वंतथाप्यहम् ॥ सात्त्विकींकिलयाशक्तिस्तांशक्तिंविद्धिमामिकाम्॥३॥त्वन्नाभिकमला द्ब्रह्माभविष्यतिप्रजापतिः ॥ सकर्तासर्वलोकस्यरजोगुणसमन्वितः॥४॥सतदातपआस्थायप्राप्यशक्तिमनुत्तमाम् ॥ रजसारक्तवर्णंचकरिष्यतिजगत्त्रयम् ॥ ॥५॥सगुणान्पंचभूतांश्चसमुत्पाद्यमहामतिः ॥ इंद्रियाणींद्रियेशांश्चमनःपूर्वान्समंततः॥६॥करिष्यतिततःसर्गंतेनकर्तासउच्यते ॥ विश्वस्यास्यमहाभागत्वं वैपालयितातथा॥७॥तद्भ्रुवोर्मध्यदेशाच्चक्रोधाद्रुद्रोभविष्यति॥तपःकृत्वामहाघोरंप्राप्यशक्तिंतुतामसीम् ॥८॥कल्पांतेसोपिसंहर्ताभविष्यतिमहामते ॥ ते नाहंत्वामुपायातासात्त्विकींत्वमवेहिमाम्॥९॥स्थास्येहंत्वत्समीपस्थासदाहंमधुसूदन॥हृदयेतेकृतावासाभवामिसततंकिल ॥१०॥ विष्णुरुवाच ॥ श्लोक स्यार्धंमयापूर्वंश्रुतंदेविस्फुटाक्षरम्॥तत्केनोक्तंवरारोहेरहस्यंपरमंशिवम्॥११॥तन्मेब्रूहिवरारोहेसंशयोयंवरानने ॥निर्धनोहियथाद्रव्यंतत्स्मरामिपुनःपुनः ॥१२॥व्यासउवाच॥विष्णोस्तद्वचनंश्रुत्वामहालक्ष्मीःस्मितानना॥उवाचपरयाप्रीत्यावचनंचारुहासिनी ॥१३॥महालक्ष्मीरुवाच ॥शृणुशौरेवचोमह्यंस गुणाऽहंचतुर्भुज॥मांजानासिनजानासिनिर्गुणांसगुणालयाम्॥१४॥त्वंजानीहिमहाभागतयातत्प्रकटीकृतम्॥पुण्यंभागवतंविद्धिवेदसारंशुभावहम्॥१५॥

र्थः ॥ ३ ॥ किमर्थमुत्पादितोस्मीत्यस्योत्तरमाह त्वन्नाभीति ॥ ४ ॥ ५ ॥ सगुणान्गुणसहितान्पंचभूतानित्यर्थः ॥ पुल्लिंगमार्षम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ तेनेति ॥ सृष्ट्यादिनिमित्तेन ॥ ९ ॥ १० ॥ तत्केनोक्तमिति ॥ अत्रययोक्तंश्लोकार्धंसामूर्तिर्विष्णुनादृष्टाअस्तिअतएवतृतीयस्कंधेमणिद्वीपाधिवासिनींदृष्ट्वाविष्णुनोक्तम् ॥ गायंतीदोलयंतीचबालभावान्मयेक्षितेति ॥ तस्मात्केनोक्तमित्यत्रययाश्लोकार्धमुक्तंसातदर्थमुक्त्वा तिरोहितासाकाभवतिकिंतत्त्वाभवतीतितस्याःस्वरूपनिर्धारणार्थोयंप्रश्नइतिमंतव्यम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ यांनिर्गुणांगुणत्रयोपचयापचयरहितसाम्यावस्थमायोपाधिकब्रह्मरूपिणींनजानासित्वंतयामूलदेव्याभुवनेश्वर्यातत्प्रकटीकृतमित्याह तयातत्प्रकटीकृतमिति ॥ भागवतमितिभगवत्यामायोपाधिकब्रह्मरूपिण्याप्रतिपादकमर्धश्लोकात्मकंसूत्रभूतमेवसर्ववेदसारंसर्वंखल्विदंब्रह्मनेहनानास्तिकिंचनेतिसर्ववेदतात्पर्यार्थप्रतिपादकवाक्यार्थाभिलापकंपुराणंमंत्ररूपंप्रकटीकृतंविद्धि ॥ १५ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

नन्वेतादृशंरहस्यंभुवनेश्वर्यापामरायबालकायमह्यंकिमित्युपदिष्टमितिचेत्तत्राह कृपांचेति ॥ नान्यदत्रकारणंपश्यामिकेवलंभगवतीकृपैवात्रकारणंमन्ये ॥ ययास्वमुखेनैवातिरहस्यमुक्तम् ॥ १६ ॥
महाविद्याश्रीभुवनेश्वरीतयाप्रकाशितम् ॥ १७ ॥ इदंयदित्वयानुभूयतेतदातःपरंकिमपिवेदितव्यमवशिष्टंनैवास्ति ॥ वाचारंभणंविकारोनामधेयंमृत्तिकेत्येवसत्यमिति ॥ ब्रह्मैवेदममृतंपुरस्ताद्ब्रह्मपश्चा
द्दक्षिणतश्चोत्तरेण ॥ अधश्चोर्ध्वंचप्रसृतंब्रह्मैवेदंविश्वंवरिष्ठमित्यादिश्रुतिभिःसर्वकारणज्ञानेनकार्यमात्रज्ञानस्यप्रतिज्ञानात् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥२२॥२३॥ क्रियाकारणेति ॥ कार्यकारण

कृपांचमहतींमन्येदेव्याःशत्रुनिषूदन ॥ ययाप्रोक्तंपरंगुह्यंहितायतवसुव्रत ॥ १६ ॥ रक्षणीयंसदाचित्तेनविस्मार्यंकदाचन ॥ सारंहिसर्वशास्त्राणांमहा
विद्याप्रकाशितम् ॥ १७ ॥ नातःपरंवेदितव्यंवर्ततेभुवनत्रये ॥ प्रियोसिखलुदेव्यास्त्वंतेनतेव्याहृतंवचः ॥ १८ ॥ व्यासउवाच ॥ इतिश्रुत्वावचोदे
व्यामहालक्ष्म्याश्चतुर्भुजः ॥ दधारहृदयेनित्यंमत्वामंत्रमनुत्तमम् ॥ १९ ॥ कालेनकियतातत्रतन्नाभिकमलोद्भवः ॥ ब्रह्मादैत्यभयात्रस्तोजगामशरणं
हरेः ॥ २० ॥ ततःकृत्वामहायुद्धंहत्वातौमधुकैटभौ ॥ जजापभगवान्विष्णुःश्लोकार्धंविशदाक्षरम् ॥ २१ ॥ जपंतंवासुदेवंचदृष्ट्वादेवःप्रजापतिः ॥
पप्रच्छपरमप्रीतःकंजजःकमलापतिम् ॥ २२ ॥ किंत्वंजपसिदेवेशत्वत्तःकोप्यधिकोस्तिवै ॥ यत्स्मृत्वापुंडरीकाक्षप्रीतोसिजगदीश्वर ॥ २३ ॥ हरि
रुवाच ॥ मयित्वयिचयाशक्तिःक्रियाकारणलक्षणा ॥ विचारयमहाभागयासाभगवतीशिवा ॥ २४ ॥ यस्याऽऽधारेजगत्सर्वंतिष्ठत्यत्रमहार्णवे ॥ साका
रायामहाशक्तिरमेयाचसनातनी ॥ २५ ॥ ययाविसृज्यतेविश्वंजगदेतच्चराचरम् ॥ सैषाप्रसन्नावरदानृणांभवतिमुक्तये ॥ २६ ॥ साविद्यापरमा
मुक्तेर्हेतुभूतासनातनी ॥ संसारबंधहेतुश्चसैवसर्वेश्वरेश्वरी ॥ २७ ॥ अहंत्वमखिलंविश्वंतस्याश्चिच्छक्तिसंभवम् ॥ विद्धिब्रह्मन्नसंदेहःकर्तव्यःसर्वदाऽनघ
॥२८॥ श्लोकार्धेनतयाप्रोक्तंतद्वैभागवतंकिल ॥ विस्तरोभवितातस्यद्वापरादौयुगेतथा॥ २९ ॥ व्यासउवाच ॥ ब्रह्मणासंगृहीतंचविष्णोस्तुनाभिपंकजे ॥
नारदायचतेनोक्तंपुत्रायामितबुद्धये॥३०॥नारदेनतथामह्यंदत्तंहिमुनिनापुरा॥ मयाकृतमिदंपूर्णंद्वादशस्कंधविस्तरम्॥३१॥ तत्पठस्वमहाभागपुराणंब्रह्म
संमितम्॥पंचलक्षणयुक्तंचदेव्याश्चरितमुत्तमम्॥३२॥तत्त्वज्ञानरसोपेतंसर्वेषामुत्तमोत्तमम्॥ धर्मशास्त्रसमंपुण्यंवेदार्थेनोपबृंहितम्॥३३॥ वृत्रासुरवधोपे
तंनानाख्यानकथायुतम्॥ब्रह्मविद्यानिधानंतुसंसारार्णवतारकम्॥३४॥गृहाणत्वंमहाभागयोग्योसिमतिमत्तरः॥ पुण्यंभागवतंनामपुराणंपुरुषर्षभ॥३५॥

लक्षणेतितात्पर्यम्॥२४॥सासर्वाधिष्ठानकूटस्थब्रह्मरूपिण्यस्तीत्याह यस्याधारेइति॥अत्रसंधिरार्षःयस्याआधारेइतितुच्छेदः॥अभेदेभेदमारोप्ययस्याआधारेइत्युक्तम्॥यदात्मकेआधारेइतितुरहस्यम् ॥
महार्णवेमहार्णवसदृशेगंभीरे ऽगाधेआधारइत्यन्वयः ॥२५॥२६॥२७॥२८॥ विस्तरइति॥व्यासकृतविस्तरइत्यर्थः ॥ तथायुगेकृतयुगेहिरण्यगर्भकृतविस्तरइत्यर्थः ॥द्वादशस्कंधेहिरण्यगर्भकृतविस्त
रस्यवक्ष्यमाणत्वात्॥ २९ ॥३०॥ पूर्णमिति.। ब्रह्मणाशतकोटिविस्तरंकृत्वानारदायोपदिष्टंतेनमह्यमुपदिष्टंतस्यसारांशंगृहीत्वामयाद्वादशस्कंधपरिमितंपूर्णंकृतमित्यर्थः॥३१॥३२॥३३॥३४ ॥ ३५॥

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ शिष्योयमिति ॥ सूतइत्यर्थः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ नलेभेशर्मकर्मात्मेति ॥ ननुसर्वक्लेशशांत्यर्थंभागवतंप्रणीतंतच्छ्रुत्वापियदिनशांतिस्तदाभागवतप्रणयनंव्यर्थमेव ॥ किंच शुकोपि महान्विरक्तःकर्मानासक्तमतिरतएवगृहस्थाश्रमानाकांक्षीतिपूर्वमुक्तंतच्छांत्यर्थंचभागवतंप्रगीतंतत्कथमत्रोच्यतेनलेभेशर्मकर्मात्मेतिचेत्सत्यं नात्रकर्मात्मेत्यनेनकर्मासक्तमतिरित्यर्थः ॥ किंतु गृहस्थाश्रमिणांकर्मिणांसंसर्गाद्यज्ञोपवीतशिखासूत्रसंबंधाच्चकर्मण्यासक्त्यभावेपिसंन्यासाश्रमंविनाकर्मत्यक्तुंनशक्यतइतिकर्मात्मेत्युक्तम् ॥ तथाचायमर्थः ॥ श्रीमद्देवीभागवतप्रतिपाद्योर्थःसंन्यासाश्रमंविना

अष्टादशसहस्राणांश्लोकानांकुरुसंग्रहम् ॥ अज्ञाननाशनंदिव्यंज्ञानभास्करबोधकम् ॥ ३६ ॥ सुखदंशांतिदंधन्यंदीर्घायुष्यकरंशिवम् ॥ शृण्वतांपठतांचेदंपुत्रपौत्रविवर्धनम् ॥ ३७ ॥ शिष्योऽयंममधर्मात्मालोमहर्षणसंभवः ॥ पठिष्यतित्वयासार्धंपुराणसंहितांशुभाम् ॥ ३८ ॥ सूतउवाच ॥ इत्युक्तंतेनपुत्रायमह्यंचकथितंकिल ॥ मयागृहीतंतत्सर्वंपुराणंचातिविस्तरम् ॥ ३९ ॥ शुकोऽधीत्यपुराणंतुस्थितोव्यासाश्रमेशुभे ॥ नलेभेशर्मकर्मात्माब्रह्मात्मजइवापरः ॥ ४० ॥ एकांतसेवीविकलःशून्यइवलक्ष्यते ॥ नात्यंतभोजनासक्तोनोपवासरतस्तथा ॥ ४१ ॥ चिंताविष्टंशुकंदृष्ट्वाव्यासःप्राहसुतंप्रति ॥ किंपुत्रचिंत्यतेनित्यंकस्माद्व्यग्रोसिमानद ॥४२॥ आस्सेध्यानपरोनित्यमृणग्रस्तइवाधनः ॥ कांचितावर्ततेपुत्रमयितातेतुतिष्ठति ॥ ४३ ॥ सुखंभुंक्ष्वयथाकामंमुंचशोकंमनोगतम् ॥ ज्ञानंचिंतयशास्त्रोक्तंविज्ञानेचमतिंकुरु ॥ ४४ ॥ नचेन्मनसितेशांतिर्वचसाममसुव्रत ॥ गच्छत्वंमिथिलांपुत्रपालितांजनकेनह ॥ ४५ ॥ सतेमोहंमहाभागनाशयिष्यतिभूपतिः ॥ जनकोनामधर्मात्माविदेहःसत्यसागरः ॥ ४६ ॥ तंगत्वानृपतिंपुत्रसंदेहंस्वंनिवर्तय ॥ वर्णाश्रमाणांधर्मांस्त्वंपृच्छपुत्रयथातथम् ॥ ४७ ॥ जीवन्मुक्तःसराजर्षिर्ब्रह्मज्ञानमतिःशुचिः ॥ तथ्यवक्तातिशांतश्चयोगीयोगप्रियःसदा ॥ ४८ ॥ सूतउवाच ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यव्यासस्यामिततेजसः ॥ प्रत्युवाचमहातेजाःशुकश्चारणिसंभवः ॥ ४९ ॥ दंभोयंकिलधर्मात्मन्भातिचित्तेममाधुना ॥ जीवन्मुक्तोविदेहश्चराज्यंशास्तिमुदान्वितः ॥ ५० ॥ वंध्यापुत्रइवाभातिराजासौजनकःपितः ॥ कुर्वन्राज्यंविदेहःकिंसंदेहोयंममाद्भुतः ॥ ५१ ॥ द्रष्टुमिच्छाम्यहंभूपंविदेहंनृपसत्तमम् ॥ कथंतिष्ठतिसंसारेपद्मपत्रमिवांभसि ॥ ५२ ॥ संदेहोयंमहांस्तातविदेहेपरिवर्तते ॥ मोक्षःकिंवदतांश्रेष्ठसौगतानामिवापरः ॥ ५३ ॥

चित्तविक्षेपादिनानानुभवितुंशक्यते ॥ ततश्चकथंममसंन्यासाश्रमपुरःसरंतदनुभवःस्यादितिचिंतयानलेभेशर्मकर्मात्मेत्युक्तमितिनकश्चिद्दोषगंधोपीति ॥ ४० ॥ तदेवाह एकांतसेवीति ॥ विकलःसशून्यइवेति ॥ संन्यासातिरिक्ताश्रमेसुखलेशाभावाद्युक्तमेवविकलत्वम् ॥ ४१ ॥ चिंत्यतइतिकर्मणिप्रयोगः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ शास्त्रोक्तंभागवतोक्तम् ॥ विज्ञानेतद्भागवतोक्तार्थानुभवे ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ जीवन्मुक्तोविदेहश्चेति ॥ यदिजीवन्मुक्तोस्तितर्हिकामक्रोधाद्यभावात्कथंराज्यंशास्तियदितत्सत्त्वाद्राज्यंशास्तितर्हिजीवन्मुक्तःकथं तमःप्रकाशवद्विरुद्धस्वभावत्वादुभयोर्व्यवहारयोरित्यर्थः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ अस्मिन्पक्षेदेहपातएवमोक्षःसौगतानामस्तितद्वदयंमोक्षःसंपन्नःयावज्जीवंराज्यंकृत्वाऽऽत्मानुभवाभावेपिमोक्षःसिध्यतीत्याह मोक्षःकिमिति ॥५३ ॥

ननुज्ञानिनांभुक्तमप्यभुक्तंकृतमप्यकृतमस्तीतिनदोषइतिचेत्तत्राऽऽह कथंभुक्तमिति ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ भुंक्तेभोगानन्यथाकथंभोगःस्यादितिभावः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेप्रथमस्कंधेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ छ ॥ ॥ षट्षष्टिश्लोकवर्यैस्तुजनकस्यपरीक्षणम् ॥ मिथिलायांगतःकर्तुंशुकइत्येतदीर्यते ॥१॥ इत्युक्तेति ॥ १ ॥ २ ॥ वर्ततइति

कथंभुक्तमभुक्तंस्यादकृतंचकृतंकथम् ॥ व्यवहारःकथंत्याज्यइंद्रियाणांमहामते ॥ ५४ ॥ मातापुत्रस्तथाभार्याभगिनीकुलटातथा ॥ भेदाभेदःकथंनस्याद्येतन्मुक्तताकथम् ॥ ५५ ॥ कटुक्षारंतथातीक्ष्णंकषायंमिष्टमेवच ॥ रसनायदिजानातिभुंक्तेभोगाननुत्तमान् ॥ ५६ ॥ शीतोष्णसुखदुःखादिपरिज्ञानंयदाभवेत् ॥ मुक्तताकीदृशीतातसंदेहोयंममाद्भुतः ॥ ५७ ॥ शत्रुमित्रपरिज्ञानंवैरंप्रीतिकरंसदा ॥ व्यवहारेपरेतिष्ठन्कथंनकुरुतेनृपः ॥ ५८ ॥ चौरंवातापसंवापिसमानंमन्यतेकथम् ॥ असमायदिबुद्धिःस्यान्मुक्ततातर्हिकीदृशी ॥ ५९ ॥ दृष्टपूर्वोनमेकश्चिज्जीवन्मुक्तश्चभूपतिः ॥ शंकेयंमहतीतातगृहेमुक्तःकथंनृपः ॥ ६० ॥ दिदृक्षामहतीजाताश्रुत्वातंभूपतिंतथा ॥ संदेहविनिवृत्त्यर्थंगच्छामिमिथिलांप्रति ॥ ६१ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेप्रथमस्कंधेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ छ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ इत्युक्त्वापितरंपुत्रःपादयोःपतितःशुकः ॥ बद्धांजलिरुवाचेदंगंतुकामोमहामनाः ॥ ॥ १ ॥ आपृच्छेत्वांमहाभाग्यग्राह्यंतेवचनंमया ॥ विदेहान्द्रष्टुमिच्छामिपालिताञ्जनकेनतु ॥ २ ॥ विनादंडंकथंराज्यंकरोतिजनकःकिल ॥ धर्मेणवर्ततेलोकोदंडश्चेन्नभवेद्यदि ॥ ३ ॥ धर्मस्यकारणंदंडोमन्वादिप्रहितःसदा ॥ सकथंवर्ततेतातसंशयोयंमहान्मम ॥ ४ ॥ मममातास्त्वियंवंध्यातद्वद्भातिविचेष्टितम् ॥ पृच्छामित्वांमहाभागगच्छामिचपरंतप ॥५॥ सूतउवाच ॥ तंदृष्ट्वागंतुकामंचशुकंसत्यवतीसुतः ॥ आलिंग्योवाचपुत्रंतंज्ञानिनंनिःस्पृहंदृढम् ॥६॥ व्यासउवाच ॥ स्वस्त्यस्तुशुकदीर्घायुर्भवपुत्रमहामते ॥ सत्यांवाचंप्रदत्त्वामेगच्छतातयथासुखम् ॥ ७ ॥ आगंतव्यंपुनर्गत्वाममाश्रममनुत्तमम् ॥ नकुत्रापिचगंतव्यंत्वयापुत्रकथंचन ॥ ८ ॥ सुखंजीवामिपुत्राहंदृष्ट्वातेमुखपंकजम् ॥ अपश्यन्दुःखमाप्नोमिप्राणस्त्वमसिमेसुत ॥ ९ ॥ दृष्ट्वात्वंजनकंपुत्रसंदेहंविनिवर्त्यच ॥ अत्राऽऽगत्यसुखंतिष्ठवेदाध्ययनतत्परः ॥ १० ॥ सूतउवाच ॥ इत्युक्तःसोभिवाद्यार्यंकृत्वाचैवप्रदक्षिणाम् ॥ चलितस्तरसातीवधनुर्मुक्तःशरोयथा ॥ ११ ॥ संपश्यन्विविधान्देशान्लोकांश्चवित्तधर्मिणः ॥ वनानिपादपांश्चैवक्षेत्राणिफलितानिच ॥ १२ ॥ तापसांस्तप्यमानांश्चयाजकान्दीक्षयान्वितान् ॥ योगाभ्यासरतान्योगिवानप्रस्थान्वनौकसः ॥ १३ ॥

वर्ततेत्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ममामातेति ॥ यदिमातावंध्यातदावक्तुरभावादिदंवाक्यमेवनस्यात्तद्वद्दंडोयदिनस्यात्तर्हिधर्मएवनस्यात् ॥ यदिपुनर्दंडोस्तितदाशमाद्यभावात्ज्ञानमेवनस्यादितिभावः ॥५॥ ॥ ६ ॥ सत्यांवाचंपुनरागमिष्यामीत्येवंरूपाम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ योगिवानप्रस्थानितिसमस्तम् ॥ १३ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ मध्येमिथिलामध्ये ॥१६॥ क्षत्ताद्वारपालः ॥ १७ ॥ निसृत्येति ॥ मौनमास्थायद्वारदेशंमुक्त्वाद्वारस्याग्रेतस्थौइत्यर्थः ॥ १८ ॥ चलनंचेति ॥ आगमनमित्यर्थः ॥१९॥२०॥ ततो यथेष्टंगच्छेत्यर्थः ॥ २१ ॥ यदर्थमिति ॥ मन्मतेत्वयंज्ञानीनस्थितः ॥ किंतुपित्रायंज्ञानीनिश्चितस्तत्राश्चर्यममजातमितिद्रष्टुमागतः ॥ सज्ञानप्रकाशस्तस्यानुभूतोमयायन्मादृशानांप्रवेशाभावइतिभा

शैवान्पाशुपतांश्चैवसौराञ्छाक्तांश्चवैष्णवान् ॥ वीक्ष्यनानाविधान्धर्मान्जगामातिस्मयन्मुनिः ॥ १४ ॥ वर्षद्वयेनमेरुंचसमुल्लंघ्यमहामतिः ॥ हिमाचलंचवर्षेणजगाममिथिलांप्रति ॥ १५ ॥ प्रविष्टोमिथिलांमध्येपश्यन्सर्वर्धिमुत्तमाम् ॥ प्रजाश्चसुखिताःसर्वाःसदाचाराःसुसंस्थिताः ॥ १६ ॥ क्षत्त्रानिवारितस्तत्रकस्त्वमत्रसमागतः ॥ किंतेकार्यंवदस्वेतिपृष्टस्तेननचाऽब्रवीत् ॥ १७॥ निसृत्यनगरद्वारात्स्थितःस्थाणुरिवाचलः॥विस्मितोतिहसंस्तस्थौवचोनोवाचकिंचन॥१८॥प्रतीहारउवाच॥ब्रूहिमूकोसिकिंब्रह्मन्किमर्थंत्वमिहागतः ॥चलनंचविनाकार्यंनभवेदितिमेमतिः ॥१९॥राजाज्ञयाप्रवेष्टव्यंनगरेऽस्मिन्सदाद्विज ॥ अज्ञातकुलशीलस्यप्रवेशोनात्रसर्वथा ॥ २० ॥ तेजस्वीभासिनूनंत्वंब्राह्मणोवेदवित्तमः ॥ कुलंकार्यंचमेब्रूहियथेष्टंगच्छमानद ॥ ॥ २१ ॥ शुकउवाच ॥ यदर्थमागतोस्म्यत्रतत्प्राप्तंवचनात्तव ॥ विदेहनगरंद्रष्टुंप्रवेशोयत्रदुर्लभः ॥ २२ ॥ मोहोयंममदुर्बुद्धेःसमुल्लंघ्यगिरिद्वयम् ॥ राजानंद्रष्टुकामोहंपर्यटन्समुपागतः ॥ २३ ॥ वंचितोहंस्वयंपित्रादूषणंकस्यदीयते ॥ भ्रमितोहंमहाभागकर्मणावामहीतले ॥ २४ ॥ धनाशापुरुषस्येहपरिभ्रमणकारणम् ॥ सामेनास्तितथाप्यत्रसंप्राप्तोस्मिभ्रमात्किल ॥ २५ ॥ निराशस्यसुखंनित्यंयदिमोहेनमज्जति ॥ निराशोहंमहाभागमग्नोस्मिन्मोहसागरे ॥ २६ ॥ क्वमेरुर्मिथिलाक्वेयंपद्भ्यांचसमुपागतः ॥ परिभ्रमफलंकिंमेवंचितोविधिनाकिल ॥ २७ ॥ प्रारब्धंकिलभोक्तव्यंशुभंवाप्यथवाशुभम् ॥ उद्यमस्तद्वशेनित्यंकारयत्येवसर्वथा ॥ २८ ॥ नतीर्थंनचवेदोत्रयदर्थमिहमेश्रमः ॥ अप्रवेशःपुरेजातोविदेहोनामभूपतिः ॥ २९ ॥ इत्युक्त्वाविररामाशुमौनीभूतइवस्थितः ॥ ज्ञातोहिप्रतीहारेणज्ञानीकश्चिद्द्विजोत्तमः ॥ ३० ॥ सामपूर्वमुवाचासौतंक्षत्तासंस्थितंमुनिम् ॥ गच्छभोयत्रतेकार्यंयथेष्टंद्विजसत्तम ॥ ३१ ॥ अपराधोममब्रह्मन्यन्निवारितवानहम् ॥ तत्क्षंतव्यंमहाभागविमुक्तानांक्षमाबलम् ॥ ३२ ॥ शुकउवाच ॥ किंतेतत्रदूषणंक्षत्तःपरतंत्रोसिसर्वदा ॥ प्रभुकार्यंप्रकर्तव्यंसेवकेनयथोचितम् ॥ ३३ ॥

वः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ मोहसागरेइति ॥ अतोमयादुःखंप्राप्तंनतत्रान्यापराधइत्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ नन्वेवंक्लेशंभुक्त्वानिरर्थकःकिमर्थमागतस्त्वमितिचेत्तत्राह प्रारब्धमिति ॥ अवश्यंप्रारब्धंकर्मभोक्तव्यम् उद्यमउद्योगस्तुतद्वशेनित्यंवर्तते तमितिशेषोत्रकर्तव्यः ॥ तमुद्योगंतत्प्रारब्धंसर्वथाकारयतिव्यापारम् ॥ उद्योगोयत्नोव्यापारंकरोतितेनोद्योगेनप्रारब्धंकर्मकारयतिनतत्रमदधीनताकाचिदस्तीतिभावः ॥ हृक्रोरन्यतरस्यामितिद्विकर्मत्वम् ॥ २८ ॥ विदेहोनामभूपतिरिति ॥ यत्रेतिशेषः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ प्रतीहारस्त्वयंज्ञानीवाज्ञानीवेतिबुभुत्सयाअप्रकृतमेवपृच्छति किंसुखमिति ॥ शुभमिच्छताकार्यंकर्तव्यंकिम् ॥ ३६ ॥ द्वैविध्यमिति ॥ यतोद्विविधोजनस्ततोद्वैविध्यंसर्वत्रवर्तते ॥ द्वैविध्यमेवाह रागीचैवविरागीचेति ॥ किंजात्यानयोर्भेदोनेत्याह तयोश्चित्तमिति ॥ चित्तद्वैविध्यादेवरागिविरागिद्वैविध्यंनस्वतइतिभावः ॥ ३७ ॥ तत्रविरागिणोंतर्भेदमाह विरागीत्रिविधइति ॥ ज्ञातःलोकैरेतस्यवैराग्यंस्पष्टमेवज्ञायतइतितीव्रवैराग्यवान्ज्ञातइत्युच्यते ॥ अज्ञातश्चमंदवैराग्यवांल्लोकैरज्ञातवैराग्यवान् ॥ मध्यमस्तुलोकैःकिंचिज्ज्ञातवैराग्यवान् ॥ रागिणोप्यवांतरभेदमाह ॥ रागीत्विति ॥३८ ॥ मतिजंशास्त्राविरुद्धमयुक्तमतिरहितंमत्यातर्कितविषयंएकम् ॥ शास्त्रविषयकंचातुर्यंद्वितीयम् ॥ शिष्टलौकिकव्यवहारविषयकंतृतीयम् ॥ तच्चाशिष्टव्यवहारविषयकमितिफलितो

नभूपदूषणंचात्रयदहंरक्षितस्त्वया ॥ चौरशत्रुपरिज्ञानंकर्तव्यंसर्वथाबुधैः ॥ ३४ ॥ ममैवसर्वथादोषोयदहंसमुपागतः ॥ गमनंपरगेहेयल्लघुतायाश्चकारणं ॥ ३५ ॥ प्रतीहारउवाच ॥ किंसुखंद्विजकिंदुःखंकिंकार्यंशुभमिच्छता ॥ कःशत्रुर्हितकर्ताकोब्रूहिसर्वंममाद्यवै ॥ ३६ ॥ शुकउवाच ॥ द्वैविध्यंसर्वलोकेषुसर्वत्रद्विविधोजनः ॥ रागीचैवविरागीचतयोश्चित्तंद्विधापुनः ॥ ३७ ॥ विरागीत्रिविधःकामंज्ञातोज्ञातश्चमध्यमः ॥ रागीचद्विविधःप्रोक्तोमूर्खश्चचतुरस्तथा ॥ ३८ ॥ चातुर्यंद्विविधंप्रोक्तंशास्त्रजंमतिजंतथा ॥ मतिस्तुद्विविधालोकेयुक्तायुक्तेतिसर्वथा ॥ ३९ ॥ प्रतीहारउवाच ॥ यदुक्तंभवताविद्वन्नार्थज्ञोहं द्विजोत्तम ॥ तत्सर्वंविस्तरेणाद्ययथार्थंवदसत्तम ॥ ४० ॥ शुकउवाच ॥ रागोयस्यास्तिसंसारेसरागीत्युच्यतेध्रुवम् ॥ दुःखंबहुविधंतस्यसुखंचविविधंपुनः ॥ ४१ ॥ धनंप्राप्यसुतान्दारान्मानंचविजयंतथा ॥ तदप्राप्यमहद्दुःखंभवत्येवक्षणेक्षणे ॥ ४२ ॥ कार्यंतस्यसुखोपायःकर्तव्यंसुखसाधनम् ॥ तस्यारातिःसविज्ञेयःसुखविघ्नंकरोतियः ॥ ४३ ॥ सुखोत्पादयितामित्रंरागयुक्तस्यसर्वदा ॥ चतुरोनैवमुह्येतमूर्खःसर्वत्रमुह्यति ॥ ४४ ॥ विरक्तस्याऽऽत्मरक्तस्यसुखमेकांतसेवनम् ॥ आत्मानुचिंतनंचैववेदांतस्यचचिंतनम्॥४५॥ दुःखंतदेतत्सर्वंहिसंसारकथनादिकम् ॥ शत्रवोबहवस्तस्यविज्ञस्यशुभमिच्छतः ॥४६॥ कामःक्रोधःप्रमादश्चशत्रवोविविधाःस्मृताः ॥ बंधुःसंतोषएवास्यनान्योस्तिभुवनत्रये ॥४७॥ सूतउवाच ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यमत्वातंज्ञानिनंद्विजम् ॥ क्षत्ताप्रवेशयामासकक्षांचातिमनोरमाम्॥४८॥नगरंवीक्षमाणःसंप्रविश्यजनसंकुलम् ॥ नानाविपणद्रव्याढ्यंक्रयविक्रयकारकम् ॥ ४९ ॥

र्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ धनंप्राप्येति ॥ एतेनकिंसुखंकिंदुःखमित्यस्योत्तरमुक्तंभवति ॥ ४२॥ किंकार्यमित्यस्योत्तरमाह कार्यंतस्येति ॥ येनसुखंभवतिसउपायःकर्तव्यः ॥ कःशत्रुरित्यस्योत्तरमाह तस्यारातिरिति ॥ ४३ ॥ ननुसुखदुःखकार्यशत्रुमित्राणिमूर्खचतुरयोःसमानि तदामूर्खचतुरयोःकोभेदस्तत्राह चतुरोनैवमुह्येतेति ॥ शास्त्रावलोकनजज्ञानयुक्तायुक्तमत्योःसत्त्वान्नतस्यमोहोमूर्खस्यतुसोस्तीतितयोर्भेदः ॥ ४४ ॥ इत्थंरागिद्वैविध्यंतत्सुखदुःखकार्यशत्रुमित्राण्युपपाद्यत्रिविधविरागिणोपिसुखदुःखकार्यशत्रुमित्राण्युपपादयति ॥ विरक्तस्येति ॥ आत्मानुचिंतनंचैवेत्यादिः ॥ कार्यनिर्देशः ॥ ४५ ॥ दुःखंतदेतदितिदुःखनिर्देशः ॥ शत्रवोबहवइतिशत्रुनिर्देशः ॥ ४६ ॥ बंधुःसंतोषइतिमित्रनिर्देशः ॥ एतेनज्ञानलाभायहेयोपादेयमुक्तंभवति ॥ रागिणोव्यवहारस्यहेयत्वात्विरक्तव्यवहारस्योपादेयत्वादिति ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ तत्स्थजनस्यक्रयविक्रयकारकत्वेपिनगरस्यतदभेदात्क्रयविक्रयकारकत्वमुक्तम् ॥ यथाग्रामःकरोतीति ॥ ४९ ॥

॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेप्रथमस्कंधेसप्तदशोऽध्यायः ॥१७॥

रागद्वेषयुतंकामलोभमोहाकुलंतथा ॥ विवदत्सुजनाकीर्णवसुपूर्णमहत्तरम् ॥ ५० ॥ पश्यन्नसत्रिविधांल्लोकान्प्रासरद्राजमंदिरम् ॥ प्राप्तःपरमतेजस्वी द्वितीयइवभास्करः ॥ ५१ ॥ निवारितश्चतत्रैवप्रतीहारेणकाष्ठवत् ॥ तत्रैवचस्थितोद्वारिमोक्षमेवानुचिंतयन् ॥ ५२ ॥ छायायामातपेचैवसमदर्शीमहातपाः ॥ ध्यानंकृत्वातथैकांतेस्थितःस्थाणुरिवाचलः ॥५३॥ तंमुहूर्तादिवागत्यराज्ञोमात्यःकृतांजलिः ॥ प्रावेशयत्ततःकक्षांद्वितीयांराजवेश्मनः ॥५४॥ तत्रदिव्यंमनोरम्यंपुष्पितंदिव्यपादपम् ॥ तद्वनंदर्शयित्वातुकृत्वाचातिथिसत्क्रियाम् ॥ ५५ ॥ वारमुख्याःस्त्रियस्तत्रराजसेवापरायणाः ॥ गीतवादित्रकुशलाःकामशास्त्रविशारदाः ॥ ५६ ॥ ताआदिश्यचसेवार्थंशुकस्यमंत्रिसत्तमः ॥ निर्गतःसदनात्तस्माद्व्यासपुत्रःस्थितःसदा ॥ ५७ ॥ पूजितःपरयाभक्त्याताभिःस्त्रीभिर्यथाविधि ॥ देशकालोपपन्नेननानान्नेनातितोषितः ॥ ५८ ॥ ततोंतःपुरवासिन्यस्तस्यांतःपुरकाननम् ॥ रम्यंसंदर्शयामासुरंगनाःकाममोहिताः ॥ ५९ ॥ सयुवारूपवान्कांतोमृदुभाषीमनोरमः ॥ दृष्ट्वातामुमुहुःसर्वास्तंचकाममिवापरम् ॥ ६० ॥ जितेंद्रियंमुनिंमत्वासर्वाःपर्यचरंस्तदा ॥ आरणेयस्तुशुद्धात्मामातृभावमकल्पयत् ॥ ६१ ॥ आत्मारामोजितक्रोधोनहृष्यतिनतप्यति ॥ पश्यंस्तासांविकारांश्चस्वस्थएवसतस्थिवान् ॥ ६२ ॥ तस्मैशय्यांसुरम्यांचददुर्नार्यःसुसंस्कृताम् ॥ परार्ध्यास्तरणोपेतांनानोपस्करसंवृताम् ॥ ६३ ॥ सकृत्वापादशौचंचकुशपाणिरतंद्रितः ॥ उपास्यपश्चिमांसंध्यांध्यानमेवान्वपद्यत ॥ ६४॥ याममेकंस्थितोध्यानेसुष्वापतदनंतरम् ॥ सुप्त्वायामद्वयंतत्रचोदतिष्ठत्ततःशुकः ॥६५॥ पाश्चात्यंयामिनीयामंध्यानमेवान्वपद्यत ॥ स्नात्वाप्रातःक्रियाःकृत्वापुनरास्तेसमाहितः ॥ ६६ ॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेप्रथमस्कंधेसप्तदशोऽध्यायः ॥ ॥१७॥ ॥ सूतउवाच ॥ श्रुत्वातमागतंराजामंत्रिभिःसहितःशुचिः ॥ पुरःपुरोहितंकृत्वागुरुपुत्रंसमभ्ययात् ॥१॥ कृत्वार्हणांनृपःसम्यग्दत्तासनमनुत्तमम् ॥ पप्रच्छकुशलंगांचविनिवेद्यपयस्विनीम् ॥२॥ सचतांनृपपूजांवैप्रत्यगृह्णाद्यथाविधि ॥ पप्रच्छकुशलंराज्ञेस्वंनिवेद्यनिरामयम् ॥३॥ कृत्वाकुशलसंप्रश्नमुपविष्टंसुखासने ॥ शुकंव्याससुतंशांतंपर्यपृच्छतपार्थिवः ॥ ४ ॥ किंनिमित्तंमहाभागनिःस्पृहस्यचमांप्रति ॥ जातंह्यागमनंब्रूहिकार्यंतन्मुनिसत्तम ॥५॥ शुकउवाच ॥ व्यासेनोक्तोमहाराजकुरुदारपरिग्रहम् ॥ सर्वेषामाश्रमाणांचगृहस्थाश्रमउत्तमः ॥ ६॥ मयानांगीकृतंवाक्यंमत्वाबंधंगुरोरपि ॥ नबंधोस्तीतितेनोक्तोनाहंतत्कृतवान्पुनः ॥७॥ इतिसंदिग्धमनसंमत्वामांमुनिसत्तमः ॥ उवाचवचनंतथ्यंमिथिलांगच्छमाशुचः ॥ ८ ॥

अर्धाधिकैकषष्ठ्यातुजनकेनमहात्मना ॥ वैराग्यादुपदेशश्चशुकायकृतउच्यते ॥ १ ॥ पुरोग्रदेशेपुरोहितंकृत्वा ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥५ ॥ ६ ॥ गुरोःपितुरपिमयानांगीकृतमित्यन्वयः ॥ ७ ॥ ८ ॥

॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ पृच्छेत्यस्योत्तरश्लोकस्थसंदेहपदेनान्वयः ॥ तस्यजनकस्यवचःश्रुत्वामामेहि तरसावेगेनेत्यर्थः ॥१२ ॥ १३ ॥ तपस्तीर्थेति ॥ यद्यपिदेवीभागवतश्रवणेनायंतृप्तएवास्तितथाप्युपदेशार्थमागतइतिगुरुंप्रतिस्वज्ञानमाच्छाद्यैवमुच्यतइतिबोध्यम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ नान्यवृत्तिः ॥ नान्यप्राप्तयजनयाजनादिवृत्तिः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ अष्टचत्वारिंशत्निषेकादिस्मशानांताः ॥ २१ ॥ २२ ॥ शुकस्तुस्वाभिप्रेतंमुख्यंपृच्छति उत्पन्नइति ॥ हृदिबुद्धौवैराग्येउत्पन्नेज्ञानंपरोक्षज्ञानंविज्ञानमपरोक्षज्ञानंतयोःसंभवेप्राप्तौसत्यांकिमवश्यमाश्र

याज्योस्तिजनकस्तत्रजीवन्मुक्तोनराधिपः ॥ विदेहोलोकविदितःपातिराज्यमकंटकम् ॥ ९ ॥ कुर्वन्राज्यंतथाराजामायापाशैर्नबध्यते ॥ त्वंबिभेषिकथंपुत्रवनवृत्तिःपरंतप ॥ १० ॥ पश्यतंनृपशार्दूलंत्यजमोहंमनोगतम् ॥ कुरुदारान्महाभागपृच्छवाभूपतिंचतम् ॥ ११ ॥ संदेहंतेमनोजातंकथयिष्यतिपार्थिवः ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यमामेहितरसासुत ॥ १२ ॥ संप्रोक्तोहंमहाराजत्वत्पुरेचतदाज्ञया ॥ मोक्षकामोस्मिराजेंद्रब्रूहिकृत्यंममानघ ॥ १३ ॥ तपस्तीर्थव्रतेज्याश्चस्वाध्यायस्तीर्थसेवनम् ॥ ज्ञानंवावदराजेंद्रमोक्षंप्रतिचकारणम् ॥ १४ ॥ जनकउवाच ॥ शृणुविप्रेणकर्तव्यंमोक्षमार्गाश्रितेनयत् ॥ उपनीतोवसेदादौवेदाभ्यासायवैगुरौ ॥ १५ ॥ अधीत्यवेदवेदांतान्दत्त्वाचगुरुदक्षिणाम् ॥ समावृत्तस्तुगार्हस्थ्येसदारोनिवसेन्मुनिः ॥ १६ ॥ न्यायवृत्तिस्तुसंतोषीनिराशीगतकल्मषः ॥ अग्निहोत्रादिकर्माणिकुर्वाणःसत्यवाक्शुचिः ॥ १७ ॥ पुत्रंपौत्रंसमासाद्यवानप्रस्थाश्रमेवसेत् ॥ तपसाषड्रिपून्जित्वाभार्यांपुत्रेनिवेश्यच ॥ १८ ॥ सर्वानग्नीन्यथान्यायमात्मन्यारोप्यधर्मवित् ॥ वसेत्तुर्याश्रमेश्रांतःशुद्धेवैराग्यसंभवे ॥ १९ ॥ विरक्तस्याधिकारोस्तिसंन्यासेनान्यथाक्वचित् ॥ वेदवाक्यमिदंतथ्यंनान्यथेतिमतिर्मम ॥ २० ॥ शुकाष्टचत्वारिंशद्वैसंस्कारावेदबोधिताः ॥ चत्वारिंशद्गृहस्थस्यप्रोक्तास्तत्रमहात्मभिः ॥ २१ ॥ अष्टौचमुक्तिकामस्यप्रोक्ताःशमदमादयः ॥ आश्रमादाश्रमंगच्छेदितिशिष्टानुशासनम् ॥ २२ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ उत्पन्नेहृदिवैराग्येज्ञानविज्ञानसंभवे ॥ अवश्यमेववस्तव्यमाश्रमेषुवनेषुवा ॥ २३ ॥ जनकउवाच ॥ इंद्रियाणिबलिष्ठानिनियुक्तानिमानद ॥ अपक्वस्यप्रकुर्वंतिविकारांस्ताननेकशः ॥ २४ ॥ भोजनेच्छांसुखेच्छांचशय्येच्छामात्मजस्यच ॥ यतीभूत्वाकथंकुर्याद्विकारेसमुपस्थिते ॥ २५ ॥

मेषुगृहस्थाश्रमादिष्वेववस्तव्यमाहोस्विद्वनेषुवावस्तव्यमित्यर्थः ॥ अयंभावः ॥ ममश्रीदेवीभागवतश्रवणेनानुभवस्तुजातस्ततस्तस्यैवपरिशीलनार्थंगृहस्थाश्रमेविक्षेपबाहुल्याद्वैराग्यातिशयेनचित्तंवनंगंतुमुत्सुकंभवति पितुस्तुमतंगृहस्थाश्रमेएवप्रथमतःपरिशीलनंकृत्वापश्चाद्वानप्रस्थाश्रमंकृत्वापश्चात्संन्यासंकृत्वावनंगंतव्यमितितन्निर्णयार्थमहमत्रागतोस्मिततस्तन्निर्णयंवदेति ॥ २३ ॥ जनकस्तुक्रमेणाश्रमादाश्रमांतरंगच्छेन्नसहसेतिव्यासपक्षमेवानुभवोपपत्तिभ्यांस्थापयति इंद्रियाणीति ॥ बलिष्ठानीति ॥ अपक्वदशायांकोमलवैराग्येणयद्यपींद्रियजयोजातइतिप्रतिभाति तथापिनतत्रविश्वासआस्थेयः ॥ कालांतरेतस्यैवपुरुषस्यवासनावशादन्यथाव्यवहारस्यदृश्यमानत्वादितिभावः ॥ २४ ॥ विकारेसमुपस्थितइति ॥ वासनावशादितिभावः ॥ आत्मजस्यचपुत्रस्यचेच्छामितिशेषः ॥ २५ ॥

अतःआश्रमक्रमआस्थेयःपक्ववैराग्यपर्यंतमित्याह दुर्जरमिति ॥ २६ ॥ तदतिक्रमेदोषमाह ऊर्ध्वंसुप्तइति ॥ ननुकदाचिदिंद्रियप्राबल्यात्संन्यासस्यैवंरीत्याभ्रंशेपिपुनः प्रायश्चित्तादिनाशुद्धिर्भविष्यति ॥ यदितुभ्रंशोनस्यात्तर्हिकृतार्थतैवेतिचेत्तत्राह परिव्रज्येति ॥ प्रायश्चित्ताद्यभावादितिभावः ॥ २७ ॥ तस्मात्संन्यासेत्वरानविधेयेत्याह यथापिपीलिकेति ॥ २८ ॥ विहंगइति ॥ विघ्नशंकामुदस्यविहंगोयातिपरंतुश्रांतोभवतित्वरयागमनात् ॥ २९ ॥ ३० ॥ ननुगृहस्थाश्रमेविक्षेपबाहुल्यमितिचेत्तत्राह गृहस्थाश्रमेति ॥ रागद्वेषौवियुज्यउदासीनोभवेदित्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ एवंविधःकोमुक्तइतिचेत्तत्राह पश्याहमिति ॥ ३३ ॥ भुंजानइति ॥ यथाहमुदासीनवदासीनोरागद्वेषादिरहितोभगवतीप्रीत्यर्थंसर्वाणिकर्माणिकुर्वन् जीवन्मुक्तःसन्देहांतेमुक्तोभविष्यामितथात्वमपिसदाचारंकुर्वन्मुक्तोभवेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ज्ञानमुपदिशति कथ्यतइति ॥ यत्खलुजडंजगत् ॥ अविद्यादिकंदृश्यंकथ्यतेतेनदृश्येनपरमार्थतोदृश्यमात्मतत्त्वंकुतःकेनहेतुनाबध्यतेनकेनापीत्यर्थः ॥ तत्सिद्धेरदृश्याधीनत्वात् ॥ नहिदीपभानुप्रभयाप्रकाशिताघटादयोदीपभानूप्रतिबध्नंति ॥ तत्रदृश्यादृश्यशब्दार्थमाह दृश्यानीति ॥ इदमुपलक्षणमविद्यादेः ॥ ३५ ॥ आत्मातुअनुमानेनगम्योज्ञेयोऽतएवादृश्योनप्रत्यक्षःसर्वसाक्षित्वात् ॥ साक्षिप्रकाशरूपआत्माइतिफलितम् ॥ किंचनिर्विकारोनिरंजनश्च ॥ इदमुपलक्षणमसंगित्वादिधर्माणाम् ॥ ३६ ॥ ननुतर्हिबंधःकेनहेतुनानुभूयतइतिचेत्तत्राऽऽह मनस्त्विति ॥ अविद्याजन्यांतःकरणावच्छिन्नोजीवोमनोवृत्त्यास्वाविद्ययास्वकूटस्थमात्मानमज्ञात्वाबुद्ध्याद्यध्यासेनबुद्ध्यादिनिष्ठधर्मांश्छत्रिन्यायेनकर्तृत्वभोक्तृत्वबद्धत्वमुक्तत्वादीनात्मन्यतिदिशतितेनचसुखदुःखादीन्बुद्धिनिष्ठानात्मन्यारोपयति ॥ तस्मान्मनएवकारणंसुखदुःखानांनान्यदितिभावः ॥ जातेत्विति ॥ कर्मोपासनादिभिर्भगवतीप्रीत्यर्थमाचरितैःश्रवणमनननिदिध्यासनादिभिश्चात्मानुभवेनाविद्यानाशेनमनसिनिर्मलेऽविचारहितेजातेसर्वंनिर्मलमेवभवतिनिःशंकमेवभवति ॥ ननुपूर्ववन्मोहावृतंततश्चनदुःखादिकमनुभवतीत्यर्थः ॥ ३७ ॥ हेशुकेदंरहस्यंसर्वप्राणिभिरवश्यमाश्रयितव्यंइदमनाश्रित्यसर्वंकृतमप्यकृतमेवभवतीत्याह भ्रमन्निति ॥ ३८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दुर्जरंवासनाजालंनशांतिमुपयातिवै ॥ अतस्तच्छमनार्थायक्रमेणचपरित्यजेत् ॥ २६ ॥ ऊर्ध्वंसुप्तःपतत्येवनशयानःपतत्यधः ॥ परिव्रज्यपरिभ्रष्टोनमार्गंलभतेपुनः ॥ २७ ॥ यथापिपीलिकामूलाच्छाखायामधिरोहति ॥ शनैःशनैःफलंयातिसुखेनपदगामिनी ॥ २८ ॥ विहंगस्तरसायातिविघ्नशंकामुदस्य वै ॥ श्रांतोभवतिविश्रम्यसुखंयातिपिपीलिका ॥ २९ ॥ मनस्तुप्रबलंकाममजेयमकृतात्मभिः ॥ अतःक्रमेणजेतव्यमाश्रमानुक्रमेणच ॥ ३० ॥ गृहस्थाश्रमसंस्थोपिशांतःसुमतिरात्मवान् ॥ नचहृष्येन्नचतपेल्लाभालाभेसमोभवेत् ॥ ३१ ॥ विहितंकर्मकुर्वाणस्त्यजन्चिंतान्वितंचयत् ॥ आत्मलाभेनसंतुष्टोमुच्यतेनात्रसंशयः ॥ ३२ ॥ पश्याहंराज्यसंस्थोपिजीवन्मुक्तोयथानघ ॥ विचरामियथाकामंनमेकिंचित्प्रजायते ॥ ३३ ॥ भुंजानोविविधान्भोगान्कुर्वन्कार्याण्यनेकशः ॥ भविष्यामियथाहंत्वंतथामुक्तोभवानघ ॥३४॥ कथ्यतेखलुयद्दृश्यमदृश्यंबध्यतेकुतः ॥ दृश्यानिपंचभूतानिगुणास्तेषांतथापुनः ॥ ३५ ॥ आत्मगम्योनुमानेनप्रत्यक्षोनकदाचन ॥ सकथंबध्यतेब्रह्मन्निर्विकारोनिरंजनः ॥ ३६ ॥ मनस्तुसुखदुःखानांमहतांकारणंद्विज ॥ जातेतुनिर्मलेह्यस्मिन्सर्वंभवतिनिर्मलम् ॥ ३७ ॥ भ्रमन्सर्वेषुतीर्थेषुस्नात्वास्नात्वापुनःपुनः ॥ निर्मलंनमनोयावत्तावत्सर्वंनिरर्थकम् ॥ ३८ ॥

॥ ३९ ॥ ४० ॥ द्वैतदर्शनात् ॥ द्वैतदर्शनंविहायैकात्मत्वेलब्धेकथंभेदःसंभवेत्नकथमपीत्यर्थः ॥ ४१ ॥ संसारेवर्तमानाअविद्यावस्थायांवर्तमानाभेदबुद्धिःजीवब्रह्मभेदबुद्धिःप्रवर्ततेउत्पद्यतइत्यर्थः ॥ ४२ ॥ कस्मादुत्पद्यतइतिचेत्तत्राऽऽह अविद्येयमिति ॥ अविद्याकारणमस्यइत्यर्थः ॥ तन्निवर्तकंतन्नाशकंविद्याचविद्यैवब्रह्मविषयिणीनिर्विकल्पकवृत्तिरेवनान्यत् ॥ अतोविचक्षणैस्तएवविद्याविद्येज्ञातव्ये पुरुषार्थहेतुत्वात् ॥ ४३ ॥ नन्वविद्यानाशेपिविद्यायाःसत्त्वाद्द्वैतंतदवस्थमेवेतिकथंभवताऽद्वैतंप्रतिपाद्यतेचेत्तत्राऽऽह विनातपमिति ॥ छायायाःसुखमातपंविनाकथंज्ञायतेतथा

नदेहोनचजीवात्मानेंद्रियाणिपरंतप ॥ मनएवमनुष्याणांकारणंबंधमोक्षयोः ॥ ३९ ॥ शुद्धोमुक्तःसदैवात्मानवैबध्येतकर्हिचित् ॥ बंधमोक्षौमनःसंस्थौ तस्मिन्शांतेप्रशाम्यति ॥ ४० ॥ शत्रुर्मित्रमुदासीनोभेदाःसर्वेमनोगताः ॥ एकात्मत्वेकथंभेदःसंभवेद्द्वैतदर्शनात् ॥४१॥ जीवोब्रह्मसदैवाहंनात्रकार्याविचारणा ॥ भेदबुद्धिस्तुसंसारेवर्तमानाप्रवर्तते ॥ ४२ ॥ अविद्येयंमहाभागविद्याचतन्निवर्तनम् ॥ विद्याविद्येचविज्ञेयेसर्वदैवविचक्षणैः ॥ ४३ ॥ विनाऽऽतपंहिछायायाज्ञायतेचकथंसुखम् ॥ अविद्ययाविनातद्वत्कथंविद्यांचवेत्तिवै ॥ ४४ ॥ गुणागुणेषुवर्ततेभूतानिचतथैवच ॥ इंद्रियाणींद्रियार्थेषुकोदोषस्तत्रचाऽऽत्मनः ॥ ४५ ॥ मर्यादासर्वरक्षार्थंकृतावेदेषुसर्वशः ॥ अन्यथाधर्मनाशःस्यात्सौगतानामिवानघ ॥ ४६ ॥ धर्मनाशेविनष्टःस्याद्वर्णाचारोऽतिवर्तितः ॥ अतोवेदप्रदिष्टेनमार्गेणगच्छतांशुभम् ॥ ४७ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ संदेहोवर्ततेराजन्ननिवर्ततिमेक्वचित् ॥ भवताकथितंयत्तच्छृण्वतोमेनराधिप ॥ ४८ ॥ वेदधर्मेषुहिंसास्यादधर्मबहुलाहिसा ॥ कथंमुक्तिप्रदोधर्मोवेदोक्तोबतभूपते ॥ ४९ ॥ प्रत्यक्षेणत्वनाचारःसोमपानंनराधिप ॥ पशूनांहिंसनंतद्वद्भक्षणंचामिषस्यच ॥ ५० ॥ सौत्रामणौतथाप्रोक्तःप्रत्यक्षेणसुराग्रहः ॥ द्यूतक्रीडातथाप्रोक्ताव्रतानिविविधानिच ॥ ५१ ॥ श्रूयतेस्मपुराह्यासीच्छशबिंदुर्नृपोत्तमः ॥ यज्वाधर्मपरोनित्यंवदान्यःसत्यसागरः ॥ ५२॥ गोप्ताचधर्मसेतूनांशास्ताचोत्पथगामिनाम् ॥ यज्ञाश्वविहितास्तेनबहवोभूरिदक्षिणाः॥५३॥ चर्मणांपर्वतोजातोविंध्याचलसमःपुनः ॥ मेघांबुप्लावनाजातानदीचर्मण्वतीशुभा ॥५४॥ सोपिराजादिवंयातःकीर्तिरस्याचलाभुवि ॥ एवंधर्मेषुवेदेषुनमेबुद्धिःप्रवर्तते ॥ ५५ ॥ स्त्रीसंगेनसदाभोगेसुखमाप्नोतिमानवः ॥ अलाभेदुःखमत्यंतंजीवन्मुक्तःकथंभवेत् ॥ ५६ ॥

ऽविद्ययाविनाकथंविद्यांवेत्तिनकथमपीत्यर्थः ॥ अयंभावः ॥ अविद्याकार्यमेवविद्यातयाचविद्ययाऽविद्यानाशेसतिकतकरजोन्यायेनाविद्यासहितास्वयमपिविद्यानश्यतिततश्चनद्वैतापत्तिरिति ॥ ॥ ४४ ॥ ज्ञानमुपसंहरति ॥ गुणागुणेष्विति ॥ कोदोषइति ॥ असंगत्वादित्यर्थः ॥ ४५ ॥ यद्यप्येवंवर्ततेतथापिमहद्भिर्लोकसंग्रहार्थंवेदमर्यादावश्यंपालनीयेत्यभिप्रायेणाऽऽह मर्यादेति ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ संदेहमेवाऽऽह वेदधर्मेष्विति ॥ ४९ ॥ ५० ॥ व्रतानीति ॥ ब्रह्मचारिपुंश्चल्योर्मैथुनादीनि ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ नमेबुद्धिःप्रवर्तते ॥ स्वर्गाद्यनित्यफलकत्वाद्वेदोक्तकर्मणइतिभावः ॥ ५५ ॥ किंचत्वयाजीवन्मुक्ततोक्तातत्रापिसंदेहोस्तीत्याह स्त्रीसंगेनेति ॥ ५६ ॥

॥ छ ॥ ॥ छ ॥

साहिंसेति ॥ अहिंसेतिच्छेदः ॥ अहिंसन्सर्वभूतान्यन्यत्रतीर्थेभ्यइतिश्रुतेः ॥ उपाधियोगतइति ॥ रागरूपोपाधिनाकृतातुहिंसैवभवति॥५७॥५८॥अहिंसांचेति ॥ आर्द्रेधनोपाधिनावह्नेःसधूमत्वंअन्यथा निर्धूमत्वंतथारागाद्युपाधिनापश्वालंभस्यहिंसात्वमन्यथाहिंसात्वाभावइति ॥५९॥ रागादिरहितकर्मणःईश्वरप्रसादरहितफलाभावात्कृतमपिकर्माकृतमेवभवति पुनःकुतस्तस्यहिंसादिदोषदुष्टत्वमित्याह अरागेणचेति ॥६०॥ गृहस्थानांत्विति ॥ रागिणामित्यर्थः ॥६१॥॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेप्रथमस्कंधेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ अर्धाधिकाष्टपंचाशच्छ्लोकैर्जनकवाक्यतः ॥ शांतस्यशुकदेवस्यविवाहादिकमुच्यते ॥ १ ॥ पूर्वाध्यायेनिस्पृहस्यारागिणोदेवेश्वरप्रीत्यर्थंक्रियमाणेवैदिकेकर्मणिहिंसानभवतीत्युक्तंतत्रनिःस्पृहत्वमेवाऽऽक्षिपति संदेहोयमिति ॥ नहिजलमध्येविद्यमानोजले

जनकउवाच ॥ हिंसायज्ञेषुप्रत्यक्षासाऽहिंसापरिकीर्तिता ॥ उपाधियोगतोहिंसानान्यथेतिविनिर्णयः ॥ ५७ ॥ यथाचेंधनसंयोगादग्नौधूमःप्रवर्तते ॥ तद्वियोगात्तथातस्मिन्निर्धूमत्वंविभातिवै ॥ ५८ ॥ अहिंसांचतथाविद्धिवेदोक्तांमुनिसत्तम ॥ रागिणांसापिहिंसैवनिस्पृहाणांनसामता ॥ ५९ ॥ अरागेणचयत्कर्मतथाऽहंकारवर्जितम् ॥ अकृतंवेदविद्वांसःप्रवदंतिमनीषिणः ॥ ६० ॥ गृहस्थानांतुहिंसैवयायज्ञेद्विजसत्तम ॥ अरागेणचयत्कर्मतथाऽहंकारवर्जितम् ॥ ६१ ॥ साऽहिंसैवमहाभागमुमुक्षूणांजितात्मनाम् ॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेप्रथमस्कंधेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ छ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ संदेहोऽयंमहाराजवर्ततेत्हृदयेमम ॥ मायामध्येवर्तमानःसकथंनिःस्पृहोभवेत् ॥ १ ॥ शास्त्रज्ञानंचसंप्राप्यनित्यानित्यविचारणम् ॥ त्यजतेनमनोमोहंसकथंमुच्यतेनरः ॥ २ ॥ अंतर्गतंतमश्छेत्तुंशास्त्राद्बोधोहिनक्षमः ॥ यथाननश्यतितमःकृतयादीपवार्तया ॥ ३ ॥ अद्रोहःसर्वभूतेषुकर्तव्यःसर्वदाबुधैः ॥ सकथंराजशार्दूलग्रहस्थस्यभवेत्तथा ॥ ४ ॥ वित्तैषणानतेशांतातथाराजसुखैषणा ॥ जयैषणाचसंग्रामेजीवन्मुक्तःकथंभवेः ॥ ॥ ५ ॥ चोरेषुचौरबुद्धिस्तेसाधुबुद्धिस्तुतापसे ॥ स्वपरत्वंतवाप्यस्तिविदेहस्त्वंकथंनृप ॥ ६ ॥ कटुतीक्ष्णकषायाम्लरसान्वेत्सिशुभाशुभान् ॥ शुभेषुरमतेचित्तंनाशुभेषुतथानृप ॥ ७ ॥ जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिश्चतवराजन्भवंतिहि ॥ अवस्थास्तुयथाकालंतुरीयातुकथंनृप ॥ ८ ॥ पदात्यश्वरथेभाश्चसर्वेवैवशगाममम ॥ स्वाम्यहंचैवसर्वेषांमन्यसेत्वंनमन्यसे ॥ ९ ॥

नासंबद्धोभवति ॥ एवंमायायांविद्यमानोमायागुणैःकथमसंबद्धःस्यादितिभावः ॥ १ ॥ ननुवेदांतशास्त्रश्रवणजन्यबोधेनविवेकोजागरूकएवेतिनिःस्पृहतास्यादितिचेत्तत्राह शास्त्रज्ञानंचेति ॥ ज्ञानंसंप्राप्य यावद्योगादिकंनसाधितंतावन्मनोमोहंनत्यजते ॥ आत्मनेपदमार्षम् ॥ शास्त्रजन्यबोधस्यपरोक्षत्वादित्यभिमानः॥तथाचकेवलशास्त्रजन्यबोधेननकथंचिन्निःस्पृहतासंभवति ॥ ततश्चसंसारेविद्यमानोनरः कथंमुच्यतेनकथमपीत्यर्थः॥तस्मात्संसारंविहाययोगादिनिष्ठोभवेदित्येषसिद्धांतइतितात्पर्यम्॥२॥अंतर्गतमिति॥अविद्यारूपमंतर्गतंतमोनशास्त्रजन्यपरोक्षज्ञानेननश्यति ॥किंतुयोगजन्यज्ञानभास्करोदयेनैवेत्यर्थः॥३॥४॥स्वयंचत्वंजीवन्मुक्तोस्मीतिवदसितदपिनसांप्रतमित्याह वित्तैषणेति॥बोधविरुद्धधर्माणांदर्शनाद्बोधाभावएवनिश्चीयतइत्यर्थः॥५॥६॥७॥८॥मन्यसेत्वमुतनमन्यसेइतिवदेत्यर्थः॥९

समदृक्केति ॥ मालासर्पादिभेदबुद्धेःसत्त्वात्क्त्वंसमदृगसीत्यर्थः ॥१०॥ विमुक्तस्यत्वेतानिलक्षणानिदृश्यंतइत्याह विमुक्तस्त्विति ॥ ११ ॥ स्वाभिप्रायमाह नमेऽद्येति ॥ १२॥१३॥१४॥ त्वंदांभिको
विमुक्तोभासीत्याह चिंत्यसेइति ॥ १५ ॥ १६ ॥ एतादृशामहांतोपिजगतोसत्यतांजानंतोपिमुह्यंतितदातवकाकथाजीवन्मुक्ततायाइत्याह वैखानसायइति ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥
॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ नह्येवंविधेआचरणेजीवन्मुक्ततासंभवति ॥ नचजीवन्मुक्ततायांसत्यामेतादृशाचरणसंभवस्तस्मान्नामतएवविदेहानत्वर्थतइत्यर्थः ॥ २७ ॥ शुक

मिष्टमस्तिसदाराजन्मुदितोविमनास्तथा ॥ मालायांचतथासर्पेसमदृक्कन्नृपोत्तम ॥ १० ॥ विमुक्तस्तुभवेद्राजन्समलोष्ठाश्मकांचनः ॥ एकात्मबुद्धिः
सर्वत्रहितकृत्सर्वजंतुषु ॥ ११ ॥ नमेऽद्यरमतेचित्तंगृहदारादिषुक्वचित् ॥ एकाकीनिःस्पृहोऽत्यर्थंचरेयमितिमेमतिः ॥ १२ ॥ निःसंगोनिर्ममःशांतःपत्र
मूलफलाशनः ॥ मृगवद्विचरिष्यामिनिर्द्वंद्वोनिष्परिग्रहः ॥ १३ ॥ किंमेगृहेणवित्तेनभार्ययाचस्वरूपया ॥ विरागमनसःकामंगुणातीतस्यपार्थिव ॥१४॥
चिंत्यसेविविधाकारंनानारागसमाकुलम् ॥ दंभोऽयंकिलतेभातिविमुक्तोस्मीतिभाषसे ॥ १५ ॥ कदाचिच्छत्रुजाचिंताधनजाचकदाचन ॥ कदाचि
त्सैन्यजाचिंतानिश्चितोसिकदान्नृप ॥ १६ ॥ वैखानसायेमुनयोमिताहाराजितव्रताः ॥ तेपिमुह्यंतिसंसारेजानंतोपिह्यसत्यताम् ॥ १७ ॥ तववंशसमु
त्थानांविदेहाइतिभूपते ॥ कुटिलंनामजानीहिनान्यथेतिकदाचन ॥ १८ ॥ विद्याधरोयथामूर्खोजन्मांधस्तुदिवाकरः ॥ लक्ष्मीधरोदरिद्रश्चनामतेषां
निरर्थकम् ॥ १९ ॥ तववंशोद्भवायेयेश्रुतापूर्वेमयान्नृपाः ॥ विदेहाइतिविख्यातानामतःकर्मतोनते ॥ २० ॥ निमिनामाभवद्राजापूर्वंतवकुलेन्नृप ॥ य
ज्ञार्थंसतुराजर्षिर्वसिष्ठंस्वगुरुंमुनिम् ॥ २१ ॥ निमंत्रयामासतदातमुवाचनृपंमुनिः ॥ निमंत्रितोस्मियज्ञार्थंदेवेंद्रेणाधुनाकिल ॥ २२ ॥ कृत्वातस्यमखं
पूर्णंकरिष्यामितवापिवै ॥ तावत्कुरुष्वराजेंद्रसंभारंतुशनैःशनैः ॥ २३ ॥ इत्युक्त्वानिर्ययौसोथमहेंद्रयजनेमुनिः ॥ निमिरन्यंगुरुंकृत्वाचकारमखमुत्तमम्
॥ २४ ॥ तच्छ्रुत्वाकुपितोऽत्यर्थंवसिष्ठोनृपतिंपुनः ॥ शशापचपतत्वद्यदेहस्तेगुरुलोपक ॥ २५ ॥ राजापितंशशापाथतवापिचपतत्वयम् ॥ अन्योन्य
शापात्पतितौतावेवचमयाश्रुतम् ॥२६॥ विदेहेनचराजेंद्रकथंशप्तोगुरुःस्वयम् ॥ विनोदइवमेचित्तेविभातिनृपसत्तम ॥२७॥ जनकउवाच ॥सत्यमुक्तंत्वया
नात्रमिथ्याकिंचिदिदंमतम् ॥तथापिशृणुविप्रेंद्रगुरुर्ममसुपूजितः ॥२८॥पितुःसंगंपरित्यज्यत्वंवनंगंतुमिच्छसि ॥मृगैःसहसुसंबंधोभवितातेनसंशयः ॥२९॥

वाक्यंश्रुत्वा जनकउवाच सत्यमुक्तमिति ॥ त्वयायदुच्यतेतत्साधनंसत्यमेवास्मद्गुरोर्व्यासस्यममचेष्टमेवतत् ॥ विवादस्त्वयमेवत्वयोच्यते ॥ वनंगतेसतिविक्षेपाभावःसंभवतिअस्माभिरुच्यते ॥ गुण।
गुणेषुवर्ततइतिनिश्चयेनात्रैवंवसतोगृहेष्वेवसाधनादिकंकुर्वतोविक्षेपाभावोभवतीति ॥ तत्रतथापिशृणुहेविप्रेंद्रशुकममसुपूजितोव्यासोगुरुर्यदाहतदेवसत्यमितिशेषः ॥ २८ ॥ कुतइतिचेत्त्वन्मतेदो
षस्यसत्त्वादित्याह पितुःसंगमिति ॥ पितुःसंगत्रासेनवनंगतस्यमृगसंगःपंचमहाभूतसंगस्त्वपरिहार्यएवेतिनिःसंगतावनंगतस्यापिदुर्लभाऽऽहारादिचिंताप्युभयत्राप्यपरिहार्याएवेति ॥ तत्रापि

चित्तसमाधानविवेकादिकमपेक्षितमेवेतिगृहस्थाश्रमत्यागेबीजाभावः ॥ किंचलोकसंग्रहार्थंकर्मकुर्वतः सकललोककल्याणकरत्वंगृहस्थाश्रमएवसंभवति ॥ अपरिपक्कषायस्यपक्कताप्यस्मिन्नेवाश्रमेभवति ॥ ततोगृहस्थाश्रमेएवापरिपक्कषायेनस्थातव्यम् ॥ अतएवास्मत्पूर्वजैरेतदभिप्रायेणैवजीवन्मुक्तत्वसिद्धौसत्यामपिव्यवहारःकृतइतिनत्वदुद्भावितानिदूषणानिमत्पूर्वजेषुसंतियस्तुपरिपक्कषायः सतुनैवविधेःकिंकरोनचससंदेहंकरोतित्वंतुसंदेहमग्नोस्यतःपित्रोक्तमेवकुरुतवापरिपक्कषायत्वादितिसप्तश्लोकानांसंपिंडितोर्थः ॥२९॥३०॥३१॥ विकल्पोपहतस्त्वमितिविवेकाभावात् ॥ अतएवात्राग

महाभूतानिसर्वत्रनिःसंगःक्वभविष्यसि ॥ आहारार्थंसदाचिंतानिश्चिंतःस्याःकदामुने ॥ ३० ॥ दंडाजिनकृताचिंतायथातववनेपिच ॥ तथैवराज्यचिंतामेचिंतयानस्यवानवा ॥ ३१ ॥ विकल्पोपहतस्त्वंवैदूरदेशमुपागतः ॥ नमेविकल्पसंदेहोनिर्विकल्पोस्मिसर्वथा ॥ ३२ सुखंस्वपिमिविप्राहंसुखंभुंजामिसर्वदा ॥ नबद्धोस्मीतिबुद्ध्याहंसर्वदैवसुखीमुने ॥ ३३ ॥ त्वंतुदुःखीसदैवासिबद्धोहमितिशंकया ॥ इतिशंकांपरित्यज्यसुखीभवसमाहितः ॥ ३४॥ देहोयंममबंधोऽयंनममेतिचमुक्तता ॥ तथाधनंगृहंराज्यंनममेतिचनिश्चयः ॥ ३५ ॥ सूतउवाच ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यशुकःप्रीतमनाभवत् ॥ आपृच्छ्यतंजगामाऽऽशुव्यासस्याश्रममुत्तमम् ॥ ३६ ॥ आगच्छंतंसुतंदृष्ट्वाव्यासोपिसुखमाप्तवान् ॥ आलिंग्याघ्रायमूर्धानंपप्रच्छकुशलंपुनः ॥ ३७ ॥ स्थितस्तत्राऽऽश्रमेरम्येपितुःपार्श्वेसमाहितः ॥ वेदाध्ययनसंपन्नःसर्वशास्त्रविशारदः ॥ ३८ ॥ जनकस्यदशांदृष्ट्वाराज्यस्थस्यमहात्मनः ॥ सनिर्वृतिंपरांप्राप्यपितुराश्रमसंस्थितः ॥ ३९ ॥ पितृणांसुभगाकन्यापीवरीनामसुंदरी ॥ शुकश्चकारपत्नींतांयोगमार्गस्थितोपिहि ॥ ४० ॥ सतस्यांजनयामासपुत्रांश्चत्वारएवहि ॥ कृष्णंगौरप्रभंचैवभूरिंदेवश्रुतंतथा ॥४१॥ कन्यांकीर्तिंसमुत्पाद्यव्यासपुत्रःप्रतापवान् ॥ ददौविभ्राजपुत्रायत्वणुहायमहात्मने ॥ ४२ ॥अणुहस्यसुतःश्रीमान्ब्रह्मदत्तःप्रतापवान् ॥ ब्रह्मज्ञःपृथिवीपालःशुककन्यासमुद्भवः ॥ ४३ ॥ कालेनकियतातत्रनारदस्योपदेशतः ॥ ज्ञानंपरमकंप्राप्ययोगमार्गमनुत्तमम् ॥ ४४ ॥ पुत्रेराज्यंनिधायाथगतोबदरिकाश्रमम् ॥ मायाबीजोपदेशेनतस्यज्ञानंनिरर्गलम् ॥ ४५॥ नारदस्यप्रसादेनजातंसद्योविमुक्तिदम् ॥ कैलासशिखरेरम्येत्यक्त्वासंगंपितुःशुकः ॥ ४६ ॥ ध्यानमास्थायविपुलंस्थितःसंगपराङ्मुखः ॥ उत्पपातगिरेःशृंगात्सिद्धिंचपरमांगतः ॥४७ ॥

तोसि ॥ अतोगृहस्थाश्रमेएवसम्यक्निश्चयंसंपाद्यानंतरंसंन्यासंकुर्वित्यर्थः ॥३२॥३३॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥३९ ॥ ४० ॥ चत्वारएवहीति ॥ कृष्णनामाएकःगौरप्रभोद्वितीयःभूरिस्तृतीयःदेवश्रुतश्चतुर्थः ॥ कूर्मपुराणेतुपंचपुत्राउक्ताः ॥ शुकस्याप्यभवन्पुत्राःपंचात्यंततपस्विनः ॥ भूरिश्रवाःप्रभुःशंभुःकृष्णोगौरश्चपंचमः ॥ कन्याकीर्तिमतीचैवेति ॥ ४१ ॥ कीर्तिनाम्नींकन्याम् ॥ विभ्राजराज्ञःपुत्रोअणुहनामा ॥ ४२ ॥ ब्रह्मदत्तनामकःशुकदौहित्रः ॥४३॥४४॥ नारदेनमायाबीजस्यभुवनेश्वरीमंत्रस्योपदेशःकृतस्तेनप्रभावेणश्रीप्रसादात्तस्यज्ञानमभवत् ॥४५॥ शुककथामाह कैलासेति ॥ ४६ ॥ ध्यानमास्थायेति ॥ गृहस्थाश्रमेएवकर्मोपासनायोगादिभिःपक्कषायेजातेसतीतिशेषः ॥ सिद्धिंचेति ॥ अणिमादिकांसिद्धिंप्राप्तइत्यर्थः ॥ ४७ ॥

महातेजाःसदेहएवेतोनिर्गतः सूर्यवद्विरराजाकाशे गिरेःशृंगंद्विधाजातमिति ॥ महापुरुषवियोगेनेत्यर्थः ॥ ४८ ॥ यथावायुरितिसूत्रात्मेत्यर्थः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ सर्वभूतगतइति ॥ अनेनच
वाक्येनशुकआकाशंप्रतिगतोव्यष्टिदेहंसमष्टौविलाप्यव्यापकरूपेणस्थितइत्यवगम्यते ॥ प्रतिशब्दमिति ॥ तवममचात्मरूपेणाभेदएवास्तिकिमितिमदर्थंशोकःक्रियतइत्येवंप्रतिशब्दइत्यर्थः ॥ ५२ ॥
॥ ५३ ॥ ५४ ॥ परमांगतिंब्रह्मरूपत्वम् ॥ अशोकंब्रह्मविजानतात्वयाब्रह्मरूपेणस्थितस्यशुकस्यस्वस्यचभेदाभावेनतन्नाशतद्वियोगशंकयावाशोकोनकर्तव्यइत्याह तस्येति ॥ ५५ ॥५६ ॥ छाया
मिति ॥ पुत्रसमानाकृतिम् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ श्रीदेवीभागवतश्रवणेनशुकस्यैतत्फलंजातंएतादृशोयंश्रीदेवीभागवतश्रवणमहिमेत्यवांतरतात्पर्यम् ॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतातिलकेप्रथमस्कंधे

आकाशगोमहातेजाविरराजयथारविः ॥ गिरेःशृंगंद्विधाजातंशुकस्योत्पतनेतदा ॥ ४८ ॥ उत्पाताबहवोजाताःशुकश्चाऽऽकाशगोऽभवत् ॥ अंतरिक्षे
यथावायुस्तूयमानःसुरर्षिभिः ॥ ४९ ॥ तेजसातिविराजन्वैद्वितीयइवभास्करः ॥ व्यासस्तुविरहाक्रांतःक्रंदन्पुत्रेतिचाऽसकृत् ॥ ५० ॥ गिरेःशृंगेगत
स्तत्रशुकोयत्रस्थितोऽभवत् ॥ क्रंदमानंतदादीनंव्यासंमत्वाश्रमाकुलम् ॥ ५१ ॥ सर्वभूतगतःसाक्षीप्रतिशब्दमदात्तदा ॥ तत्राद्यापिगिरेःशृंगेप्रतिश
ब्दःस्फुटोभवत् ॥ ५२ ॥ रुदंतंतंसमालक्ष्यव्यासंशोकसमन्वितम् ॥ पुत्रपुत्रेतिभाषंतंविरहेणपरिप्लुतम् ॥ ५३ ॥ शिवस्तत्रसमागत्यपाराशर्यमबोधय
त् ॥ व्यासशोकंमाकुरुत्वंपुत्रस्तेयोगवित्तमः ॥ ५४ ॥ परमांगतिमापन्नोदुर्लभांचाकृतात्मभिः ॥ तस्यशोकोनकर्तव्यस्त्वयाशोकंविजानता ॥ ५५ ॥
कीर्तिस्तेविपुलाजातातेनपुत्रेणचानघ॥व्यासउवाच॥नशोकोयातिदेवेशकिंकरोमिजगत्पते॥५६॥अतृप्तेलोचनेमेऽद्यपुत्रदर्शनलालसे ॥ महादेवउवाच॥
छायांद्रक्ष्यसिपुत्रस्यपार्श्वस्थांसुमनोहराम् ॥५७॥तांवीक्ष्यमुनिशार्दूलशोकंजहिपरंतप ॥ सूतउवाच॥तदाददर्शव्यासस्तुछायांपुत्रस्यसुप्रभाम् ॥५८॥
दत्त्वावरंहरस्तस्मैतत्रैवांतरधीयत ॥ अंतर्हितेमहादेवेव्यासःस्वाश्रममभ्यगात् ॥ ५९ ॥ शुकस्यविरहेणापितप्तःपरमदुःखितः ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेम
हापुराणेप्रथमस्कंधेएकोनविंशोध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ छ ॥ ऋषयऊचुः ॥ शुकस्तुपरमांसिद्धिमाप्तवान्देवसत्तमः ॥ किंचकारततोव्यासस्त
न्नोब्रूहिसविस्तरम् ॥ १ ॥ सूतउवाच ॥ शिष्याव्यासस्ययेप्यासन्वेदाभ्यासपरायणाः ॥ आज्ञामादायतेसर्वेगताःपूर्वमहीतले ॥ २ ॥ असितोदेवलश्चैव
वैशंपायनएवच ॥ जैमिनिश्चसुमंतुश्चगताःसर्वेतपोधनाः ॥३॥ तानेतान्वीक्ष्यपुत्रंचलोकांतरितमप्युत॥व्यासःशोकसमाक्रांतोगमनायाकरोन्मतिम्॥४॥

एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ छ ॥ ॥ चतुःसप्ततिपद्यैस्तुशुकनिर्गमनोत्तरम् ॥ व्यासश्चकारयत्कृत्यंतत्समासेनकथ्यते ॥ १ ॥ एतावत्पर्यंतंकथंशुकेनपुराणमधीतमितिप्रथमप्रश्न
स्योत्तरंदत्तंमध्येप्रसंगागताःकथाश्चोक्ताइदानींश्रीदेवीभागवतप्रतिपादकाचार्यस्यव्यासस्यगुरोःकथांगुरुभक्ताऋषयःपृच्छंति शुकस्त्विति ॥ तन्नोब्रूहीति ॥ यस्यदेवेपराभक्तिर्यथादेवेतथागुरौ ॥ त
स्यैतेकथिताह्यर्थाःप्रकाशंतेमहात्मनइतिश्रुतेरस्मभ्यंश्रीगुरोःकथांब्रूहीत्यभिप्रायः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ पूर्वंशिष्याआज्ञामादायगतास्तज्जन्यंदुःखंजातमेवाचार्यस्य परंतुशुकदेवसुखेनतन्नष्टंशुकदेवनि
र्गमनेतुतदुभयमप्येकवारमेवदुःखंप्रादुर्भूतमित्याह व्यासःशोकसमाक्रांतइति ॥ एतादृशमहानुभावानामपिसंसारजन्यक्लेशसंभवान्नसंसारेआसक्तोभवेत्किंतु तस्माद्विरज्येतैवेतितुरहस्यम् ॥ ४ ॥

मुक्तामिति ॥ व्यासस्य पुलिनेजन्मोत्तरंव्यासंगृहीत्वागतेनपराशरेणमुक्तापिव्यासेनमुक्ताजातैवेत्यभिप्रायेणेयमुक्तिः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ दाशराजोपीति ॥ सचसत्यवत्याःपिता ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ सरस्वत्याइति ॥ तत्प्रार्थनोत्तरंतस्ययथायोग्यमुत्तरंदत्त्वासरस्वतीतीरेतपश्चर्यार्थमाश्रमंचकारेत्यर्थः ॥ ११ ॥ शंतनोःसकाशादित्यर्थः ॥ मत्वेति ॥ ममभ्रातरौसुखिनौस्तइतिमत्वा ॥ १२ ॥ प्रथम

सस्मारमनसाव्यासस्तांनिषादसुतांशुभाम् ॥ मातरंजाह्नवीतीरेमुक्तांशोकसमन्विताम् ॥ ५ ॥ स्मृत्वासत्यवतींव्यासस्त्यक्त्वातंपर्वतोत्तमम् ॥ आजगाममहातेजाजन्मस्थानंस्वकंमुनिः ॥ ६ ॥ द्वीपंप्राप्याथपप्रच्छक्वगतासावरानना ॥ निषादास्तंसमाचख्युर्दत्ताराज्ञेतुकन्यका ॥ ७ ॥ दाशराजोपिसंपूज्यव्यासंप्रीतिपुरःसरम् ॥ स्वागतेनाभिसत्कृत्यप्रोवाचविहितांजलिः ॥ ८ ॥ दाशराजउवाच ॥ अद्यमेसफलंजन्मपावितंनःकुलंमुने ॥ देवानामपिदुर्दर्शंयज्जातंतवदर्शनम् ॥ ९ ॥ यदर्थमागतोसित्वंतद्ब्रूहिद्विजसत्तम ॥ अपिदाराधनंपुत्रास्त्वदायत्तमिदंविभो ॥ १० ॥ सरस्वत्यास्तटेरम्येचकाराऽऽश्रममंडलम् ॥ व्यासस्तपःसमायुक्तस्तत्रैवाससमाहितः ॥ ११ ॥ सत्यवत्याःसुतौजातौशंतनोरमितद्युतेः ॥ मत्वातौभ्रातरौव्यासःसुखमापवनेस्थितः ॥ १२ ॥ चित्रांगदःप्रथमजोरूपवाञ्शत्रुतापनः ॥ बभूवनृपतेःपुत्रःसर्वलक्षणसंयुतः ॥ १३ ॥ विचित्रवीर्यनामासौद्वितीयःसमजायत ॥ सोपिसर्वगुणोपेतःशंतनोःसुखवर्धनः ॥ १४ ॥ गांगेयःप्रथमस्तस्यमहावीरोबलाधिपः ॥ तथैवतौसुतौजातौसत्यवत्यामहाबलौ ॥ १५ ॥ शंतनुस्तान्सुतान्वीक्ष्यसर्वलक्षणसंयुतान् ॥ अमंस्ताजय्यमात्मानंदेवादीनांमहामनाः ॥ १६ ॥ अथकालेनकियताशंतनुःकालपर्ययात् ॥ तत्याजदेहंधर्मात्मादेहीजीर्णमिवांबरम् ॥ १७ ॥ कालधर्मंगतेराज्ञिभीष्मश्चक्रेविधानतः ॥ प्रेतकार्याणिसर्वाणिदानानिविविधानिच ॥ १८ ॥ चित्रांगदंततोराज्येस्थापयामासवीर्यवान् ॥ स्वयंनकृतवान्राज्यंतस्माद्देवव्रतोभवत् ॥ १९ ॥ चित्रांगदस्तुवीर्येणप्रमत्तःपरदुःखदः ॥ बभूवबलवान्वीरःसत्यवत्यात्मजःशुचिः ॥ २० ॥ अथैकदामहाबाहुःसैन्येनमहतावृतः ॥ प्रचचारवनोद्देशान्पश्यन्वध्यान्मृगान्रुरून् ॥ २१ ॥ चित्रांगदस्तुगंधर्वोदृष्ट्वातंमार्गगंनृपम् ॥ उत्ततारांतिकंभूमेर्विमानवरमास्थितः ॥ ॥ २२ ॥ तत्राभूत्त्वमहद्युद्धंतयोःसदृशवीर्ययोः ॥ कुरुक्षेत्रेमहास्थानेत्रीणिवर्षाणितापसाः ॥ २३ ॥ इंद्रलोकमवापाशुगंधर्वेणहतोरणे ॥ भीष्मःश्रुत्वाचकाराऽऽशुतस्यौर्ध्वदेहिकंतदा ॥ २४ ॥ गांगेयःकृतशोकस्तुमंत्रिभिःपरिवारितः ॥ विचित्रवीर्यनामानंराज्येशंचचकारह ॥ २५ ॥

श्चित्रांगदः ॥ १३ ॥ द्वितीयोविचित्रवीर्यः ॥ १४ ॥ तयोःपूर्वंगंगातोराज्ञःशंतनोसकाशात्प्रथमतःपुत्रोगांगेयनामकोजातःअनंतरंसत्यवत्यांपुत्रद्वयंजातम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ भीष्मइति ॥ तस्यज्येष्ठपुत्रत्वात्पितृकार्येऽधिकारः ॥ १८ ॥ चित्रांगदमिति ॥ पितरिमृतेस्वस्यराज्याधिकारसत्त्वेपिपितरंप्रतिनाहंराज्यंविवाहंवाकरिष्यामित्वंसत्यवतींवृणुइतिसत्यवतीविवाहसमयेप्रतिज्ञातत्वाच्चित्रांगदंसत्यवतीज्येष्ठपुत्रमेवराज्येस्थापयामास ॥ तादृशसत्यरूपस्यदेवानांव्रतस्यपरिपालनाद्देवव्रतनामाऽभवत् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ विचित्रवीर्यनामानमितिद्वितीयंपुत्रम् ॥ २५ ॥

॥ २६ ॥ अतिसंतुष्टेति ॥ चित्रांगदेहतेभीष्मस्यराज्याधिकारसत्त्वेपिमत्पुत्रायैवराज्यंदत्तमितिहेतोरित्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ तायदेति ॥ तास्तिस्रः

मंत्रिभिर्बोधितापश्चाद्गुरुभिश्चमहात्मभिः ॥ स्वपुत्रंराज्यगंदृष्ट्वापुत्रशोकहतापिच ॥ २६ ॥ सत्यवत्यतिसंतुष्टाबभूववरवर्णिनी ॥ व्यासोपिभ्रातरंश्रुत्वा राजानंमुदितोऽभवत् ॥ २७ ॥ यौवनंपरमंप्राप्तःसत्यवत्याःसुतःशुभः ॥ चकारचिंतांभीष्मोपिविवाहार्थंकनीयसः ॥ २८ ॥ काशिराजसुतास्तिस्रःस र्वलक्षणसंयुताः ॥ तेनराज्ञाविवाहार्थंस्थापिताश्चस्वयंवरे ॥ २९ ॥ राजानोराजपुत्राश्चसमाहूताःसहस्रशः ॥ इच्छास्वयंवरार्थंवैपूज्यमानाःसमागताः ॥ ३० ॥ तत्रभीष्मोमहातेजास्ताजहारबलेनवै ॥ निर्मथ्यराजकंसर्वंरथेनैकेनवीर्यवान् ॥ ३१ ॥ सजित्वापार्थिवान्सर्वांस्ताश्चादायमहारथः ॥ बाहुवीर्येणतेजस्वीह्याससादगजाह्वयम् ॥ ३२ ॥ मातृवद्भगिनीवच्चपुत्रीवच्चिंतयन्किल ॥ तिस्रःसमानयामासकन्यकावामलोचनाः ॥ ३३ ॥ सत्यवत्यै निवेद्याशुद्विजानाहूयसत्वरः ॥ दैवज्ञान्वेदविदुषःपर्यपृच्छच्छुभंदिनम् ॥ ३४ ॥ कृत्वाविवाहसंभारंयदावैभ्रातरंनिजम् ॥ विचित्रवीर्यंधर्मिष्ठंविवाहयति तायदा ॥ ३५ ॥ तदाज्येष्ठाप्युवाचेदंकन्यकाजाह्नवीसुतम् ॥ लज्जमानासितापांगीतिसृणांचारुलोचना ॥ ३६ ॥ गंगापुत्रकुरुश्रेष्ठधर्मज्ञकुलदीपक॥ मयास्वयंवरेशाल्वोवृतोऽस्तिमनसानृपः ॥ ३७ ॥ वृताऽहंतेनराज्ञावैचित्तेप्रेमसमाकुले ॥ यथायोग्यंकुरुष्वाद्यकुलस्यास्यपरंतप ॥ ३८ ॥ तेनाहंवृ तपूर्वास्मित्वंचधर्मभृतांवरः ॥ बलवानसिगांगेययथेच्छसितथाकुरु ॥ ३९ ॥ सूतउवाच ॥ एवमुक्तस्तयातत्रकन्ययाकुरुनंदनः ॥ अपृच्छद्ब्राह्मणान्वृद्धा न्मातरंसचिवांस्तथा ॥ ४० ॥ सर्वेषांमतमाज्ञायगांगेयोधर्मवित्तमः ॥ गच्छेतिकन्यकांप्राहयथारुचिवरानने ॥ ४१ ॥ विसर्जिताथसातेनगताशाल्वनिके तनम् ॥ उवाचतंवरारोहाराजानंमनसेप्सितम् ॥ ४२ ॥ विनिर्मुक्तास्मिभीष्मेणत्वन्मनस्केतिधर्मतः ॥ आगताऽस्मिमहाराजगृहाणाद्यकरंमम ॥ ४३ ॥ धर्मपत्नीतवात्यंतंभवामिन्नृपसत्तम ॥ चिंतितोऽसिमयापूर्वंत्वयाहंनात्रसंशयः ॥४४॥ शाल्वउवाच ॥ गृहीतात्वंवरारोहेभीष्मेणपश्यतोमम ॥ रथसं स्थापितातेननग्रहीष्येकरंतव ॥४५॥ परोच्छिष्टांचकःकन्यांगृह्णातिमतिमान्नरः॥ अतोहंनग्रहीष्यामित्यक्तांभीष्मेण मातृवत् ॥४६॥ रुदतीविलपंतीसात्य क्तातेनमहात्मना ॥ पुनर्भीष्मंसमागत्यरुदतीचेदमब्रवीत् ॥४७॥ शाल्वोमुक्तांत्वयावीरनगृह्णातिगृहाणमाम् ॥ धर्मज्ञोसिमहाभागमरिष्याम्यन्यथाह्यह म् ॥४८॥ भीष्मउवाच ॥ अन्यचित्तांकथंत्वांवैगृह्णामिवरवर्णिनि ॥ पितरंस्वंवरारोहेव्रजशीघ्रंनिराकुला ॥४९॥ तथोक्तासातुभीष्मेणजगामवनमेवहि॥ तपश्चकारविजनेतीर्थेपरमपावने ॥ ५० ॥

कन्याः ॥ तिसृणांमध्येज्येष्ठेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ मुक्तांत्वयेति ॥ प्रथमतोहस्तेनसंस्पृश्यरथेस्थापितांपश्चान्मुक्तामित्यर्थः ॥ ततस्त्वन्निमित्तंममजन्मऽव्यर्थंभवतीति ॥ त्वंमांगृहाणेत्यभिप्रायः ॥ ४८ ॥ अन्यचित्तामन्यासक्तामित्यर्थः ॥ ४९ ॥ ५० ॥

राज्ञोविचित्रवीर्यस्य ॥ ५१॥५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५॥५६ ॥ ५७ ॥ नालसाद्धिसुखमिति ॥ अराजकेसमुत्पन्नेअलसात्सुखंनैवास्तिआलस्यंनैवकर्तव्यमित्यर्थः ॥ ५८ ॥ क्षेत्रजमिति ॥ विचित्र
वीर्यस्यक्षेत्रेऽन्यस्मात्पुरुषाज्जातमित्यर्थः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ पौत्रमिति ॥ तवपौत्रस्तमित्यर्थः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ असूतांधमिति ॥ व्यासतेजसानिमीलितनेत्रागर्भंदधारत

द्वेभार्येचातिरूपाढ्येतस्यराज्ञोबभूवतुः ॥ अंबालिकाचांबिकाचकाशिराजसुतेशुभे ॥ ५१ ॥ राजाविचित्रवीर्योऽसौताभ्यांसहमहाबलः ॥ रेमेनानाविहा
रैश्चगृहेचोपवनेतथा ॥ ५२ ॥ वर्षाणिनवराजेंद्रः कुर्वन्क्रीडांमनोरमाम् ॥ प्रापाऽसौमरणंभूयोगृहीतोराजयक्ष्मणा ॥ ५३ ॥ मृतेपुत्रेतिदुःखार्ताजातासत्य
वतीतदा ॥ कारयामासपुत्रस्यप्रेतकार्याणिमंत्रिभिः ॥ ५४ ॥ भीष्ममाहतदैकांतेवचनंचातिदुःखिता ॥ राज्यंकुरुमहाभागपितुस्तेशंतनोःसुत ॥ ५५ ॥
भ्रातुर्भार्यांगृहाणत्वंवंशंचपरिरक्षय ॥ यथाननाशमायातिययातेर्वंशइत्युत ॥५६॥ भीष्मउवाच ॥ प्रतिज्ञामेश्रुतामातःपित्रर्थेयामयाकृता ॥ नाहंराज्यं
करिष्यामिनचाहंदारसंग्रहम् ॥५७॥सूतउवाच॥ तदाचिंतातुराजाताकथंवंशोभवेदिति ॥ नालसाद्धिसुखंमह्यंसमुत्पन्नेह्यराजके ॥ ५८ ॥ गांगेयस्तामुवा
चेदंमाचिंतांकुरुभामिनि ॥ पुत्रंविचित्रवीर्यस्यक्षेत्रजंचोपपादय ॥ ५९ ॥ कुलीनंद्विजमाहूयवध्वासहनियोजय ॥ नात्रदोषोस्तिवेदेऽपिकुलरक्षाविधौकि
ल ॥ ६० ॥ पौत्रंचैवंसमुत्पाद्यराज्यंदेहिशुचिस्मिते ॥अहंचपालयिष्यामितस्यशासनमेवहि ॥ ६१ ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यकानीनंस्वसुतंमुनिम् ॥ जगा
ममनसाव्यासंद्वैपायनमकल्मषम् ॥ ६२ ॥ स्मृतमात्रस्ततोव्यासआजगामसतापसः ॥ कृत्वाप्रणामंमात्रेऽथसंस्थितोदीप्तिमान्मुनिः ॥ ६३ भीष्मेणपू
जितःकामंसत्यवत्याचमानितः॥तस्थौतत्रमहातेजाविधूमोग्निरिवापरः॥६४॥तमुवाचमुनिंमातापुत्रमुत्पादयाधुना ॥ क्षेत्रेविचित्रवीर्यस्यसुंदरंतववीर्यजम्
॥ ६५ ॥ व्यासःश्रुत्वावचोमातुराप्तवाक्यममन्यत ॥ ओमित्युक्त्वास्थितस्तत्रऋतुकालमचिंतयत् ॥ ६६ ॥ अंबिकाचयदास्नातानारीऋतुमतीतदा ॥
संगंप्राप्यमुनेःपुत्रमसूतांधंमहाबलम् ॥ ६७ ॥ जन्मांधंचसुतंवीक्ष्यदुःखितासत्यवत्यति ॥ द्वितीयांचवधूमाहपुत्रमुत्पादयाशुवै ॥ ६८ ॥ ऋतुकालेऽथ
संप्राप्तेव्यासेनसहसंगता ॥ तथाचांबालिकारात्रौगर्भंनारीदधारसा ॥ ६९ ॥ सोपिपांडुःसुतोजातोराज्ययोग्योनसंमतः ॥ पुत्रार्थंप्रेरयामासवर्षांतेचपुनर्व
धूम् ॥ ७० ॥ आहूयचततोव्यासंसंप्रार्थ्यमुनिसत्तमम् ॥ प्रेषयामासरात्रौसाशयनागारमुत्तमम् ॥ ७१ ॥ नगताचवधूस्तत्रप्रेष्यासंप्रेषितातया ॥
तस्यांचविदुरोजातोदास्यांधर्मांशतःशुभः ॥ ७२ ॥ एवंव्यासेनतेपुत्राधृतराष्ट्रादयस्त्रयः ॥ उत्पादितामहावीरावंशरक्षणहेतवे ॥ ७३ ॥

स्मात् ॥ इदमन्यपुराणेस्पष्टम् ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ पांडुःसुतइति ॥ व्यासतेजसाऊष्मणादग्धास्यामितिहेतोःस्वशरीरंचंदनेनोपलिप्यसंगंकृतवतीतस्मात् ॥ इदमप्यन्यत्रस्पष्टम् ॥ ७० ॥
॥ ७१ ॥ नगताचेतितत्तेजःसहनशक्त्यभावादितिभावः ॥ ७२ ॥७३ ॥

इत्थमनेनग्रंथसंदर्भेणास्मिन्संसारेमहतामप्येवंदशाजायतेतस्मात्संसाराद्विरज्यश्रीभगवत्युपासनयातज्ज्ञानेनचसंसारंनिरस्यमुक्तोभवेदितिबोधितम् ॥७४॥ श्रीमच्चैवकुलोत्पन्नोरंगनाथात्मजःसुधीः ॥

एतद्वःसर्वमाख्यातंतस्यवंशसमुद्भवम् ॥ व्यासेनरक्षितोवंशोभ्रातृधर्मविदाऽनघाः ॥ ७४ ॥ इतिश्रीदेवीभागव
तेमहापुराणेऽष्टादशसाहस्र्यांसंहितायांप्रथमस्कंधेविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥
वेदाष्टेंदुक्षितिमितैःसार्धैः (११८४॥) श्लोकैःसविस्तरम् ॥ देवीभागवतस्यास्यप्रथमस्कंधईरितः ॥ १ ॥

श्रीलक्ष्मीगर्भसंभूतोनीलकंठोभिधानतः ॥ १ ॥ देवीभागवतस्यास्यव्याख्यानरहितस्यच ॥ तिलकाख्यांमहाव्याख्यांसम्यग्यःकृतवाञ्छुभाम् ॥ स्कंधस्तुप्रथमस्तस्याःसमाप्तोऽभूच्छुभार्थदः ॥ २ ॥
इतिश्रीमच्चैवकुलोत्पन्नरंगनाथात्मजलक्ष्मीगर्भजनीलकंठभट्टकृतेदेवीभागवतव्याख्यानेतिलकाभिधानेप्रथमस्कंधेविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ स्कंधश्चायंसमाप्तः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ इति श्रीमद्देवीभागवते प्रथमस्कंधः समाप्तः ॥

॥ अथ श्रीमद्देवीभागवते द्वितीयस्कंधः प्रारभ्यते ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीसरस्वत्यैनमः ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ जीवायदंशभूतायस्यावेदाभवंतिनिःश्वसितम् ॥ तामेतांचिद्रूपांमायाशक्तेःपराश्रयांवंदे ॥ १ ॥ अथाष्टचत्वारिंशद्भिःश्लोकैर्व्यासस्य धीमतः ॥ जन्मोच्यतेयत्रदेव्यामहिमाऽतीवभासते ॥ १ ॥ पूर्वाध्यायेपराशरसुतस्यव्यासस्यमाताशंतनोःपत्नीतिविरुद्धंश्रुत्वाऽऽश्चर्यवंतऋषयःपृच्छंति आश्चर्यकरमेतत्तइति ॥ गर्भहेतुकमिति अस्पष्टकारणमित्यर्थः ॥ १ ॥ तमेवसंदेहमाह माताव्यासस्येति ॥ २ ॥ सतीस्वभवनेस्थितेतिपराशरपत्नीपतिव्रताकथंशंतनुनाराज्ञाविवाहितेतिविरुद्धंभातीत्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ परमांश क्तिसाम्यावस्थमायोपाधिकब्रह्मरूपिणीम् ॥ यदाहगीतासु अपरेयमितस्त्वन्यांविद्धिमेप्रकृतिंपराम् ॥ जीवभूतांमहाबाहोययेदंधार्यतेजगदितिसैवादिशक्तिः ॥ ६ ॥ यस्योच्चारेति ॥ यस्यवाग्भव

॥ ऋषयऊचुः ॥ ॥ आश्चर्यकरमेतत्तेवचनंगर्भहेतुकम् ॥ संदेहोऽत्रसमुत्पन्नःसर्वेषांनस्तपस्विनाम् ॥ १ ॥ माताव्यासस्यमेधाविन्नाम्नासत्यवती तिच ॥ विवाहितापुराज्ञाताराज्ञाशंतनुनायथा ॥ २ ॥ तस्याःपुत्रःकथंव्यासःसतीस्वभवनेस्थिता ॥ ईदृशीसाकथंराज्ञापुनःशंतनुनावृता ॥ ३ ॥ तस्यांपुत्रावुभौजातौतत्त्वंकथयसुव्रत ॥ विस्तरेणमहाभागकथांपरमपावनीम् ॥ ४ ॥ उत्पत्तिंवेदव्यासस्यसत्यवत्यास्तथापुनः ॥ श्रोतुकामाःपुनः सर्वेऋषयःसंशितव्रताः ॥ ५ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ प्रणम्यपरमांशक्तिंचतुर्वर्गप्रदायिनीम् ॥ आदिशक्तिंवदिष्यामिकथांपौराणिकींशुभाम् ॥ ६ ॥ यस्योच्चारणमात्रेणसिद्धिर्भवतिशाश्वती ॥ व्याजेनापिहिबीजस्यवाग्भवस्यविशेषतः ॥ ७ ॥ सम्यक्सर्वात्मनासर्वैःसर्वकामार्थसिद्धये ॥ स्मर्तव्यास र्वथादेवीवांछितार्थप्रदायिनी ॥ ८ ॥ राजोपरिचरोनामधार्मिकःसत्यसंगरः ॥ चेदिदेशपतिःश्रीमान्बभूवद्विजपूजकः ॥ ९ ॥ तपसातस्यतुष्टेनविमा नंस्फाटिकंशुभम् ॥ दत्तमिंद्रेणतत्तस्मैसुंदरंप्रियकाम्यया ॥ १० ॥ तेनारूढस्तुसर्वत्रयातिदिव्येनभूपतिः ॥ नभूमावुपरिस्थोऽसौतेनोपरिचरोवसुः ॥ ११ ॥ विख्यातःसर्वलोकेषुधर्मनित्यःसभूपतिः ॥ तस्यभार्यावरारोहागिरिकानामसुंदरी ॥ १२ ॥ पुत्राश्चास्यमहावीर्याःपंचासन्नमितौजसः ॥ पृथग्देशेषुराजानःस्थापितास्तेनभूभुजा ॥ १३ ॥ वसोस्तुपत्नीगिरिकाकामान्कालेन्यवेदयत् ॥ ऋतुकालमनुप्राप्तास्नातापुंसवनेशुचिः ॥ १४ ॥ त दहःपितरश्चैनमूचुर्जहिमृगानिति ॥ तच्छ्रुत्वाचिंतयामासभार्यामृतुमतींतथा ॥ १५ ॥ पितृवाक्यंगुरुंमत्वाकर्तव्यमितिनिश्चितम् ॥ चचारमृगयांरा जागिरिकांमनसास्मरन् ॥ १६ ॥

स्यबीजस्यव्याजेनकपटेनाप्युच्चारणेनसिद्धिर्मोक्षोज्ञानंवाभवति ॥ तेनवाग्भवबीजेनस्मर्तव्यायाभगवतीवांछितार्थप्रदायिनीदेवीतांप्रणम्येत्यन्वयः ॥ ७ ॥ ८ ॥ कथामाह राजोपरिचरइति ॥ वि मानेनोर्ध्वंनिरंतरंगमनादुपरिचरनामकत्वम् ॥ ९ ॥ १० ॥ तेनविमानेनयातीत्यन्वयः ॥ नभूमाविति ॥ भूमिगमनंतेनत्यक्तमितिभावः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ वसोरुपरिचरस्यपत्नीकामान् स्वमनोरथान्पुत्रविषयान् ॥ १४ ॥ तदहरिति ॥ यस्मिन्दिनेऽयमृतुकालोऽस्तीतिगिरिकयापत्न्योक्तं ॥ तस्मिन्नेवदिनेपितरआहुरस्मच्छ्राद्धार्थंमृगान्जहीति ॥ १५ ॥ तत्रोभयोर्वाक्ययोरगम नगमनप्रयोजकयोर्विरोधेऽपिपितृवाक्यंगमनप्रयोजकंगमनाभावप्रयोजकस्त्रीवाक्यतोगुरुंश्रेष्ठंनिश्चितंमत्वाकर्तव्यंतदेवेतिनिश्चित्येतिशेषः॥चचारगतवान्॥गुरुमित्यत्रविभक्तिलोपाभावआर्षः॥१६॥

॥ १७ ॥ समाक्षिपत्तस्थापितवान् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ कालंनक्षत्रानुरूपंयोग्यम् ॥ २१ ॥ पार्श्वस्थंपालितंश्येनमित्यर्थः ॥ अतएवतस्यभाषाज्ञानात्तंप्रत्युवाचेतिसंगच्छते ॥ २२ ॥ २३ ॥
॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ एतस्मिन्नेवसमयेतयोर्युद्धसमये ॥ अधोभूमौजातंवृत्तमाह काचिदिति ॥ समनुप्राप्तंयमुनातीरेइत्यर्थः ॥ २८ ॥ चचारजलेइत्यर्थाज्ज्ञेयम् ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥

वनेस्थितःसराजर्षिश्चित्तेसस्माराभामिनीम् ॥ अतीवरूपसंपन्नांसाक्षाच्छ्रियमिवापराम् ॥ १७ ॥ तस्यरेतःप्रचस्कंदस्मरतस्तांचकामिनीम् ॥ वटपत्रे तुतद्राजास्कन्नमात्रंसमाक्षिपत् ॥ १८ ॥ इदंवृथापरिस्कन्नंरेतोवैनभवेत्कथम् ॥ ऋतुकालंचविज्ञायमतिंचक्रेनृपस्तदा ॥ १९ ॥ अमोघंसर्वथावीर्यम मचैतन्नसंशयः ॥ प्रियायैप्रेषयाम्येतदितिबुद्धिमकल्पयत् ॥ २० ॥ शुक्रप्रस्थापनेकालंमहिष्याःप्रसमीक्ष्यसः ॥ अभिमंत्र्याथतद्वीर्यंवटपर्णपुटेकृतम् ॥ २१ ॥ पार्श्वस्थंश्येनमाभाष्यराजोवाचद्विजंप्रति ॥ गृहाणेदंमहाभागगच्छशीघ्रंगृहंमम ॥ २२ ॥ मत्प्रियार्थमिदंसौम्यगृहीत्वात्वंगृहंनय ॥ गिरि कायैप्रयच्छाशुतस्यास्त्वार्तवमद्यवै ॥ २३ ॥ ॥सूतउवाच ॥ इत्युक्त्वाप्रददौपर्णंश्येनायनृपसत्तमः ॥ सगृहीत्वोत्पपाताशुगगनंगतिवित्तमः ॥ २४ ॥ गच्छंतंगगनंश्येनंधृत्वाचंचुपुटेपुटम् ॥ तमपश्यद्थाऽऽयांतंखगंश्येनस्तथाऽपरः ॥ २५ ॥ आमिषंसतुविज्ञायशीघ्रमभ्यद्रवत्खगम् ॥ तुंडयुद्धमथाऽऽका शेतावुभौसमचक्रतुः ॥ २६ ॥ युद्ध्यतोरपतद्रेतस्तच्चापियमुनांभसि ॥ खगौतौनिर्गतौकामंपुटकेपतितेतदा ॥ २७ ॥ एतस्मिन्समयेकाचिदद्रिकानाम चाप्सराः ॥ ब्राह्मणंसमनुप्राप्तंसंध्यावंदनतत्परम् ॥ २८ ॥ कुर्वतीजलकेलिंसाजलेमग्नाचचारसा ॥ जग्राहचरणंनारीद्विजस्यवरवर्णिनी ॥ २९ ॥ प्रा णायामपरःसोऽथदृष्ट्वातांकामचारिणीम् ॥ शशापभवमत्स्यीत्वंध्यानविघ्नकरीयतः ॥ ३० ॥ साशप्ताविप्रमुख्येनबभूवयमुनाचरी ॥ शफरीरूपसंपन्ना ह्यद्रिकाचवराप्सरा ॥ ३१ ॥ श्येनपादपरिभ्रष्टंतच्छुक्रमथवासवी ॥ जग्राहतरसाऽभ्येत्यसाऽद्रिकामत्स्यरूपिणी ॥ ३२ ॥ अथकालेनकियतामत्सीं तांमत्स्यजीवनः ॥ संप्राप्तेदशमेमासिबबंधतांमनोरमाम् ॥ ३३ ॥ उदरंविददाराशुसतस्यामत्स्यजीवनः ॥ युग्मंविनिःसृतंतस्मादुदरान्मानुषाकृति ॥ ॥ ३४ ॥ बालःकुमारःसुभगस्तथाकन्याशुभानना ॥ दृष्ट्वाऽऽश्चर्यमिदंसोऽथविस्मयंपरमंगतः ॥ ३५ ॥ राज्ञेनिवेदयामासपुत्रौद्वौतुझषोद्भवौ ॥ रा जाऽपिविस्मयाविष्टःसुतंजग्राहतंशुभम् ॥ ३६ ॥ समत्स्योनामराजाऽसौधार्मिकःसत्यसंगरः ॥ वसुपुत्रोमहातेजाःपित्रातुल्यपराक्रमः ॥ ३७ ॥

तस्याःशफरीरूपप्राप्तिसमयोऽथश्येनपादपरिभ्रष्टवीर्यपातसमयएकएवजातस्ततस्तद्वीर्यंसाजग्राहेत्याह श्येनेति ॥ ३२ ॥ दशमेमासिगर्भस्येत्यर्थः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ राज्ञेतद्देशस्थायराज्ञे उपरिचराय ॥ यस्यवीर्यमस्तितस्मैराज्ञेइतिफलितम् ॥ सुतंजग्राहेति ॥ स्ववीर्यजंपुत्रंस्वसमानाकारत्वेनज्ञात्वास्वयंजग्राहेत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

कालिकेति ॥ वसुनोपरिचरेणराज्ञाकालिकानाम्नीकन्यकातुयेनाऽऽनीतातस्मैजलजीविनेदत्ता ॥ लब्धनिधेरर्धभागस्यराज्ञोऽधिकारादवशिष्टार्धस्ययेनलब्धस्तस्याधिकारात् ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेद्वितीयस्कंधेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ अर्धाधिकैकपंचाशच्छ्लोकैरथपराशरात् ॥ दाशकन्योदरेजन्मवेदव्यासस्यकथ्यते ॥ १ ॥ एवंव्यासमातुर्जन्मोक्त्वापराशरप्रसंगमाह एकदेति ॥ १ ॥ २ ॥ दाशोनिषादः ॥ मत्स्यगंधामिति ॥ उपमानाच्चेतीत्वाभावश्छांदसः ॥ ३ ॥

कालिकावसुनादत्तातरसाजलजीविने ॥ नाम्नाकालीतिविख्यातातथामत्स्योदरीतिच ॥ ३८ ॥ मत्स्यगंधेतिनाम्नावैगुणेनसमजायत ॥ विवर्धमानादाशस्यगृहेसावासवीशुभा ॥ ३९ ॥ ऋषयऊचुः ॥ अद्रिकामुनिनाशप्तामसीजातावराप्सरा ॥ विदारिताचदाशेनमृताचभक्षितापुनः ॥ ४० ॥ किंबभूवपुनस्तस्याअप्सरायावदस्वतत् ॥ शापस्यांतंकथंसूतकथंस्वर्गमवापसा ॥ ४१ ॥ सूतउवाच ॥ शप्तायदासामुनिनाविस्मितासंबभूवह ॥ स्तुतिंचकारविप्रस्यदीनेवरुदतीतदा ॥ ४२ ॥ दयावान्ब्राह्मणःप्राहतांतदारुदतींस्त्रियम् ॥ माशोकंकुरुकल्याणिशापांतंतेवदाम्यहम् ॥ ४३ ॥ मत्क्रोधशापयोगेनमत्स्ययोनिंगताशुभे ॥ मानुषौजनयित्वात्वंशापमोक्षमवाप्स्यसि ॥ ४४ ॥ इत्युक्तातेनसाप्रापमत्स्यदेहंनदीजले ॥ बालकौजनयित्वासामृतामुक्ताचशापतः ॥ ४५ ॥ संत्यज्यरूपंमत्स्यस्यदिव्यरूपमवाप्यच ॥ जगामामरमार्गेचशापांतेवरवर्णिनी ॥ ४६ ॥ एवंजातावरापुत्रीमत्स्यगंधावरानना ॥ पुत्रीचपाल्यमानासादाशगेहेव्यवर्धत ॥ ४७ ॥ मत्स्यगंधातदाजाताकिशोरीचातिसुप्रभा ॥ तस्यकार्याणिकुर्वाणावासवीचातिसुप्रभा ॥ ४८ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेद्वितीयस्कंधेमत्स्यगंधोत्पत्तिर्नामप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ एकदातीर्थयात्रायांव्रजन्पाराशरोमुनिः ॥ आजगाममहातेजाःकालिंद्यास्तटमुत्तमम् ॥ १ ॥ निषादमाहधर्मात्माकुर्वंतंभोजनंतदा ॥ प्रापयस्वपरंपारंकालिंद्याउडुपेनमाम् ॥ २ ॥ दाशःश्रुत्वामुनेर्वाक्यंकुर्वाणोभोजनंतटे ॥ उवाचतांसुतांबालांमत्स्यगंधांमनोरमाम् ॥ ३ ॥ उडुपेनमुनिंबालेपरंपारंनयस्वह ॥ गंतुकामोऽस्तिधर्मात्मातापसोऽयंशुचिस्मिते ॥ ४ ॥ इत्युक्तासातदापित्रामत्स्यगंधाऽथवासवी ॥ उडुपेमुनिमासीनंसंवाहयतिभामिनी ॥ ५ ॥ व्रजन्सूर्यसुतातोयेभावित्वाद्दैवयोगतः ॥ कामार्तस्तुमुनिर्जातोदृष्ट्वातांचारुलोचनाम् ॥ ६ ॥ ग्रहीतुकामःसमुनिर्दृष्ट्वाव्यंजितयौवनाम् ॥ दक्षिणेनकरेणैनामस्पृशद्दक्षिणेकरे ॥ ७ ॥ तमुवाचासितापांगीस्मितपूर्वमिदंवचः ॥ कुलस्यसदृशंवःकिंश्रुतस्यतपसश्चकिम् ॥ ८ ॥ त्वंवैवसिष्ठदायादःकुलशीलसमन्वितः ॥ किंचिकीर्षसिधर्मज्ञमन्मथेनप्रपीडितः ॥ ९ ॥

॥ ४ ॥ वासवीवसुराजस्यरूपपत्यंवासवी ॥ ५ ॥ ६ ॥ ग्रहीतुकामोभोक्तुकामः ॥ ७ ॥ स्मितपूर्वमिति ॥ अनेनसाप्यंतःकामातुराऽऽसीदितिबोधितम् ॥ स्त्रीजातित्वात्तुशृंगारवर्धनार्थमुपहासंकरोति कुलस्यसदृशमिति ॥ वःऋषीणांकुलस्यश्रुतस्याधीतस्यतपसश्चकिमिदंसदृशंभवति योग्यंभवति युष्माकंकिंनीचपरस्त्रीगमनादिकंधर्मोऽस्तीत्यभिप्रायः ॥ ८ ॥ ९ ॥ ५

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ इत्थंमंदहासपूर्वकनिषेधेनातिकामातुरंवीक्ष्यमनसिविचारयामासेत्याह अहोइति ॥ अयंद्विजोमांग्रहीष्यन्मंदबुद्धिस्तब्धबुद्धिर्जातःप्रथमंकामेनतदुत्तरंमांहस्तेइतिशेषः॥ हस्तेगृहीत्वाजलेशृंगाररसेमग्नएवास्यमनोयतःपंचबाणेनकामेनातिविद्धंततोव्याकुलंजातमस्मिन्समये ॥ अस्यप्रतीपंविरुद्धंकर्तुंनकोपिसमर्थःशापभयादितिविचारयामास ॥ १३ ॥ विचार्यकिं कृतवतीतदाह इतिसंचिंत्येति ॥ परंपारंनयामीति ॥ तत्रगत्वायदिच्छसितत्कुर्वित्यर्थः ॥ १४ ॥ सिंधोर्नद्याः ॥ १५ ॥ वेपमानेति ॥ कामातुरोऽपिमुनिर्ममदौर्गंध्यमनुभूयमध्येएवमांत्यक्ष्यती

दुर्लभंमानुषंजन्मभुविब्राह्मणसत्तम ॥ तत्रापिदुर्लभंमन्येब्राह्मणत्वंविशेषतः ॥ १० ॥ कुलेनशीलेनतथाश्रुतेनद्विजोत्तमस्त्वंकिलधर्मविज्ञ ॥ अनार्यभावंकथमागतोऽसिविप्रेंद्रमांवीक्ष्यचमीनगंधाम् ॥ ११ ॥ मदीयेशरीरेद्विजामोघबुद्धेशुभंकिंसमालोक्यपाणिंग्रहीतुम् ॥ समीपंसमायासिकामातुरस्त्वं कथंनाभिजानासिधर्मंस्वकीयम् ॥ १२ ॥ अहोमंदबुद्धिर्द्विजोऽयंग्रहीष्यन्जलेमग्नएवाद्यमांवैगृहीत्वा ॥ मनोव्याकुलंपंचबाणातिविद्धंनकोपीहशक्तः प्रतीपंहिकर्तुम् ॥ १३ ॥ इतिसंचिंत्यसाबालातमुवाचमहामुनिम् ॥ धैर्यंकुरुमहाभागपरंपारंनयामिवै ॥ १४ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ पराशरस्तुतच्छ्रुत्वावचनंहितपूर्वकम् ॥ करंत्यक्त्वास्थितस्तत्रसिंधोःपारंगतःपुनः ॥ १५ ॥ मत्स्यगंधांप्रजग्राहमुनिःकामातुरस्तदा ॥ वेपमानातुसाकन्यातमुवाच पुरःस्थितम् ॥ १६ ॥ दुर्गंधाऽहंमुनिश्रेष्ठकथंत्वंनोपशंकसे ॥ समानरूपयोःकामसंयोगस्तुसुखावहः ॥ १७ ॥ इत्युक्तेनतुसाकन्याक्षणमात्रेणभामिनी ॥ कृतायोजनगंधातुसुरूपाचवरानना ॥ १८ ॥ मृगनाभिसुगंधांतांकृत्वाकांतांमनोहराम् ॥ जग्राहदक्षिणेपाणौमुनिर्मन्मथपीडितः ॥ १९ ॥ ग्रहीतुकामंतंप्राहनाम्नासत्यवतीशुभा ॥ मुनेपश्यतिलोकोऽयंपिताचैवतटस्थितः ॥ २० ॥ पशुधर्मोनमेप्रीतिंजनयत्यतिदारुणः ॥ प्रतीक्षस्वमुनिश्रेष्ठ यावद्भवतियामिनी ॥ २१ ॥ रात्रौव्यवायउद्दिष्टोदिवानमनुजस्यहि ॥ दिवासंगेमहान्दोषःपश्यंतिकिलमानवाः ॥ २२ ॥ कामंयच्छमहाबुद्धेलोक निंदादुरासदा ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यायुक्तमुक्तमुदारधीः ॥ २३ ॥ नीहारंकल्पयामासशीघ्रंपुण्यबलेनवै ॥ नीहारेचसमुत्पन्नेतटेऽतितमसायुते ॥२४॥ कामिनीतंमुनिंप्राहमृदुपूर्वमिदंवचः ॥ कन्याऽहंद्विजशार्दूलभुक्त्वागंताऽसिकामतः ॥ २५ ॥ अमोघवीर्यस्त्वंब्रह्मन्कागतिर्मेभवेदिति ॥ पितरंकिंब्रवीम्यद्यसगर्भाचेद्भवाम्यहम् ॥२६॥ त्वंगमिष्यसिभुक्त्वामांकिंकरोमिवदस्वतत् ॥ ॥ पराशरउवाच ॥ ॥ कांतेऽद्यमत्प्रियंकृत्वाकन्यैवत्वंभविष्यसि ॥२७॥

तिभीत्यावेपमानास्वदोषंस्वमुखेनवर्णयति ॥ तस्यमुनेःप्रियत्वेनस्वीकारार्थं ॥ स्त्रीणांस्वभावएवायम् ॥ १६ ॥ किमुवाचतदाह दुर्गंधाऽहमिति ॥ १७ ॥ १८ ॥ मृगनाभिशब्देनकस्तूरी ॥ १९ ॥ ॥२०॥ पशुधर्मोमैथुनधर्मः ॥ इदंवाक्यंमुनेःकामोद्दीपनार्थम् ॥ किंचाधुनाकालोऽपिनास्तीत्याहप्रतीक्षस्वेति ॥२१॥ महान्दोषइति ॥ प्राणंवाएतेप्रस्कंदंतियेदिवारत्यासंयुज्यंतइतिप्रश्नोपनिषच्छ्रुतेर्दिवासंगेमहान्दोषः॥ किंचमानवाअपिपश्यंतीतिलोकनिंदाचास्तीतिभावः॥२२॥२३॥ नीहारंभाषायांधुवाराइतिप्रसिद्धम्॥ श्रुत्युक्तदोषस्तुतपोबलेनशमयिष्यामीतिमुनेरभिप्रायः ॥२४॥२५॥२६॥२७

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ भागकर्तावेदविभागकर्ता ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ दर्शयिष्यामिवैस्मृतइति ॥ अहंत्वयास्मृतोनिजंरूपंदर्शयिष्यामीत्यर्थः॥३९॥

वृणीष्वचवरंभीरुयंत्वमिच्छसिभामिनि ॥ ॥ सत्यवत्युवाच ॥ ॥ यथामेपितरौलोकेनजानीतोहिमानद ॥ २८ ॥ कन्याव्रतंनमेहन्यात्तथाकुरुद्वि
जोत्तम ॥ पुत्रश्चत्वत्समःकामंभवेदद्भुतवीर्यवान् ॥ २९ ॥ गंधोऽयंसर्वदामेस्याद्यौवनंचनवंनवम् ॥ ॥ पराशरउवाच ॥ ॥ शृणुसुंदरिपुत्रस्तेवि
ष्णवंशसंभवःशुचिः ॥ ३० ॥ भविष्यतिचविख्यातस्त्रैलोक्येवरवर्णिनि ॥ केनचित्कारणेनाहंजातःकामातुरस्त्वयि ॥ ३१ ॥ कदापिचनसंमोहोभूत
पूर्वोवरानने ॥ दृष्ट्वाचाप्सरसांरूपंसदाऽहंधैर्यमावहम् ॥ ३२ ॥ दैवयोगेनवीक्ष्यत्वांकामस्यवशगोऽभवम् ॥ तत्किंचित्कारणंविद्धिदैवंहिदुरतिक्रमम्
॥ ३३ ॥ दृष्ट्वाऽहंचातिदुर्गंधांत्वांकथंमोहमाप्नुयाम् ॥ पुराणकर्तापुत्रस्तेभविष्यतिवरानने ॥ ३४ ॥ वेदविद्भागकर्ताचख्यातश्चभुवनत्रये ॥ ॥ सूत
उवाच ॥ ॥ इत्युक्तातांवशंयातांभुक्त्वासमुनिसत्तमः ॥ ३५ ॥ जगामतरसास्नात्वाकालिंदीसलिलेमुनिः ॥ साऽपिसत्यवतीजातासद्योगर्भवतीसती
॥ ३६ ॥ सुषुवेयमुनाद्वीपेपुत्रंकाममिवापरम् ॥ जातमात्रस्तुतेजस्वीतामुवाचस्वमातरम् ॥ ३७ ॥ तपस्येवमनःकृत्वाविविशेचातिवीर्यवान् ॥ गच्छ
मातर्यथाकामंगच्छाम्यहमतःपरम् ॥ ३८ ॥ तपःकर्तुंमहाभागेदर्शयिष्यामिवैस्मृतः ॥ मातर्यदाभवेत्कार्यंतवकिंचिदनुत्तमम् ॥ ३९ ॥ स्मर्तव्योऽहं
तदाशीघ्रमागमिष्यामिभामिनि ॥ स्वस्तितेऽस्तुगमिष्यामित्यक्त्वाचिंतांसुखंवस ॥ ४० ॥ इत्युक्त्वानिर्ययौव्यासःसाऽपिपित्रंतिकंगता ॥ द्वीपेन्यस्त
स्तयाबालस्तस्माद्द्वैपायनोऽभवत् ॥ ४१ ॥ जातमात्रोजगामाशुवृद्धिंविष्णवंशयोगतः ॥ तीर्थेतीर्थेकृतस्नानश्चचारतपउत्तमम् ॥ ४२ ॥ एवंद्वैपायनो
जज्ञेसत्यवत्यांपराशरात् ॥ चकारवेदशाखाश्चप्राप्तंज्ञात्वाकलेर्युगम् ॥ ४३ ॥ वेदविस्तारकरणाद्व्यासनामाऽभवन्मुनिः ॥ पुराणसंहिताश्चक्रेमहाभारत
मुत्तमम् ॥ ४४ ॥ शिष्यानध्यापयामासवेदान्कृत्वाविभागशः ॥ सुमंतुंजैमिनिंपैलंवैशंपायनमेवच ॥ ४५ ॥ असितंदेवलंचैवशुकंचैवस्वमात्मजम् ॥
॥ सूतउवाच ॥ ॥ एतत्तेकथितंसर्वंकारणंमुनिसत्तमाः ॥ ४६ ॥ सत्यवत्याःसुतस्यापिसमुत्पत्तिस्तथाशुभा ॥ संशयोऽत्रनकर्तव्यःसंभवेमुनिसत्त
माः ॥ ४७ ॥ महतांचरितैचैवगुणाग्राह्यामुनेरिति ॥ कारणाज्जसमुत्पत्तिःसत्यवत्याझषोदरे ॥ ४८ ॥ पराशरेणसंयोगःपुनःशंतनुनातथा ॥ अन्यथा
तुमुनेश्चित्तंकथंकामाकुलंभवेत् ॥ ४९ ॥ अनार्यजुष्टंधर्मज्ञःकृतवान्सकथंमुनिः ॥ सकारणेयमुत्पत्तिःकथिताऽऽश्चर्यकारिणी ॥ ५० ॥ ॥ ॥

॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ वेदविस्तारोविभागपूर्वकोविस्तारस्तस्यकरणाद्व्यासनामाभवत् ॥ तदुक्तंस्कंदसंहितायाम् ॥ व्यस्तवेदतयाव्यासइतिलोकेश्रुतोमुनिरिति ॥ ४४ ॥ ४५ ॥
॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

॥ ५१ ॥ एतावताग्रंथेनसत्यवतीपराशरस्यविवाहितास्त्रीनास्तीत्युक्तम् ॥ तथाचसाशंतनुनाविवाहितेतिनविरुद्धमितिभावः ॥५२॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेद्वितीयस्कंधेद्वितीयोऽध्यायः ॥२॥
अर्धाधिकैकोनषष्टिश्लोकैः शंतनुनातथा ॥ सत्यवत्याविवाहश्चगंगायाश्चोपवर्ण्यते ॥ १ ॥ यद्यपिसत्यवतीपराशरपत्नीनास्तिततश्चसाशंतनुनावृतेतियुक्तमेव तथापिनिषादपुत्रीसाकथंराज्ञावृतेति
शंकाऽवशिष्टैवेतिमुनयःपृच्छंति। उत्पत्तिस्त्विति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ प्रथमापत्नीकाशंतनोरभूदितिद्वितीयःप्रश्नः ॥ यस्यांभीष्मउत्पन्नः सभीष्मोवसोरंशःकथमितितृतीयःप्रश्नः ॥ ५ ॥ ६ ॥

श्रुत्वापापाद्विनिर्मुक्तोनरोभवतिसर्वथा ॥ यएतच्छुभमाख्यानंशृणोतिश्रुतिमान्नरः ॥ ५१ ॥ नदुर्गतिमवाप्नोतिसुखीभवतिसर्वदा ॥ ५२ ॥ ॥ इतिश्री देवीभागवतेमहापुराणेऽष्टादशसाहस्र्यांसंहितायांद्वितीयस्कंधेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ऋषयऊचुः ॥ उत्पत्तिस्तुत्वयाप्रोक्ताव्यासस्यामिततेजसः ॥ सत्यवत्यास्तथासूतविस्तरेणत्वयाऽनघ ॥ १ ॥ तथाप्येकस्तुसंदेहश्चित्तेऽस्माकंसुसंस्थितः ॥ ननिवर्ततिधर्मज्ञकथितेनत्वयाऽनघ ॥ २ ॥ माता व्यासस्ययाप्रोक्तानाम्नासत्यवतीशुभा ॥ साकथंनृपतिंप्राप्ताशंतनुंधर्मवित्तमम् ॥ ३ ॥ निषादपुत्रींसकथंवृतवान्नृपतिःस्वयम् ॥ धर्मिष्ठःपौरवोराजाकुलहीनामसंवृताम् ॥ ४ ॥ शंतनोःप्रथमापत्नीकाबभूत्कथयाऽधुना ॥ भीष्मःपुत्रोऽथमेधावीवसोरंशःकथंपुनः ॥ ५ ॥ त्वयाप्रोक्तंपुरासूतराजाचित्रांगदःकृतः ॥ सत्यवत्याःसुतोवीरोभीष्मेणामिततेजसा ॥ ६ ॥ चित्रांगदेहतेवीरेकृतस्तदनुजस्तथा ॥ विचित्रवीर्यनामाऽसौसत्यवत्याःसुतोनृपः ॥ ७ ॥ ज्येष्ठेभीष्मेस्थितेपूर्वंधर्मिष्ठेरूपवत्यपि ॥ कृतवान्सकथंराज्येस्थापितस्तेनजानता ॥ ८ ॥ मृतेविचित्रवीर्येतुसत्यवत्यतिदुःखिता ॥ वधूभ्यांगोलकौपुत्रौजनयामाससाकथम् ॥ ९ ॥ कथंराज्यंनभीष्मायददौसावरवर्णिनी ॥ नकृतस्तुकथंतेनवीरेणदारसंग्रहः ॥ १० ॥ अधर्मस्तुकृतःकस्माद्व्यासेनामिततेजसा ॥ ज्येष्ठेनभ्रातृभार्यायांपुत्रावुत्पादिताविति ॥ ११ ॥ पुराणकर्ताधर्मात्मासकथंकृतवान्मुनिः ॥ सेवनंपरदाराणांभ्रातुश्चैवविशेषतः ॥ १२ ॥ जुगुप्सितमिदंकर्मसकथंकृतवान्मुनिः ॥ शिष्टाचारःकथंसूतवेदानुमितिकारकः ॥ १३ ॥ व्यासशिष्योऽसिमेधाविन्संदेहंछेत्तुमर्हसि ॥ श्रोतुकामा वयंसर्वेधर्मक्षेत्रेकृतक्षणाः ॥ १४ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ इक्ष्वाकुवंशप्रभवोमहाभिषइतिस्मृतः ॥ सत्यवान्धर्मशीलश्चचक्रवर्तीनृपोत्तमः ॥ १५ ॥ अश्वमेधसहस्रेणवाजपेयशतेनच ॥ तोषयामासदेवेंद्रंस्वर्गंप्रापमहामतिः ॥ १६ ॥

॥ ७ ॥ ज्येष्ठेभीष्मेस्थितेसतिकनिष्ठःकथंराज्यंप्राप्तवानितिचतुर्थःप्रश्नः ॥ ८ ॥ कुलीनानांकुलेमृतेभर्तरिविचित्रवीर्येऽन्यस्मात्पुरुषाद्वेदव्यासात्कथंगोलकावुत्पादिताविति पंचमःप्रश्नः ॥ ९ ॥
भीष्मेणवीर्यवताकथंनविवाहःकृतइतितस्मैराज्यंचमात्राकथंनदत्तमितिषष्ठसप्तमौप्रश्नौ ॥ १० ॥ व्यासोपिधर्मात्माकथंभ्रातुर्विचित्रवीर्यस्यभार्यायांपुत्रावुत्पादितवानित्यष्टमःप्रश्नः ॥ ११ ॥ भ्रा
तुश्चैवदाराणामितिशेषः ॥ १२ ॥ शिष्टाचारेणहिश्रुतिरनुमीयते ॥ सकिंशिष्टाचारएतादृशइतिनवमःप्रश्नः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ ॥छ॥ ॥छ॥ ॥छ॥ ॥छ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ प्रतीपमिति ॥ प्रतीपराजोदरेजन्मग्राह्यमितिचिंतयामासेत्यर्थः ॥ इत्थंमहाभिषस्यराज्ञःशंतनुरूपेणावतरणमुक्त्वागंगायाअवतरणप्रकारंत

एकदाब्रह्मसदनंगतोराजामहाभिषः ॥ सुराःसर्वेसमाजग्मुःसेवनार्थंप्रजापतिम् ॥ १७ ॥ गंगामहानदीतत्रसंस्थितासेवितुंविभुम् ॥ तस्यावासःसमुद्भूतं मारुतेनतरस्विना ॥ १८ ॥ अधोमुखाःसुराःसर्वेनविलोक्यैवतांस्थिताः ॥ राजामहाभिषस्तांतुनिःशंकःसमपश्यत ॥ १९ ॥ साऽपितंप्रेमसंयुक्तंनृपं ज्ञातवतीनदी ॥ दृष्ट्वातौप्रेमसंयुक्तौनिर्लज्जौकाममोहितौ ॥ २० ॥ ब्रह्माचुकोपतौतूर्णंशशापचरुषान्वितः ॥ मर्त्यलोकेषुभूपालजन्मप्राप्यपुनर्दिवम् ॥ २१ ॥ पुण्येनमहताविष्टस्त्वमवाप्स्यसिसर्वथा ॥ गंगांतथोक्तवान्ब्रह्मावीक्ष्यप्रेमवतींनृपे ॥ २२ ॥ विमनस्कौतुतौतूर्णंनिःसृतौब्रह्मणोऽतिकात् ॥ सनृपान्चिंतयित्वाऽथभूर्लोकेधर्मतत्परान् ॥ २३ ॥ प्रतीपंचिंतयामासपितरंपुरुवंशजम् ॥ एतस्मिन्समयेचाष्टौवसवःस्त्रीसमन्विताः ॥ २४ ॥ वसिष्ठस्याऽऽश्रमंप्राप्तारममाणायदृच्छया ॥ पृथ्वादीनांवसूनांचमध्येकोऽपिवसूत्तमः ॥ २५ ॥ द्यौर्नामातस्यभार्याऽथनंदिनींगांददर्शह ॥ दृष्ट्वापतिंसाप प्रच्छकस्येयंधेनुरुत्तमा ॥ २६ ॥ द्यौस्तामाहवसिष्ठस्यगौरियंशृणुसुंदरि ॥ दुग्धमस्याःपिबेद्यस्तुनारीवापुरुषोऽथवा ॥ २७ ॥ अयुतायुर्भवेन्नूनंसदैवाऽऽगतयौवनः ॥ तच्छ्रुत्वासुंदरीप्राहमृत्युलोकेऽस्तिमेसखी ॥ २८ ॥ उशीनरस्यराजर्षेःपुत्रीपरमशोभना ॥ तस्यहेतोर्महाभागसवत्सांगांपयस्विनीम् ॥ २९ ॥ आनयस्वाऽऽश्रमश्रेष्ठंनंदिनींकामदांशुभाम् ॥ यावदस्याःपयःपीत्वासखीममसदैवहि ॥ ३० ॥ मानुषेषुभवदेकाजरारोगविवर्जिता ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्याद्यौर्जहारचनंदिनीम् ॥ ३१ ॥ अवमन्यमुनिंदांतंपृथ्वाद्यैःसहितोऽनघः ॥ हृतायामथनंदिन्यांवसिष्ठस्तुमहातपाः ॥ ३२ ॥ आजगामाऽऽश्रमपदंफलान्यादायसत्वरः ॥ नापश्यतयदाधेनुंसवत्सांस्वाश्रमेमुनिः ॥ ३३ ॥ मृगयामासतेजस्वीगह्वरेषुवनेष्वपि ॥ नासादितायदा धेनुश्चुकोपातिशयंमुनिः ॥ ३४ ॥ वारुणिश्चापिविज्ञायध्यानेनवसुभिर्हृताम् ॥ वसुभिर्मेहृताधेनुर्यस्मान्मामवमन्यवै ॥ ३५ ॥ तस्मात्सर्वेजनिष्यंति मानुषेषुनसंशयः ॥ एवंशशापधर्मात्मावसूंस्तान्वारुणिःस्वयम् ॥ ३६ ॥ श्रुत्वाविमनसःसर्वेप्रययुर्दुःखिताश्चते ॥ शप्ताःस्मइतिजानंतऋषिंतमुपचक्रमुः ॥ ३७ ॥ प्रसादयंतस्तमृषिंवसवःशरणंगताः ॥ मुनिस्तानाहधर्मात्मावसून्दीनान्पुरःस्थितान् ॥ ३८ ॥ अनुसंवत्सरंसर्वेशापमोक्षमवाप्स्यथ ॥ येनेयं विहृताधेनुर्नंदिनीममवत्सला ॥ ३९ ॥ तस्माद्द्यौर्मानुषेदेहेदीर्घकालंवसिष्यति ॥ तेशप्ताःपथिगच्छंतींगंगांदृष्ट्वासरिद्वराम् ॥ ४० ॥

स्याउदरेवसूनामवतारप्रकारंचाह । एतस्मिन्समयेइति ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ वारुणिर्वसिष्ठः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अनुसंवत्सरमिति ॥ युष्माकंजन्मनोयः संवत्सरस्तत्पूर्तेः पश्चादित्यर्थः ॥ जन्मसंवत्सरमध्येएवजन्ममरणेभविष्यतइत्यर्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ॥ * ॥ ॥ * ॥ ॥ * ॥

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ प्रतीपस्त्विति ॥ यदास्तुतिंचक्रेतदेत्यर्थः ॥ वरवर्णिनीवरार्थिनीगंगा ॥ ४७ ॥ दक्षिणेशुभेइति ॥ इदंकन्यायाःस्थानंकामातुरात्वंकथमा
श्रितवत्यसीत्यर्थः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥. वयस्विनितरुणे ॥ ५४ ॥ वृत्तांतंकाचित्स्त्रीसमागत्यममदक्षिणोरौस्थिता ॥ कामातुरांतांसमीक्ष्यमयानिर्भर्त्सितासापुनःप्रार्थितव

ऊचुस्तांप्रणताःसर्वेशप्तांचिंतातुरांनदीम् ॥ भविष्यामोवयंदेविकथंदेवाःसुधाशनाः ॥ ४१ ॥ मानुषाणांचजठरेचिंतेयंमहतीहिनः ॥ तस्मात्त्वंमानुषी भूत्वाजनयास्मान्सरिद्वरे ॥ ४२ ॥ शंतनुर्नामराजर्षिस्तस्यभार्याभवानघे ॥ जातान्जातान्जलेचास्मान्निक्षिपस्वसुरापगे ॥ ४३ ॥ एवंशापविनि र्मोक्षोभवितानात्रसंशयः ॥ तथेत्युक्ताश्चतेसर्वेजग्मुर्लोकंस्वकंपुनः ॥ ४४ ॥ गंगाऽपिनिर्गतादेवीचिंत्यमानापुनःपुनः ॥ महाभिषोनृपोजातःप्रतीप स्यसुतस्तदा ॥ ४५ ॥ शंतनुर्नामराजर्षिर्धर्मात्मासत्यसंगरः ॥ प्रतीपस्तुस्तुतिंचक्रेसूर्यस्यामिततेजसः ॥ ४६ ॥ तदाचसलिलात्तस्मान्निःसृतावरव र्णिनी ॥ दक्षिणंशालसंकाशमूरुंभेजेशुभानना ॥ ४७ ॥ अंकेस्थितांस्त्रियंचाहमापृष्टवान्किंवरानने ॥ ममोरावास्थिताऽसित्वंकिमर्थंदक्षिणेशुभे ॥ ४८ ॥ सातमाहवरारोहायदर्थंराजसत्तम ॥ स्थिताऽस्म्यंकेकुरुश्रेष्ठकामयानांभजस्वमाम् ॥ ४९ ॥ तामवोचदथोराजारूपयौवनशालिनीम् ॥ नाहंपरस्त्रियं कामाद्गच्छेयंवरवर्णिनीम् ॥ ५० ॥ स्थितादक्षिणमूरुंमेत्वमाश्लिष्यचभामिनि ॥ अपत्यानांस्नुषाणांचस्थानंविद्धिशुचिस्मिते ॥ ५१ ॥ स्नुषामेभवक ल्याणिजातेपुत्रेऽतिवांछिते ॥ भविष्यतिचमेपुत्रस्तवपुण्यान्नसंशयः ॥ ५२ ॥ तथेत्युक्त्वागतासावैकामिनीदिव्यदर्शना ॥ राजाचापिगृहंप्राप्तश्चिंतयं स्तांस्त्रियंपुनः ॥ ५३ ॥ ततःकालेनकियताजातेपुत्रेवयस्विनि ॥ वनंजिगमिषूराजापुत्रंवृत्तांतमूचिवान् ॥ ५४ ॥ वृत्तांतंकथयित्वातुपुनरूचेनिजंसुत म् ॥ यदिप्रयातिसाबालात्वांवनेचारुहासिनी ॥ ५५ ॥ कामयानावरारोहातांभजेथामनोरमाम् ॥ नप्रष्टव्यात्वयाकाऽसिमन्नियोगान्नराधिप ॥ ५६ ॥ धर्मपत्नींचतांकृत्वाभवितात्वंसुखीकिल ॥ सूतउवाच ॥ एवंसंदिश्यतंपुत्रंभूपतिःप्रीतमानसः ॥ ५७ ॥ दत्वाराज्यश्रियंसर्वांवनंराजाविवेशह ॥ तत्रापि चतपस्तप्त्वासमाराध्यपरांबिकाम् ॥ ५८ ॥ जगामस्वर्गंराजाऽसौदेहंत्यक्त्वास्वतेजसा ॥ राज्यंप्रापमहातेजाःशंतनुःसार्वभौमिकम् ॥ ५९ ॥ प्रजांवैपाल यामासधर्मदंडोमहीपतिः ॥ ६० ॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेद्वितीयस्कंधेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ प्रतीपेऽथदिवंयातेशंतनुःस त्यविक्रमः ॥ बभूवमृगयाशीलोनिघ्नन्व्याघ्रान्मृगान्नृपः ॥ १ ॥ सकदाचिद्वनेघोरेगंगातीरेचरन्नृपः ॥ ददर्शमृगशावाक्षींसुंदरींचारुभूषणाम् ॥ २ ॥

तीमयाप्रोक्ताममभविष्यतःसुतस्यपत्नीभवेतिसातदुपश्रुत्यगतेति ॥ ५५ ॥ भजेथाइति ॥ ममसत्यवाक्यपालनार्थमित्यर्थः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ परांबिकांसाम्यावस्थमायोपाधिकब्रह्मरूपिणीम् ॥ ५८ ॥
॥ ५९ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेद्वितीयस्कंधेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ छ ॥ ॥ एकोनसप्ततिश्लोकैर्गंगयासहशंतनोः ॥ विवाहःकथ्यतेतत्रवसूनांजन्मचोच्यते ॥ १ ॥ प्रतीपस्यभगवती
प्रसादादुत्तमपदप्राप्त्युत्तरंजातंवृत्तांतमाह । प्रतीपेऽथेति ॥ १ ॥ २ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ ॥

मग्नोमग्नचित्तइत्यर्थः ॥ ३ ॥ व्याप्तचित्तस्तस्यांमग्नचित्तइत्यर्थः ॥ ४ ॥ महाभिषमिति ॥ तस्यादेवतात्वाद्दिव्यज्ञानेनायंब्रह्मसभायांदृष्टोमहाभिषराजाभवतीतिमत्वेत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ अप्स रापीतिटाबंतत्वंछांदसम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ राजातांनाभिजानातीति ॥ दिव्यज्ञानाभावादितिभावः ॥ ९ ॥ १० ॥ भावित्वादिति ॥ स्त्रीजातेरवश्यंपतिरपेक्षितएवेतिहेतोर्योवाकोवाऽपिपतिरपेक्षि तएवतत्रापिसदृशोमनोनुरूपोयदिलब्धस्तर्हितंकानवांछतिसर्वाऽपिवांछत्येवेत्यर्थः ॥ ११ ॥ वाग्बंधेनपणेन ॥ समयंपणम् ॥ १२ ॥ तथाप्रियम् ॥ अप्रियमितिच्छेदः ॥ १३ ॥ तदेति ॥

दृष्ट्वातांनृपतिर्मग्नःपित्रोक्तेयंवरानना ॥ रूपयौवनसंपन्नासाक्षाल्लक्ष्मीरिवापरा ॥ ३ ॥ पिबन्मुखांबुजंतस्यानतृप्तिमगमन्नृपः ॥ हृष्टरोमाभवत्तत्रव्याप्तचि त्तइवानघ ॥४॥ महाभिषंसाऽपिमत्वाप्रेमयुक्ताबभूवह ॥ किंचिन्मंदस्मितंकृत्वातस्थावग्रेनृपस्यच ॥५॥ वीक्ष्यतामसितापांगींराजाप्रीतमनाभृशम् ॥ उवाचमधुरंवाक्यंसांत्वयन्श्लक्ष्णयागिरा ॥६॥ देवीवात्वंचवामोरुमानुषीवावरानने ॥ गंधर्वीवाथयक्षीवानागकन्याऽप्सराऽपिवा ॥७॥ यासिकाऽसि वरारोहेभार्यामेभवसुंदरि ॥ प्रेमयुक्तस्मितैवत्वंधर्मपत्नीभवाद्यमे ॥८॥ सूतउवाच ॥ राजातांनाभिजानातिगंगेयमितिनिश्चितम् ॥ महाभिषंसमुत्पन्नंनृ पंजानातिजाह्नवी ॥ ९ ॥ पूर्वप्रेमसमायोगाच्छ्रुत्वावाचंनृपस्यताम् ॥ उवाचनारीराजानंस्मितपूर्वमिदंवचः ॥१०॥ स्त्र्युवाच ॥ जानामित्वांनृपश्रेष्ठ प्रतीपतनयंशुभम् ॥ कानवांछतिचार्वंगीभावित्वात्सदृशंपतिम् ॥ ११ ॥ वाग्बंधेननृपश्रेष्ठचरिष्यामिपतिंकिल ॥ शृणुमेसमयंराजन्वृणोमित्वांनृपो त्तम ॥ १२ ॥ यन्नकुर्यामहंकार्यंशुभंवायदिवाशुभम् ॥ ननिषेध्यात्वयाराजन्नवक्तव्यंतथाऽप्रियम् ॥ १३ ॥ यदाचत्वंनृपश्रेष्ठनकरिष्यसिमेवचः ॥ तदामुक्त्वागमिष्यामियथेष्टंदेशमारिष ॥ १४ ॥ स्मृत्वाजन्मवसूनांसाप्रार्थनापूर्वकंहृदि ॥ महाभिषस्यप्रेमाथविचिंत्यैवचजाह्नवी ॥१५॥ तथेत्युक्ताऽथ सादेवीचकारनृपतिंपतिम् ॥ एवंवृतानृपेणाथगंगामानुषरूपिणी ॥ १६ ॥ नृपस्यमंदिरंप्राप्तासुभगावरवर्णिनी ॥ नृपतिस्तांसमासाद्यचिक्रीडोपवने शुभे ॥ १७ ॥ साऽपितंरमयामासभावज्ञावैवरांगना ॥ नबुबोधनृपःक्रीडन्गतान्वर्षगणानथ ॥ १८ ॥ सतयामृगशावाक्ष्याशच्याशतक्रतुर्यथा ॥ सासर्वगुणसंपन्नासोऽपिकामविचक्षणः ॥ १९ ॥ रेमातेमंदिरेदिव्येरमानारायणाविव ॥ एवंगच्छतिकालेसादधारनृपतेस्तदा ॥ २० ॥ गर्भंगंगावसुं पुत्रंसुषुवेचारुलोचना ॥ जातमात्रंसुतंवारिचिक्षेपैवंद्वितीयके ॥२१॥ तृतीयेथचतुर्थेऽथपंचमेषष्ठएवच ॥ सप्तमेवाहतेपुत्रेराजाचिंतापरोऽभवत् ॥२२॥ किंकरोम्यद्यवंशोमेकथंस्यात्सुस्थिरोभुवि ॥ सप्तपुत्राहतानूनमनयापापरूपया ॥ २३ ॥

तदात्वांमुक्त्वात्यक्त्वायथेष्टंदेशंगमिष्यामीत्यर्थः ॥ यथेष्टंदेशमारिषेत्यत्रदेशपदोत्तरविभक्तिलोपश्छांदसः ॥ १४ ॥ स्मृत्वेति ॥ इत्थंकार्यद्वयहेतोर्जाह्नवीशंतनोःपत्नीजातेतिशेषः ॥ १५ ॥ यद्वा पणं श्रुत्वाराज्ञातथास्त्वित्यंगीकृतपणाजाह्नवीकार्यद्वयहेतोर्नृपतिंपतिंचकारेत्यन्वयः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ तंदृष्ट्वेति ॥ तंचौर्नामानमित्यर्थः ॥ पतन्पदेनमस्कुर्वन्नित्यर्थः ॥ २८ ॥ पुषामिपोषयामीत्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३१ ॥ ३३ ॥ पापकराणांपापिनामि
त्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥पुत्रकामेति ॥ हेराजन्पुत्रकामाऽहंपुत्रंगृहीत्वागमिष्यामिवनेचैनंपुत्रंपालयामिपालयिष्यामि ॥ इहैवकुतोनपाल्यतेइतिचेद्रतःसमयोयोमयापणःकृतःसनष्टइतिहेतोः

निवारयामियदिमांत्यक्त्वायास्यतिसर्वथा ॥ अष्टमोऽयंसुसंप्राप्तोगर्भोमेमनसीप्सितः ॥ २४ ॥ नवारयामिचेदद्यसर्वथेयंजलेक्षिपेत् ॥ भवितावानवाचा
ग्रेसंशयोयंममाद्भुतः ॥ २५ ॥ संभवेऽपिचदुष्टेयंरक्षयेद्वानरक्षयेत् ॥ एवंसंशयितेकार्येकिंकर्तव्यंमयाऽधुना ॥ २६ ॥ वंशस्यरक्षणार्थेहियत्नःकार्यःप
रोमया ॥ ततःकालेयदाजातःपुत्रोऽयमष्टमोवसुः ॥ २७ ॥ मुनेर्येनहृताधेनुर्नंदिनीस्त्रीजितेनहि ॥ तंदृष्ट्वान्नृपतिःपुत्रंतामुवाचपतन्पदे ॥ २८ ॥ दासो
ऽस्मितवतन्वंगिप्रार्थयामिशुचिस्मिते ॥ पुत्रमेकंपुषाम्यद्यदेहिजीवंतमद्यमे ॥ २९ ॥ हिंसिताःसप्तपुत्रामेकरभोरुत्वयाशुभाः ॥ अष्टमंरक्षसुश्रोणिपता
मितवपादयोः ॥ ३० ॥ अन्यद्वैप्रार्थितंतेऽद्यददाम्यथचदुर्लभम् ॥ वंशोमेरक्षणीयोऽद्यत्वयापरमशोभने ॥ ३१ ॥ अपुत्रस्यगतिर्नास्तिस्वर्गेवेदविदो
विदुः ॥ तस्मादद्यवरारोहेप्रार्थयाम्यष्टमंसुतम् ॥ ३२ ॥ इत्युक्तापिगृहीत्वातंयदागंतुंसमुत्सुका ॥ तदाऽतिकुपितोराजातामुवाचातिदुःखितः ॥३३॥
पापिष्ठेकिंकरोम्यद्यनिरयान्नबिभेषिकिम् ॥ काऽसिपापकराणांत्वंपुत्रीपापरतासदा ॥ ३४ ॥ यथेच्छंगच्छवातिष्ठपुत्रोमेस्थीयतामिह ॥ किंकरोमित्व
यापापेवंशांतकरयाऽनया ॥ ३५ ॥ एवंवदतिभूपालेसागृहीत्वासुतंशिशुम् ॥ गच्छंतीवचनंकोपसंयुतासमुवाचह ॥ ३६ ॥ पुत्रकामासुतंत्वेनंपाल
यामिवनेगतः ॥ समयोमेगमिष्यामिवचनंह्यन्यथाकृतम् ॥ ३७ ॥ गंगांमांवैविजानीहिदेवकार्यार्थमागताम् ॥ वसवस्तुपुराशप्तावसिष्ठेनमहात्मना ॥
॥ ३८ ॥ व्रजंतुमानुषींयोनिंस्थितांचिंतातुरास्तुमाम् ॥ दृष्ट्वेदंप्रार्थयामासुर्जननीनोभवानघे ॥ ३९ ॥ तेभ्योदत्त्वावरंजातापत्नीतेनृपसत्तम ॥ देवका
र्यार्थसिद्ध्यर्थंजानीहिसंभवोमम ॥ ४० ॥ सप्ततेवसवःपुत्रामुक्ताःशापाद्दृषेस्तुते ॥ कियंतंकालमेकोऽयंतवपुत्रोभविष्यति ॥ ४१ ॥ गंगादत्तमिमंपुत्रंगृ
हाणशंतनोस्वयम् ॥ वसुंदेवंविदित्वैनंसुखंभुंक्ष्वसुतोद्भवम् ॥ ४२ ॥ गांगेयोऽयंमहाभागभविष्यतिबलाधिकः ॥ अद्यतत्रनयाम्येनंयत्रत्वंवैमयावृतः
॥ ४३ ॥ दास्यामियौवनप्राप्तंपालयित्वामहीपते ॥ नमातृरहितःपुत्रोजीवेन्नचसुखीभवेत् ॥ ४४ ॥ इत्युक्त्वांऽतर्दधेगंगातंगृहीत्वाचबालकम् ॥ रा
जाचातीवदुःखार्तःसंस्थितोनिजमंदिरे ॥ ४५ ॥ भार्याविरहजंदुःखंतथापुत्रस्यचाद्भुतम् ॥ सर्वदाचिंतयन्नास्तेराज्यंकुर्वन्महीपतिः ॥ ४६ ॥

कुतोनष्टइतिचेन्ममवचनंपूर्वोक्तंत्वयाअन्यथाकृतमितिहेतोः ॥ ३७ ॥ तत्रपुत्रंपालयिष्यसीत्यत्रकिंप्रमाणमितिचेदहंगंगाऽस्मिततोमद्वचनंसत्यंजानीहीत्यभिप्रायेणाऽऽह ॥ गंगामिति तर्हित्वं
ममपत्नीकुतोजातातथापुत्राश्चत्वयाकथंहिंसिताइतिचेत्तत्राऽऽह ॥ वसवस्त्विति ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥

॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ कोऽयमिति ॥ अयंबालोममसुतोऽऽन्योवाकश्चनास्तीत्यर्थः ॥५३॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

एवंगच्छतिकालेऽथनृपतिर्मृगयांगतः ॥ निघ्नन्मृगगणान्बाणैर्महिषान्सूकरानपि ॥ ४७॥ गंगातीरमनुप्राप्तःसराजाशंतनुस्तदा ॥ नदींस्तोकजलांदृष्ट्वा विस्मितःसमहीपतिः ॥ ४८ ॥ तत्रापश्यत्कुमारंतंमुंचंतंविशिखान्बहून् ॥ आकृष्यचमहाचापंक्रीडंतंसरितस्तटे ॥ ४९ ॥ तंवीक्ष्यविस्मितोराजानस्म जानातिकिंचन ॥ नोपलेभेस्मृतिंभूपःपुत्रोऽयंममवानवा ॥ ५० ॥ दृष्ट्वाप्यमानुषंकर्मबाणेषुलघुहस्तताम् ॥ विद्यांवाऽप्रतिमांरूपंतस्यवैस्मरसन्निभ म् ॥ ५१ ॥ पप्रच्छविस्मितोराजाकस्यपुत्रोऽसिचानघ ॥ नोवाचकिंचिद्वीरोऽसौमुंचन्शिलीमुखानथ ॥ ५२ ॥ अंतर्धानगतःसोऽथराजाचिंतातु रोऽभवत् ॥ कोऽयंममसुतोबालःकिंकरोमिव्रजामिकम् ॥५३॥ गंगांतुष्टावभूपालःस्थितस्तत्रसमाहितः ॥ दर्शनंसाददावाथचारुरूपायथापुरा॥५४॥ दृष्ट्वातांचारुसर्वांगींबभाषेनृपतिःस्वयम् ॥ कोऽयंगंगेगतोबालोममत्वंदर्शयाधुना ॥ ५५ ॥ ॥ गंगोवाच ॥ ॥ पुत्रोऽयंतवराजेंद्ररक्षितश्चाष्टमो वसुः ॥ ददामितवहस्तेतुगांगेयोऽयंमहातपाः ॥ ५६ ॥ कीर्तिकर्ताकुलस्यास्यभवितातवसुव्रतः ॥ पाठितस्त्वखिलान्वेदान्धनुर्वेदंचशाश्वतम् ॥५७॥ वसिष्ठस्याऽऽश्रमेदिव्येसंस्थितोऽयंसुतस्तव ॥ सर्वविद्याविधानज्ञःसर्वार्थकुशलःशुचिः ॥ ५८ ॥ यद्वेदजामदग्न्योऽसौतद्वेदायंसुतस्तव ॥ गृहाणगच्छरा जेंद्रसुखीभवनराधिप ॥ ५९ ॥ इत्युक्त्वांऽतर्दधेगंगादत्त्वापुत्रंनृपायवै ॥ नृपतिस्तुमुदायुक्तोबभूवातिसुखान्वितः ॥ ६० ॥ समालिंग्यसुतंराजास माघ्रायचमस्तकम् ॥ समारोप्यरथेपुत्रंस्वपुरंसप्रचक्रमे ॥६१॥ गत्वागजाह्वयंराजाचकारोत्सवमुत्तमम् ॥ दैवज्ञंचसमाहूयपप्रच्छचशुभंदिनम् ॥ ६२ ॥ समाहूयप्रजाःसर्वाःसचिवान्त्सर्वशःशुभान् ॥ यौवराज्येऽथगांगेयंस्थापयामासपार्थिवः ॥ ६३ ॥ कृत्वातंयुवराजानंपुत्रंसर्वगुणान्वितम् ॥ सुखमा ससधर्मात्मानसस्मारचजाह्नवीम् ॥ ६४ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ एतद्वःकथितंसर्वंकारणं वसुशापजम् ॥ गांगेयस्यतथोत्पत्तिंजाह्नव्याःसंभवंतथा ॥ ६५ ॥ गंगावतरणंपुण्यंवसूनांसंभवंतथा ॥ यःशृणोतिनरःपापान्मुच्यतेनात्रसंशयः ॥ ६६ ॥ पुण्यंपवित्रमाख्यानंकथितंमुनिसत्तमाः ॥ यथाम याश्रुतंव्यासात्पुराणंवेदसंमितम् ॥ ६७ ॥ श्रीमद्भागवतंपुण्यंनानाख्यानकथान्वितम् ॥ द्वैपायनमुखोद्भूतंपंचलक्षणसंयुतम् ॥ ६८ ॥ शृण्वतांस र्वपापघ्नंशुभदंसुखदंतथा ॥ इतिहासमिमंपुण्यंकीर्तितंमुनिसत्तमाः ॥ ६९ ॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेद्वितीयस्कंधेचतुर्थोऽध्यायः ॥४॥ ॥

नसस्मारेति ॥ पुत्रसुखेनजाह्नवीविरहजदुःखस्यनाशात्तां नसस्मारेत्यर्थः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेद्वितीयस्कंधेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥४॥

एकोनषष्टिश्लोकैस्तुसत्यवत्यतिसुंदरी ॥ वृताशंतनुनाराज्ञाकथेयंसम्यगीर्यते ॥ १ ॥ गंगयासहशंतनोर्विवाहादिकंश्रुत्वासत्यवतीविवाहकथांपृच्छंति वसूनामिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ पुत्रेणसहभीष्मेणसह ॥ कुमारेणस्कंदेन ॥ ५ ॥ सकदाचिदिति ॥ प्रथमंवनंप्राप्तःपश्चाद्वनमध्यस्थांसरिद्वरांकालिंदींयमुनांप्राप्तइत्यर्थः ॥ ६ ॥ अनिर्देश्यंनिर्णेतुमशक्यंतस्यगंधस्यप्रभवमुत्पत्तिस्थानम्

॥ ऋषयऊचुः ॥ वसूनांसंभवःसूतकथितःशापकारणात् ॥ गांगेयस्यतथोत्पत्तिःकथितालौमहर्षणे ॥ १ ॥ माताव्यासस्यधर्मज्ञनाम्नासत्यवतीसती ॥ कथंशंतनुनाप्राप्ताभार्यागंधवतीशुभा ॥ २ ॥ तन्ममाचक्ष्वविस्तारंदाशपुत्रीकथंवृता ॥ राज्ञाधर्मवरिष्ठेनसंशयंछिंधिसुव्रत ॥ ३ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ शंतनुर्नामराजर्षिर्मृगयानिरतःसदा ॥ वनंजगामनिघ्नन्वैमृगांश्चमहिषान्रुरून् ॥ ४ ॥ चत्वार्येवतुवर्षाणिपुत्रेणसहभूपतिः ॥ रममाणःसुखंप्रापकुमारेणयथाहरः ॥५॥ एकदाविक्षिपन्बाणान्विनिघ्नन्खड्गसूकरान् ॥ सकदाचिद्वनंप्राप्तःकालिंदींसरितांवराम् ॥ ६ ॥ महीपतिरनिर्देश्यमाजिघ्रद्गंधमुत्तमम् ॥ तस्यप्रभवमन्विच्छन्संचचारवनंतदा ॥ ७ ॥ नमंदारस्यगंधोऽयंमृगनाभिमदस्यन ॥ चंपकस्यनमालत्यानकेतक्यामनोहरः ॥ ८ ॥ नचानुभूतपूर्वोऽयंवातिगंधवहःशुभः ॥ कुतोऽयमेतिवायुर्वैममघ्राणविमोहनः ॥ ९ ॥ इतिसंचिंत्यमानोऽसौबभ्रामवनमंडलम् ॥ मोहितोगंधलोभेनशंतनुःपवनानुगः ॥ १० ॥ सददर्शनदीतीरेसंस्थितांचारुदर्शनाम् ॥ शृंगाररहितांकांतांसुस्थितांमलिनांबराम् ॥ ११ ॥ दृष्ट्वातामसितापांगींविस्मितःसमहीपतिः ॥ अस्यादेहस्यगंधोऽयमितिसंजातनिश्चयः ॥ १२ ॥ तदद्भुतंरूपमतीवसुंदरंतथैवगंधोऽखिललोकसंमतः ॥ वयश्चतादृङ्नवयौवनंशुभंदृष्ट्वैवराजाकिलविस्मितोऽभवत् ॥ १३ ॥ केयंकुतोवासमुपागताऽधुनादेवांगनावाकिमुमानुषीवा ॥ गंधर्वपुत्रीकिलनागकन्याजानेकथंगंधवतींनुकामिनीम् ॥ १४ ॥ संचिंत्यचैवंमनसानृपोऽसौननिश्चयंप्रापयदाततःस्वयम् ॥ गंगांस्मरन्कामवशंगतोऽथपप्रच्छकांतांतटसंस्थितांच ॥ १५ ॥ काऽसिप्रियेकस्यसुताऽसिकस्मादिहस्थितात्वंविजनेवरोरु ॥ एकाकिनीकिंवदचारुनेत्रेविवाहितावानविवाहिताऽसि ॥ १६ ॥ संजातकामोऽहमरालनेत्रेत्वांवीक्ष्यकांतांचमनोरमांच ॥ ब्रूहिप्रियेयाऽसिचिकीर्षसित्वंकिंचेतिसर्वंममविस्तरेण ॥ १७ ॥ इत्येवमुक्तासुदतीनृपेणप्रोवाचतंसस्मितमंबुजेक्षणा ॥ दाशस्यपुत्रींत्वमवेहिराजन्कन्यांपितुःशासनसंस्थितांच ॥ १८ ॥ तरीमिमांधर्मनिमित्तमेवसंवाहयामीहजलेनृपेंद्र ॥ पितागृहेमेऽद्यगतोऽस्तिकामंसत्यंब्रवीम्यर्थपतेतवाग्रे ॥ १९ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ गंधवहोवायुः ॥ ९ ॥ पवनानुगःपवनमनुलक्षीकृत्यगंता ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ गंगांस्मरन् कामवशंगतःकामेनरूढचित्तःसन्ययागंगयाऽहंत्यक्तःसैवगंगात्वियंनस्यादितितांगंगांस्मरन्नपप्रच्छेत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ अरालनेत्रेकुटिलनेत्रे ॥ १७ ॥ १८ ॥ धर्मनिमित्तमेवेति ॥ अस्माकंदाशानामार्यधर्मोस्तीतितन्निमित्तमित्यर्थः ॥ १९ ॥छ॥ ॥छ॥

॥ २० ॥ २१ ॥ विवशंकामाधीनमितियावत् ॥ २२ ॥ अतिधैर्यमिति ॥ अनेनसाऽपिकामातुराजातेतिबोधितम् ॥ २३ ॥ यदात्थराजन्निति ॥ हेराजन्यत्त्वाभिलषितंतदेतन्ममाप्यभिलषितमित्यर्थः ॥ २४ ॥ नस्वैरिणीनकुलटाऽहमस्मिअपितुकुलीनस्यदाशस्यपुत्री ॥ २५ ॥ ननुत्वत्पिताप्रष्टव्यइत्यवकाशःकामांधस्यममनैवास्तीतिचेत्तत्राऽऽह मनोभवइति ॥ यथामांपुनर्नवयौवनांमनोभवोदुनोतिक्लेशयतितथानृपत्वांकिंदुनोति नैवदुनोति ॥ पुरुषापेक्षयाअष्टगुणितकामस्यस्त्रीषुसत्त्वात् ॥ तथाप्यहंयथाधैर्येणनविह्वलास्मि एवंत्वयातत्रापिकामोद्भवेऽपिधृतिःकुलाचार

इत्येवमुक्त्वाविररामबालाकामातुरस्तांनृपतिर्बभाषे ॥ कुरुप्रवीरंकुरुमांपतिंत्वंवृथानगच्छेन्ननुयौवनंते ॥ २० ॥ नचास्तिपत्नीममवैद्वितीयात्वंधर्मपत्नीभवमेमृगाक्षि ॥ दासोऽस्मितेऽहंवशगःसदैवमनोभवस्तापयतिप्रियेमाम् ॥ २१ ॥ गताप्रियामांपरिहृत्यकांतानान्याद्वृताऽहविधुरोऽस्मिकाते ॥ त्वांवीक्ष्यसर्वावयवातिरम्यांमनोहिजातंविवशंमदीयम् ॥ २२ ॥ श्रुत्वामृतास्वादरसंनृपस्यवचोऽतिरम्यंखलुदाशकन्या ॥ उवाचतंसात्त्विकभावयुक्ताकृत्वाऽतिधैर्यंनृपतिंसुगंधा ॥ २३ ॥ यदात्थराजन्मयितत्तथैवमन्येऽहमेतत्तुयथावचस्ते ॥ नास्मिस्वतंत्रात्वमवेहिकामंदातापितामेऽर्थयतंत्वमाशु ॥ ॥ २४ ॥ नस्वैरिणीहास्म्यपिदाशपुत्रीपितुर्वशेऽहंसततंचरामि ॥ सचेद्ददातिप्रथितःपितामेगृहाणपाणिंवशगाऽस्मितेऽहम् ॥ २५ ॥ मनोभवस्त्वांनृपकिंदुनोतियथापुनर्मांनवयौवनांच ॥ दुनोतितत्रापिहिरक्षणीयाधृतिःकुलाचारपरंपरासु ॥ २६ ॥ सूतउवाच ॥ इत्याकर्ण्यवचस्तस्यान्नृपतिःकाममोहितः ॥ गतोदाशपतेर्गेहंतस्यायाचनहेतवे ॥ २७ ॥ दृष्ट्वानृपतिमायांतंदाशोऽतिविस्मयंगतः ॥ प्रणामंनृपतेःकृत्वाकृतांजलिरभाषत ॥ २८ ॥ दाशउवाच ॥ दासोऽस्मितवभूपालकृतार्थोऽहंतवाऽऽगमे ॥ आज्ञांदेहिमहाराजयदर्थमिहचागमः ॥ २९ ॥ राजोवाच ॥ धर्मपत्नींकरिष्यामिसुतामेतांतवानघ ॥ त्वयाचेद्दीयतेमह्यंसत्यमेतद्ब्रवीमिते ॥ ३० ॥ दाशउवाच ॥ कन्यारत्नंमदीयंचेद्यत्त्वंप्रार्थयसेनृप ॥ दातव्यंतुप्रदास्यामिनत्वदेयंकदाचन ॥ ३१ ॥ तस्याःपुत्रोमहाराजत्वदंतेपृथिवीपतिः ॥ सर्वथाचाभिषेक्तव्योनान्यःपुत्रस्तवेतिवै ॥ ३२ ॥ सूतउवाच ॥ श्रुत्वावाक्यंतुदाशस्यराजाचिंतातुरोऽभवत् ॥ गांगेयंमनसाकृत्वानोवाचनृपतिस्तदा ॥ ३३ ॥ कामातुरोगृहंप्राप्तश्चिंताविष्टोमहीपतिः ॥ नसस्नौबुभुजेनाथनसुष्वापगृहंगतः ॥ ३४ ॥ चिंतातुरंतुतंदृष्ट्वापुत्रोदेवव्रतस्तदा ॥ गत्वाऽपृच्छन्महीपालंतदसंतोषकारणम् ॥ ३५ ॥

परंपरासुयोग्यारक्षणीयेत्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ प्रार्थयसेचेदित्यन्वयः ॥ दातव्यंत्ववश्यंदातव्यमेवास्ति तद्वस्तुनगृहेस्थापनीयं त्वादृशोयदिप्रार्थयतेतदाऽवश्यंदास्यामि ॥ ३१ ॥ पुत्रस्तवेतिवैइति ॥ इतियदितवेष्टंतदादास्यामीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ गांगेयंमनसाराज्याधिपंकृत्वाप्रत्युत्तरंनोवाच ॥ गांगेयसदृशेपुत्रेसतिकथमेतस्याःपुत्रायराज्यंदेयमितिभावः ॥ ३३ ॥ तस्याःपुत्रायराज्यदानेऽनिष्टेऽपिसात्विष्टैवेत्याह कामातुरइति ॥ ३४ ॥ देवव्रतोभीष्मः ॥ ३५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥

॥ ३६ ॥ दुःखंपितुरितिशेषः ॥ योदुःखंपितुर्नेनाशयतिसपुत्रऋणंप्राग्जन्मनिगृहीतंपित्रात्तद्गृहीतुमागतोऽस्तीति ॥ धिक्कृताहशंपुत्रमित्यर्थः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ सुतोहरिश्चंद्रेति ॥ दासार्पितोलक्षण यादासत्वेनार्पितइत्यर्थः ॥ इयंकथासप्तमस्कंधेवक्ष्यमाणा॥३९॥ तथाऽजीगर्तस्येति ॥ इयमपिकथासप्तमस्कंधेवक्ष्यमाणा ॥ गाधिसुतेनविश्वामित्रेण॥४०॥ पित्राज्ञयेति ॥ गुरोरनुज्ञा गुरोःपितुर्जमद

दुर्जयःकोऽस्तिशत्रुस्तेकरोमिवशगंतव ॥ काचिंतानृपशार्दूलसत्यंवदनृपोत्तम ॥ ३६ ॥ किंतेनजातेनसुतेनराजन्दुःखंनजानातिननाशयेद्यः ॥ ऋणं गृहीतुंसमुपागतोऽसौप्राग्जन्मजंनात्रविचारणाऽस्ति ॥ ३७ ॥ विमुच्यराज्यंरघुनंदनोऽपिताताज्ञयादाशरथिस्तुरामः ॥ वनंगतोलक्ष्मणजानकीभ्यां सहैवशैलंकिलचित्रकूटम् ॥३८॥ सुतोहरिश्चंद्रनृपस्यराजन्योरोहितश्चेतिप्रसिद्धनामा ॥ क्रीतोऽथपित्राविपणोद्यतश्चदासार्पितोविप्रगृहेतुनूनम्॥३९॥ तथाऽजिगर्तस्यसुतोवरिष्ठोनाम्नाशुनःशेपइतिप्रसिद्धः ॥ क्रीतस्तुपित्राप्यथयूपबद्धःसंमोचितोगाधिसुतेनपश्चात् ॥ ४० ॥ पित्राऽऽज्ञयाजामदग्न्येनपूर्वैछिन्नंशिरोमातुरितिप्रसिद्धम् ॥ अकार्यमप्याचरितंचतेनगुरोरनुज्ञाचगरीयसीकृता ॥ ४१॥ इदंशरीरंतवभूपतेनक्षमोऽस्मिनूनंवदकिंकरोम्यहम् ॥ नशोचनीयंमयिवर्तमानेप्यसाध्यमर्थंप्रतिपादयाम्यदः ॥४२ ॥ प्रब्रूहिराजंस्तवकाऽस्तिचिंतानिवारयाम्यद्यधनुर्गृहीत्वा ॥ देहेनमेचेच्चरितार्थताथाभवत्वमोघा भवतश्चिकीर्षा ॥ ४३ ॥ धिक्तंसुतंयःपितुरीप्सितार्थंक्षमोऽपिसन्नप्रतिपादयेद्यः ॥ जातेनकिंतेनसुतेनकामंपितुर्नचिंतांहिसमुद्धरेद्यः ॥ ४४ ॥ सूतउवाच ॥ निशम्येतिवचस्तस्यपुत्रस्यशंतनुर्नृपः ॥ लज्जमानस्तुमनसातमाहत्वरितंसुतम् ॥ ४५ ॥ राजोवाच ॥ चिंतामेमहतीपुत्रयस्त्वमेकोऽसिमेसुतः ॥ शूरोऽतिबलवान्मानीसंग्रामेष्वपराङ्मुखः ॥ ४६ ॥ एकापत्यस्यमेतातवृथेदंजीवितंकिल ॥ मृतेत्वयिमृधेक्वापिकिंकरोमिनिराश्रयः ॥ ४७ ॥ एषामेमहती चिंतातेनाद्यदुःखितोस्म्यहम् ॥ नान्याचिंताऽस्तिमेपुत्रयांतवाग्रेवदाम्यहम् ॥ ४८ ॥ सूतउवाच ॥ तदाऽऽकर्ण्यार्थगांगेयोमंत्रिवृद्धानपृच्छत ॥ नमांवदतिभूपालोलज्जयाऽद्यपरिप्लुतः ॥ ४९ ॥ वित्तवार्तांनृपस्याद्यपृष्ट्वायूयंविनिश्चयात् ॥ सत्यंब्रुवंतुमांसर्वंतत्करोमिनिराकुलः ॥ ५० ॥ तच्छ्रुत्वातेनृपंगत्वासंविज्ञायचकारणम् ॥ शशंसुर्विदितार्थस्तुगांगेयस्तदाचिंतयत् ॥ ५१ ॥ सहितस्तैर्जगामाऽऽशुदाशस्यसदनंतदा ॥ प्रेमपूर्वमुवाचेदंविनम्रोजाह्नवीसुतः ॥ ५२ ॥ गांगेयउवाच ॥ पित्रेदेहिसुतांतेऽद्यप्रार्थयामिसुमध्यमाम् ॥ मातामेऽस्तुसुतेयंतेदासोऽस्म्यस्याःपरंतप ॥ ५३ ॥

ग्नेरित्यर्थः ॥ ४१ ॥ नक्षमोऽस्मिनूनमिति ॥ यद्यपिकिमपिभवत्प्रियंकर्तुंनक्षमःसमर्थोऽस्मितथाप्यहंकिंकरोमीतिवद मयाकिंकर्तव्यमितिवदेत्यर्थः ॥ अदःइदमित्यर्थः ॥ ४२ ॥ देहेनेति ॥ यदि कार्यकरणेममदेहःपततितदादेहेनचरितार्थताममजाता ममदेहःसार्थकोजातः ॥ अथवा कार्यंजातंतदाभवतश्चिकीर्षाअमोघासफलाजाता उभयतोऽपिफलमेवाऽस्तीत्यर्थः ॥४३ ॥ समुद्धरेन्नाशयेत् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ मृधेयुद्धेऽकस्मात् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ वित्तेति ॥ यूयंपृष्ट्वानृपस्यवार्तांवित्तजानीत ॥ ५० ॥ विदितार्थोज्ञातार्थः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ सत्यंवाक्यमिति ॥ त्वंयद्यपिसत्यवाक्यतयाराज्यंनकरिष्यसि तथापित्वत्सुतस्तुबलाद्राज्यंगृण्हीयान्ममदौहित्रस्येत्यर्थः ॥ ५६ ॥ मयाविवाहेकृतेसत्येतद्भयम् ॥ ततोविवाहमेवा
हंनकरिष्यामीतिभीष्मंभयंकरंव्रतंमयाकृतमितिजानीहि ॥ ५७ ॥ झषजीवकोमत्स्यजीवनोदाशराजः ॥ ५८ ॥ ननुव्यासमाताअन्यस्त्रीकथंतेनविवाहितेतिचेत्तत्राऽऽह नजानातीति ॥ तदु
दरेव्यासस्यजन्मराजानजानाति ॥ कन्यैवेयमितिनिश्चितमतिरित्यर्थः ॥ एतेनधर्मज्ञेनराज्ञाकथंदाशकन्याऽन्यस्त्रीविवाहितेतिदूषणंनिरस्तम् ॥ कामातुरत्वाच्चाऽश्लाघ्यमप्याचरितमहोभगवत्याअं
तर्यामिरूपिण्याअयंमहिमा यदकार्यमपिमहद्भिःकारयति कारयित्वाचस्वोपासनाबलेनसर्वान्महीकरोतीति ॥ अतएववक्ष्यतिसप्तमस्कंधे ॥ सोमसूर्योद्भवाराजानःसर्वेशक्त्युपासनयामहत्त्वंमापाइति
॥ ५९ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेद्वितीयस्कंधेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एकसप्ततिपद्यैस्तुव्यासात्पुत्रत्रयोद्भवः ॥ पांडवानांतथोत्पत्तिःसंक्षेपादिहकथ्यते ॥१॥ तृतीयाऽध्यायेये

दाशउवाच ॥ त्वंगृहाणमहाभागपत्नींकुरुनृपात्मज ॥ पुत्रोऽस्यानभवेद्राजावर्तमानेत्वयीतिवै ॥ ५४ ॥ गांगेयउवाच ॥ मातेयंममदाशेयीराज्यंनै
वकरोम्यहम् ॥ पुत्रोऽस्याःसर्वथाराज्यंकरिष्यतिनसंशयः ॥ ५५ ॥ दाशउवाच ॥ सत्यंवाक्यंमयाज्ञातंपुत्रस्तेबलवान्भवेत् ॥ सोऽपिराज्यंबला
न्नूनंगृह्णीयादितिनिश्चयः ॥ ५६ ॥ गांगेयउवाच ॥ नदारसंग्रहंनूनंकरिष्यामिहिसर्वथा ॥ सत्यमेवचनंतातमयाभीष्मंव्रतंकृतम् ॥ ५७ ॥ सूतउ
वाच ॥ एवंकृतांप्रतिज्ञांतुनिशम्यझषजीवकः ॥ ददौसत्यवतींतस्मैराज्ञेसर्वांगशोभनाम् ॥ ५८ ॥ अनेनविधिनातेनवृतासत्यवतीप्रिया ॥ नजानाति
परंजन्मव्यासस्यनृपसत्तमः ॥ ५९ ॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेद्वितीयस्कंधेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ एवंसत्यवतीतेन
वृताशंतनुनाकिल ॥ द्वौपुत्रौचतथाजातौमृतौकालवशादपि ॥ १ ॥ व्यासवीर्यात्तुसंजातोधृतराष्ट्रोऽधएवच ॥ मुनिंदृष्ट्वाऽथकामिन्यानेत्रसंमीलनेकृ
ते ॥ २ ॥ श्वेतरूपायतोजाताद्दृष्ट्वाव्यासंनृपात्मजा ॥ व्यासकोपात्समुत्पन्नःपांडुस्तेननसंशयः ॥ ३ ॥ संतोषितस्तयाव्यासोदास्याकामकलाविदा
॥ विदुरस्तुसमुत्पन्नोधर्मांशःसत्यवाक्शुचिः ॥ ४ ॥

प्रश्नाःकृतास्तेषांसर्वेषामुत्तरमेतत्पर्यंतंदत्तम् ॥ कथंगोलकावुत्पादितावितिशंकाकेवलमवशिष्टा तदर्थमाह एवंसत्यवतीति ॥ द्वौपुत्रौचित्रांगदविचित्रवीर्यौ ॥ वंशाभावेगोलकावप्युत्पादनीयावितिवे
दाज्ञयागोलकौवंशसंरक्षणार्थमुत्पादितावित्याह कालवशादपीति ॥ इदमुत्तरान्वय्यपि ॥ यतोवंशोच्छेदकालःसमागतस्तद्वशादेवेत्यर्थः ॥ एतेनधार्मिकेणव्यासेनकथंभ्रातृभार्यागमनंकृतमितिशं
कानिरस्ता ॥ वंशोच्छेदप्राप्तावेतादृशकर्मकरणेवेदाज्ञायाःसत्त्वादिति ॥ इदंकलियुगातिरिक्तपरम् ॥१॥ अंधत्वेनिमित्तमाह मुनिंदृष्ट्वेति ॥ जटिलंव्यासंदृष्ट्वातत्रानुरागाभावेनस्त्रियानेत्रनिमीलनेकृतेसति
तन्निमित्तवशादंधोजातइत्यर्थः ॥२॥ श्वेतरूपेति ॥ मुनिंदृष्ट्वातत्रानुरागाभावान्निर्लोभाश्वेताजातेतिहेतोः ॥ स्वस्मिन्ननुरागाभावाद्व्यासस्यकोपउत्पन्नस्तस्माद्धेतोःपुत्रःपांडुःश्वेतउत्पन्नः ॥३॥ यदापु
नर्वर्षांतेविचित्रवीर्यपत्नीप्रेषितासानगता तयास्वकीयादासीप्रेषिता तयाशृंगारादिरसैःकामकलाविदाकामशास्त्राभिज्ञयादास्याव्यासःसंतोषितस्तत्संतोषवशात्सम्यक्पुत्रोविदुरउत्पन्नः ॥ ४ ॥

[OrderDescription]
,CREATED=24.07.20 15:30
,TRANSFERRED=2020/07/24 at 15:47:43
,PAGES=107
,TYPE=STD
,NAME=S0003382
,Book Name=M-2763-SHRIMAD DEVIBHAGWAT\
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF

FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF

FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF

FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF
,FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF
,FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF
,FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF
,FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF
,FILE82=00000082.TIF
,FILE83=00000083.TIF
,FILE84=00000084.TIF
,FILE85=00000085.TIF
,FILE86=00000086.TIF
,FILE87=00000087.TIF

FILE88=00000088.TIF
,FILE89=00000089.TIF
,FILE90=00000090.TIF
,FILE91=00000091.TIF
,FILE92=00000092.TIF
,FILE93=00000093.TIF
,FILE94=00000094.TIF
,FILE95=00000095.TIF
,FILE96=00000096.TIF
,FILE97=00000097.TIF
,FILE98=00000098.TIF
,FILE99=00000099.TIF
,FILE100=00000100.TIF
,FILE101=00000101.TIF
,FILE102=00000102.TIF
,FILE103=00000103.TIF
,FILE104=00000104.TIF
,FILE105=00000105.TIF
,FILE106=00000106.TIF
,FILE107=00000107.TIF
,